NUMER O PODWÓJNEJ OBJĘTOŚCI.

Nr. 15. Warszawa, dnia 20 sierpnia 1923 r. Rok V.

# DZIENNIK URZĘDOWY
# MINISTERSTWA SKARBU.

Cena niniejszego numeru 10.000 mk. (z przesyłką pocztową zwyczajną 10.500 mk. poleconą 11.500 mk.). Prenumerata kwartalna 50.000 mk. Cena ogłoszeń za tekstem wynosi od wiersza jednoszpaltowego petitem: 15.000 mk. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, tel. red. № 512-16, tel. admin. № 276-29 Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w Pocztowej Kasie Oszczędności Nr. 30,305.

## OD ADMINISTRACJI.

Administracja „Dz. Urzęd. Min. Skarbu" zawiadamia, że opłata prenumeraty za kwartał IV 1923 r. wynosi 50.000 mk.

# Podatki bezpośrednie.

## 415.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

### USTAWA

z dnia 15 czerwca 1923 roku

**w przedmiocie wyrównania podatków gruntowych tudzież niektórych podatków budynkowych.**

Art. 1. Na obszarze b. Królestwa Polskiego, oraz b. zaborów austrjackiego wraz ze Spiszem i Orawą i pruskiego podwyższa się od 1 stycznia 1923 r. stokrotnie kwoty państwowych podatków gruntowych, oraz dodatków państwowych do tych podatków, pobierane na zasadzie ustaw, obecnie obowiązujących.

Art. 2. Od płatników, opłacających od swych posiadłości, położonych w granicach jednego powiatu, tytułem podatków gruntowych, względnie w b. dzielnicy pruskiej tytułem państwowych dodatków, wymienionych w art. 1 oraz w art. 7, więcej niż 600.000 mk. rocznie, pobiera się nadto oddzielny dodatek, a mianowicie:

od płatników, opłacających rocznie:

| powyżej: | do: | dodatek w wysokości: | |
|---|---|---|---|
| 600,000 mk. | 1.000.000 mk. | 10% | Podatku gruntowego, względnie państwowego dodatku do tego podatku. |
| 1.000.000 „ | 3.000.000 „ | 20% | |
| 3.000.000 „ | 7.000.000 „ | 30% | |
| 7.000.000 „ | 15.000.000 „ | 40% | |
| 15.000.000 „ | 25.000.000 „ | 50% | |
| 25.000.000 „ | 35.000.000 „ | 60% | |
| 35.000.000 „ | 50.000.000 „ | 80% | |
| powyżej 50,000,000 mk. | | 100% | |

Jeżeli posiadłość ziemska, stanowiąca jednostkę podatkową, należy faktycznie do kilku oddzielnych właścicieli, to dodatek, przewidziany w niniejszym artykule, pobiera się tylko od właścicieli, od których przypada rocznie więcej niż 600.000 mk. podatku gruntowego, względnie dodatku państwowego do tegoż podatku.

Art. 3. Od płatników, opłacających od swych posiadłości tytułem podatków gruntowych, względnie w b. dzielnicy pruskiej tytułem państwowych dodatków, wymienionych w art. 1, nie więcej niż 50.000 mk. rocznie, pobiera się tylko połowę powyższych należności i to w pierwszym terminie płatności tych podatków (art. 8).

Od płatników zaś, opłacających od swych posiadłości tytułem podatków gruntowych, względnie dodatków, wymienionych w art. 1, powyżej 50.000 mk. do 200.000 mk., pobiera się tylko 80% wspomnianych należności.

Postanowienia te nie dotyczą gospodarstw rolnych, położonych w promieniu 10 klm. odległości od miast, mających ponad 100.000 mieszkańców.

Art. 4. A. Podatek podymnego, pobierany od osad włościańskich w b. Królestwie Polskiem na zasadzie art. 164 ros. ustawy o podatkach bezpośrednich (Tom V Zb. Pr. wyd. 1903 r.), od 1 stycznia 1923 r. wynosi:

1) z osad klasy pierwszej, obejmujących po 15 lub więcej morgów gruntu użytkowego — po dwadzieścia tysięcy marek rocznie od każdej osady;
2) z osad klasy drugiej, obejmujących od 3 do 15 morgów gruntu użytkowego — po dziesięć tysięcy marek rocznie od każdej osady;
3) z osad klasy trzeciej, obejmujących mniej niż po 3 morgi gruntu użytkowego — po dwa tysiące pięćset marek rocznie od każdej osady.

B. Podatek podymnego, pobierany w osadach (miasteczkach) w b. Królestwie Polskiem na zasadzie art. 194 ros. ustawy o podatkach bezpośrednich (Tom V Zb. Pr. wyd. 1903 r.), opłacają od 1 stycznia 1923 r.:

1) domy mieszkalne, oraz budynki handlowe i przemysłowe, do których należy 15 lub więcej morgów gruntu użytkowego — po ośmdziesiąt tysięcy marek rocznie od każdego domu tudzież budynku;

2) domy mieszkalne, oraz budynki handlowe i przemysłowe, do których należy od 3 do 15 morgów gruntu użytkowego — po czterdzieści tysięcy marek rocznie od każdego domu tudzież budynku;

3) domy mieszkalne oraz budynki handlowe i przemysłowe, do których należy mniej niż 3 morgi gruntu użytkowego — po dwadzieścia tysięcy marek rocznie od każdego domu tudzież budynku.

Domy i budynki, wymienione w ostatniej części art 194 ros. ustawy o podatkach bezpośrednich (Tom V Zb. Pr. wyd. 1903 r.), opłacają po ośmdziesiąt tysięcy marek rocznie.

C. Dworski podatek podymnego w b. Królestwie Polskiem, wymieniony w dodatku do uwagi do art. 150 ros. ustawy o podatkach bezpośrednich (Tom V Zb. Pr. wyd. 1903 r.), od 1 stycznia 1923 r. pobiera się w wysokości, określonej w taryfie, stanowiącej załącznik do niniejszego artykułu.

Art. 5. Na obszarze b. zaboru austrjackiego w gminach wiejskich oraz w gminach miejskich, niepodpadających pod postanowienia ustaw krajowych z dnia 13 marca 1889 r. (Dz. U. Kr. Nr. 24) i z dnia 3 lipca 1896 r. (Dz. U. Kr. Nr. 51), wprowadza się od dnia 1 stycznia 1923 r. zamiast taryfy podatku domowo - klasowego, stanowiącej załącznik do § 8 austr. ustawy z dnia 9 lutego 1882 r. (austr. Dz. U. Nr. 17), nową taryfę, pomieszczoną w załączniku do niniejszego artykułu.

Załączona taryfa ma zastosowanie również na obszarze Spisza i Orawy.

Art. 6. Na obszarze b. zaboru pruskiego pobiera się na rzecz Skarbu Państwa od dnia 1 stycznia 1923 roku od budynków, znajdujących się poza obszarem gmin miejskich i miejscowości o charakterze miej. skim, które oznaczy Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, dodatek do podatku budynkowego, obowiązującego na mocy ustawy pruskiej z dnia 21 maja 1861 r. (Zb. Pr. Prusk. str. 317), w wysokości zasadniczej normy tego podatku, powiększonej:

a) dla budynków I klasy głównej dwa tysiące razy,
b) „ „ II „ „ cztery tysiące razy
c) „ „ III „ „ ośm tysięcy razy.

Art. 7. Upoważnia się Radę Ministrów:

a) do określenia, poczynając od roku 1923, wysokości państwowego podatku gruntowego od gruntów użytkowych i lasów, położonych na obszarze województwa wileńskiego oraz województwa nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego, jako też powiatów: białostockiego, bielskiego, sokólskiego, wołkowyskiego, i grodzieńskiego województwa białostockiego (art. 6 ros. ust. o podatkach bezpośrednich, Tom V Zb. Pr. wyd. 1903 r.); wysokość tego podatku nie może być większa od przeciętnej normy podatku gruntowego, obowiązującej w przyległych województwach b. Królestwa Polskiego;

b) do ustanowienia odpowiednich organów dla dokonania podziału pomiędzy poszczególne grunty sumy podatku, wyznaczonej na powiat przez Ministra Skarbu (art. 7 i uwaga do art. 7 ros. ust. o podatkach bezpośrednich, Tom V Zb. Pr. wyd. 1923 r.); oraz do określenia zasad postępowania przy podziale podatku.

Art. 8. Podatki gruntowe i budynkowe (art. 1, art. 4 do 6) wraz z oddzielnym dodatkiem (art. 2) mają być płacone w dwóch równych ratach półrocznych między 15 marca a 15 kwietnia, tudzież między 15 października a 15 listopada. Obowiązujące obecnie różne dla poszczególnych dzielnic Rzeczypospolitej Polskiej, względnie dla poszczególnych rodzajów własności ziemskiej, terminy płatności rzeczonych podatków uchyla się.

Termin płatności pierwszej raty podatków gruntowych i budynkowych (art. 1, art. 4 do 6) tudzież oddzielnego dodatku (art. 2), przypadających za rok 1923. ustanowi Minister Skarbu.

Art. 9. Obliczone w myśl artykułów 1 do 8 niniejszej ustawy raty półroczne podatków gruntowych i budynków, oraz oddzielnych dodatków, poczynając od raty, przypadającej za drugie półrocze 1923 r., ulegać będą podwyżce, względnie zniżce, w tym stosunku, w jakim wskaźnik przeciętnych cen hurtowych w półroczu kalendarzowem, poprzedzającem półrocze płatności raty, będzie pozostawał do wskaźnika przeciętnych cen hurtowych w marcu 1923 r.

Wykładnik podwyżki, względnie zniżki, rat podatkowych w postaci liczby całej lub conajwyżej z jednym znakiem dziesiętnym ustala Minister Skarbu w miesiącach lipcu i styczniu poczynając od lipca 1923 r., na podstawie danych, dostarczonych przez Główny Urząd Statystyczny.

Wykładnik powyższy będzie stosowany również do wymienionych w art. 2: kwoty 600.000 mk. tudzież kwot, określających granice stopniowania oddzielnego dodatku, jak również kwoty 50.000 mk., wymienionej w art. 3.

Art. 10. O ile podatnik w terminie płatności pierwszej raty wpłaca całoroczny podatek, względnie oddzielny dodatek, w takim razie do całej wpłaconej kwoty podatku będzie stosowany wykładnik, obowiązujący w myśl. art. 9 dla obliczenia pierwszej raty podatku.

Art. 11. Państwowe dodatki do podatków gruntowych i budynkowych (art. 1, 3 i 6) oraz oddzielny

dodatek (art. 2) na obszarze b. zaboru pruskiego pobierają na rzecz Skarbu Państwa i przelewają do kas skarbowych — związki komunalne.

Minister Skarbu ma prawo przyznawać związkom komunalnym stosowne wynagrodzenie za czynności, związane z poborem rzeczonych dodatków.

Art. 12. Minister Skarbu ma prawo wszelkie sumy podatków i dodatków państwowych, wymienionych w poprzednich artykułach — zniżać, rozkładać na raty i umarzać tym jednostkom podatkowym, które poniosły szkody wskutek działań wojennych lub klęsk żywiołowych.

Szczegółowe postanowienia w tym przedmiocie wyda Minister Skarbu.

Art. 13. Jeżeli umowa dzierżawy albo najmu nakłada na właściciela nieruchomości gruntowej, względnie budynkowej, oddanej w dzierżawę lub wypuszczonej w najem, obowiązek płacenia podatków, a czynsz dzierżawny jest umówiony w gotówce i płacony w markach polskich, to właściciel ma prawo żądać od dzierżawcy, względnie najemcy, zwrotu tej nadwyżki w podatkach, jaka przypadnie do zapłacenia z powodu podwyższenia stawek podatkowych przez niniejszą ustawę, a to w całości lub w odpowiednich częściach, zależnie od tego, czy cały przedmiot podatkowy, czy też jego część została wydzierżawiona, względnie wypuszczona w najem.

Na tych samych zasadach dzierżawca lub biorący w najem, obowiązany umową do płacenia podatków, może nadwyżkę, o której mowa w pierwszym ustępie art. 13, potrącić z czynszu, jeżeli czynsz wynosi conajmniej podwójną kwotę podatku.

Art. 14. Dodatki do państwowych podatków gruntowych i budynkowych, jakoteż i samoistne podatki gruntowe i budynkowe, obciążające własność ziemską wraz z jej przynależnościami na rzecz związków samorządowych: gminnych, powiatowych i wojewódzkich (krajowych), nie mogą dla każdej poszczególnej jednostki podatkowej przewyższać w łącznej sumie 100% ogólnej kwoty państwowego podatku gruntowego, wraz z oddzielnym dodatkiem (art. 2), względnie budynkowego, obliczonej na zasadzie artykułów 1 — 7 niniejszej ustawy.

W wyjątkowych, zasługujących na uwzględnienie wypadkach, może Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu pozwolić na podwyższenie tej normy do 150%, ale tylko w stosunku do tej części państwowego podatku gruntowego, która nie obejmuje oddzielnego dodatku (art. 2).

Art. 15. Na obszarze b. zaboru austrjackiego uchyla się pobór dodatków krajowych do podatków gruntowego i domowo - klasowego, przewidzianych w dotychczas obowiązujących ustawach krajowych, a przekazanych z mocy art. 6 ustawy z dnia 30 stycznia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11, poz. 61) na rzecz Skarbu Państwa.

Art. 16. Podatki od budowli, wymienione w art. 4, 5 i 6 ustawy niniejszej, uchyla się z dniem 1 stycznia 1924 r.

Art. 17. Uchyla się:

1) część drugą art. 2 oraz art. 4 i część drugą art. 5, tudzież art. 8 ustawy z dnia 14 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 71 poz. 477);

2) punkt 3 § 3 i punkt 1 lit. a) i b) § 4 austrjackiej ustawy z dnia 28 grudnia 1911 r. (austr. Dz. Ust. Nr. 242), tudzież art. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 70 poz. 469);

3) punkty b), d) i f) art. 1, tudzież artykuły 2. 4, 5 i 6 ustawy z dnia 17 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 59 poz. 372);

4) postanowienie Komitetu Urządzającego z dnia 13/25 kwietnia 1865 r. w przedmiocie obliczania conajmniej 4 morgów lasu za 1 mórg ziemi użytkowej.

Art. 18. Ustawa niniejsza obowiązuje również na obszarze województwa śląskiego, poczynając od dnia 1 stycznia 1923 r. z tem, że przedewszystkiem winno być dokonane:

a) na obszarze Górnego Śląska województwa śląskiego obliczenie państwowego dodatku do podatku gruntowego w wysokości, wskazanej w p. e) art. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 59 poz. 372);

b) na obszarze Śląska Cieszyńskiego województwa śląskiego obliczenie podatku gruntowego w wysokości, wskazanej w art. 1 i części 1 art. 2 ustawy z dnia 14 lipca 1920 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 61, poz. 389) oraz w p. c) art. 1 ustawy z d. 17 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 372).

Tak obliczone państwowe należności podatkowe ulegają w myśl art. 1 niniejszej ustawy 100-krotnemu podwyższeniu.

Art. 19. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu, przytem, o ile chodzi o przepisy art. 14, w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 20. Ustawa niniejsza obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) *S. Wojciechowski.*

Prezes Rady Ministrów:

(—) *Witos.*

**Minister Skarbu:**

(—) ***Wł. Grabski.***

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) *Kiernik.*

Załącznik do punktu C art. 4 ustawy z dnia 15.VI 1923 poz. 505.

T A R Y F A

podatku podymnego od dworskich domów mieszkalnych oraz zakładów handlowych i przemysłowych.

| Klasy folwarków, zagród, posiadłości leśnych i innych, stanowiących jednostki gospodarstwa wiejskiego, majątków, w których znajdują się budowle, podlegające podatkowi podymnego. | Wysokość podatku podymnego — Głównego — Stopa wyższa mk. | Głównego — Stopa niższa mk. | Dodatkowego |
|---|---|---|---|
| 1) W majątkach I klasy rozległości ponad 600 morgów . | 260.000 | 130.000 | 1/4% od sumy szacunku ubezpieczeniowego każdej budowli w majątkach wszelkich klas. W majątkach IV, V i VI klasy od budynków, nie posiadających pomieszczeń, wypuszczanych w najem, względnie przeznaczonych na cele przemysłowe lub handlowe, jak również od budynków, wynajmowanych na cele publiczne, nie pobiera się dodatkowego podymnego. |
| 2) W majątkach II klasy rozległości od 300 do 600 morgów | 190.000 | 95.000 | |
| 3) W majątkach III klasy rozległości od 90 do 300 morgów | 160.000 | 80.000 | |
| 4) W majątkach IV klasy rozległości od 30 do 90 morgów | 30.000 | — | |
| 5) W majątkach IV klasy rozległości od 15 do 30 morgów | 20.000 | — | |
| 6) W majątkach V klasy rozległości od 3 do 15 morgów | 10 000 | — | |
| 7) W majątkach VI klasy rozległości mniej niż 3 morgi | 2.500 | — | |

Załącznik do art. 5 ustawy z dnia 15.VI 1923 poz. 505.

Taryfa podatku domowo-klasowego.

| Dla domu z ilością części mieszkalnych | Klasa | Stopa taryfowa w markach | Uwaga |
|---|---|---|---|
| 36 — 40 | I | 1.500.000 | |
| 30 — 35 | II | 1.250.000 | |
| 28 — 30 | III | 1.060.000 | |
| 25 — 27 | IV | 875.000 | |
| 22 — 24 | V | 750.000 | |
| 19 — 21 | VI | 625.000 | |
| 15 — 18 | VII | 500.000 | |
| 10 — 14 | VIII | 375.000 | |
| 8 — 9 | IX | 250.000 | |
| 7 | X | 188.000 | |
| 6 | XI | 150.000 | |
| 5 | XII | 113.000 | |
| 4 | XIII | 88.000 | |
| 3 | XIV | 63.000 | |
| 2 | XV | 20.000 | |
| 1 | XVI | 10.000 | |
| | | 2.500 | |
| Przy domach, zawierających ponad 40 części mieszkalnych, dolicza się do stopy taryfowej I klasy za każdą część mieszkalną . . . . . . . | | 50.000 | |
| Zniżoną taryfę 2.500 mk. opłacają domy samotne i położone zdala od właściwej osady, a niezawierające więcej niż jedną część mieszkalną . | | | |

(Dz. Ust. Nr. 65 z d. 2 lipca 1923 r., poz. 505).

## 416.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

## USTAWA

z dnia 15 czerwca 1923 r.

w przedmiocie niektórych zmian w przepisach o państwowym podatku dochodowym, obowiązujących w b. dzielnicy pruskiej na mocy pruskiej ustawy z dnia 19 czerwca 1906 r. (Zb. Pr. prusk. str. 259), ustawy z dnia 19 grudnia 1919 r. (Dz. U. R. P. Nr. 98. poz. 520), oraz ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 266).

### Dział I.

Art. 1. Kwotę dochodu, oznaczoną § 4 prusk. ustawy z dnia 19 czerwca 1906 r. (Zb. Pr. prusk. str. 259), podwyższa się do 2.000.000 mk.

Art. 2. Uposażenia służbowe, emerytury i wynagrodzenia za najemną pracę, o których mowa w §§ 2 i 14 pruskiej ustawy z 19 czerwca 1906 r., podlegają podatkowi dochodowemu na podstawie działu II niniejszej ustawy.

Tego rodzaju dochodów nie włącza się do ogólnego dochodu, podlegającego opodatkowaniu w myśl przepisów ustawy pruskiej z dnia 19 czerwca 1906 r., oraz przepisów działu I niniejszej ustawy.

Art. 3. § 5 ustawy pruskiej z dnia 19 czerwca 1906 r. uzupełnia się ustępem ósmym o brzmieniu następującem: „8) w spółdzielniach (ustawa z dnia 29 października 1920 r. Dz. U. R. P. Nr. 111, poz. 733) kwoty, przelane do funduszów spółdzielni, nie podlegających statutowo podziałowi między członków".

Art. 4. Kwoty, określone w § 8 części II p. p. 3 i 4 pruskiej ustawy z dnia 19 czerwca 1906 r., podwyższa się czterdziestokrotnie.

Art. 5. Ustęp drugi § 9 ustawy pruskiej z dnia 19 czerwca 1906 r. otrzymuje brzmienie następujące: „Opodatkowaniu podlegają dochody osób fizycznych oraz osób niefizycznych, wymienionych

w ustępie 6 § 9, osiągnięte w ostatnim roku kalendarzowym lub w ostatnim roku operacyjnym, względnie gospodarczym, poprzedzającym rok podatkowy. Jeżeli dochody z danego źródła nie płynęły przez cały rok, wówczas opodatkowanie następuje według przypuszczalnego dochodu rocznego".

Uchyla się postanowienia ustępów 3, 4 i 6 § 9, dotyczące podstaw opodatkowania z przecięcia trzech lat.

Art. 6. Art. 12 ustawy pruskiej z dnia 19 czerwca 1906 r. uzupełnia się następującym ustępem ósmym:

„Przy obliczeniu ogólnego dochodu z gospodarstw rolnych, poniżej 15 ha, położonych w odległości ponad 5 klm. od granicy miast z ludnością wyżej 100.000 mieszkańców — przyjmuje się dochód w wysokości, nie przekraczającej wartości czterech centnarów metrycznych żyta z 1 ha gruntu, po cenach przeciętnych w r. 1922".

Art. 7. Taryfy, podane w §§ 17 i 18 pruskiej ustawy z dn. 19 czerwca 1906 r., zastępuje się skalą następującą:

| Liczba porz. | Wysokość dochodów w tysiącach marek ponad — do | Stopa procentowa | Podatek w tysiącach marek |
|---|---|---|---|
| 1 | 2000 — 2600 | 2 | 52 |
| 2 | 2600 — 3200 | 2,2 | 70,4 |
| 3 | 3200 — 3800 | 2,4 | 91,2 |
| 4 | 3800 — 4400 | 2,6 | 114,4 |
| 5 | 4400 — 5000 | 2,8 | 140 |
| 6 | 5000 — 5800 | 3 | 174 |
| 7 | 5800 — 6600 | 3,2 | 211,20 |
| 8 | 6600 — 7400 | 3,4 | 251,60 |
| 9 | 7400 — 8200 | 3,6 | 295,20 |
| 10 | 8200 — 9000 | 3,8 | 342 |
| 11 | 9000 — 10000 | 4,1 | 410 |
| 12 | 10000 — 11000 | 4,5 | 495 |
| 13 | 11000 — 12000 | 4,9 | 588 |
| 14 | 12000 — 13000 | 5,3 | 689 |
| 15 | 13000 — 14000 | 5,7 | 798 |
| 16 | 14000 — 15500 | 6,2 | 961 |
| 17 | 15500 — 17000 | 6,7 | 1139 |
| 18 | 17000 — 18500 | 7,2 | 1332 |
| 19 | 18500 — 20000 | 7,7 | 1540 |
| 20 | 20000 — 22000 | 8,3 | 1826 |
| 21 | 22000 — 24000 | 8,9 | 2136 |
| 22 | 24000 — 26000 | 9,5 | 2470 |
| 23 | 26000 — 28000 | 9,9 | 2772 |
| 24 | 28000 — 30000 | 10,3 | 3090 |
| 25 | 30000 — 32000 | 10,7 | 3424 |
| 26 | 32000 — 34000 | 11,1 | 3774 |
| 27 | 34000 — 36000 | 11,5 | 4140 |
| 28 | 36000 — 38000 | 11,9 | 4522 |
| 29 | 38000 — 40000 | 12,3 | 4920 |
| 30 | 40000 — 43000 | 12,8 | 5504 |
| 31 | 43000 — 46000 | 13,3 | 6118 |
| 32 | 46000 — 49000 | 13,8 | 6762 |
| 33 | 49000 — 52000 | 14,4 | 7488 |
| 34 | 52000 — 55000 | 15 | 8250 |
| 35 | 55000 — 58000 | 15,6 | 9048 |
| 36 | 58000 — 62000 | 16,3 | 10106 |
| 37 | 62000 — 66000 | 17 | 11220 |
| 38 | 66000 — 70000 | 17,7 | 12390 |
| 39 | 70000 — 75000 | 18,5 | 13875 |
| 40 | 75000 — 80000 | 19,3 | 15440 |
| 41 | 80000 — 85000 | 20,1 | 17085 |
| 42 | 85000 — 90000 | 20,8 | 18720 |
| 43 | 90000 — 95000 | 21,5 | 20425 |
| 44 | 95000 — 100000 | 22,2 | 22200 |
| 45 | 100000 — 105000 | 22,9 | 24045 |
| 46 | 105000 — 110000 | 23,6 | 25960 |
| 47 | 110000 — 115000 | 24,3 | 27945 |
| 48 | 115000 — 120000 | 25 | 30000 |

Przy dochodzie ponad 120.000.000 mk. podatek wynosi 30.000.000 mk. i oprócz tego 1.250.000 mk. od każdych pełnych 5.000.000 mk. ponad 120.000.000 marek.

Do podatku dolicza się ponadto, o ile chodzi o dochód osób fizycznych i spadków nieobjętych:

| | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|
| ponad | 120.000.000 mk. | do | 180.000.000 mk. | | 1.5% |
| „ | 180.000.000 „ | „ | 240.000.000 | „ | 2.5% |
| „ | 240.000.000 „ | „ | 300.000.000 | „ | 4% |
| „ | 300.000.000 „ | „ | 360.000.000 | „ | 5.5% |
| „ | 360.000.000 „ | „ | 450.000.000 | „ | 7% |
| „ | 450.000.000 „ | „ | 720.000.000 | „ | 9% |
| „ | 720.000.000 „ | „ | 900.000.000 | „ | 11% |
| „ | 900.000.000 „ | „ | 1.200.000.000 | „ | 13% |
| „ | 1.200.000.000 | . . . . . . . | | „ | 15% |

od całego podlegającego podatkowi dochodu.

Art. 8. Granice dochodu, określone w §§ 19 i 20 pruskiej ustawy z dnia 19 czerwca 1906 r. w brzmieniu, ustalonem pruską ustawą z dnia 26 maja 1909 r. (Zb. Pr. prusk. str. 349), uzasadniające ulgi podatkowe, podwyższa się z kwoty 6.500 mk. do kwoty 10.000.000 mk., z kwoty zaś 9.500 mk. do kwoty 15.000.000 mk.

Art. 9. Kwotę 3.000 mk., wyszczególnioną w ustępie 1 § 25 i w ustępie 2 § 36, podwyższa się do 600.000 mk., kwotę zaś 3.000 mk., wyszczególnioną w § 33, w ustępie 2 § 42, w punkcie 1 i 2 części II § 43 pruskiej ustawy z 19 czerwca 1906 r., podwyższa się do 6.600.000 mk.

Art. 10. Postanowienie, zawarte w ustępie 1 § 72 pruskiej ustawy z 19 czerwca 1906 r. i dotyczące najniższej grzywny w kwocie stu marek, uchyla się. Ustęp 1 § 72 uzupełnia się następującym przepisem: „W wyjątkowych wypadkach obok kary pieniężnej może być wymierzona kara więzienia do jednego roku".

Kwotę grzywny, przewidzianą w ustępie 2 § 72 podwyższa się z 20 do 100 mk. na 10.000 do 100.000 mk.

Art. 11. Kwotę grzywny, przewidzianą w ustępie 1 § 74 pruskiej ustawy z 19 czerwca 1906 r., podwyższa się z 300 mk. na 300.000 mk., kwotę zaś, przewidzianą w drugim ustępie tegoż paragrafu, podwyższa się z 20 mk. na 10.000 mk., wreszcie kwotę, przewidzaną w § 75 powyższej ustawy, podwyższa, z 1.500 mk. na 1.500.000 mk.

Art. 12. Postanowienia §§ 81 i 82 pruskiej ustawy z 19 czerwca 1906 r. będą stosowane ze zmianami, wynikającemi z postanowień ustawy niniejszej.

Art. 13. Dodatki do państwowego podatku dochodowego na rzecz gmin i związków komunalnych nie mogą przewyższać przy dochodzie podatkowym:

| | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|
| ponad | 2.000.000 mk. | 30.000.000 | mk. | 4% |
| „ | 30.000.000 „ | 100.000.000 | „ | 4,5% |
| „ | 100.000.000 „ | . . . . . . | | 5% |

dochodu podatkowego.

Art. 14. Opodatkowaniu na rzecz gmin i związków komunalnych w myśl art. 13 niniejszej ustawy, podlegają dochody ze wszystkich źródeł z wyjątkiem dochodów z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę (art. 25).

## Dział II.

**Zmiany w opodatkowaniu dochodów z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę.**

Art. 15. Wszelkie dochody z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę (art. 2 niniejszej ustawy), przewyższające 7.200.000 marek, podlegają podatkowi dochodowemu na zasadzie niniejszego działu II.

Art. 16. Za podstawę podatku przyjmuje się wysokość uposażeń, względnie wynagrodzeń bieżących, otrzymywanych zarówno w pieniądzach, jak i w naturze, obliczoną w stosunku rocznym.

Dochody te opodatkowuje się w całości i nie stosuje się do nich odliczeń, tudzież zniżek podatkowych, przewidzianych w §§ 8, 19 i 20 pruskiej ustawy z dnia 19 czerwca 1906 r.

Wartość pieniężna dochodów w naturze oblicza się podług cen w dniu 1 stycznia roku kalendarzowego 1923.

Art. 17. Podatek pobiera się drogą potrącenia przy każdej wypłacie, a mianowicie: od wynagrodzeń, których wysokość, obliczona w stosunku rocznym, wynosi w tysiącach marek:

| | | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| ponad | 7.200 | mk. do | 9.600 | mk. | potrąca | się | 1,1% |
| „ | 9.600 | „ „ | 12.000 | „ | „ | „ | 1,4% |
| „ | 12.000 | „ „ | 15.600 | „ | „ | „ | 1,7% |
| „ | 15.600 | „ „ | 19.200 | „ | „ | „ | 2% |
| „ | 19.200 | „ „ | 22.800 | „ | „ | „ | 2,5% |
| „ | 22.800 | „ „ | 26.400 | „ | „ | „ | 3% |
| „ | 26.400 | „ „ | 30.000 | „ | „ | „ | 3,5% |
| „ | 30.000 | „ „ | 34.000 | „ | „ | „ | 4,5% |
| „ | 34.000 | „ „ | 38.000 | „ | „ | „ | 5,5% |
| „ | 38.000 | „ „ | 42.000 | „ | „ | „ | 7% |
| „ | 42.000 | „ „ | 46.000 | „ | „ | „ | 8,5% |
| „ | 46.000 | „ „ | 50.000 | „ | „ | „ | 10% |
| „ | 50.000 | „ „ | 52.000 | „ | „ | „ | 11,5% |

Do uposażeń, przekraczających 52.000.000 mk., stosuje się podaną w skali w art. 7 niniejszej ustawy stopę procentową, obniżoną o 2%.

Stopę procentową podatku ustala się przy każdorazowej powtarzającej się wypłacie, przyjmując tę wypłatę za podstawę do obliczenia rocznej cyfry dochodu.

W celu ustalenia stopy procentowej przy wpłacie jednorazowych wynagrodzeń dolicza się je do sumy ostatniego perjodycznego wynagrodzenia, obliczonej w stosunku rocznym.

Art. 18. Obowiązek potrącania podatku ciąży na władzach, urzędach, jakoteż na instytucjach i przedsiębiorstwach i wogóle na służbodawcach, wypłacających wszelkiego rodzaju wynagrodzenia.

Potrącone w ciągu miesiąca kwoty należy wterminie do dni 14 po upływie tegoż miesiąca wpłacić do właściwej kasy skarbowej z załączeniem wykazu potrąceń, sporządzonego według przepisanego wzoru, lub z załączeniem odpisu listy płacy, zawierającej dane, niezbędne do sprawdzenia prawidłowości dokonanych potrąceń.

Wykaz ten, względnie odpis listy płacy, po uwidocznieniu na nim przyjętej sumy, oraz daty przyjęcia, kasa skarbowa przesyła do właściwej władzy podatkowej I instancji.

Art. 19. Wymiar podatku przez władzę podatkową z reguły nie ma miejsca. Wyjątek zachodzi wówczas, gdy służbodawca albo nie wpłacił podatków wcale, albo wpłacił za mało. W tych wypadkach władza podatkowa I instancji uskutecznia wymiar podatku. Od wymiaru służbodawca może odwołać się do izby skarbowej w ciągu dni trzydziestu od dnia doręczenia mu wezwania.

Odwołanie nie wstrzymuje egzekucji.

Kwoty nie wpłaconego w terminie podatku będą przymusowo ściągnięte od osób, wymienionych w części pierwszej art. 18 niniejszej ustawy, wraz z karami za zwłokę w wysokości 10% miesięcznie i z kosztami egzekucyjnemi.

Art. 20. Dla stwierdzenia obowiązku potrącania podatku oraz dla sprawdzenia, czy potrącenia podatku są uskutecznione prawidłowo i we właściwym czasie, władzom skarbowym przysługuje prawo delegowania urzędników do instytucji i osób, wymienionych w art. 18 część pierwsza niniejszej ustawy, celem przejrzenia i sporządzenia wyciągów z list płacy, umów i innych dokumentów, odnoszących się do najmu pracowników, względnie celem zbadana dokonanych wypłat.

Art. 21. Na nieprawidłowe potrącania podatku przez służbodawców pracownicy mogą wnosić zażalenia w terminie dni trzydziestu od daty potrącenia do właściwej władzy podatkowej I instancji.

Od decyzji władzy podatkowej I instancji służy pracownikowi odwołanie w trybie, określonym w art. 19 niniejszej ustawy.

Art. 22. Służbodawca, który nie spełni obowiązku wpłacenia podatku w myśl art. 18 niniejszej ustawy, ulegnie karze grzywny w myśl przepisów § 74 ustawy pruskiej z 19 czerwca 1906 r. i art. 11 niniejszej ustawy.

W razie świadomego podania nieprawdziwych okoliczności w listach płacy lub w wyjaśnieniach, stosuje się analogicznie § 72 pruskiej ustawy z 19 czerwca 1906 r. i art. 10 niniejszej ustawy.

Art. 23. Kto nie dopuści urzędnika, delegowanego przez władze skarbowe na podstawie art. 20 niniejszej ustawy, do wykonania czynności, przewidzianych w tym artykule, ulegnie w drodze sądowej karze pieniężnej od 10,000 do 500.000 mk., lub karze pozbawienia wolności do jednego roku, o ile nie podlega surowszemu ukaraniu wedle obowiązującej ustawy karnej.

Art. 24. Kary pieniężne, nałożone na podstawie art. 23 niniejszej ustawy, wpływają na rzecz Skarbu Państwa.

Art. 25. Do państwowego podatku dochodowego, pobieranego od dochodów z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę na zasadach, wyłuszczonych w niniejszym dziale II, ustanawia się dodatki na rzecz gmin miejskich i powiatowych związków komunalnych w wysokości 3% od wypłaconego wynagrodzenia, podlegającego państwowemu podatkowi dochodowemu. Dodatki te będą potrącone przez służbodawców równocześnie z podatkiem państwowym, przyczem stosuje się przepisy artykułów 18 do 23 włącznie niniejszej ustawy.

## DZIAŁ III.

**Postanowienia ogólne.**

Art. 26. Jeżeli przeciętne ceny hurtowe w Państwie w pierwszej połowie roku kalendarzowego 1923 będą wyższe od przeciętnych cen hurtowych

z roku 1922, wówczas część państwowego podatku dochodowego wraz z dodatkami na rzecz związków samorządnych, wymierzona wedle skali art. 7 niniejszej ustawy, a przypadająca do zapłaty w kwartale trzecim i czwartym roku kalendarzowego 1923, winna być zapłacona w takiej wysokości, jaka wypadnie z pomnożenia tej części podatku wraz z dodatkami na rzecz związków samorządnych przez wykładnik, wyrażający wzrost przeciętnych cen hurtowych w pierwszej połowie roku 1923 w porównaniu z przeciętnemi cenami hurtowemi w roku 1922.

Wykładnik, o którym mowa w części pierwszej niniejszego artykułu, ustala Minister Skarbu w miesiącu lipcu roku podatkowego na podstawie danych, dostarczonych przez Główny Urząd Statystyczny. Wykładnik winien być wyrażony w liczbie całej lub conajwyżej z jednym znakiem dziesiętnym.

Jeżeli podatnik, korzystając z prawa, przysługującego w myśl § 67 ustęp 2 pruskiej ustawy z 19 czerwca 1906 roku, wpłaci zgóry przed końcem czerwca 1923 r. drugą i trzecią ratę podatku dochodowego na rok podatkowy 1923 w całości lub w części, to do wpłaconych zgóry kwot podatku nie będzie stosowany wykładnik, o którym mowa w poprzednich częściach niniejszego artykułu.

Art. 27. W sposób, wskazany w art. 26 niniejszej ustawy, Minister Skarbu ustala na każdy kwartał kalendarzowy, poczynając od drugiego kwartału, wykładnik, wynikający z porównania przeciętnych cen drugiego miesiąca poprzedniego kwartału kalendarzowego z przeciętnemi cenami w styczniu 1923 r. Przez tak ustalony wykładnik winny być pomnożone — na każdy następny kwartał kalendarzowy — kwoty, zakreślające granice dochodu dla oznaczenia stopy procentowej podatku od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę zarówno w skali art. 17, jak w skali art. 7 niniejszej ustawy. Równocześnie ulega odpowiedniemu powiększeniu kwota 7,200,000 mk., oznaczona w art. 15.

Tak powiększone kwoty będą w każdym poszczególnym kwartale roku podatkowego 1923 miarodajne do ustalenia potrąceń w myśl art. 17 i 25 niniejszej ustawy.

Art. 28. Uchyla się moc obowiązującą ustawy o podatku uzupełniającym (Ergänzungssteuer) z dnia 19 czerwca 1906 r. (Zb. pr. pruskich str. 241) oraz ustawy o podatku od przyrostu majątku (Besitzsteuer) z dnia 3 lipca 1913 r. (Dz. Ustaw Rzeszy str. 524).

Art. 29. Z wpływów państwowego podatku dochodowego pobierają gminy i związki komunalne 30%.

Art. 30. Uchyla się postanowienia trzeciego ustępu części pierwszej § 15 pruskiej ustawy z dnia 19 czerwca 1906 r., dotyczące potrącenia z podstawy opodatkowania 3 i ½% kapitału zakładowego (akcyjnego). Tem samem uchyla się postanowienia przedostatniego ustępu tegoż paragrafu 15.

Nadto uchyla się postanowienia, zawarte w ustępie pierwszym § 3 p.p. 1 i 2 oraz w §§ 18, 70, 79 i 80 prusk. ustawy z dnia 19 czerwca 1906 r.

Art. 31. Punkt 3 ustępu pierwszego § 3 ustawy pruskiej z dnia 19 czerwca 1906 r. otrzymuje brzmienie następujące:

„Uwierzytelnieni przy Rządzie Rzeczypospolitej Polskiej zastępcy obcych państw oraz przydani im urzędnicy i osoby pozostające u nich w służbie, o ile są cudzoziemcami".

Art. 32. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia i obowiązuje od 1 kwietnia do 31 grudnia 1923 r.

Podatek dochodowy na ten okres czasu będzie wymierzony i pobrany w wysokości trzech czwartych części całorocznej należności podatkowej, przypadającej według działu I i III niniejszej ustawy.

Art. 33. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) *S. Wojciechowski.*

Prezes Rady Ministrów:
(—) *Witos.*

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

(Dz. Ust. R. P. Nr. 67 z d. 11.VII 1923 r., p. 521).

## 417.

### ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 3 sierpnia 1923 r.

**w przedmiocie odroczenia terminu do składania zeznań o obrocie za pierwsze półrocze 1923 r.**

Na zasadzie art. 122 ustawy z dnia 14 maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 412) zarządza się, co następuje:

§ 1. Termin do składania zeznań o obrocie w myśl ustawy z dn. 14 maja 1923 r. w przedmiocie państwowego podatku przemysłowego (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 412) za pierwsze półrocze roku 1923 odracza się do dn. 15 sierpnia 1923 r. włącznie.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *H. Linde.*

(Dz. Ust. R. P. z d. 11 sierpnia 1923 r., № 79, poz. 626).

## 418.

### ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

**wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych**

z dnia 7 lipca 1923 r.

**celem wykonania ustawy z d. 15 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 505) w przedmiocie wyrównania podatków gruntowych tudzież niektórych podatków budynkowych.**

Na podstawie art. 19 ustawy z dn. 15 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 505) w przed-

miocie wyrównania podatków gruntowych, tudzież niektórych podatków budynkowych, zarządza się co następuje:

**Do art. 1 oraz do art. 17 ust. 1.**

§ 1. Poczynając od roku 1923 oblicza się państwowe należności z tytułu podatku gruntowego w sposób następujący:

1) na obszarze b. Królestwa Polskiego mnoży się stawki głównego podatku gruntowego dworskiego względnie włościańskiego wskazane w taryfach załączonych do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 września 1920 roku (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 639) przez 1000 i do każdej otrzymanej z takiego pomnożenia kwoty podatkowej dolicza się 60% tejże kwoty z tytułu podatku dodatkowego, przytem obszaru jednostki podatkowej nie przyjmuje się pod uwagę, gdyż przepis części drugiej art. 2 ustawy z dnia 14 lipca 1920 roku (Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 477) został uchylony.

   Tak uchwalona kwota równa się 100-krotnej sumie podatku płaconego w roku 1922, wraz z 900% dodatkiem.

2) Na obszarze b. zaboru austrjackiego wraz ze Spiszem i Orawą dochód katastralny uwidoczniony w katastrach podatku gruntowego, a wyrażony w markach mnoży się przez 3.500, co będzie stanowiło 100-krotną kwotę podatku opłaconego w roku 1922 wraz z 900% dodatkiem.

§ 3. Jeżeli posiadłość ziemska, stanowiąca podatkowe uwidocznione w katastrze gruntowym, mnoży się przez 20.000, co daje 100-krotną kwotę podatkową opłacaną w r. 1922.

**Do art. 2.**

§ 2. Podstawą do obliczania skali procentowej oddzielnego dodatku stanowi łączna suma należności podatkowych, obliczonych w myśl § 1 niniejszego rozporządzenia od wszystkich jednostek podatkowych danego płatnika w powiecie.

§ 3. Jeżeli posiadłość ziemska, stanowiąca jednostkę podatkową, należy do kilku współwłaścicieli, z których każdy ma część faktycznie wydzieloną i samoistnie gospodarowaną, to oddzielny dodatek oblicza się odrębnie dla każdego współwłaściciela pod warunkiem, że przypadająca od jego części należność podatkowa (§ 1 nin. rozporządzenia) przekracza rocznie 600.000 mk.

**Do art. 3.**

§ 4. Ulgi z tytułu degresji przewidziane w art. 3 ustawy będą stosowane przy poborze drugiej raty należności podatkowej (§ 1 nin. rozp.), a to w ten sposób, że płatnicy, którym roczna należność podatkowa nie przekracza sumy 50.000 marek, będą zupełnie zwolnieni od obowiązku uiszczenia drugiej raty, płatnicy zaś, którym roczna należność podatkowa wynosi powyżej 50.000 mk. do 200.000 mk. obowiązani będą zapłacić tytułem drugiej raty tylko 30% należności rocznej.

Ulgi powyższe na obszarze b. Królestwa Polskiego dla płatników, opłacających podatek gruntowy w zbiorowej jednostce podatkowej będą przyznawały ostatecznie Urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych, na podstawie należycie sprawdzonych list rozkładu podatku gruntowego, dokonanego przez zebrania gromadzkie. W tym celu urzędy gminne są obowiązane powyższe listy rozkładu przesłać Urzędom skarbowym najpóźniej do dnia 1 sierpnia każdego roku. Po otrzymaniu od urzędów gminnych poprzednio wspomnianych list rozkładu podatku gruntowego Urzędy skarbowe winny porównać takowe z otrzymanemi w swoim czasie rozkładami nadzwyczajnej daniny państwowej, głównie co do ilości poszczególnych płatników w każdej jednostce zbiorowej, przyczem, o ile okaże się powiększenie ilości płatników, mają urzędy skarbowe zażądać od Urzędów gminnych wyjaśnień i dowodów (odpisów: aktów rejentalnych, wyroków sądowych w przedmiocie podziału i t. p.) usprawiedliwiających to powiększenie ilości gospodarstw.

**Do art. 5 oraz do art. 17 ust. 2.**

Należności podatkowe wyszczególnione w taryfie dołączonej do art. 5 ustawy będą pobierane w pełnej kwocie taryfowej bez uwzględnienia uchylonych obecnie (art. 17 ustęp 2 ustawy) ulg, przewidzianych w punkcie 3, § 3 i w punkcie 1 lit. a) i lit. b) § 4 austrjackiej ustawy z dnia 28 grudnia 1911 r. (austr. Dz. ust. Nr. 242).

**Do art. 6.**

§ 6. Do miast, miasteczek i miejscowości o charakterze miejskim zalicza się wszystkie miasta rządzące się ustawą ordynacji miejskiej z dnia 30 maja 1853 r., tudzież następujące gminy wiejskie: Główna, Nowe Skalmierzyce, Strzałkowo, Winiary, Brusy, Czersk, Jabłonowo, Kartuzy, Małe-Tarpie, Osie, Pelplin, Rudak, Skurcz, Zblewo oraz obszar dworski Grudziądz-Forteca.

**Do art. 8.**

§ 7. Kwoty podatkowe obliczone w myśl art. 1 do 6 ustawy, pobiera się z uwzględnieniem ulg, o których mowa w części pierwszej § 4 niniejszego rozporządzenia — w dwóch równych ratach półrocznych.

Termin płatności pierwszej raty wspomnianych kwot podatkowych, przypadających za rok 1923 ustanawia się na czas od dnia 15 sierpnia do dnia 15 września 1923 r.

**Do art. 9.**

§ 8. Pierwsza rata kwot podatkowych, przypadająca za rok 1923 będzie pobrana w takiej wysokości, w jakiej została obliczona w myśl zasad wyrażonych w art. 1 do 6 ustawy oraz w §§ 1 do 5 niniejszego rozporządzenia. Raty zaś następne obliczone również w myśl powyższych zasad ulegać będą jednak zwiększeniu, względnie zmniejszeniu, zależnie od wykładnika podwyżki względnie zniż-

ki, ustalonego dla każdej raty, przez Ministra Skarbu w drodze oddzielnego rozporządzenia.

**Do art. 10.**

§ 9. Do kwot podatkowych (art. 1 do 6 ustawy) przypadających za drugie półrocze 1923 r., a wpłaconych w terminie płatności wskazanym w części drugiej § 7, niniejszego rozporządzenia nie będzie stosowany wykładnik podwyżki.

**Do art. 11.**

§ 10. Na obszarze b. dzielnicy pruskiej gminy miejskie i wiejskie, jako władze wymiarowe dla gmin, wydziały powiatowe, zaś jako władze wymiarowe dla obszarów dworskich winny w ciągu 14 dni licząc od dnia następnego po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia sporządzić na podstawie matrykuł indywidualne wykazy płatników podatku gruntowego z odpowiedniem uwzględnieniem przy każdym płatniku zasadniczego podatku katastralnego i obliczyć należność państwową w myśl postanowień § 1 ustep 3 i § 4 niniejszego rozporządzenia.

Tak sporządzone wykazy prześlą wiejskie władze wymiarowe w dwóch egzemplarzach do sprawdzenia w Województwie Poznańskiem — komisarjatom obwodowym a w Województwie Pomorskiem — urzędom wójtowskim, a komisarjaty, względnie urzędy wójtowskie bezzwłocznie po sprawdzeniu, urzędom skarbowym do zatwierdzenia. Urzędy skarbowe sprawdzą te wykazy rachunkowe, poczem jeden zatwierdzony wykaz zwrócą gminie, jako listę poborową, a drugi wykaz zatrzymają w urzędzie.

W wydziałach powiatowych i w magistratach postępowanie jest analogiczne z tą zmianą, że listy wymiarowe otrzymuje Urząd skarbowy bezpośrednio z Wydziału powiatowego, względnie magistratu.

§ 11. Urzędy katastralne winny dostarczyć Urzędom skarbowym w ciągu 2-ch tygodni, licząc od dnia następnego po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia indywidualne wykazy płatników, którzy posiadają budynki podlegające w myśl art. 6 ustawy oraz § 6 niniejszego rozporządzenia opłacie państwowego dodatku do podatku budynkowego.

Wykaz taki ma być sporządzony w dwóch egzemplarzach, odrebnie dla każdej gminy, w tym porządku, że najpierw mają być wpisane wszystkie w danej gminie znajdujące się budynki I klasy, następnie budynki II klasy, a w końcu budynki III klasy.

Po otrzymaniu wspomnianych wykazów Urzędy skarbowe obliczą kwoty dodatku państwowego i prześlą wykazy płatników, w jednym egzemplarzu gminom, a odnośnie do obszarów dworskich wydziałom powiatowym. Wykazy równocześnie służyć mają jako listy poborowe dla wspomnianych organów.

§ 12. Organy poborowe obowiązane są pobierać i ściągać należności państwowe z tytułu państwowego dodatku do podatku gruntowego i z tytułu oddzielnego dodatku (art. 2 ustawy) oraz z tytułu państwowego dodatku do podatku budynkowego, w przepisanych terminach (§ 7 nin. rozp.) i niezwłocznie wnosić pobrane, wzgl. ściągnięte kwoty wprost do kas skarbowych, a nie do kas komunalnych.

§ 13. Za czynności związane z poborem i ściąganiem należności państwowych, wymienionych w § 12 niniejszego rozporządzenia przyznaje się gminom i powiatom wynagrodzenie w wysokości 3% kwot wpłaconych przez nie do kas skarbowych.

§ 14. Oddzielne rozporządzenia określą sposób wykonania postanowień artykułów 12 i 14 ustawy.

§ 15. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

*(—) H. Linde.*

Minister Spraw Wewnętrznych:

*(—) Kiernik*

(Dz. U. R. P. z dn. 27 lipca, Nr. 73, poz. 569).

---

## 419.

## ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 18 lipca 1923 r.

**celem wykonania ustawy z dnia 15 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. poz. 521) w przedmiocie niektórych zmian w przepisach o państwowym podatku dochodowym, obowiązujących w b. dzielnicy pruskiej na mocy pruskiej ustawy z dnia 19 czerwca 1906 r. (Zb. Pr. pr. str. 259), ustawy z dnia 19 grudnia 1919 r. (Dz. U. R. P. Nr. 98 poz. 520), oraz ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 266).**

Na podstawie art. 33 ustawy z dnia 15 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67 poz. 521) w przedmiocie niektórych zmian w przepisach o państwowym podatku dochodowym, obowiązujących w b. dzielnicy pruskiej na mocy pruskiej ustawy z dnia 19 czerwca 1906 r. (Zb. Pr. pr. str. 259), ustawy z dnia 19 grudnia 1919 r. (Dz. U. R. P. Nr. 98 poz. 520), oraz ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33 poz. 266) zarządza się co następuje:

**Do art. 3.**

§ 1. Art. 3 ustawy wprowadza do § 5 ustawy pruskiej z dnia 19 czerwca 1906 r. nowy ustep ósmy, zawierający przepis, w myśl którego od ogólnego dochodu spółdzielni, działających z mocy ustawy z dnia 29 października 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 111, poz. 733), należy potrącać kwoty, przelane do funduszów, niepodlegających wedle statutu spółdzielni podziałowi między członków.

**Do art. 5.**

§ 2. Art. 5 ustawy zmienia o tyle postanowienie § 9 ustawy pruskiej z dnia 19 czerwca 1906 r., że uchwala dotychczasowy sposób usta-

lania podstaw opodatkowania dochodów osób fizycznych i prawnych według przecięcia z trzech lat, poprzedzających rok podatkowy, a wprowadza ustalenie tych podstaw według wyniku z ostatniego roku kalendarzowego, operacyjnego lub gospodarczego, poprzedzającego rok podatkowy.

Opodatkowanie dochodów z posiadłości gruntowych na podstawie wyniku z ostatniego roku, operacyjnego, względnie gospodarczego, może mieć miejsce nawet w takich wypadkach, gdy płatnik zamiast prawidłowej rachunkowości gospodarczej prowadzi jakiekolwiekbądź zasługujące na wiarę księgi lub zapiski rachunkowe, a w braku takich ksiąg, względnie zapisków, także i wówczas, gdy obliczenie dochodu z posiadłości gruntowej za rok kalendarzowy przedstawia dla płatnika rzeczywistą trudność.

§ 3. W razie opodatkowania na podstawie wyników z ostatniego roku operacyjnego, względnie gospodarczego należy baczyć, aby przy opodatkowaniu w latach następnych był brany za podstawę opodatkowania dochód z roku operacyjnego, względnie gospodarczego, obejmującego również odpowiednie miesiące, inaczej bowiem nie byłoby ciągłości w opodatkowaniu.

P r z y k ł a d: Za podstawę opodatkowania płatnika na rok podatkowy 1923 przyjęto dochód, osiągnięty przezeń w czasie od 1 lipca 1921 r. do 30 czerwca 1922 r. jako w roku operacyjnym, względnie gospodarczym; za podstawę opodatkowania tego samego płatnika na następny rok podatkowy 1924 winien być przyjęty dochód z roku operacyjnego, względnie gospodarczego, obejmującego okres czasu od 1 lipca 1922 r. do 30 czerwca 1923 r. i t. d.

**Do art. 6.**

§ 4. Art. 6 ustawy uzupełnia § 12 ustawy pruskiej z dnia 19 czerwca 1906 r. nowym przepisem, dotyczącym ustalania dochodu z drobnej własności gruntowej.

W myśl tego przepisu przy obliczaniu ogólnego dochodu z gospodarstw rolnych poniżej 15-ha położonych w odległości ponad 5 klm. od granicy miast z ludnością wyżej 100.000 mieszkańców, przyjmuje się dochód w wysokości nieprzekraczającej wartośc 4-ch centnarów metrycznych żyta z 1 ha gruntu po cenach przeciętnych z roku 1922.

Ponieważ wedle danych Głównego Urzędu Statystycznego, opartych na notowaniach giełdy poznańskiej, przeciętna cena żyta z roku 1922 wynosiła 18.200 mk. za jeden centnar metryczny, przeto właściciele gospodarstw rolnych, o których wyżej mowa, nie będą podlegali na rok podatkowy 1923 podatkowi dochodowemu, o ile obok dochodów z gruntów nie posiadali w roku 1922 innego źródła dochodu (zakład przemysłowy, handel, rzemiosło, pośrednictwo, odnajem mieszkań letnikom i t. p.), względnie, o ile dochody z tych innych źródeł, łącznie z dochodami z gruntu, nie przewyższały wolnej od podatku kwoty dochodu dwóch miljonów marek.

Wyrażenie „gospodarstw rolnych" należy rozumieć w znaczeniu zwykłych gospodarstw, produkujących zboża i rośliny okopowe; nie zalicza się do nich ferm mleczarskich, pasiek, sadów, ogrodów warzywnych, hodowli roślin technicznych i leczniczych i t. p., lubo z rolą związanych lecz posiadających charakter przemysłowy.

**Do art. 7.**

§ 5. Art. 7 ustawy wprowadza jednolitą skale podatkową dla wszystkich osób fizycznych i prawnych, nie wyłączając towarzystw z ograniczoną poręką, dla których ustawa pruska z dn. 19 czerwca 1906 roku (§ 18) przewidywała odrębną taryfę.

W szczególności skala ta służy:

1) do wyznaczania stawek podatkowych, przypadających do ogólnego dochodu, osiągniętego przez płatnika ze wszystkich źródeł, z wyjątkiem uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę;

2) do określania stopy procentowej podatku przypadającego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, przekraczających 52.000.000 mk. W tym ostatnim wypadku podatek oblicza się według obniżonej o 2% stopy procentowej odpowiedniego stopnia dochodu.

P r z y k ł a d y:

ad — 1)

a) Podlegający podatkowi ogólny dochód osoby fizycznej z wszelkich źródeł, z wyjątkiem uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, wynosi . . . . 60.000.000 mk.

Podatek według 36 stopnia dochodu skali art. 7 wynosi . . . 10.106.000 „

b) Podlegający podatkowi ogólny dochód osoby fizycznej z wszelkich źródeł, z wyjątkiem uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, wynosi . . . . . . . . 150.000.000 „

Podatek według skali art. 7 wynosi: od 120.000.000 mk. dochodu . . . . . . . . . . . 30.000.000 „

od każdych następnych pełnych 5.000.000 mk. dochodu — po 1.250.000 mk. zatem od 30.000.000 mk. (1.250.000 × 6) = . . . . . 7.500.000 „

nadto od 150.000.000 mk. — 1 i ½% . . . . . . . . . . 2.250.000 „

razem podatek: 39.750.000 mk.

c) Podlegający podatkowi ogólny dochód osoby prawnej wynosi . . . . . . . . . 60.000.000 „

Podatek wedle stawki 36 stopnia dochodu skali art. 7 wynosi . 10.106.000 „

d) Podlegający podatkowi ogólny dochód osoby prawnej wynosi . . . . . . . . . . 150.000.000 „

Podatek według skali art. 7 wynosi od 120.000.000 mk. dochodu . . . . . . . . . . 30.000.000

od każdych następnych pełnych 5.000.000 mk. dochodu po 1.250.000 mk. zatem od 30.000.000 marek (1.250.000 × 6) = . . . . 7.500.000 „

razem podatek 37.500.000 mk.

ad—2)

Przykłady dotyczące potrąceń podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę zamieszczone są przy § 13 niniejszego rozporządzenia.

**Do art. art. 15 do 25.**

§ 6. Artykuły 15 do 25 ustawy zasadniczo zmieniają przepisy ustawy pruskiej z dnia 19 czerwca 1906 r., dotyczące opodatkowania dochodu z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę.

Zmiany te przedstawiają się następująco:

1) dochodów wyżej wymienionych nie włącza się do ogólnego dochodu płatnika;

2) przedmiotem opodatkowania jest dochód bieżący, a nie osiągnięty w roku ubiegłym, poprzedzającym rok podatkowy;

3) za podstawę podatku przyjmuje się obliczoną w stosunku rocznym wysokość uposażenia, emerytury lub wynagrodzenia za najemną pracę, przypadającą do wypłaty za pewien okres czasu.

Wynagrodzenie jednorazowe, względnie wynagrodzenie za wykonaną pracę, przypadającą do wypłaty oprócz wynagrodzenia za pewien okres czasu, dolicza się do wysokości ostatniego perjodycznego wynagrodzenia w stosunku rocznym;

4) granica wolnego od opodatkowania dochodu jest wyższą dla dochodu z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, aniżeli dla dochodów z innych źródeł;

5) przewidziane w dziale II dochody opodatkowuje się w całości i nie uwzględnia się odliczeń i zniżek podatkowych, o których mowa w §§ 8, 19 i 20 ustawy pruskiej z 19 czerwca 1906 r. nadto przy tego rodzaju dochodach nie ma zastosowania postanowienie § 10 tejże ustawy w przedmiocie doliczania dochodu żony do dochodu podatnika;

6) podatek od dochodu z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę oblicza służbodawca i pobiera drogą potrącenia przy każdorazowej wypłacie;

7) do podatku od dochodu z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę ustanawia się dodatki na rzecz gmin miejskich i powiatowych związków komunalnych w wysokości 3% od wypłaconego wynagrodzenia. Dodatki te obliczą służbodawca i potrąca wraz z podatkiem na rzecz tego miasta, względnie tego powiatowego związku komunalnego, w obrębie którego zamieszkuje pracownik, otrzymujący wynagrodzenie.

§ 7. W związku ze zmianami, przytoczonemi w § 6 niniejszego rozporządzenia, za dochód z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę uważać należy wszelkiego rodzaju wynagrodzenia w pieniądzach lub w naturze, jakie pracownik uzyskuje od służbodawcy ze swego stosunku służbowego lub z tytułu najmu pracy.

W szczególności należą tu:

1) uposażenia służbowe, dodatki osobiste, dodatki służbowe, remuneracje, tantjemy, czesne, taksy egzaminacyjne, promocyjne, wynagrodzenia od sztuki, akordowe, żetonowe, prowizje i wszelkie inne dodatki, jakąkolwiekbądź nazwę mające, pobierane przez oficerów, duchownych wojskowych, urzędników wojskowych, pracowników państwowych, samorządowych i innych instytucji publicznych, oraz przez pracowników, pozostających w prywatnym stosunku służbowym lub w stosunku najmu pracy (urzędnicy prywatni, pomocnicy, robotnicy, służący i inni podobnego rodzaju pracownicy prywatni).

Wspomniane wynagrodzenia należy uważać za dochód bez względu na to, czy zapewnione są w sumach z góry ustanowionych, (rocznie, miesięcznie, tygodniowo, dziennie), czy też otrzymane według innych norm (przepisy służbowe umowy, zwyczaje i t. p.). Nazwa wynagrodzenia oraz okoliczność, czy pobierane wynagrodzenie jest związane z uprawnieniem do emerytury lub nie, ne czyni żadnej różnicy;

2) dopłaty, wyznaczone na utrzymanie księżom świeckim i członkom zakonów regularnych z funduszów Państwa, samorządów lub z innych funduszów publicznych (uzupełnienia kongruy);

3) emerytury i zaopatrzenia, jakie pobierają wyżej wymienione osoby z powodu czasowego lub stałego przeniesienia w stan spoczynku, albo po wystąpieniu z czynnej służby, względnie po zaprzestaniu pełnienia obowiązku z innych przyczyn, oraz zaopatrzenia, jakie wdowy, sieroty po wspomnianych osobach pobierają od służbodawcy, albo też z funduszów i kas, do których służbodawcy składają wkłady na merytury lub zaopatrzenie;

4) oprócz świadczeń w gotówce uwzględnić należy także wartość dochodów w naturze, otrzymywanych od służbodawców, tudzież wartość czynszową udzielonego bezpłatnie przez służbodawców mieszkania. Do podległego podatkowi dochodu urzędników państwowych nie należy doliczać wartości czynszowej mieszkań służbowych lub gruntu w użytkowanie oddanych, za które czynsz potrąca się z uposażenia służbowego. We wszystkich innych przypadkach wartość mieszkania w naturze obliczać należy w myśl ustępu drugiego § 14 ustawy pruskiej z dnia 19 czerwca 1906 r.

Natomiast wynagrodzenia z tytułu najmu pracy, stanowiące świadczenia wyłącznie za wynik pracy, albo za wykonaną pracę, a nie wytwarzające w czasie trwania pracy stosunku zależności od pracodawcy i wskutek tego nie pochodzące od służbodawcy, należą do kategorji dochodów, płynących z zajęcia zawodowego lub z zatrudnienia w celach zarobkowych i podlegają opodatkowaniu wedle przepisów działu I ustawy z dnia 15 czerwca 1923 roku. Tu przedewszystkiem należą wynagrodzenia za roboty na zamówienia, wynagrodzenia za pracę płatną od sztuki, a wykonaną dla potrzeb przedsiębiorstwa handlowego lub przemysłowego poza zakładem tegoż (przemysł domowy), następnie wszelkie świadczenia, jakie podatnicy otrzymują ze względu na swoje stanowisko od osób trzecich, bez względu na to, czy świadczenia te mają charakter datków obowiązkowych, czy też podarków dobrowolnych, a w szczególności:

a) dochód duchownych z opłat stuły, z opłat za odprawianie mszy, stypendji mszalnych i t. p.,

oraz z innych darów jakie duchowni ze względu na swój urząd otrzymują;

b) dochód, który słudzy publiczni i prywatni (słudzy, woźni, portjerzy, dozorcy domów, kelnerzy i t. p.) otrzymują w postaci datków lub podarków nie od służbodawcy, lecz od innych osób za usługi lub ze zwyczaju przy pewnych sposobnościach.

Dochód duchownych z gruntów i budynków kościelnych określa się w myśl § 12 ustawy pruskiej z dnia 19 czerwca 1906 r. i opodatkowuje się jako dochód ze źródeł wymienionych w § 6 punkt 2 tejże ustawy.

**Do art. 17.**

§ 8. Przy każdej wypłacie uposażenia, którego wysokość obliczona w stosunku rocznym, wynosi ponad 7.200.000 mk. do 52.000.000 mk. włącznie, pobiera się podatek według skali załączonej do art. 17, drogą potrącenia przez służbodawcę.

Przy wypłacie uposażeń przekraczających w stosunku rocznym 52.000.000 mk. podatek pobiera się również drogą potrącenia przez służbodawcę, lecz według stopy procentowej odpowiedniego stopnia skali art. 7, obniżonej o 2% (§ 5 ustęp 2 niniejszego rozporządzenia).

O ile wysokość uposażenia ulegnie zmianie, należy już przy najbliższej wypłacie uwzględnić zaszłą zmianę i za podstawę potrącenia przyjąć kwotę zmienionego uposażenia, obliczoną w stosunku rocznym.

Stopę procentową podatku, przypadającego od jednorazowych wynagrodzeń, ustala się w ten sposób, że jednorazowe wynagrodzenie dodaje się do sumy ostatnio wypłaconego perjodycznego uposażenia, obliczonego w stosunku rocznym, podatek zaś potrąca się według otrzymanej w ten sposób stopy procentowej od sumy jednorazowo wypłaconego wynagrodzenia.

Przykłady, dotyczce postępowania przy potrącaniu podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę zamieszczone są przy § 13 niniejszego rozporządzenia.

**Do art. 18 część pierwsza.**

§ 9. Wszystkie osoby fizyczne i prawne (służbodawcy), wypłacające osobom zamieszkałym na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej uposażenia służbowe, emerytury i wszelkiego rodzaju wynagrodzenia w pieniądzach lub w naturze, które wynikają ze stosunku służbowego lub z tytułu najmu pracy, są obowiązane, poczynając od 1 sierpnia 1923 r., obliczać i potrącać podatek na zasadach, wyłuszczonych w art. 17 ustawy, oraz w § 8 niniejszego rozporządzenia.

Obowiązek potrącania podatku ciąży na urzędach, względnie na kasach państwowych, związkach komunalnych i innych instytucjach publicznych również w wypadkach wypłacania z polskich funduszów publicznych uposażeń służbowych i emerytur osobom przebywającym lub zamieszkałym poza obszarem Rzeczypospolitej.

Sprawa potrącania podatku za czas od 1 kwietnia 1923 r. do końca lipca 1923 r. będzie uregułowaną osobnem rozporządzeniem Ministra Skarbu.

**Do art. 18 część druga i następna.**

§ 10. Potrącone przez służbodawcę w ciągu miesiąca kwoty podatku winny być wpłacone do kasy skarbowej w terminie do dni 14 po upływie tegoż miesiąca.

Przy wpłaceniu służbodawca obowiązany jest złożyć w kasie wykaz potrąceń, sporządzony według przepisanego wzoru lub odpis listy płacy, o ile takowa zawiera dane niezbędne do sprawdzenia prawidłowości dokonanych potrąceń.

Za niezbędne dane uważa się nazwisko i imię pracownika, miejsce zamieszkania pracownika, rodzaj jego zajęcia, wysokość wynagrodzenia w gotówce oraz wartość pieniężna wynagrodzenia w naturze, oznaczenie okresu czasu, za który wypłaca się wynagrodzenie, wysokość wynagrodzenia obliczona w stosunku rocznym, kwota potrąconego podatku, wreszcie potrąconego dodatku na rzecz gmin miejskich i powiatowych związków komunalnych (art. 25 ustawy).

Pracowników, zamieszkałych w obrębie jednego i tego samego miasta, względnie w obrębie jednego i tego samego powiatowego związku komunalnego, należy w wykazie, względnie w odpisie listy płacy zamieszczać odrębnie. Służbodawcy mogą również sporządzać odrębne wykazy potrąceń wedle miejsca zamieszkania pracowników.

Kasa skarbowa wystawia służbodawcy pokwitowanie na ogólną sumę wpłaconego podatku, przesyła wykaz, względnie odpis listy płacy do właściwej władzy podatkowej I instancji wraz z odnośnym pomocniczym dziennikiem przychodu.

**Do art. art. 19 i 20.**

§ 11. Wymiar podatku w wypadkach, gdy służbodawca nie wpłacił podatku wcale, lub wpłacił za mało, uskutecznia władza podatkową po sprawdzeniu wykazów (list płacy), względnie po zebraniu materjałów przez urzędników, delegowanych na zasadzie art. 20 ustawy.

**Do art. 26.**

§ 12. Art. 26 ustawy wprowadza nowy przepis, w myśl którego należność podatku dochodowego wraz z dodatkami na rzecz gmin i związków samorządowych, przypadająca do zapłaty w trzecim i czwartym kwartale kalendarzowym 1923 r., winna być zapłacona w takiej wysokości, jaka wypadnie z przemnożenia tej należności przez wykładnik, wyrażający wzrost przeciętnych cen hurtowych w pierwszej połowie roku 1923 w porównaniu z przeciętnemi cenami hurtowemi w roku 1922.

Wysokość tego wykładnika zostanie przez Ministra Skarbu podana do wiadomości publicznej i władz podatkowych przed 1 sierpnia 1923 r.

Przemnożeniu przez wykładnik wzrostu cen hurtowych nie podlegają te kwoty podatku, które płatnik, korzystając z przysługującego mu prawa na zasadzie postanowienia ustępu drugiego § 67

ustawy pruskiej z 19 czerwca 1906 r., wpłaci z góry na poczet należności za trzeci i czwarty kwartał 1923 r. najpóźniej do końca lipca 1923 r.

Przykłady:

| | |
|---|---|
| Płatnikowi ustaliła komisja dochód w kwocie . . . . . . . . | 4.000.000 mk. |
| od tego dochodu podatek według skali art. 7 wynosi . . . . . | 114.400 mk. |
| dodatek do państwowego podatku dochodowego na rzecz związków samorządnych (art. 13) . . | 45.600 mk. |
| razem . . | 160.000 mk. |

Z wymierzonego na rok 1923 podatku w kwocie 160.000 mk., z uwagi na postanowienie art. 32 ustawy, przypada do zapłaty w roku podatkowym 1923 kwota 120.000 mk.

Stosownie do postanowiena ustępu pierwszego § 67 ustawy pruskiej z dnia 19 czerwca 1906 r. powyższa należność podatkowa 120.000 mk. płatna jest w kwartalnych ratach, poczynając od drugiego kwartału 1923 r., po 40.000 mk.

Gdy płatnik uiści przypadającą do zapłaty w trzecim i czwartym kwartale należność wynoszącą ogółem (40.000 + 40.000 mk.) 80.000 mk. przed końcem lipca 1923 r. — wykładnik nie będzie stosowany.

O ile zaś płatnik na poczet powyższych 80.000 mk. wpłaci przed końcem lipca 1923 r. tylko 50.000 mk., — pozostała należność 30.000 mk. ulegnie zwiększeniu drogą przemnożenia przez wykładnik.

Jeżeli płatnik nie skorzysta zupełnie z przysługującego mu prawa płacenia przed końcem lipca 1923 r. przypadającej do zapłaty w trzecim i czwartym kwartale 1923 r. należności, — będzie obowiązany w terminach ustawowych należność tę uiścić w takiej wysokości, jaka wypadnie z przemnożenia jej przez wykładnik.

**Do art. 27.**

§ 13. Z uwagi na postanowienia art. 27 ustawy skala podatkowa, stosowana przy potrącaniach podatku (art. 17 ustawy), ulega zmianie w zależności od wykładnika wzrostu cen hurtowych.

Wykładnik ten ustala Minister Skarbu na każdy kwartał kalendarzowy, oraz podaje do publicznej wiadomości odrębnem rozporządzeniem wraz z odpowiednio ułożoną skalą, według której należy w danym kwartale kalendarzowym potrącać podatek od dochodów z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę.

Wysokość wykładnika wzrostu cen hurtowych, oraz skala, obowiązująca w trzecim kwartale kalendarzowym 1923 r. została ogłoszona w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 12 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 63 poz. 482). Temsamem w powyższym kwartale nie będzie miała zastosowania pierwotna skala, podana w art. 17 ustawy.

Przykłady:

I. W dniu 1 sierpnia 1923 r. wypłaca się pracownikowi tytułem uposażenia stałego za sierpień . . . . . . . . . . . . 2.000.000 mk.

| | |
|---|---|
| równocześnie wypłaca się temu pracownikowi miesięczny dodatek drożyźniany, płatny pierwszego dnia każdego miesiąca w wysokości . . . . . . . . . . . | 1.000.000 mk. |
| razem . . | 3.000.000 mk. |

Wysokość tego uposażenia obliczona w stosunku rocznym — (3.000.000 × 12) wynosi 36.000.000 mk.

Stopa procentowa od rocznego dochodu 36.000.000 mk. przy zastosowaniu skali, podanej w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 12 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 63 poz. 482) wynosi 2%.

Służbodawca winien potrącić tytułem podatku w dniu 1 sierpnia 1923 r. przy wypłacie wspomnianych 3.000.000 mk. — 60.000 mk., nadto 3% od wypłaconego wynagrodzenia tytułem dodatku komunalnego (art. 25 ustawy) 90.000 mk., czyli razem 150.000 mk.

II. W dniu 1 sierpnia 1923 r. wypłaca się pracownikowi tytułem miesięcznego uposażenia stałego kwotę . . . . . . . . . . 2.000.000 mk.

| | |
|---|---|
| nadto wypłaca się temu pracownikowi w tym samym dniu kwartalne uposażenie dodatkowe w kwocie . . . . . . . . . | 900.000 mk. |
| razem . . | 2.900.000 mk. |

Miesięczne uposażenie stałe, obliczone w stosunku rocznym (2.000.000 × 12) wynosi 24.000.000 mk.

| | |
|---|---|
| Uposażenie kwartalne, obliczone w stosunku rocznym (900.000×4) wynosi . . . . . . . . . . . | 3.600.000 mk. |
| razem . . | 27.600.000 mk. |

Stopa procentowa od rocznego dochodu 27.600.000 mk. według skali, podanej w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 12 czerwca 1923 r., wynosi 1,7%.

Służbodawca winien zatem potrącić przy wypłacie wspomnianych 2.900.000 mk. podatek w kwocie 49.300 mk. nadto 3% od wypłaconego wynagrodzenia tytułem dodatku komunalnego t. j. 87.000 mk. czyli razem 136.300 mk.

III. W dniu 1 sierpnia 1923 r. wypłaca się pracownikowi:

| | |
|---|---|
| a) tytułem miesięcznego wynagrodzenia stałego . . . . . | 2.000.000 mk. |
| b) tytułem miesięcznego dodatku drożyźnianego . . . . . | 1.000.000 mk. |
| razem . . | 3.000.000 mk. |

Podatek jak w przykładzie I) wynosi 60.000 mk. a dodatek 90.000 mk.

W dniu 15 sierpnia 1923 r. wypłaca się temuż pracownikowi dalsze dodatkowe wynagrodzenie perjodyczne (np. uzupełnienie miesięcznego dodatku drożyźnianego) w kwocie 500.000 mk.

Celem obliczenia stopy procentowej podatku

od tego ostatniego wynagrodzenia przyjmuje się wypłacone już 1 sierpnia 1923 r. 3.000.000 mk. + wypłacane 15 sierpnia 500.000 mk. — razem 3.500.000 mk. × 12=42.000.000 mk., od której to sumy według skali, podaje w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 12 czerwca 1923 r. przypada stopa procentowa 2,5%.

Służbodawca winien potrącić od wynagrodzenia dodatkowego, wypłaconego w dniu 15 sierpnia 1923 r. w kwocie — 500.000 mk., podatek w kwocie 12.500 mk. nadto 3% od tegoż wynagrodzenia dodatkowego tytułem dodatku komunalnego t. j. 15.000 mk., czyli razem 27.500 mk.

IV. Pracownikowi, o którym mowa w przykładzie III, wypłaca sę w dniu 20 sierpnia 1923 r.

a) dalsze uzupełnienie miesięcznego dodatku drożyźnianego w kwocie . . . 100.000 mk.

b) renumerację, względnie zapomogę jednorazową w kwocie 4.000.000 mk.

Celem ustalenia stopy procentowej od tych ostatnich wynagrodzeń, przyjmuje się: wypłacone w dniu 1 i 15 sierpnia 1923 r. wynagrodzenie 3.500.000 mk. + 100.000 mk. razem 3.600.000 marek × 12=43.200.000 mk. Do tej kwoty dolicza się jednorazowe wynagrodzenie (remunerację, względnie zapomogę) w kwocie 4.000.000 mk. razm 47.200.000 mk.

Ponieważ stopa procentowa od 47.200.000 marek wynosi według skali, podanej w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 12 czerwca 1923 r. 2,5%, zatem podatek od wynagrodzeń wypłaconych w dniu 20 sierpnia 1923 r. w kwocie 4.100.000 mk. wynosić będzie 102.500 mk. nadto 3% od wypłaconych 4.100.000 mk. tytułem dodatku komunalnego t. j. 123.000 mk., czyli razem 225.500 mk.

V. W dniu 1 sierpnia 1923 r. wypłaca się pracownikowi tytułem wynagrodzenia stałego za miesiąc sierpień . . . . . . . . 2.000.000 mk.
nadto w tymże dniu wypłaca się temu pracownikowi miesięczne wynagrodzenie za godziny nadliczbowe za miesiąc kwiecień 1923 r. w kwocie . . . . . . 500.000 mk.
razem . . 2.500.000 mk.

Podstawę do obliczenia stopy procentowej stanowi suma wpłaconego wynagrodzenia w stosunku rocznym (2.500.000 × 12) t. j. . 30.000.000 marek od której według skali obowiązującej w trzecim kwartale 1923 r. a podanej w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 12 czerwca 1923 r., wypada stopa procentowa 1,7%.

Podatek zatem od wypłaconego wynagrodzenia 2.500.000 mk. wynosi 42.500 mk., a nadto 3% od tegoż wynagrodzenia tytułem dodatku komunalnego (art. 25 ustawy) t. j. 75.000 mk., czyli razem 117.500 mk.

§ 14. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od 1 kwietnia 1923 r.

Minister Skarbu:
*(—) H. Linde.*

(Dz. U. R. P. z dn. 27 lipca, Nr. 73, poz. 571).

## 420.

## ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU.

z dnia 18 lipca 1923 r.

**w przedmiocie ustalenia wykładnika podwyżki raty podatków gruntowych i budynkowych, przypadającej za drugie półrocze 1923 roku.**

Na podstawie art. 9 i 19 ustawy z dnia 15 czerwca 1923 roku (Dz. U. R. P.. Nr. 65, poz. 505) w przedmiocie wyrównania podatków gruntowych, tudzież niektórych podatków budynkowych, zarządza się co następuje:

§ 1. Wykładnik podwyżki drugiej raty podatków gruntowych i budynkowych oraz oddzielnych dodatków, przypadającej za drugie półrocze 1923 r. ustala się w wysokości 1,1.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
*(—) H. Linde,*

(Dz. U. R. P. z dn. 27 lipca, Nr. 73, poz. 572).

## 421.

## ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 2 lipca 1923 r.

**w przedmiocie zmian w rozmieszczeniu Ewidencji katastru podatku gruntowego w okręgu izby skarbowej we Lwowie.**

Na zasadzie art. 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 391) zarządza się co następuje:

§ 1. Zwija się Ewidencję katastru podatku gruntowego w Glinianach a jej agendy przekazuje się Ewidencji katastru podatku gruntowego w Przemyślanach.

§ 2. Zwija się Ewidencję katastru podatku gruntowego w Chodorowie, a jej agendy przekazuje się Ewidencji katastru podatku gruntowego w Bóbrce.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
*(—) H. Linde.*

(Dz. U. R. P. z d. 3 sierpnia 1923 r., Nr. 76, poz. 603).

# 422.

## ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 14 lipca 1923 r.

**w przedmiocie tekstu ustawy o państwowym podatku dochodowym, w brzmieniu obowiązującem od czasu wejścia w życie ustawy z dnia 9 marca 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 228).**

**Na zasadzie art. 25 ustawy z dnia 9 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 228) zarządza się, co następuje:**

§ 1. Ogłasza się dołączony do niniejszego rozporządzenia (zał.) tekst działu 1 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 550) w brzmieniu obecnie obowiązującem, po uwzględnieniu wszelkich zmian i uzupełnień, wprowadzonych ustawą z dnia 4 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 232) i powołaną wyżej ustawą z dnia 9 marca 1923 r.

§ 2. Przy wykonywaniu art. 115 ustęp 3 ustawy, ogłoszonej w załączniku, należy stosować postanowienie art. 2 ustawy z 9 marca 1923 r. o karach za zwłokę oraz o kosztach egzekucyjnych (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 189), wedle którego kara za zwłokę wynosi 10% miesięcznie.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *H. Linde.*

**Załącznik do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 14 lipca 1923 r., poz. 422 w przedmiocie tekstu ustawy o państwowym podatku dochodowym.**

## USTAWA

**o państwowym podatku dochodowym.**

## DZIAŁ I.

### Osoby obowiązane do opłacania podatku.

Art. 1. Państwowy podatek dochodowy opłacają:

1) Osoby fizyczne, mające na obszarze Rzeczypospolitej miejsce zamieszkania lub przebywające na tym obszarze dłużej niż rok, od całego dochodu.

2) Osoby fizyczne, bez względu na ich miejsce zamieszkania lub pobytu, o ile na obszarze Państwa:

a) posiadają nieruchomości, wierzytelności zahipotekowane na nieruchomościach, majątki, przywiązane do tegoż obszaru fideikomisem lub innemi przepisami prawnemi;

b) wykonują przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe, albo są wspólnikami takich przedsiębiorstw, przyczem posiadania akcji, udziałów i podobnych papierów wartościowych nie należy uważać za udział w przedsiębiorstwie;

c) pobierają dochody w postaci wynagrodzenia procentowego (tantjem);

d) pobierają płacę lub emeryturę z funduszów Państwa, związków komunalnych oraz innych tego rodzaju funduszów publicznych — tylko od dochodu z tych źródeł (ustęp 2, punkty a, b, c i d).

3) Osoby fizyczne, nie mające miejsca zamieszkania na obszarze Rzeczypospolitej, lecz przebywające na tym obszarze chociażby mniej niż rok dla zarobku, albo wykonywania czynności handlowych lub przemysłowych — od dochodu, osiągniętego w tymże czasie na wspomnianym obszarze.

4) Spadki wakujące (nie objęte).

5) Osoby prawne:

a) których zarząd znajduje się na obszarze Rzeczypospolitej — od całego dochodu;

b) inne — od dochodu, osiągniętego na obszarze Rzeczypospolitej ze źródeł, wymienionych w ustępie 2 punkty a) i b).

Art. 2. Opodatkowaniu podlegają wymienione w art. 1 osoby fizyczne, spadki wakujące (nie objęte) i osoby prawne, których dochód roczny przekracza 2.000.000 mk.

### Przedmiot opodatkowania.

Art. 3. Opodatkowaniu podlegają dochody:

1) z nieruchomości gruntowej własnej, posiadanej, użytkowanej lub dzierżawionej;

2) z budynków;

3) a) z przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych;

b) z zajęć zawodowych i wszelkich innych zatrudnień o celach zarobkowych;

4) z wynagrodzenia procentowego (tantjem);

5) z kapitałów pieniężnych i praw majątkowych;

6) z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę;

7) z wszelkiego rodzaju źródeł dochodu, nie wymienionych w ust. 1—6 niniejszego artykułu.

Dochody, wymienione w ust. 6, podlegają podatkowi dochodowemu na podstawie przepisów działu II niniejszej ustawy.

Tego rodzaju dochodów nie włącza się do ogólnego dochodu, podlegającego opodatkowaniu w myśl przepisów działu I niniejszej ustawy.

Art. 4. Dochód osób fizycznych (art. 1 ust. 1) z nieruchomości i stałych przedsiębiorstw, znajdujących się poza obszarem Rzeczypospolitej, jak również dochód z tantjem oraz dochód z płac służbowych i emerytur z funduszów innego państwa, obcych związków komunalnych oraz innych tego rodzaju funduszów publicznych, wyłącza się od opodatkowania, o ile będzie udowodnione, że podlega tam podatkowi tego samego rodzaju i jeżeli właściwe obce państwo postępuje według zasad wzajemności co do takich samych dochodów ze źródeł tutejszych.

### Zwolnienia od podatku.

Art. 5. Od podatku dochodowego wolni są:

1) uwierzytelnieni przy Rządzie Rzeczypospolitej zastępcy obcych państw oraz przydani im urzędnicy i osoby, pozostające u nich w służbie,

o ile są cudzoziemcami, z wyjątkiem podatku od dochodu ze źródeł, wymienionych w art. 1 ust. 2;

2) inne osoby, którym na podstawie układów międzypaństwowych lub wogóle według zasad prawa międzynarodowego służy prawo do zwolnienia od podatku dochodowego, z wyjątkiem podatku od dochodw ze źródeł, wymienionych w art. 1 ust. 2;

3) weterani powstań 1831, 1848 i 1863 roku, co do pensji, pobieranych na mocy obowiązujących ustaw;

4) osoby, pobierające ze Skarbu pensje i dodatki, przywiązane do odznaczeń za waleczność, za rany i t. p., co do tych pensji i dodatków;

5) szeregowi wojsk polskich co do ich żołdu w służbie czynnei, łącznie ze wszystkiemi dodatkami;

6) oficerowie, duchowni i urzędnicy wojskowi w czasie wojny, należący do oddziałów postawionych na stopie bojowej, co do uposażenia, wypłacanego z etatu wojennego;

7) Państwo i związki samorządne;

8) osoby prawne, których dochody są obracane w całości na cele ogólnej użyteczności, naukowe, oświatowe, kulturalne, wyznaniowe i dobroczynne.

## Pojęcie dochodu.

Art. 6. Za dochód uważa się sumę wszystkich przychodów w pieniądzach lub wartościach pieniężnych, otrzymanych z poszczególnych źródeł, wymienionych w art. 3, po strąceniu kosztów osiągnięcia, zachowania i zabezpieczenia tych przychodów, łącznie z corocznem prawidłowem odpisaniem na zużycie budynków, maszyn i wszelkiego rodzaju martwego inwentarza, oraz po potrąceniu strat częściowych lub całkowitych w przedmiotach, podlegających zużyciu i służących do osiągnięcia dochodu, o ile odpisań na zużycie oraz strat nie uwzględniono już w kosztach wyżej wymienionych.

Do kosztów osiągnięcia przychodów zalicza się koszty wyżywienia członków rodziny podatnika, stale pracujących w jego gospodarstwie rolnem lub leśnem, albo w jego przedsiębiorstwie handlowem lub przemysłowem.

W razie, gdy okaże się wątpliwość co do wysokości odpisań na zużycie, w niniejszym artykule wymienionych, należy odpowiednie sumy ustalić przez znawców (biegłych).

Art. 7. Nie uważa się za dochód, podlegający opodatkowaniu: 1) nadzwyczajnych przychodów w postaci spadków, legatów, darowizn, posagów, kapitałów wypłaconych za ubezpieczenie życia, o ile te przychody nie stanowią perjodycznych wpływów; 2) wpływów wskutek częściowego lub całkowitego spieniężenia majątków; 3) zysków, wynikających ze sprzedaży przedmiotów majątkowych, o ile sprzedaż nie nastąpiła w wykonywaniu przedsiębiorstwa zarobkowego lub interesu spekulacyjnego; 4) wygranych loteryjnych i losowych; 5) wpłat z tytułu umarzania wierzytelności i 6) wogóle takich przychodów, które stanowią zwiększenie lub zwrot majątku, lecz nie stanowią dochodu.

Art. 8. Z przychodów, osiągniętych z poszczególnych źródeł, nie mogą być potrącone:

1) wydatki na powiększenie lub ulepszenie źródła dochodu;

2) wydatki na umorzenie długów, kapitałów, włożonych w przedsiębiorstwo przez uczestników i na pokrycie strat za ubiegłe lata;

3) wydatki na prowadzenie gospodarstwa domowego podatnika i na utrzymanie członków jego rodziny;

4) procenty od własnego kapitału, włożonego w gospodarstwo lub przedsiębiorstwo podatnika;

5) wydatki na osiągnięcie dochodu ze źródeł za granicą położonych, a na mocy tej ustawy nie podlegających opodatkowaniu;

6) inne wydatki i straty, nie związane z osiągnięciem dochodu.

Art. 9. Jeżeli przy obliczaniu dochodu z różnych źródeł, wskazanych w art. 3, okaże się w jednem przewyżka wpływów nad wydatkami, a w drugiem straty, to w celu ustalenia wysokości dochodu oblicza się oddzielnie sumę przewyżek i sumę strat i tę ostatnią potrąca się z pierwszej.

## Odliczenia.

Art. 10. Od ogólnego dochodu należy odliczyć:

1) odsetki od długów;

2) wartość pieniężną rent i trwałych i ciężarów, opartych na tytułach prawnych;

3) obowiązujące podatnika na mocy prawa lub umowy opłaty za siebie i za członków jego rodziny do kas zapomogowych, emerytalnych, chorych, ubezpieczeń od nieszczęśliwych wypadków i pogrzebowych, o ile te opłaty łącznie nie przekraczają 20.000 mk. rocznie za każdą ubezpieczoną osobę;

4) premje, wpłacane przez podatnika od ubezpieczeń na wypadek śmierci lub na dożycie, o ile nie przekraczają: a) na rachunek samego podatnika 20.000 mk. rocznie, b) na rachunek zaś podatnika i członków rodziny, będących na jego utrzymaniu, łącznie 40.000 mk. rocznie;

5) bezpośrednie podatki państwowe i samorządowe, przymusowe lub ustawowe świadczenia pieniężne oraz bezpłatne świadczenia przymusowe innego rodzaju na cele publiczne, z wyjątkiem państwowego podatku dochodowego, podatku specjalnego od tantjem, tudzież nadzwyczajnej daniny państwowej (ustawa z dnia 16 grudnia 1921 r., Dz.

U. R. P. z r. 1922 Nr. 1, poz. 1) i podatku od wzbogacenia się, które ujawniło się przez nabycie nieruchomości i przez spłatę długów hipotecznych (ustawa z dnia 31 marca 1922 r., Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 238);

6) w spółdzielniach (ustawa z dnia 29 października 1920 roku, Dz. U. R. P. Nr. 111, poz. 733) kwoty, przelane do funduszów spółdzielni, niepodlegających statutowo podziałowi między członków.

Wszystkie powyżej wymienione odliczenia mogą być dokonane o tyle, o ile wydatki na nie faktycznie poniesione zostały. Wydatki, wspomniane w ustępach 1 i 2 niniejszego artykułu, odlicza się tylko o tyle, o ile ciążą na źródłach dochodu, podlegającego podatkowi i pozostają w związku gospodarczem z temi źródłami. Procenty i perjodyczne świadczenia podatnika na korzyść członków rodziny mogą być uwzględnione tylko pod warunkiem, jeżeli otrzymujący te procenty lub świadczenia członek rodziny jest opodatkowany podatkiem dochodowym.

### Opodatkowanie członków rodziny i wspólnych dochodów.

Art. 11. O ile głowie rodziny służy prawo rozporządzania dochodami ze źródeł, należących do członków rodziny, lub też prawo użytkowania tych dochodów, to dochody członków rodziny dolicza się do dochodów głowy rodziny.

Jeżeli jednak dochód członków rodziny osiągnięty został ze źródeł, wymienionych w ustępie 3 p. b. i 6 art. 3 niniejszej ustawy, wówczas co do tego dochodu członkowie rodziny podlegają oddzielnemu opodatkowaniu.

Art. 12. Dochody z udziałów we wspólnej własności, wspólnem posiadaniu lub użytkowaniu opodatkowuje się osobno dla każdego uczestnika, w stosunku do jego udziału. Przy udziałach, których wysokości nie można określić, uczestnictwo przyjmuje się w równych częściach.

### Podstawa opodatkowania.

Art. 13. Opodatkowaniu podlegają dochody, osiągnięte w ostatnim roku kalendarzowym lub w ostatnim roku operacyjnym, względnie gospodarczym, poprzedzającym rok podatkowy.

Art. 14. Wartość pieniężną dochodów w naturze oblicza się według przeciętnych cen z roku ubiegłego w miejscu, gdzie znajduje się źródło tych dochodów.

### Dochody z poszczególnych źródeł.

Art. 15. Za dochód z gruntów, pozostających we własnym zarządzie, uważa się rzeczywiście osiągnięty czysty przychód z całego rolnego i leśnego gospodarstwa, jakoteż z produkcji i uprawnień, mających związek gospodarczy z posiadłością gruntową, łącznie z wartością pieniężną produktów, użytych w gospodarstwie domowem podatnika. Przy wydzierżawionych posiadłościach gruntowych lub prawach, z temi posiadłościami związanych, za dochód uważa się rzeczywiście otrzymany czynsz dzierżawny wraz z wartością pieniężną wszelkich świadczeń ze strony dzierżawcy i korzyści zastrzeżonych na rzecz właściciela, po uwzględnieniu potrąceń, które wpływają na zmniejszenie czynszu dzierżawnego. Dochód z gruntów dzierżawionych ustala się w sposób, wskazany dla gruntów we własnym zarządzie, po potrąceniu jednak z tego dochodu czynszu dzierżawnego oraz innych świadczeń w pieniądzach i w naturze, obciążających dzierżawcę na korzyść właściciela.

Przy obliczaniu ogólnego dochodu z gospodarstw rolnych poniżej 15 ha, położonych w odległości ponad 5 klm. od granicy miast z ludnością wyżej 100.000 mieszkańców, przyjmuje się dochód w wysokości, nie przekraczającej wartości 2 centnarów metrycznych żyta z 1 morga gruntu po cenach przeciętnych w 1922 r.

Za dochód z lasu uważa się czysty przychód, uzyskany z wyrębów i wszelkich użytków leśnych oraz wynagrodzenia, otrzymane za odstąpione osobom trzecim prawa użytkowania lasu.

Jeżeli wyręby uskuteczma się w ilości, przewyższającej plan prawidłowego gospodarstwa lub naturalny przyrost lasu, to do ogólnego dochodu podatnika dolicza się tylko sumę, osiągniętą z wyrębu tej części lasu, która była przeznaczona do wyrębu według planu lub odpowiada naturalnemu przyrostowi.

Dochód, osiągnięty z wyrębu, przekraczającego ilość określoną w planie gospodarstwa leśnego lub ilość, odpowiadającą naturalnemu przyrostowi, podlega oddzielnemu opodatkowaniu w następujący sposób:

Cały czysty dochód, uzyskany z nadzwyczajnego wyrębu, dzieli się na sześć równych części; jedną szóstą część dolicza się do ogólnego dochodu, zaś od dochodu z pozostałych pięciu szóstych części wymierza się podatek w stosunku procentowym, odpowiadającym podatkowi od ogólnego dochodu. Gdyby jednak ogólny dochód był mniejszy od dochodu, podlegającego podatkowi według skali art. 23, wówczas to od tych $^5/_6$ części dochodu wyznacza się stawkę podatkową w stosunku procentowym według 1 stopnia tejże skali.

Art. 16. Za dochód z budynków wynajętych uważa się rzeczywiście osiągnięty całoroczny czysty czynsz za domy, lokale, place, ogrody przy domach i t. p.

Za dochód z budynków, zajmowanych w całości lub w części przez samego właściciela, lub członków jego rodziny, tudzież z wszelkich bezpłatnych użytkowań budynków uważa się czystą wartość użytkowania, jaką budynek lub część tegoż stanowią ze względu na ich jakość i położenie oraz miejscowe stosunki najmu.

O ile posiadacz używa swego budynku lub części tegoż wyłącznie do celów własnego gospodarstwa rolnego, leśnego lub do celów przemysłowych, nie należy brać w rachubę wartości użytkowania ani przy obliczaniu dochodu, ani przy obliczaniu odnośnych kosztów produkcji.

Art. 17. Za dochód z przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych oraz z wszelkiego rodzaju zajęć zawodowych i innych zatrudnień o celach zarobkowych uważa się różnicę między sumą przychodu, a sumą potrąceń, stosownie do postanowień, zawartych w art. 6.

Art. 18. Za dochód z tantjem uważa się wszelkie wynagrodzenia procentowe, wypłacane osobom, nie biorącym stale czynnego udziału w zarządzie przedsiębiorstwa, a należącym do składu zarządów, rad, komitetów nadzorczych i komisji rewizyjnych.

Art. 19. Za dochód z kapitałów pieniężnych i praw majątkowych uważa się: procenty od pożyczek, wkładów lub rachunków bieżących i od innych lokat pieniężnych; procenty od procentów i od innych nieotrzymanych w terminie sum; kary konwencjonalne za niezwrócony w terminie kapitał lub niezapłacony w terminie procent; procenty z interesów wekslowych oraz z innych zobowiązań pieniężnych, według których kapitał ma być zwrócony po upływie oznaczonego terminu w kwocie, przewyższającej pierwotną sumę tego kapitału; procenty od wszelkiego rodzaju papierów wartościowych; dywidendy od akcji i udziałów; wpływy pieniężne lub mające wartość pieniężną z wszelkiego rodzaju lokat kapitałów; wreszcie renty i dochody z innych praw majątkowych.

Dochody z kapitałów podatnika, które są ulokowane na jego ruchomościach lub w jego handlu i przemyśle, uważa się za dochody osiągnięte z nieruchomości lub z przemysłu i handlu.

Przy ustalaniu dochodu z papierów wartościowych nie bierze się pod uwagę zmiany ich wartości kursowej, z wyjątkiem papierów, będących w posiadaniu tych przedsiębiorstw, w którye obroty papierami wartościowemi są przedmiotem interesu handlowego.

Art. 20. Za dochód z uposażeń służbowych, emerytur i z najemnej pracy uważa się wszelkiego rodzaju wynagrodzenia w pieniądzach lub naturze, jakie podatnik uzyskuje ze swego stosunku służbowego lub z tytułu najmu pracy łącznie ze wszystkiemi dodatkami.

Art. 21. Za podlegający opodatkowaniu dochód osób prawnych, zarówno obowiązanych, jak i nieobowiązanych do publicznego składania rachunków, lecz prowadzących prawidłowe księgi handlowe, uważa się zyski bilansowe, wykazane w zatwierdzonem zamknięciu rachunkowem, sporządzonem zgodnie z postanowieniami art. 6, 8, 10 i 13, nie wyłączając kwot, rozdzielonych pomiędzy członków, wspólników, udziałowców i t. p. tytułem udziału w zyskach w postaci dywidend lub procentu.

Za zyski bilansowe uważa się również sumy, przeznaczone na umorzenie długów lub kapitału zakładowego, na ulepszenie lub rozszerzenie przedsiębiorstwa, jak również na utworzenie wszelkiego rodzaju funduszów rezerwowych, z wyjątkiem kwot odkładanych przez towarzystwa ubezpieczeniowe na wypłatę sum ubezpieczonych, a ponadto w towarzystwach na wzajemności opartych na zwroty premji dla członków ubezpieczonych.

Art. 22. Spółki firmowe i firmowo-komandytowe (jawne spółki handlowe i komandytowe) nie podlegają obciążeniu podatkiem dochodowym.

Dochód z tego rodzaju spółek opodatkowuje się odrębnie jako dochód poszczególnych uczestników.

## Skala podatkowa.

Art. 23. Podatek dochody wymierza się według następującej skali:

| L. p. | Wysokość dochodów w tysiącach marek: | | | | Stopa procentowa | Podatek w tysiącach marek |
|---|---|---|---|---|---|---|
| 1 | ponad | 2.000 | do | 2.600 | 2 | 52 |
| 2 | „ | 2.600 | „ | 3.200 | 2,2 | 70,4 |
| 3 | „ | 3.200 | „ | 3.800 | 2,4 | 91,2 |
| 4 | „ | 3.800 | „ | 4.400 | 2,6 | 114,4 |
| 5 | „ | 4.400 | „ | 5.000 | 2,8 | 140 |
| 6 | „ | 5.000 | „ | 5.800 | 3 | 174 |
| 7 | „ | 5.800 | „ | 6.600 | 3,2 | 211,2 |
| 8 | „ | 6.600 | „ | 7.400 | 3,4 | 251,6 |
| 9 | „ | 7.400 | „ | 8.200 | 3,6 | 295,2 |
| 10 | „ | 8.200 | „ | 9.000 | 3,8 | 342 |
| 11 | „ | 9.000 | „ | 10.000 | 4,1 | 410 |
| 12 | „ | 10.000 | „ | 11.000 | 4,5 | 495 |
| 13 | „ | 11.000 | „ | 12.000 | 4,9 | 588 |
| 14 | „ | 12.000 | „ | 13.000 | 5,3 | 689 |
| 15 | „ | 13.000 | „ | 14.000 | 5,7 | 798 |
| 16 | „ | 14.000 | „ | 15.500 | 6,2 | 961 |
| 17 | „ | 15.500 | „ | 17.000 | 6,7 | 1.139 |
| 18 | „ | 17.000 | „ | 18.500 | 7,2 | 1.332 |
| 19 | „ | 18.500 | „ | 20.000 | 7,7 | 1.540 |
| 20 | „ | 20.000 | „ | 22.000 | 8,3 | 1.826 |
| 21 | „ | 22.000 | „ | 24.000 | 8,9 | 2.136 |
| 22 | „ | 24.000 | „ | 26.000 | 9,5 | 2.470 |
| 23 | „ | 26.000 | „ | 28.000 | 9,9 | 2.772 |
| 24 | „ | 28.000 | „ | 30.000 | 10,3 | 3.090 |
| 25 | „ | 30.000 | „ | 32.000 | 10,7 | 3.424 |
| 26 | „ | 32.000 | „ | 34.000 | 11,1 | 3.774 |
| 27 | „ | 34.000 | „ | 36.000 | 11,5 | 4.140 |
| 28 | „ | 36.000 | „ | 38.000 | 11,9 | 4.522 |
| 29 | „ | 38.000 | „ | 40.000 | 12,3 | 4.920 |
| 30 | „ | 40.000 | „ | 43.000 | 12,8 | 5.504 |
| 31 | „ | 43.000 | „ | 46.000 | 13,3 | 6.118 |
| 32 | „ | 46.000 | „ | 49.000 | 13,8 | 6.762 |
| 33 | „ | 49.000 | „ | 52.000 | 14,4 | 7.488 |
| 34 | „ | 52.000 | „ | 55.000 | 15 | 8.250 |
| 35 | „ | 55.000 | „ | 58.000 | 15,6 | 9.048 |
| 36 | „ | 58.000 | „ | 62.000 | 16,3 | 10.106 |
| 37 | „ | 62.000 | „ | 66.000 | 17 | 11.220 |
| 38 | „ | 66.000 | „ | 70.000 | 17,7 | 12.390 |
| 39 | „ | 70.000 | „ | 75.000 | 18,5 | 13.875 |
| 40 | „ | 75.000 | „ | 80.000 | 19,3 | 15.440 |
| 41 | „ | 80.000 | „ | 85.000 | 20,1 | 17.085 |
| 42 | „ | 85.000 | „ | 90.000 | 20,8 | 18.720 |
| 43 | „ | 90.000 | „ | 95.000 | 21,5 | 20.425 |
| 44 | „ | 95.000 | „ | 100.000 | 22,2 | 22.200 |
| 45 | „ | 100.000 | „ | 105.900 | 22,9 | 24.045 |
| 46 | „ | 105.000 | „ | 110.000 | 23,6 | 25.960 |
| 47 | „ | 110.000 | „ | 115.000 | 24,3 | 27.945 |
| 48 | „ | 115.000 | „ | 120.000 | 25 | 30.000 |

Przy dochodzie ponad 120.000.000 mk. podatek wynosi 30.000.000 mk. i oprócz tego 1.250.000 mk. od każdych pełnych 5.000.000 ponad 120.000.000 mk.

Do podatku dolicza się ponadto, o ile chodzi o dochody osób fizycznych i spadków nieobjętych:

| | | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|
| ponad | 120.000.000 | mk. | do | 180.000.000 | mk. | — | 1½% |
| „ | 180.000.000 | „ | „ | 240.000.000 | „ | — | 2½% |
| „ | 240.000.000 | „ | „ | 300.000.000 | „ | — | 4% |
| „ | 300.000.000 | „ | „ | 360.000.000 | „ | — | 5½% |
| „ | 360.000.000 | „ | „ | 450.000.000 | „ | — | 7% |
| „ | 450.000.000 | „ | „ | 720.000.000 | „ | — | 9% |
| „ | 720.000.000 | „ | „ | 900.000.000 | „ | — | 11% |
| „ | 900.000.000 | „ | „ | 1.200.000.000 | „ | — | 13% |
| „ | 1.200.000.000 | „ | „ | | | — | 15% |

od całego podlegającego podatkowi dochodu.

Podatek jednak należy wymierzać w ten sposób, że z dochodu wyższego stopnia po potrąceniu podatku nigdy mniej nie ma pozostać, niż zostaje z najwyższego dochodu bezpośrednio niższego stopnia po potrąceniu podatku, na ten stopień przypadającego.

O ile z dochodu, ustalonego do wymiaru podat-

ku, po potrąceniu przypadającej kwoty podatkowej pozostaje mniej, niż wynosi najwyższy dochód wolny od podatku, należy podatek wymierzyć i pobrać tylko w wysokości nadwyżki dochodu ponad tę najniższą granicę.

Do stawek państwowego podatku dochodowego nie mogą być ustanawiane dodatki na rzecz związków komunalnych.

Art. 24. Osoby, które osiągają dochód, określony w art. 18. a przekraczający 200.000 mk., opłacają obok podatku dochodowego, w myśl ogólnych postanowień niniejszej ustawy, specjalny podatek od tantjem w wysokości 50% stawki, przypadającej od otrzymanego z tantjem dochodu, według skali, podanej w art. 23 niniejszej ustawy, jednak nie mniej niż 20.000 mk.

Gdy jedna i ta sama osoba pobiera tantjemy w kilku instytucjach lub przedsiębiorstwach, wówczas podatek w myśl części pierwszej niniejszego artykułu, oblicza się osobno od każdej tantjemy, przekraczającej 200.000 mk.

Instytucje wypłacające tantjemy osobom, nie pozostającym w stosunku służbowym z niemi, obowiązane są potrącać przy każdej wypłacie specjalny podatek od tantjem.

Specjalny podatek od tantjem należy potrącić przy wypłacie tantjem bez wymiaru. Kwoty, potrącone w ciągu miesiąca w sposób wyżej wymieniony, należy z reguły w ciągu dni 7 po upływie tego miesiąca wpłacić do właściwej kasy państwowej.

### Zwyżki i zniżki podatkowe.

Art. 25. Stopę podatkową, podaną w art. 23, podwyższa się o 20% dla podatników nieżonatych lub niezamężnych, nie mających na utrzymaniu żadnego członka rodziny, lecz osiągających dochód ponad 5.000.000 mk.

Art. 26. O ile na utrzymaniu głowy rodziny, której dochód, podlegający opodatkowaniu, nie przekracza 10.000.000 mk., znajduje się więcej niż jeden członek rodziny, wówczas przypadająca stopę podatkową obniża się o dwa stopnie na każdego następnego członka rodziny.

Gdyby na podstawie ulgi, przyznanej w niniejszym artykule, wypadło zmniejszyć stopę podatkową poniżej pierwszego stopnia, następuje zupełne zwolnienie od podatku.

Art. 27. Za członków rodziny w myśl artykułów 25 i 26 uważa się: małżonków, dzieci ślubne, nieślubne i przysposobione, krewnych męża i żony w linji wstępnej i zstępnej, rodzeństwo męża i żony, oraz dzieci i rodzeństwo tychże.

Art. 28. Nadzwyczajne okoliczności istotnie osłabiające siłę podatkową płatników, których roczny dochód, podlegający opodatkowaniu, nie przekracza 15.000.000 mk., mogą być podstawą do zmniejszenia podatku, najwyżej o trzy stopnie. Okoliczności te mogą być uwzględnione przez komisję szacunkową z urzędu lub na prośbę płatnika.

Przyznanie takiej ulgi może nastąpić niezależnie od zniżenia podatku na zasadach artykułu 26.

### Miejsce opodatkowania.

Art. 29. Wymiar podatku dochodowego uskutecznia się z reguły w tym okręgu szacunkowym, w którym podatnik w dniu 15 grudnia roku poprzedzającego rok podatkowy, ma siedzibę lub miejsce zamieszkania, albo, w braku tegoż, miejsce pobytu.

Jeżeli pod tym względem wchodzi w rachubę kilka okręgów szacunkowych, wymierza się podatek w tym okręgu, w którym znajdują się podległe podatkowi źródła dochodu.

Jeżeli źródła dochodu znajdują się w kilku okręgach szacunkowych, wymierza sie podatek w tym okręgu, w którym znajduje się większa część lub też główne źródło dochodu.

Postanowienia części drugiej i trzeciej niniejszego artykułu stosuje się również i w tym wypadku, jeżeli obowiązany do opłacania podatku ma siedzibę lub miejsce zamieszkania poza obszarem Rzeczypospolitej.

### Naczelny nadzór i organa wymierzające podatek.

Art. 30. Ogólny zarząd sprawami podatku dochodowego, oraz piecza nad ścisłem i jednolitem wykonywaniem przepisów i rozstrzyganie kwestji spornych co do stosowania tych przepisów należy do Ministra Skarbu.

Art. 31. Ustalenie dochodów, podlegających opodatkowaniu i wymiar podatku dochodowego należy w pierwszej instancji — do komisji szacunkowych, a w drugiej instancji — do komisji odwoławczych.

Ustalenie podlegającego podatkowi zysku wszystkich towarzystw i zakładów, obowiązanych do publicznego składania rachunków i wymiar podatku tym towarzystwom i zakładom uskuteczniają władze skarbowe, wyznaczone przez Ministra Skarbu.

Art. 32. Ilość komisji szacunkowych, ich miejsce urzędowania, obszar działalności i organizację wewnętrzną określa Minister Skarbu.

Art. 33. Każda komisja szacunkowa podatku dochodowego składa się z przewodniczącego, którym jest naczelnik urzędu skarbowego lub jego zastępca, tudzież z 8 do 12 członków i tyluż zastępców, powołanych na okres trzechletni z grona płatników podatku dochodowego.

Czwartą część członków i zastępców wybierają rady miejskie w miejscu stałego urzędowania komisji, czwartą część sejmiki lub rady powiatowe, resztę zaś mianuje dyrektor właściwej izby skarbowej, na wniosek naczelnika urzędu skarbowego.

O ile komisje szacunkowe obejmują wyłącznie okręgi miejskie, wybory połowy członków i zastępców do takich komisji uskuteczniają jedynie Rady Miejskie, zaś drugą połowę mianuje dyrektor właściwej izby skarbowej, na wniosek naczelnika urzędu skarbowego.

Wybory i mianowania należy przeprowadzić w ten sposób, aby istniejące w każdym okręgu szacunkowym główne źródła dochodu o ile możności były równomiernie reprezentowane.

Art. 34. Jeżeli instytucje powołane do wyboru członków i zastępców członków komisji szacunkowych, nie uczynią tego w terminie wyznaczonym, wówczas członków i ich zastępców mianuje władza skarbowa II instancji.

Art. 35. Komisje odwoławcze do spraw podatku dochodowego składają się z przewodniczącego w osobie dyrektora izby skarbowej lub jego zastępcy, trzech urzędników izby skarbowej z takąż liczbą zastępców, mianowanych przez **Ministra Skarbu**

i sześciu członków i tyluż zastępców, z których trzech wybiera na okres trzechletni rada wojewódzka w siedzibie komisji z pośród płatników podatku dochodowego w obrębie województwa, trzech zaś mianuje na okres trzechletni Minister Skarbu, na wniosek dyrektora izby skarbowej, z grona płatników podatku dochodowego w obrębie województwa.

Przy wyborze i mianowaniu członków i zastępców należy mieć na uwadze, aby wszystkie kategorje dochodów były o ile możności równomiernie reprezentowane.

Art. 36. Przewodniczący komisji kieruje czynnościami i jest odpowiedzialny za należyte stosowanie ustawy.

Z obrad i uchwał komisji spisuje się protokuły, które następnie podpisuje przewodniczący i przynajmniej dwóch obecnych na posiedzeniu członków.

Art. 37. Członkowie komisji odwoławczej i ich zastępcy nie mogą być równocześnie członkami komisji szacunkowej lub ich zastępcami.

Art. 38. Członkami komisji z pośród płatników podatku dochodowego mogą być jedynie osoby, posiadające pełnię praw cywilnych i politycznych.

Osoby, winne jednego z przekroczeń podatkowych z art. 97, 98 i 99 niniejszej ustawy, nie mogą być członkami komisji.

Art. 39. Mandat członka komisji gaśnie, gdy jego posiadacz traci prawo obieralności lub gdy przestaje być płatnikiem podatku dochodowego.

Art. 40. O każdem posiedzeniu komisji przewodniczący zawiadamia piśmiennie wszystkich członków komisji przynajmnej na trzy dni przed terminem posiedzenia. W ten sam sposób zaprasza się w razie potrzeby zastępców.

Do ważności uchwał komisji potrzeba, oprócz przewodniczącego, obecności przynajmniej połowy członków.

Jeżeli na pierwsze posiedzenie nie zjawi się zdolna do powzięcia uchwał ilość członków, wówczas wyznacza się drugie posiedzenie z zastrzeżeniem, że na tem drugiem posiedzeniu zapadną prawomocne uchwały, bez względu na ilość obecnych.

Gdyby na drugie posiedzenie nie zjawiło się przynajmniej dwóch członków, względnie zastępców, wówczas przewodniczący powołuje takąż ilość członków z grona płatników.

Art. 41. Uchwały komisji zapadają bezwzględną większością głosów obecnych członków.

Przewodniczący głosuje tylko w razie równości głosów.

Jeżeli przy głosowaniu nad wysokością pewnej cyfry nie można osiągnąć bezwzględnej większości głosów, to należy doliczać głosy za cyfrą najniekorzystniejszą dla podatnika tak długo do głosów za cyfrą najbliższą dla podatnika korzystniejszą, aż okaże się większość.

Art. 42. Przy obradach nad opodatkowaniem członków komisji, ich żon lub mężów oraz krewnych albo powinowatych w linji wstępnej lub zstępnej lub do trzeciego stopnia linji bocznej, jak również podczas obrad nad opodatkowaniem służbodawcy członka komisji, właściwy członek komisji nie bierze udziału w obradach i głosowaniu.

Członek komisji winien być wyłączony z obrad i głosowania również w tym wypadku, gdy jest współwłaścicielem lub uczestnikiem przedsiębiorstwa, którego dochód określa się, oraz gdy jest przedstawicielem lub pełnomocnikiem osób, których dochód ma być przedmiotem obrad.

Przewodniczący w podobnych wypadkach oddaje kierownictwo obrad swemu zastępcy lub jednemu z obecnych członków, wybranemu przez komisję.

Art. 43. Członkowie komisji, którzy nie są urzędnikami państwowymi, składają przed przystąpieniem do swych czynności uroczyste ślubowanie, że przy wykonywaniu funkcji swoich będą postępowali bezstronnie bez względu na osobę, według najlepszej wiedzy i sumienia i zachowają w najściślejszej tajemnicy wszystko to, o czem dowiedzą się podczas obrad w ogólności, a w szczególności o stosunkach majątkowych i dochodowych podatników.

Art. 44. Członkom komisji, którzy nie są urzędnikami państwowymi, zwraca się koszty podróży i wynagradza się stratę czasu, spowodowaną udziałem w posiedzeniach komisji.

Wysokość wynagrodzenia i kosztów podróży ustala Minister Skarbu.

Do urzędników państwowych stosują się pod tym względem ogólne przepisy o djetach i kosztach podróży.

### Czynności wstępne do wymiaru.

Art. 45. Zajmujący mieszkania są obowiązani corocznie, najpóźniej do 1 stycznia, dostarczać właścicielom domów lub ich zastępcom (dzierżawcom domów lub zarządzającym nimi), za potwierdzeniem odbioru, wykazy osób, zamieszkałych w dniu 15-ym grudnia w ich mieszkaniach i mających samoistny dochód. W wykazach tych należy podać nazwisko, imię oraz rodzaj zawodu lub zajęcia z wymienieniem pracodawcy.

Art. 46. W terminie, oznaczonym w art. 45, głowy rodziny, obowiązane do opłaty podatku dochodowego, powinny przedłożyć właściwej komisji szacunkowej lub właścicielom domów, za potwierdzeniem odbioru, szczegółowy wykaz wszystkich będących na ich utrzymaniu członków rodziny, bez względu na miejsce zamieszkania lub pobytu tych członków, z wymienieniem ich nazwisk, imion i wieku.

Art. 47. Właściciele domów lub ich zastępcy powinni sporządzić imienne listy osób, zajmujących w dniu 15 grudnia w ich domu mieszkania lub też pomieszczenia, przeznaczone dla zakładów handlowych i przemysłowych, z oznaczeniem rocznego komornego lub wartości użytkowania, o ile te mieszkania i lokale są zajęte przez samego właściciela lub oddane do bezpłatnego użytku.

Zarówno listy imienne, jak wykazy, wspomniane w artykułach 45 i 46, powinny być złożone właściwej komisji szacunkowej najpóźniej do 15 stycznia roku podatkowego.

Art. 48. Przy pomocy materjałów, zebranych w sposób, opisany w art. 45 — 47, sporządza przewodniczący komisji szacunkowej listę imienną domniemanych płatników podatku dochodowego.

### Postępowanie wymiarowe.

Art. 49. Wszystkie osoby fizyczne i prawne, których dochód w roku, poprzedzającym rok podatkowy, przewyższa granicę dochodu, nie podlegające-

go podatkowi, obowiązane są złożyć zeznania o dochodzie na przepisanym formularzu.

Wspomniane zeznania osoby fizyczne powinny składać najpóźniej do 1 marca, zaś osoby prawne najpóźniej do 1 maja roku podatkowego.

Na uzasadnioną prośbę osób fizycznych przewodniczący komisji uprawnieni są do zezwolenia na odroczenie terminu nie później, jak do 1 lipca roku podatkowego.

W zastępstwie osób fizycznych, które co do swego majątku pozostają pod władzą rodzicielską, pod opieką lub kuratelą, oraz w zastępstwie osób prawnych składają zeznania osoby, powołane do ich zastępowania.

Gdy zeznania nie złożono lub złożono je po terminie, wymiar podatku będzie uskuteczniony na podstawie materjału, jakim władza rozporządza.

Osoby, których główny dochód płynie:

a) z nieruchomości gruntowej, nie przekraczającej 30 ha;

b) z przedsiębiorstwa handlowego, opłacającego zasadniczy podatek przemysłowy według IV i V kategorji wszędzie i według III kategorji w miejscowościach III i IV klasy;

c) z zakładu przemysłowego lub warsztatu rzemieślniczego, wolnego od zasadniczego podatku przemysłowego, lub opłacającego ten podatek wedle VIII kategorji przedsiębiorstw przemysłowych;

d) z domów mieszkalnych, składających się najwyżej z czterech izb —

są z reguły uwolnione od składania zeznań, a są do tego zobowiązane tylko wtedy, gdy otrzymają osobne wezwanie władzy podatkowej lub przewodniczącego komisji wymiarowej. Te osoby są jednak w każdym razie uprawnione do wniesienia zeznania.

Art. 50. Zeznania mogą być składane na piśmie albo ustnie do protokułu.

Zeznania pisemne powinny być składane bezpośrednio albo przesyłane pocztą do właściwych komisji szacunkowych lub organów, wymierzających podatek, albo do urzędów i instytucji, wskazanych przez Ministra Skarbu.

Przyjmowanie zeznań ustnych uskutecznia tylko właściwa władza skarbowa I instancji.

Tego rodzaju zeznanie winno być podpisane przez zeznającego i odbierającego zeznanie.

Zeznania, zebrane przez urzędy i instytucje, mają być niezwłocznie przesyłane właściwemu organowi, wymierzającemu podatek.

Art. 51. Zeznania składa się z zapewnieniem, że wszystkie przytoczone w nich dane oznajmione zostały według najlepszej wiedzy i sumienia.

W zeznaniach powinny się mieścić następujące dane:

1) nazwisko, imie i zawód osoby fizycznej, względnie nazwa lub firma osoby prawnej;

2) miejsce zamieszkania, pobytu lub siedziba;

3) ogólna suma dochodu, osiągniętego osobno z każdego poszczególnego źródła w myśl art. 3, z odrębnem wykazaniem dochodu z nieruchomości i przedsiębiorstw, znajdujących się poza granicami okręgu szacunkowego, oraz z zaznaczeniem, które ze źródeł dochodu należą do podatnika osobiście, a które do członków rodziny, o ile ich dochody podlegają opodatkowaniu łącznie z dochodem podatnika;

4) odsetki od długów, podatki i inne obliczenia dopuszczalne według art. 10;

5) podpis podatnika.

Podatnik ma prawo przytoczyć w zeznaniu te wszystkie okoliczności, które uzasadniają zniżkę stawki odatkowej w myśl art. 26 i 28.

Art. 52. Gdy podatnik nie będzie mógł określić w pieniądzach tych części dochodu swego, które zostały pobrane w naturze, powinien w zeznaniu przytoczyć dane, na podstawie których komisja mogłaby oszacować te części jego dochodu.

Art. 53. W zeznaniach towarzystw, obowiązanych do publicznego składania rachunków i innych osób prawnych, zamiast danych, wyszczególnionych w ust. 3 i 4 art. 51, należy podać:

1) sumy, wydzielone na dywidendy od akcji i udziałów;

2) sumy, przeznaczone na rozszerzenie i rozwój przedsiębiorstwa oraz takie kwoty, które nie mogą być potrącone w myśl ust. 1 i 2 art. 8;

3) kapitał zakładowy.

Do zeznań tych należy dołączyć:

1) sprawozdanie roczne, które powinno zawierać bilans oraz rachunek zysków i strat;

2) odpis protokułu, zatwierdzającego sprawozdanie roczne;

3) odpis aktu organu rewizyjnego.

Art. 54. Zeznania i sprawozdania, złożone przez podatników, sprawdza właściwa władza skarbowa przy pomocy wszelkich posiadanych materjałów i wiadomości i ma w tym celu prawo przesłuchiwania podatników, znawców (biegłych) i świadków.

Z przesłuchania podatników, świadków i znawców (biegłych), musi być sporządzony protokuł i zaopatrzony podpisami osób obecnych.

Osoby, które na mocy przepisów ustawy o post. sąd. są wyłączone od składania zeznań i wyrażania opinji w charakterze świadków lub znawców (biegłych), przesłuchiwane być nie mogą.

Znawcy (biegli) i świadkowie, wzywani w sprawach podatku dochodowego, mają prawo do wynagrodzenia według postanowień ustawy o postępowaniu sądowem.

Znawców (biegłych) należy powołać przedewszystkiem z pośród osób, wskazanych przez zrzeszenia zawodowe.

Art. 55. Wszystkie władze i urzędy państwowe i komunalne oraz ich organa wykonawcze, instytucje publiczne, kredytowe i prywatne są obowiązane na żądanie władz skarbowych bezpłatnie udzielać wszelkich danych i informacji, potrzebnych do ustalenia dochodu i wymiaru podatku.

W razie rzeczywistej trudności w dostarczaniu wspomnianych danych i informacji, powinny wyżej wymienione instytucje zezwalać na przejrzenie wszelkiego rodzaju aktów, ksiąg i dokumentów i innych zapisków, jak również na sporządzenie z nich wyciągów, niezbędnych do opodatkowania.

Art. 56. Celem sprawdzenia zeznań podatnika o dochodzie z nieruchomości lub przedsiębiorstw, znajdujących się poza granicami tego okręgu, gdzie uskutecznia się wymiar podatku, władza skarbowa

i przewodniczący komisji korzystają z dochodzeń, przeprowadzonych przez władze skarbowe tego okręgu, gdzie się znajdują nieruchomości lub przedsiębiorstwa.

Art. 57. W razie wątpliwości co do dokładności i prawdziwości zeznań, właściwy organ, wymierzający podatek, przedstawia je podatnikowi, żąda wyjaśnień i uzupełnień, dowodów pisemnych lub ustnych, jak również przedłożenia ksiąg handlowych i gospodarczych, do czego wyznacza płatnikom termin conajmniej dwutygodniowy.

Art. 58. Każdy jest obowiązany na wezwanie władzy lub komisji udzielić wszelkich wyjaśnień i informacji w przedmiocie opodatkowania jego i innych osób, oraz zeznawać jako świadek lub znawca (biegły) na ściśle określone okoliczności.

Art. 59. Na poparcie swych zeznań podatnicy mogą składać wszelkie dowody pisemne, powoływać na koszt własny świadków i znawców (biegłych), celem stwierdzenia ściśle określonych okoliczności oraz przedkładać do przejrzenia księgi handlowe lub gospodarcze.

Art. 60. Świadkowie i znawcy (biegli) mogą być zaprzysiężeni, za pośrednictwem sądu, na wniosek władzy podatkowej lub komisji, oraz na prośbę podatnika.

Art. 61. W celu sprawdzenia zeznań przewodniczący komisji lub uprawniony przez niego zastępca mają prawo w razie potrzeby dokonać oględzin zakładów, składów i innych lokalów jak również wszelkich nieruchomości należących do podatnika.

Oględziny mieszkań prywatnych mogą być dokonywane tylko na życzenie lub za zgodą właścicieli mieszkań.

Art. 62. Podstawa obliczania dochodu nie może być przyjęta odmiennie od złożonego zeznania, jeżeli przedtem nie dano płatnikowi sposobności do udzielenia wyjaśnień władzy, wymierzającej podatek.

O ile jednak podatnik nie złoży w terminie żądanych wyjaśnień, lub o ile przedstawione przezeń wyjaśnienia nie usuną wątpliwości co do prawdziwości i dokładności złożonych zeznań, wówczas, bez względu na złożone zeznanie, komisja przy ustalaniu dochodu powinna się kierować danemi, jakiemi rozporządza.

Art. 63. O ile komisja uzna dane, jakiemi rozporządza, za niedostateczne do obliczenia wysokości dochodu, może ustalić ogólny dochód, podlegający podatkowi na podstawie zewnętrznych oznak, świadczących o wydatkach domowych i osobistych podatnika oraz o jego ogólnem ekonomicznem położeniu. Te oznaki zewnętrzne komisja powinna szczegółowo przytoczyć w swojej uchwale.

Art. 64. Na podstawie przeprowadzonych obrad komisja uchwala dla każdego podatnika wysokość i stopień dochodu, oraz przypadającą stopę podatkową.

## Nakazy płatnicze.

Art. 65. Nakazy płatnicze ze wskazaniem wysokości opodatkowanego dochodu, przypadającej kwoty podatku, terminów płatności, oraz ze wskazaniem służących podatnikowi środków obrony prawnej, powinny być rozesłane przez przewodniczącego komisji szacunkowej najpóźniej do 1 października roku podatkowego.

Nakazy zaś płatnicze dla towarzystw i zakładów, obowiązanych do publicznego składania rachunków, rozsyła władza skarbowa w miarę uskutecznienia wymiarów.

## Odwołanie.

Art. 66. Podatnikowi służy prawo przeglądania w kancelarji komisji szacunkowej aktów, dotyczących opodatkowania jego osoby.

W tym wypadku, gdy suma dochodu, podana przez podatnika w zeznaniu, została przez komisję zmieniona, lub płatnik zamierza wnieść odwołanie przeciw wymiarowi podatku, komisja szacunkowa obowiązaną jest na prośbę pisemną podatnika udzielić mu na jego koszt — w terminie tygodniowym od dnia zgłoszenia prośby — odpisu uchwały swej w przedmiocie określenia dochodu i obliczenia podatku, jak również odpisów protokułów, zawierających zeznania świadków i znawców (biegłych).

Art. 67. Odwołania przeciw uchwałom komisji szacunkowych mogą być przez podatników wnoszone do komisji odwoławczej, za pośrednictwem komisji szacunkowej, w ciągu 30 dni od daty doręczenia nakazu płatniczego.

W postępowaniu odwoławczem płatnicy korzystają z tych samych praw, jak w postępowaniu wymiarowem.

Gdy podatnik wyrazi życzenie złożenia ustnych wyjaśnień w celu uzasadnienia podniesionych w odwołaniu zarzutów, należy go zawiadomić o dniu posiedzenia komisji przynajmniej na osiem dni przed rozpoczęciem tegoż posiedzenia.

Odwołanie nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia podatku.

Art. 68. Przeciw uchwałom komisji szacunkowej służy przewodniczącemu komisji prawo zgłoszenia protestu w terminie dwutygodniowym od dnia powzięcia uchwały.

Odpis protestu należy równocześnie przesłać płatnikowi, który ma prawo wnieść odpowiedź w terminie 14-dniowym od dnia doręczenia.

Protest przewodniczącego powinien być przedłożony w terminie 30-dniowym od dnia doręczenia odpisu, w drugiej części niniejszego artykułu wymienionego, właściwej komisji odwoławczej do rozpatrzenia i rozstrzygnięcia.

Art. 69. Przewodniczący komisji szacunkowej rozpatruje odwołania, w razie potrzeby sprawdza konkretne zarzuty, przedstawione dowody i przeprowadza uzupełniające dochodzenia, jak również usuwa wadliwości postępowania i przedstawia odwołania z aktami i wyjaśnieniami komisji odwoławczej.

Art. 70. Towarzystwom i zakładom, obowiązanym do publicznego składania rachunków, służy prawo odwołania się przeciwko wymiarom podatku do władzy skarbowej II instancji, za pośrednictwem władzy, wymierzającej podatek, w terminie 30-dniowym od dnia doręczenia nakazu płatniczego.

Art. 71. Komisjom szacunkowym przysługuje prawo rozstrzygania odwołań własną władzą w tych wypadkach, gdy komisja, zgodnie z wnioskiem przewodniczącego, uzna, że odwołanie należy w całej rozciągłości uwzględnić, lub gdy częściowe uwzględnienie odwołania pociąga za sobą obniżenie podatku w kwocie, nie przekraczającej 50.000 mk.

We wszystkich innych wypadkach przedstawia

się odwołania w terminie 30-dniowym od dnia ich złożenia komisji odwoławczej do rozstrzygnięcia.

Jeżeli płatnik nie zadowolni się uchwałą komisji szacunkowej, uwzględniającej jego odwołanie częściowe w myśl części 1 niniejszego artykułu, może zażądać, ażeby jego odwołanie zostało rozpatrzone i rozstrzygnięte przez komisję odwoławczą.

Art. 72. Przy badaniu odwołań komisja odwoławcza i jej przewodniczący korzystają w celu dokładnego ustalenia dochodu z tych samych praw, jakie służą komisji szacunkowej i jej przewodniczącemu.

Art. 73. Komisja odwoławcza lub skarbowa władza odwoławcza może wydać orzeczenie również i na spóźnione odwołania, jeżeli przekroczenie terminu nastąpiło z ważnych powodów, przez płatnika uzasadnionych.

Przeciw odmownemu załatwieniu z powodu przekroczenia terminu niema dalszego odwołania.

**Początek i koniec obowiązku podatkowego.**

Zmiany w ciągu roku podatkowego.

Art. 74. Obowiązek podatkowy dla osób fizycznych i prawnych rozpoczyna się z reguły od najbliższego roku po nastaniu stosunków, uzasadniających obowiązek podatkowy.

Natomiast osoby fizyczne i prawne, które mieszkały lub miały siedzibę poza obszarem Rzeczypospolitej i nie pobierały żadnych dochodów ze źródeł, na obszarze tym się znajdujących, a otworzyły w Polsce przedsiębiorstwo, obrały sobie w Polsce miejsce zamieszkania lub siedzibę, albo przybyły do Polski dla zarobku i osiągają dochody, podlegające opodatkowaniu, podlegają obowiązkowi podatkowemu z początkiem najbliższego miesiąca po zajściu wyżej wymienionych wydarzeń.

Art. 75. Przy wymiarze podatku za rok pierwszy dla wymienionych w części drugiej art. 74 osób fizycznych i prawnych, z wyjątkiem obowiązanych do publicznego składania rachunków, przyjmuje się za podstawę dochód, spodziewany w ciągu pełnych miesięcy, pozostałych do końca tego roku.

Z dochodu, obliczonego w stosunku do całego roku, określa się odpowiednią stawkę podatkową. Podatek wynosi tyle 12-tych części tej stawki, ile pełnych miesięcy pozostało do końca roku, wymiar zaś podatku w roku następnym uskutecznia się od dochodu, obliczonego w ten sposób za cały rok.

Art. 76. Nowopowstające na obszarze Rzeczypospolitej towarzystwa i zakłady, obowiązane do publicznego składania rachunków, podlegają opodatkowaniu po złożeniu pierwszego sprawozdania, na mocy którego wymierza się podatek zarówno za pierwszy, jak za drugi rok podatkowy od czasu ich powstania.

Podatek oblicza się w sposób, wskazany w art. 75.

Art. 77. Osoby, wymienione w części drugiej art. 74, powinny w ciągu dni czternastu po zajściu wydarzenia, uzasadniającego ich obowiązek podatkowy, złożyć pierwsze zeznanie, w którem należy podać dochód, spodziewany do końca roku.

Nowopowstające zaś towarzystwa i zakłady, obowiązane do publicznego składania rachunków (art. 76), powinny w terminie miesięcznym po zatwierdzeniu pierwszego zamknięcia rachunkowego złożyć zeznanie w sposób, podany w art. 53.

Art. 78. Dla osób, wymienionych w części drugiej art. 74, gaśnie obowiązek podatkowy z powodu śmierci, wyprowadzenia się z obszaru Rzeczypospolitej i utraty dochodów na tym obszarze z końcem tego miesiąca, w którym wydarzenia te zaszły.

W tych wypadkach należy umorzyć podatek, począwszy od bezpośrednio następującego miesiąca kalendarzowego.

Jeżeli jednak wskutek śmierci podatnika osiągany przez niego dochód nie gaśnie całkiem, wówczas masa spadkowa odpowiada za wymierzony temuż podatek, po umorzeniu kwoty, przypadającej za pozostałą część roku podatkowego, a ciążącej na dochodzie ze źródeł wygasłych wraz ze śmiercią podatnika, z uwzględnieniem odliczeń w stosunku pozostałego dochodu do wygasłej części tegoż dochodu.

Art. 79. W razie zaniechania działalności w ciągu roku podatkowego przez towarzystwa i zakłady, wspomniane w artykule 76, następuje umorzenie podatku, począwszy od następnego miesiąca po zaniechaniu.

Art. 80. Zastosowanie przepisów części pierwszej art. 78 i art. 79, w wypadkach tam omówionych, z wyjątkiem śmierci, może nastąpić tylko na prośbę, wniesioną do przewodniczącego właściwej komisji szacunkowej, względnie władzy skarbowej, w przeciągu dni 14 od nastąpienia tych wypadków.

W razie śmierci podatnika powinni spadkobiercy wnieść doniesienie w przeciągu 3 miesięcy wówczas, gdy domagają się zniżenia podatku w myśl części drugiej art. 78.

Art. 81. Wymiary podatku dla osób, wymienionych w części drugiej art. 74, z wyjątkiem towarzystw i zakładów, obowiązanych do publicznego składania rachunków, jako też umorzenie lub zniżenie podatku w myśl art. 78 uskutecznia przewodniczący komisji szacunkowej; wymiary dla nowopowstałych towarzystw i zakładów, obowiązanych do publicznego składania rachunków, uskuteczniają władze skarbowe, wyznaczone w myśl części drugiej art. 31.

Przeciw dokonanym w ten sposób wymiarom mogą być wnoszone odwołania wedle art. 67 — 70.

Art. 82. Zmiany, jakie zachodzą w ciągu roku podatkowego w wysokości dochodu lub we wszystkich innych stosunkach podatnika, nie wpływają na zmianę podatku za odnośny rok podatkowy, z wyjątkiem wypadków, przewidzianych w art. 78 i 79.

Jeżeli jednak wskutek nieszczęśliwych okoliczności lub nadzwyczajnych wydarzeń zdolność płatnicza osoby fizycznej znacznie osłabła, komisja szacunkowa może na prośbę podatnika, wniesioną najpóźniej do końca roku podatkowego umorzyć odpowiednią część wymierzonego podatku, gdy uzna, że podatnik tej ulgi potrzebuje.

Art. 83. Osoby, które przy wymiarze podatku opuszczono, lub które przy pierwotnem wymiarze niewłaściwie uwolniono od podatku, albo co do których wymiar wskutek później ujawnionych okoliczności okaże się za niski, powinny być pociągnięte do podatku dodatkowo za cały czas ubiegły lecz nie więcej niż za pięć lat, bezpośrednio poprzedzających rok, w którym stwierdzono te okoliczności.

W razie śmierci podatnika odpowiedzialność za należność podatkową obciąża masę spadkową lub spadkobierców, tych ostatnich jednak tylko do wysokości ich udziałów w spadku.

Art. 84. W razie niemożności ściągnięcia podatku od głowy rodziny, każdy z członków rodziny, którego dochód doliczono w myśl art. 11 do dochodu głowy rodziny, jest odpowiedzialny za tę część podatku, która przypada stosunkowo na jego dochód.

Obejmujący majątek osoby prawnej jest obowiązany uiścić podatek dochodowy poprzednika wraz z ewentualną zaległością.

### Terminy płatności.

Art. 85. W terminie, oznaczonem w art. 49 niniejszej ustawy, należy zapłacić w kasie skarbowej lub za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności połowę podatku, przypadającego według skali art. 23 niniejszej ustawy od wykazanego w zeznaniu dochodu i dowód uskutecznionej zapłaty w oryginale lub w odpisie, przez płatnika podpisanym, dołączyć do zeznania. Termin płatności reszty podatku ustanawia się na dzień 1 listopada roku podatkowego.

Płatnicy, wymienieni w ostatniej części art. 49 niniejszej ustawy, winni zapłacić w powyższy sposób połowę podatku najpóźniej w ciągu 30 dni po otrzymaniu wezwania władzy podatkowej lub przewodniczącego komisji wymiarowej do złożenia zeznania.

Art. 86. Podatnicy, którym nakazy płatnicze zostały doręczone po 15 października, powinni uiścić cały podatek w ciągu 30 dni po dniu doręczenia nakazu płatniczego.

Art. 87. Podatnicy, wymienieni w części drugiej art. 74 i art. 76, powinni zapłacić wymierzony podatek w ciągu dwóch tygodni od dnia doręczenia nakazu płatniczego.

### Wykładnik cen hurtowych.

Art. 88. Jeżeli przeciętne ceny hurtowe w Państwie w pierwszej połowie roku podatkowego będą wyższe od przecietnych cen hurtowych w roku, poprzedzającym rok podatkowy, wówczas podatek dochodowy, wymierzony na podstawie przepisów działu I niniejszej ustawy, winien być 1 listoada roku podatkowego, względnie w terminie, oznaczonym w art. 86 i 87 niniejszej ustawy zapłacony w takiej wysokości, jaka wypadnie z pomnożenia tego podatku przez wykładnik wyrażający wzrost przeciętnych cen hurtowych w pierwszej połowie roku podatkowego w porównaniu z przeciętnemi cenami hurtowemi w roku, poprzedzającym rok podatkowy.

Wykładnik, o którym mowa w części pierwszej niniejszego artykułu, ustala Minister Skarbu w miesiącu lipcu roku podatkowego na podstawie danych, dostarczonych przez Główny Urząd Statystyczny. Wykładnik winien być wyrażony w liczbie całej lub conajwyżej z jednym znakiem dziesiętnym.

Art. 89. Postanowienia art. 88 niniejszej ustawy nie mają zastosowania do kwot podatku, przypadających na rok podatkowy i w tymże roku wpłaconych przed upływem ustawowego terminu, wyznaczonego do składania zeznań, względnie przed upływem trzydziestodniowego terminu, wymienionego w ostatniej części art. 85 niniejszej ustawy.

### Kary za zwłokę i egzekucja.

Art. 90. Jeżeli uiszczenie podatku nie nastąpi w terminie płatności, to od nieuiszczonej kwoty będą pobierane kary za zwłokę w wysokości 10% miesięcznie. Za niezapłacenie należności podatkowej w terminie, oznaczonym w art. 49, względnie w części drugiej art. 85 niniejszej ustawy, kary w razie niezłożenia zeznania będą obliczone i pobrane od połowy kwoty wymierzonego podatku.

Art. 91. Zaległy podatek dochodowy ściągają skarbowe organa egzekucyjne na podstawie obowiązujących przepisów.

### Postanowienia karne.

Art. 92. Kto nie złoży w terminie wiadomości przepisanych w art. 45 — 47 ulegnie grzywnie, w wysokości od 400 mk. do 40.000 mk.

Art. 93. Kto, mimo publicznego wezwania władzy skarbowej, nie złoży w terminie wyznaczonym zeznania o dochodzie, wymaganego w myśl art. 49 i 77, albo przedstawi w zeznaniu niezupełne dane wbrew postanowieniom art. 51, ustęp 1. 2. 3 i 5 i art. 53, ustępy 1 — 3, albo też nie przedstawi przy zeznaniu załączników wymaganych w art. 53, ulegnie grzywnie od 800 mk. do 80.000 mk.

Art. 94. Kto po otrzymaniu od władzy skarbowej wezwania lub ponaglenia nie dostarczy danych w myśl art. 45 — 47, albo nie złoży w terminie zeznań, wymienionych w art. 49, 51, 53 i 77 albo przedstawi niezupełne dane w zeznaniu wbrew ustępom 1 — 3 i 5 art. 51 i ustępom 1 — 3 art. 53, albo nie dołaczy danych, wskazanych w części drugiej art. 53, ulegnie grzywnie od 1200 mk. do 120.000 mk. W razie nieuczynienia zadość dalszym wezwaniom lub ponagleniom mogą być nakładane grzywny do wysokości 1.200.000 mk., które mogą być powtarzane.

Art. 95. Kto naruszy przepisy art. 55 i 58 niniejszej ustawy, ulegnie grzywnie od 1200 do 120.000 mk.

Art. 96. Grzywny wymienione w art. 92 — 95 nie mogą być, w razie niemożności ich ściągnięcia, zamieniane na karę pozbawienia wolności.

Art. 97. Kto świadomie, w celu uchylenia od ustawowej powinności podatkowej osoby własnej lub przez siebie zastępowanej, złoży nieprawdziwe zeznania lub wyjaśnienia, które przyczynić się mogą do udaremnienia wymiaru lub uszczuplenia ustawowo należącego się podatku, niezależnie od obowiązku dopłaty należności podatkowej i o ile nie zagraża kara surowsza w myśl powszechnej ustawy karnej — ulegnie karze pieniężnej od jednokrotnej do dwudziestokrotnej sumy nie wymierzonego, uszczuplonego lub narażonego na jedno i drugie podatku, albo w drodze sądowej karze pozbawienia wolności do 1 roku (art. 100 część 6).

Art. 98. Kto, jako urzednik albo funkcjonarjusz publiczny, członek komisji lub znawca (biegły), wyjawia bez upoważnienia wiadomości o stosunkach majątkowych lub dochodowych, o których dowiedział się z powodu udziału w postępowaniu podatkowem, o ile nie podlega surowszemu ukaraniu wedle obowiązujących w poszczególnych dzielnicach ustaw karnych, ulegnie karze pieniężnej od 2000 mk. do 400.000 mk. lub karze pozbawienia wolności do 6 tygodni.

Art. 99. Kto, jako znawca (biegły) lub świadek, złoży władzy skarbowej świadomie nieprawdziwe zeznanie lub świadectwo w zamiarze udaremnienia wymiaru podatku lub spowodowania mylnego obliczenia tegoż podatku, ulegnie karze pieniężnej od 20.000 mk. do 4.000.000 mk. lub karze pozbawienia wolności do 6 miesięcy.

Art. 100. Grzywny, wymienione w art. 92 — 95, oraz kary pieniężne, określone w art. 97 niniejszej ustawy nakładają te komisje podatku dochodowego lub władze skarbowe, które ujawniły odnośne przekroczenia.

O orzeczeniach, skazujących na grzywnę lub karę pieniężną, zawiadamia obwinionego przewodniczący komisji lub władza skarbowa.

Przeciw wydanemu przez komisję orzeczeniu o grzywnie, dotyczącemu przekroczeń z art. 92 95, można w ciągu 4 tygodni od dnia doręczenia wnieść odwołanie, za pośrednictwem właściwej komisji, do komisji odwoławczej, a w wypadkach, gdy ta ostatina nałożyła grzywny w I instancji, do Ministerstwa Skarbu. W tym samym terminie wnosi się odwołanie przeciw grzywnom, nałożonym przez władzę skarbową, za pośrednictwem tejże władzy, do władzy skarbowej II instancji.

Orzeczenie instancji odwoławczej jest ostateczne.

Przeciwko orzeczeniom karnym, dotyczącym przestępstw z art. 97 odwołanie jest niedopuszczalne.

Natomiast, jeżeli nałożona kara pieniężna nie zostanie uiszczona dobrowolnie w ciągu czterech tygodni od dnia doręczenia obwinionemu orzeczenia, wówczas właściwa komisja lub władza skarbowa przekazuje sprawę sądom, o czem należy uprzedzić obwinionego równocześnie z zakomunikowaniem mu orzeczenia o karze pieniężnej.

Art. 101. Za grzywny i kary pieniężne, nałożone na pełnomocnika w drodze administracyjno - skarbowej, odpowiada mocodawca z nim solidarnie.

Art. 102. Publiczne władze i urzędy, winne przekroczenia niniejszej ustawy, odpowiadają według ogólnie obowiązujących przepisów organizacyjnych, względnie służbowych.

Art. 103. Winni kilku przekroczeń niniejszej ustawy podlegają karze za każde z tych przekroczeń z osobna.

Art. 104. Wykonanie orzeczeń o grzywnie odracza się aż do rozstrzygnięcia wniesionego odwołania; wszakże komisja, względnie władza skarbowa, może zarządzić zabezpieczenie nałożonej grzywny na majątku obwiniongo zaraz po wydaniu orzeczenia.

Bliższe postanowienia o sposobie zabezpieczenia grzywien wyda Minister Skarbu.

Art. 105. Orzecznictwo w sprawach o przestępstwa, przewidziane w art. 98 i 99 oraz w art. 97 w wypadku z art. 100, część ostatnia niniejszej ustawy, należy do sądów zwyczajnych. Wdrożenie dochodzenia karnego nastąpić może na wniosek władzy skarbowej, komisji lub osoby zainteresowanej.

Przez karę pozbawienia wolności należy rozumieć areszt (art. 21 ros. k. k. z 1903 r., par. 18 niem. u. k. z 1871 r. i par. 244 austr. u. k. z 1852 r.), o ile orzeczono karę nie przenoszącą 6 tygodni pozbawienia wolności, zresztą zaś w byłych dzielnicach rosyjskiej i niemieckiej — więzienie (art. 3 ust. 3 przep. przech. do ros. kod. karn. z 7 sierpnia 1917 r. i § 16 niem. u. k. z 1871 r.), zaś w byłej dzielnicy austrjackiej ścisły areszt (§ 245 austr. u. k. z 1852).

W byłej dzielnicy austrjackiej przestępstwa niniejszej ustawy, zagrożone karą pozbawienia wolności powyżej 3 miesięcy, są występkami, zresztą zaś przekroczeniami.

Grzywny, orzeczone przez sądy, w razie niemożności ich ściągnięcia, ulegną, według uznania sędziego, zamianie na kary pozbawienia wolności, nie przekraczające atoli najwyższego ich wymiaru. za dane przestępstwo przewidzianego.

W byłej dzielnicy austrjackiej odwołanie od wymiaru kary jest dopuszczalne bez względu na to, czy nadzwyczajne złagodzenie kary nastąpiło lub nie nastąpiło.

Art. 106. Grzywny, oraz kary pieniężne. nałożone za przekroczenia lub przestępswa w art. 92 -99, wpływają na rzecz Skarbu.

Art. 107. Grzywny, nałożone na podstawie art. 92 — 95, należy umorzyć, o ile płatnik wykaże, że spełnieniu włożonych na niego obowiązków przeszkodziła ważna przyczyna, jako to: ciężka choroba, pozbawienie wolności lub inny wypadek siły wyższej.

Art. 108. Odpowiedzialność za naruszenie przepisów art. 92 — 99 gaśnie w przeciągu 5 lat po upływie tego roku podatkowego, w którym dopuszczono się naruszenia przepisów.

Karygodność czynu, wymienionego w art. 97 gaśnie również, gdy winny sprostuje lub uzupełni swoje zeznania u właściwej władzy, zanim otrzyma pierwsze wezwanie w celu przesłuchania go, jako obwinionego, lub orzeczenie o karze pieniężnej, lub urzędowe zawiadomienie, że przeciw niemu wpłynęło doniesienie.

Art. 109. Gdy naruszenie przepisów niniejszej ustawy wyjdzie na jaw po śmierci osoby winnej naruszenia, lub gdy osoba winna zmarła przed uprawomocnieniem się orzeczenia o nałożeniu kary, wówczas postępowanie umarza się.

## DZIAŁ II.

### Opodatkowanie dochodów z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę.

Art. 110. Wszelkie dochody z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę (art. 3 ustęp 6), przewyższające 2.000.000 marek, podlegają podatkowi dochodowemu na zasadzie przepisów działu I niniejszej ustawy.

Art. 111. Za podstawę podatku przyjmuje się wysokość uposażeń, względnie wynagrodzeń bieżących, otrzymywanych zarówno w pieniądzach, jak i w naturze, obliczoną w stosunku rocznym.

Dochody te opodatkowuje się w całości, nie stosuje się do nich odliczeń z art. 10, tudzież zniżek i zwyżek podatkowych z art. 25. 26 i 28 ustawy niniejszej.

Wartość pieniężną dochodów w naturze oblicza się podług ceny w dniu 1 stycznia roku podatkowego.

Art. 112. Podatek pobiera się drogą potrącenia przy każdej wypłacie — a mianowicie: od wynagrodzeń, których wysokość, obliczona w stosunku rocznym, wynosi:

W tysiącach marek:

| | | | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| ponad | 2.000 | mk. | do | 2.400 | mk. | potrąca | się | 0,3% |
| „ | 2.400 | „ | „ | 3.000 | „ | „ | „ | 0,4% |
| „ | 3.000 | „ | „ | 3.600 | „ | „ | „ | 0,5% |
| „ | 3.600 | „ | „ | 4.800 | „ | „ | „ | 0,7% |
| „ | 4.800 | „ | „ | 7.200 | „ | „ | „ | 0,9% |
| „ | 7.200 | „ | „ | 9.600 | „ | „ | „ | 1,1% |
| „ | 9.600 | „ | „ | 12.000 | „ | „ | „ | 1,4% |
| „ | 12.000 | „ | „ | 15.600 | „ | „ | „ | 1,7% |
| „ | 15.600 | „ | „ | 19.200 | „ | „ | „ | 2 % |
| „ | 19 200 | „ | „ | 22.800 | „ | „ | „ | 2,5% |
| „ | 22.800 | „ | „ | 26.400 | „ | „ | „ | 3 % |
| „ | 26.400 | „ | „ | 30.000 | „ | „ | „ | 3,5% |
| „ | 30 000 | „ | „ | 34.000 | „ | „ | „ | 4,5% |
| „ | 34.000 | „ | „ | 38.000 | „ | „ | „ | 5,5% |
| „ | 38.000 | „ | „ | 42 000 | „ | „ | „ | 7 % |
| „ | 42.000 | „ | „ | 46.000 | „ | „ | „ | 8,5% |
| „ | 46 000 | „ | „ | 50 000 | „ | „ | „ | 10 % |
| „ | 50.000 | „ | „ | 52.000 | „ | „ | „ | 11,5% |

Do uposażeń, przekraczających 52.000.000 mk., stoszje się podaną w skali art. 23 niniejszej ustawy stopę procentową, obniżoną o 2%.

Stopę procentową podatku ustala się przy każdorazowej powtarzającej się wypłacie, przyjmując tę wypłatę za podstawę do obliczenia rocznej cyfry dochodu.

W celu ustalenia stopy procentowej przy wypłacie jednorazowych wynagrodzeń dolicza się je do sumy ostatniego perjodycznego wynagrodzenia, obliczonej w stosunku rocznym.

Art. 113. W sposób, wskazany w art. 88 niniejszej ustawy, Minister Skarbu ustala na każdy kwartał kalendarzowy, poczynając od drugiego kwartału 1293 r., wykładnik, wynikający z porównania przeciętnych cen drugiego miesiąca poprzedniego kwartału kalendarzowego z przeciętnemi cenami w styczniu 1923 roku.

Przez tak ustalony wykładnik winny być pomnożone na każdy następny kwartał kalendarzowy kwoty, zakreślające granice dochodu dla oznaczenia stopy procetowej podatku od uposażeń, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę zarówno w skali art. 112, jak w skali art. 23 niniejszej ustawy. Równocześnie ulega odpowiedniemu powiększeniu kwota 2.000.000 mk., ozaczona w art. 110 niniejszej ustawy.

Tak powiększone kwoty będą w każdym poszczególnym kwartale kalendarzowym miarodajne do ustalenia wysokości potrąceń w myśl przepisów art. 112 niniejszej ustawy.

Art. 114. Obowiązek potrącania podatku ciąży na władzach, urzędach , jakoteż na instytucjach przedsiębiorstwach i w ogóle. na służbodawcach, wypłacających wszelkiego rodzaju wynagrodzenia.

Potrącone w ciągu miesiąca kwoty należy w terminie do dni 14 po upływie tegoż miesiąca wpłacić do właściwej kasy skarbowej z załączeniem wykazu patrąceń, sporządzonego według przepisanego wzoru, względnie odpisu listy płacy, zawierającej dane, niezbędne do sprawdzania prawidłowości dokonanych potrąceń.

Wykaz ten, względnie odpis listy płacy, po uwidocznieniu na nim przyjętej sumy, oraz daty przyjęcia, kasa skarbowa przesyła do właściwej władzy podatkowej I instancji.

Art. 15. Wymiar podatku przez władzę podatkową z reguły nie ma miejsca. Wyjątek zachodzi wówczas, gdy służbodawca albo nie wpłacił podatku wcale albo wpłacił za mało. W tych wypadkach władza podatkowa I instancji uskutecznia wymiar podatku. Od wymiaru służbodawca może odwołać się do izby skarbowej w ciągu dni 30 od dnia doręczenia mu wezwania.

Odwołanie nie wstrzymuje egzekucji.

Kwoty niewpłaconego w terminie podatku będą przymusowo ściągnięte od osób, wymienionych w części pierwszej art. 114 niniejszej ustawy, wraz z odsetkami za zwłokę w wysokości 2% miesięcznie i z kosztami egzekucyjnemi.

Art. 116. Dla stwierdzenia obowiązku potrącania podatku oraz dla sprawdzenia, czy potrącenia podatku są uskuteczniane prawidłowo i we właściwym czasie, władzom skarbowym przysługuje prawo delegowania urzędników do instytucji i osób, wymienionych w art. 114 część pierwsza niniejszej ustawy, celem przejrzenia i sporządzenia wyciągów z list płacy, umów i innych dokumentów, odnoszących się do najmu pracowników, względnie zbadania dokonanych wypłat.

Delegowani urzędnicy korzystają z uprawnień, przewidzianych w art. 61 niniejszej ustawy.

Art. 117. Na nieprawidłowe potrącenia podatku przez służbodawców pracownicy mogą wnosić zażalenia w terminie do dni 30 od daty potrącenia do właściwej władzy podatkowej I instancji.

Od decyzji władzy podatkowej I instancji służy pracownikowi odwołanie w trybie, określonym w art. 115 niniejszej ustawy.

Art. 118. Służbodawca, który nie spełni obowiązku wpłacenia podatku w myśl art. 114, ulegnie grzywnie w myśl przepisów art. 95, niniejszej ustawy.

Art. 119. Kto nie dopuści urzędnika, delegowanego przez władze skarbowe na podstawie art. 116 niniejszej ustawy do wykonywania czynności, przewidzianych w tym artykule, ulegnie w drodze sądowej karze pieniężnej od 10.000 do 500.000 mk. lub karze pozbawienia wolności do jednego roku, o ile nie podlega surowszemu ukaraniu wedle obowiązujących w poszczególnych dzielnicach ustaw karnych.

Do orzecznictwa w sprawach o przestępstwo przewidziane w części pierwszej niniejszego artykułu, stosuje się przepisy art. 105 niniejszej ustawy.

Art. 120. Kary pieniężne, nałożone na podstawie art. 119 niniejszej ustawy, wpływają na rzecz Skarbu Państwa.

Art. 121. Do przekroczeń, względnie przestępstw o których mowa w art. 118 i 119 niniejszej ustawy, stosuje się przepisy art. 118 część pierwsza i art. 109 niniejszej ustawy.

## DZIAŁ III.

### Odraczanie terminów.

Art. 122. Terminy do wnoszenia odwołań, wyznaczone w niniejszej ustawie, odracza się do dwóch miesięcy dla osób, zamieszkałych poza obszarem Rzeczypospolitej.

Ministrowi Skarbu służy prawo odroczenia, względnie przesuwania wszystkich terminów, w ustawie niniejszej wyznaczonych.

### Doręczenia.

Art. 123. Doręczenie wszelkich wezwań, poleceń, obwieszczeń, zawiadomień, ponagleń, zarządzeń

i nakazów płatniczych uskutecznia się albo przez organa władzy skarbowej, albo przez magistraty, policję, względnie urzędy gminne lub przez pocztę.

Doręczenie to ma nastąpić, za potwierdzeniem odbioru przez podatnika, kogokolwiek z jego domowników, zarządzającego majątkiem albo przedsiębiorstwem.

Jeżeli jedna z tych osób odmówi przyjęcia doręczyć się mającego pisma, to należy pismo pozostawić na miejscu doręczenia, a okoliczność tę odnotować na potwierdzeniu odbioru. Pozostawienie takie jest równoważne z doręczeniem.

Art. 124. Dla podatników, których miejsce zamieszkania lub pobytu jest niewiadome, jakoteż dla tych adresatów, którym nie można było doręczyć w iny sposób, w art. 123 przewidziany, należy złożyć to pismo w magistracie lub urzędzie gminnym miejsca przypisania podatku. Magistrat lub urząd gminny ogłasza niezwłocznie o złożeniu dokumentu w sposób, używany w danej miejscowości, z wezwaniem, że celem odebrania pisma adresaci powinni przybyć do ogłaszającego urzędu.

Doręczenie uważa się za uskutecznione, jeżeli od czasu ogłoszenia upłynęły 2 tygodnie.

O takiem ogłoszeniu mają magistraty, względnie urzędy gminne, zawiadomić właściwą władzę skarbową.

Art. 125. Wymienione w art. 123 pisma, które mają być doręczone adresatom, mieszkającym poza obszarem Rzeczypospolitej, można wysyłać listem poleconym i uważa się je za doręczone w 14 dni po nadaniu ich na pocztę podług adresu, wskazanego przez podatnika.

Podatników, którzy stale przebywają poza obszarem Rzeczypospolitej, można wezwać do ustanowienia pełnomocnika zamieszkałego w Polsce; w przeciwnym razie można doręczenie uskutecznić w sposób, określony w art. 124.

Art. 126. Zeznania, wyjaśnienia i odwołania, wysłane przez podatników pocztą lub składane do instytucji w myśl art. 50, uważa się za wniesione w tym dniu, w którym nadano je na pocztę lub złożono we właściwej instytucji. W razie wątpliwości podatnik powinien udowodnić dzień nadania na pocztę lub złożenia pisma we właściwej instytucji.

## DZIAŁ IV.

Art. 127. Upoważnia się Ministra Skarbu do wydania postanowień co do stosowania odpowiednich ulg przy obliczaniu i pobieraniu podatku za lata 1920 i 1921, o ile ściągnięcie tego podatku wedle dotychczas obowiązujących przepisów okaże się niesłuszne.

Art. 128. Minister Skarbu władny jest czynności, dotyczące ustalenia dochodów, podlegających podatkowi, oraz wymiar podatku dochodowego w pierwszej instancji w miastach, wyszczególnionych w ustawie z dnia 17 grudnia 1921 r. o zasileniu finansów miejskich (Dz. U. R. P. z r. 1922 Nr. 2, poz. 6), przekazać miejskim komisjom szacunkowym, wybranym przez rady miejskie.

Ilość tych komisji tudzież ich skład określi Minister Skarbu w drodze rozporządzenia.

W wypadkach, wspomnianych w części pierwszej niniejszego artykułu, prawa i obowiązki urzędów skarbowych przechodzą na magistraty.

Art. 129. Upoważnia się Ministra Skarbu do umorzenia podatku dochodowego, przypadającego według działu II ustawy z dnia 4 kwietnia 1922 r. za czas od 1 stycznia 1922 r. do 30 czerwca 1922 r.

Począwszy od dnia 1 kwietnia 1920 r. nie będzie pobierany podatek dochodowy, przypadający od najniższych 5 stopni skali dochodu, ustanowionej w art. 112 niniejszej ustawy.

### Przepisy końcowe.

Art. 130. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 131. Ustawa niniejsza wchodzi w życie od roku podatkowego 1923 z tem, że moc obowiązująca artykułów 2, 10, ustęp 3 i 4, 23, 24, część pierwsza i druga 25, 26, 28, 88, 89, 92 do 95, 98, 99; 110; 112 i 113 gaśnie z końcem roku 1923.

(Dz. Ust. Nr. 77 z d. 7/VIII 1923 r., poz. 607).

## 423.

## ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 18 lipca 1923 r.

**w przedmiocie ustalenia wykładnika wzrostu przeciętnych cen hurtowych, miarodajnego na obszarach b. dzielnicy rosyjskiej i austrjackiej do określenia wysokości państwowego podatku dochodowego na rok podatkowy 1923 r., od wszystkich dochodów z wyłączeniem dochodów z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę.**

Na zasadzie art. 22 i art. 27 ustawy z dnia 9 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 228) w przedmiocie zmiany w przepisach o państwowym podatku dochodowym, obowiązującym na zasadzie ustawy z dnia 4 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 232) i ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 82, poz. 550), zarządza się co następuje:

§ 1. Na rok podatkowy 1923 ustala się, jako obowiązujący w tymże roku przy określeniu wysokości należności państwowego podatku dochodowego od dochodów podlegających opodatkowaniu w myśl działu I ustawy z dnia 4 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 232), niewpłaconego w terminie wskazanym w art. 16 ustawy z dnia 9 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 228) wykładnik wzrostu cen hurtowych w wysokości „7“ (siedem).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
*(—) H. Linde.*

(Dz. U. R. P. z dn. 26 lipca 1923 r. Nr. 72, poz. 566).

## 424.

## ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 18 lipca 1923 r.

**w przedmiocie ustalenia wykładnika wzrostu przeciętnych cen hurtowych miarodajnego na obszarze b. dzielnicy pruskiej do określenia wysokości państwowego podatku dochodowego, wymierzonego na rok podatkowy 1923 r., od wszystkich dochodów z wyłączeniem dochodów z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę.**

Na zasadzie art. 26 i art. 33 ustawy z dnia 15 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 521) w przedmiocie niektórych zmian w przepisach o państwowym podatku dochodowym, obowiązujących w b. dzielnicy pruskiej na mocy pruskiej ustawy z dnia 19 czerwca 1906 r. (Zb. Pr. pr. str. 259) ustawy z dnia 19 grudnia 1919 r. (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 520), oraz ustawy z dn. 6 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 266) zarządza się co następuje:

§ 1. Na rok podatkowy 1923 ustala się, jako obowiązujący w tymże roku przy określeniu wysokości części państwowego podatku dochodowego wraz z dodatkami na rzecz związków samorządnych, wymierzonej od wszystkich dochodów z wyłączeniem dochodów z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, a przypadającej do zapłaty w kwartale trzecim i czwartym roku kalendarzowego 1923, wykładnik wzrostu cen hurtowych w wysokości „7“ (siedem).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *Linde.*

(Dz. U. R. P. z dn. 26 lipca, Nr. 72, poz. 567).

## 425.

## ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 10 czerwca 1923 r.

**celem wykonania ustawy z dnia 1 maja 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 376), w przedmiocie zmiany niektórych postanowień ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 517) o podatku od kapitałów i rent.**

Na mocy art. 7 ustawy z dnia 1 maja 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 376) w przedmiocie zmiany niektórych postanowień ustawy z dn. 16 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 517) o podatku od kapitałów i rent, zarządza się, co następuje:

Do art. 4 i 5 ustawy.

§ 1. Art. 35 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. nakłada na przedsiębiorstwa górnicze, wypłacające t. zw. procenty brutto, obowiązek:

1) obliczania kwot przypadającego podatku;

2) wpłacania tych kwot do kas skarbowych.

O ile dyrekcja państwowych zakładów naftowych wykona przysługujące jej z mocy ustawy z dn. 1 maja 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 387) prawo zakupu ropy bruttowej, obowiązek obliczenia i wpłacenia podatku, przypadającego od tej ropy, ciąży na tejże dyrekcji (art. 4 ustawy z dnia 1 maja 1923 r. Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 376).

W każdym jednak razie na przedsiębiorstwach górniczych ciąży obowiązek dostarczania władzom skarbowym danych, potrzebnych do sprawdzenia obliczeń podatku.

Dane te winny być składane przez przedsiębiorstwa górnicze według przepisanego wzoru (formularz Nr. 1).

Formularz ten ustanawia się wzamian wykazu składanego w myśl § 15 rozporządzenia wykonawczego z dn. 8 marca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 199).

§ 2. Jeżeli dyrekcja państwowych zakładów naftowych skorzysta z przysługującego jej w myśl art. 1 ustawy z dn. 1 maja 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 387) prawa zakupu ropy bruttowej, obowiązana będzie do przekazywania przez P. K. O. na rzecz odnośnej kasy skarbowej 20% podatku, przypadającego od wypłacanej należności za ropę bruttową po potrąceniu obciążeń, oznaczonych w ustępie pierwszym art. 3 ustawy z dn. 1 maja 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 387).

O każdem przekazaniu podatku winna dyrekcja państwowych zakładów naftowych zawiadomić równocześnie władze skarbowe, wymienione w § 15 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 8 marca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 199) za pomocą spisu, obejmującego w każdym wypadku: nazwę kopalni, imię i nazwisko (firmę) właściciela kopalni, miejscowość, w której kopalnia jest położona, sumę należną za ropę bruttową oraz kwotę uiszczonego podatku.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 1 czerwca 1923 r.

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

Nazwa płatnika.......................................

Nazwa kopalni (przedsiębiorstwa górniczego).......................................

Oznaczenie szybu.......................................

Wzór do par. 2 rozp. Min. Sk. z dn. 10 czerwca 1923 r. poz. 425.

Formularz Nr. 1.

## WYKAZ

obliczonego i wpłaconego do Kasy Skarbowej w....................................... podatku od świadczeń oznaczonych w art. 2 ustęp 5 ustawy z dnia 16.VII 1920 r. (Dz. U R. P. Nr. 76 poz. 517) i w art. 2 i 4 ustawy z dnia 1 maja 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 54 poz. 376).

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 | 12 | 13 | 14 | 15 |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| | | | | | | | | Potrącenia od kwot wykazanych w przedz. 8. | | | | | | |
| Oznaczenie czasokresu, za który przedkłada się wykaz (miesiąc i rok) | Ogólna produkcja kopalni (odtłoczono) i spalono: a) ropy, b) gazów, c) innych) | Wysokość obciążenia bruttowego w % | Z rubryki 2 przypada na właściciela udziałów brutto | Z ropy bruttowej Dyrekcja Państw. Zakł. naftowych zakupiła | Pozostaje różnica między przedziałką 4 a 5 | Cena jednostkowa | Wartość produktu przypadającego na udziały brutto z przedziałki 6. | zamagazynowanie i ubezpiecz. | zatłoczenie | Koszty przekazu i manipulacji *) | Razem | Pozostaje (różnica między przedział. 8 a 12) | Przypadający od kwot wykazanych w przedz. 13 podatek (art. 2 ust. z 1.V.1923 Dz. U. R. P. № 54) | UWAGA |
| | kg. (m3) | | kg. (m3) | kg. | kg. (m3) | mk. | mk. | mk. | mk. | mk. | mk. | mk. | mk. | |
| | a) | | a) | a) | a) | a) | a) | a) | a) | a) | a) | a) | a) | |
| | b) | | b) | | b) | b) | b) | b) | b) | b) | b) | b) | b) | |
| | c) | | c) | | c) | c) | c) | c) | | c) | c) | c) | c) | |

Razem:.......................

Uwaga dla Kasy Skarbowej:

Na wpłacony do Kasy Skarbowej podatek od kapitałów i rent w sumie mk............................ dnia............................ 191 do poz. dz. przych................ wydano płatnikowi kwit kasowy №........ ............................dnia............ 192.....

............................ dnia 192.....

Podpis płatnika

pieczęć: podpis

*) Koszta podgrzewania, podtłaczania, czyszczenia i rozbijania emulsji.

(Dz. Ust. R. P. z d. 27 czerwca 1923 r., Nr. 63, poz. 479).

---

## 426.

## OGŁOSZENIA URZĘDÓW SKARBOWYCH w sprawie podatku przemysłowego.

### 1.

### OGŁOSZENIE.

Inspektorat Skarbowy w Lubaczowie podaje na zasadzie art. 111 Ustawy o państwowym podatku przemysłowym do publicznej wiadomości, że dnia 20 lipca 1923 r. rozesłał nakazy płatnicze podatku procentowego od zysku z przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania sprawozdań publicznych i wolnych zajęć zawodowych powstałych i rozpoczętych w ciągu roku podatkowego 1922 oraz także i z tych, które wskutek przeprowadzonej kontroli świadectw przemysłowych otrzymały kategorję wyższą, uzasadniającą procentowy podatek od zysku.

Reklamacje przeciw ustalonym zyskom oraz wymierzonym kwotom podatku można wnosić na podstawie art. 112 powołanej ustawy do Komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy Inspektoracie skarbowym w Lubaczowie w terminie do dnia 20 sierpnia 1923 r.

Lubaczów, 20 lipca 1923 r.

Przewodniczący Komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego.

### 2.

### OGŁOSZENIE.

o dniu rozesłania nakazów płatniczych na procentowy podatek od zysku od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania publicznych sprawozdań.

Przewodniczący komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy Urzędzie skarbowym podatków i opłat skarbowych (Inspektoracie skarbowym, Administracji Podatków) w Wilejce podaje na zasadzie art. 111 ustawy o państw. podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 17 z r. 1922 poz. 140) do publicznej wiadomości, że dnia 31-go Lipca 1923 roku rozesłano nakazy płatnicze podatku procentowego od zysku na rok 1922 od przedsiębiorstw nieobowiązanych do składania sprawozdań publicznych, osobistych zajęć przemysłowych i samodzielnych wolnych zajęć zawodowych nowopowstałych w roku 1922.

Przeciw ustalonym sumom zysków, względnie zarobków, jak również wymierzonym kwotom podatku, mogą płatnicy na podstawie postanowienia art. 112 wyżej powołanej ustawy tudzież paragr. 37 rozp. Ministra Skarbu z dn. 30 stycznia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18 z roku 1922 poz. 151), wnosić reklamacje do Komisji miejscowej do spraw podatku przemysłowego przy urzędzie skarbowym podatków i opłat skarbowych (Inspektoracie Skarbowym, Administracji Podatków), w terminie najpóźniej do dnia 1-go Września 1923 roku.

W tym samym terminie mają być zapłacone wymierzone kwoty podatku procentowego od zysku, gdyż wniesienie reklamacji nie uchyla w myśl art. 118 powołanej ustawy obowiązku uiszczenia podatku w oznaczonym wyżej terminie.

Podatek nie zapłacony w tym terminie będzie przymusowo ściągnięty z doliczeniem odsetek za zwłokę.

Dnia 31-go Lipca 1923 r.

Przewodniczący Komisji Miejscowej do spraw podatku przemysłowego
N. Sokołowski.

# Opłaty stemplowe.

## 427.

### OKÓLNIK L. 3385/Dep. Opłat W. 2.

w sprawie kosztów produkcji blankietów wekslowych i znaczków stemplowych.

Do wszystkich Izb Skarbowych, Urzędów skarbowych P. i O. Sk. (Urzędów Sk. do spraw opłat stemplowych i podatku spadkowego, Urzędów Wymiaru Należytości, Dyrekcji Okręgów Skarbowych, Inspektoratów Skarbowych) i Kas Skarbowych.

Zmieniając częściowo ustęp trzeci części III okólnika L. 2279/22 z dnia 17 czerwca 1922 r. w sprawie nowej ustawy o opłatach stemplowych od weksli (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 18, poz. 272) Ministerstwo Skarbu oznacza wysokość kosztów produkcji, które mają być potrącane przy wymianie, przy blankietach wekslowych na 100 mk., przy znaczkach stemplowych na 10 mk. od sztuki.

Warszawa, dnia 9 sierpnia 1923 r.

Za Ministra Skarbu:
(—) *Werner*
Naczelnik Wydziału.

## 428.

### OBWIESZCZENIE MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 11 sierpnia 1923 r.

Z dniem dzisiejszym wypuszcza się w obieg marki stemplowe wartości 10.000 i 20.000 mk.

Rysunki tych marek mają wymiar 19,75 × 35,75 mm.

Rysunek marki stemplowej wartości 10.000 mk. przedstawia prostokąt z wieńcem laurowym, związanym u dołu wstągą, w pośrodku której umieszczono tarczę z orłem ustawowym. Na tle rozety giloszowej wewnątrz wieńca znajduje się cyfra „10000“ i napis „marek polskich“. Pod tarczą na ciemnym tle mieści się napis „opłata stemplowa“, zaś na tle równoległych linji cyfra „10.000“.

Całość rysunku utrzymana jest w kolorze żółto-brązowym.

Rysunek marki stemplowej wartości 20.000 mk przedstawia kompozycję w stylu renesansowym.

Pośrodku na różowym tle umieszczono ustawowego orła, pod nim w ornamentacji cyfrę „20000“. Nad tarczą z orłem znajduje się napis „opłata stemplowa“, oraz w dolnej części znaczka na tle równoległych linji cyfra „20000“. Całość rysunku znaczka utrzymana jest w kolorze różowo-brązowym.

Za Ministra Skarbu:
(—) *Werner*
Naczelnik Wydziału.

# Podatki konsumcyjne.

## 429.

### ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 14 czerwca 1923 r.

w przedmiocie podwyższenia akcyzy od zapałek na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Na mocy art. 1 i 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia, względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 248) oraz ustawy z dnia 16 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 183) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanowiony w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 marca 1923 r.(Dz.U. R. P. Nr. 36, poz. 238) podatek od zapałek w wysokości 80 mk. podwyższa się na 120 mk. od pudełka, zawierającego nie więcej, jak 60 zapałek. Wyjątek stanowią książeczki z zapałkami, zawierające do 30 zapałek, które mogą być po 2 sztuki oklejone jedną opaską podatkową.

§ 2. Opaski podatkowe (banderole) wykupione przed dniem ogłoszenia niniejszego rozporządzenia po dotychczasowej cenie będą mogły być użyte po tym dniu do naklejania na pudełka z zapałkami po uprzedniem dopłaceniu różnicy pomiędzy dotychczasową a podwyższoną stopą podatkową w kwocie 40 mk.

§ 3. Zapasy zapałek opodatkowanych według dotychczasowej stopy, znajdujące się na obszarze Rzeczypospolitej w składach, lokalach handlowych lub transporcie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, przekraczające ilość (500) pięćset pudełek normalnych (o zawartości nie więcej, jak sześćdziesiąt zapałek), podlegają zgłoszeniu i dodatkowemu opodatkowaniu po mk. 40 od pudełka.

§ 4. Osoby winne zaniechania lub zaniedbania przepisanego w § 3 niniejszego rozporządzenia zgłoszenia zapałek do dodatkowego opodatkowania ulegną karze przewidzianej za defraudację podatkową stosownie do przepisów skarbowo-karnych obowiązujących w poszczególnych dzielnicach.

§ 5. Wszelkie kary pieniężne, ustanowione za defraudację podatkową w austrjackiem ces. rozporządzeniu

z dnia 29 sierpnia 1916 (Dz. Ust. Nr. 278) o opodatkowaniu zapałek, w dziale piątym części piątej ros. ustawy akcyzowej (tom V Zbioru praw rosyjskich według wydania z r. 1901 i dalszego ciągu z r. 1912), w niemieckiej ustawie o opodatkowaniu zapałek z dn. 15 lipca 1909 (Dz. U. Rz. Niem. str. 814), zmienionej ustawą z dn. 6 czerwca 1911 r. (Dz. U. Rz. Niem. str. 241), wzgl. z dnia 10 września 1919 r. (Dz. U. Rz. Niem. str. 1629) wymierzać należy w wysokości 50—100-krotnej ilości umniejszonej lub na umniejszenie narażonej akcyzy — a grzywny porządkowe podnosi się tysiąckrotnie.

Pudełka z zapałkami niezaopatrzone przepisanemi opaskami podatkowemi lub bez opasek podatkowych ulegają nadto konfiskacie.

§ 6. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Prezes Rady Ministrów:
(—) *Witos.*

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

(Dz. Ust. R. P. z d. 27 czerwca 1923 r., Nr. 63, poz. 467).

## 430.

## ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

**z dnia 14 czerwca 1923 r.**

**w przedmiocie podwyższenia akcyzy od wina musującego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.**

Na mocy ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia, względnie produkcji, na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 41 poz. 248) oraz ustawy z dnia 16 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30 poz. 183) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanowione w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r. w przedmiocie zmian w opodatkowaniu wina musującego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 222) stopy podatkowe podnosi się dla wina musującego winogronowego z 20.000 na 40.000 mk., a dla wina musującego owocowego z 5.000 na 20.000 mk.

*Postanowienia przejściowe.*

§ 2. Wino musujące, które z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajduje się poza fabryką wina musującego lub magazynem celnym, lub wolnym składem wina, podlega dodatkowemu opodatkowaniu w wysokości różnicy między dotychczasową a oznaczoną w § 1 stopą podatkową.

Od dodatkowego opodatkowania wolne jest wino musujące, znajdujące się w posiadaniu gospodarstw domowych, które wina nie sprzedają, ani nie szynkują, jeśli łączny zapas wina musującego nie przekracza dziesięciu całych flaszek.

§ 3. Kto w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia posiada zapas wina musującego, podlegający dodatkowemu opodatkowaniu, jest obowiązany w przeciągu najbliższych trzech dni zgłosić organowi skarbowemu, wyznaczonemu w drodze rozporządzenia wykonawczego, ilość i wielkość flaszek, jako też gatunek wina musującego, dozwolić zbadania zapasów, następnie uiścić dodatkowy podatek.

Bliższe postanowienia co do tego zgłoszenia, dalej co do zbadania zapasów, użycia znaczków podatkowych, jako też terminu niszczenia dodatkowego podatku, wydane będą w drodze rozporządzenia wykonawczego.

§ 4. Zaniechanie lub zaniedbanie przepisanego zgłoszenia dla dodatkowego opodatkowania wina musującego lub zgłoszenia ilości tegoż zmniejszonej, więcej niż 5% ilości stwierdzonej urzędownie, podpadają pod przepisy karne §§ 15—19 ustawy niemieckiej o opodatkowaniu wina musującego z dnia 26-go lipca 1918 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. strona 1064), stanowiącej załącznik rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 listopada 1921 r. w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania wina musującego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 95, poz. 700).

§ 5. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Prezes Rady Ministrów:
(—) *Witos.*

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

(Dz. Ust. R. P. z d. 27 czerwca 1923 r., Nr. 63, poz. 468).

## 431.

## ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

**z dnia 14 czerwca 1923 r.**

**w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu spirytusu, piwa, cukru, zapałek i t. p. na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.**

Na mocy art. 2 ustawy z d. 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia, względnie produkcji, na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 248) oraz ustawy z dnia 16 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 183) zarządza się, co następuje:

§ 1. Artykuł 150, 151, 153 i 154 ros. ustawy akcyzowej (tom V Zbioru praw rosyjskich według wydania z r. 1901 i dalszego ciągu z r. 1912) tudzież art. 91 niemieckiej ustawy o opodatkowaniu spirytusu z d. 15 lipca 1909 r. (Dz. U. Rz. Niem. str. 661) uchyla się. Natomiast rozciąga się na cały obszar Rzeczypospolitej moc obowiązującą podanych w przyległym załączniku postanowień ustępu 1 i 2 art. 52 austrjackiej ustawy o podatku od spirytusu z 20 czerwca 1888 r. (Dz. Praw Nr. 95) z uzupełnieniem z 17 lipca 1899 (Dz. Pr. Nr. 120).

§ 2. Artykuły 331 do 346 ros. ust. akcyzowej (tom V Zbioru praw rosyjskich według wydania

z r. 1901 i dalszego ciągu z r. 1912) uchyla się, a artykuł 330, 445 i 449 tejże ustawy, § 7 niemieckiej ustawy o opodatkowaniu spirytusu z dnia 15 lipca 1909 roku (Dz. U. Rz. Niem. str. 661) i § 79 austr. ustawy o opodatkowaniu spirytusu z dnia 20 czerwca 1888 r. (Dz. U. Nr. 95) z uzupełnieniem z dnia 17 lipca 1899 roku (Austr. Dz. U. Nr. 120.II) otrzymują brzmienie następujące w przedmiocie kredytowania podatku:

„Podatek spożywczy od spirytusu (akcyza) może być zakredytowany na warunkach ustalonych przez Ministra Skarbu“.

§ 3. Ustęp drugi § 11 niemieckiej ustawy o opodatkowaniu piwa z dnia 26 lipca 1918 r. (Dz. U. Rz. Niem. strona 863), ustęp pierwszy § 22 austrjackiego cesarskiego rozporządzenia z dnia 17 lipca 1899 r. (Dz. U. Nr. 120.I) o opodatkowaniu piwa i część art. 400 ros. ustawy akcyzowej (tom V Zbioru praw rosyjskich według wydania z r. 1901 i dalszego ciągu z r. 1912), odnosząca się do kredytowania podatku od piwa, otrzymuje brzmienie następujące:

„Podatek spożywczy od piwa może być zakredytowany na warunkach ustalonych przez Ministra Skarbu“.

§ 4. § 40 austrjackiej ustawy o opodatkowaniu cukru z dnia 20 czerwca 1888 r. (Dz. U. Nr. 97), zmienionej częściowo ces. rozporządzeniem z dnia 17 lipca 1899 r. (Dz. U. Nr. 120.IV) i § 3 niemieckiej ustawy o opodatkowaniu cukru z dnia 27 maja 1896 r. (Dz. U. Rz. Niem. strona 117) o kredytowaniu podatku od cukru, otrzymuje brzmienie następujące:

„Podatek spożywczy od cukru (akcyza) może być zakredytowany na warunkach ustalonych przez Ministra Skarbu“.

§ 5. Artykuł 1050 i 1051 ros. ustawy akcyzowej (tom V Zbioru praw rosyjskich według wydania z r. 1901 i dalszego ciągu z r. 1912) i § 7 niemieckiej ustawy o opodatkowaniu zapałek z dnia 15 lipca 1909 roku (Dz. U. Rz. Niem. strona 814), odnoszące się do kredytowania podatku (akcyzy) od zapałek, otrzymuje brzmienie następujące:

„Podatek spożywczy (akcyza) od zapałek może być zakredytowany na warunkach ustalonych przez Ministra Skarbu“.

§ 6. Podatek zakredytowany a niezapłacony w terminie ściąga się analogicznie do postanowień art. 2 i 6 ustawy z dnia 9 marca 1923 r. o karach za zwłokę oraz kosztach egzekucyjnych (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 189) wraz z karą za zwłokę wynoszącą miesięcznie 10% zaległych, w terminie niezapłaconych kwot (§ 2 ustawy) i opłatami na pokrycie kosztów spowodowanych przymusowem ściągnięciem zaległości w przewidzianej w § 6 powyższej ustawie wysokości.

§ 7. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, a obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Prezes Rady Ministrów:
(—) *Witos*.

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski*.

(Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 469, z 27 czerwca 1923 r.).

## 432.

## ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 14 czerwca 1923 r.

**w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 czerwca 1923 w przedmiocie podwyższenia akcyzy od zapałek na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.**

Na mocy § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 czerwca 1923 r. w przedmiocie podwyższenia akcyzy od zapałek (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 467) zarządza się, co następuje:

§ 1. Cena sprzedażna opasek podatkowych na zapałki, łącznie z kosztami ich sporządzenia, wynosi 121.000 mkp. za 1.000 sztuk, z czego przypada na podatek (akcyzę) 120.000 mkp., a na zwrot kosztów sporządzenia opasek 1.000 marek polskich.

§ 2. Każde pudełko, zawierające nie więcej, jak 60 sztuk zapałek, musi być oklejone jedną opaską podatkową za 120 mkp. Wyjątek stanowią książeczki z zapałkami, zawierające conajwyżej 30 zapałek, które mogą być po dwie sztuki oklejone jedną opaską podatkową za 120 mkp.

Opaski podatkowe muszą być w ten sposób naklejane, aby przy otwieraniu pudełka, względnie książeczki, musiały ulec zniszczeniu, t. j. przedarciu.

§ 3. Dodatkowemu podatkowi od zapałek podlegają zapasy, przekraczające ilość 500 pudełek normalnych (o zawartości nie więcej, jak 60 zapałek), względnie przekraczające 1.000 książeczek o zawartości co najwyżej po 30 zapałek.

Kto zatem w dniu wejścia w życie powołanego na wstępie rozporządzenia Rady Ministrów posiada zapas zapałek, przekraczający powyższe ilości, obowiązany jest w ciągu dni trzech zgłosić ten zapas do dodatkowego opodatkowania:

a) na obszarze b. zaboru austrjackiego w najbliższym oddziale Kontroli Skarbowej,

b) na obszarze b. zaboru rosyjskiego u inspektora Kontroli Skarbowej, wreszcie

c) na obszarze b. zaboru pruskiego w Kontroli Skarbowej.

Zgłoszenie należy wnieść w 3 egzemplarzach, podając w nim ilość pudełek, względnie książeczek podlegających dodatkowemu opodatkowaniu, dokładne miejsce przechowania tychże, imię, nazwisko i miejsce zgłoszenia posiadacza zapałek.

§ 4. Organ skarbowy wciąga przyjęte zgłoszenie do założonego na ten cel zapisku, oblicza przypadający dodatkowy podatek, wpisuje we wszystkich trzech egzemplarzach zgłoszenia numer bieżący zapisku, dzień i miesiąc zgłoszenia zapasu zapałek, kwotę przypadającego dodatkowego podatku, tudzież kasę skarbową, w której tenże podatek ma być zapłacony, poczem zwraca jeden egzemplarz zgłaszającemu zapas, drugi przesyła właściwej kasie skarbowej, a trzeci przedkłada po zamknięciu zapisku w drodze służbowej właściwemu Urzędowi Akcyz i Monopoli (Dyrekcji okręgu skarbowego) po uwidocznieniu w nim dokładnej daty i kwoty zapłaconego podatku celem przesłania go do Izby Skarbowej (Wydziału Skarbowego). Organ skarbowy ma prawo sprawdzić na miejscu, czy szczegóły podane w zgłoszeniu są zgodne z prawdą.

§ 5. Zgłaszający obowiązany jest zapłacić przypadający dodatkowy podatek w kasie skarbowej w ciągu 3 dni, licząc od dnia doręczenia wymiaru. Urzędy Skar-

bowe Akcyz i Monopoli (Dyrekcje okręgu skarbowego) uprawnione są do odroczenia na przeciąg 30 dni zapłaty dodatkowego podatku w razie okoliczności wyjątkowo na uwzględnienie zasługujących. W tym wypadku jednak zapasy zapałek muszą być wzięte pod zamknięcie urzędowe, aż do chwili zapłacenia podatku.

Niezapłacony w terminie podatek należy ściągnąć w drodze przymusowej w sposób przepisany dla podatków bezpośrednich i to wraz z kosztami i odsetkami zwłoki obliczonemi po 1% miesięcznie, licząc od dnia płatności.

§ 6. Dodatkowe opodatkowanie zapasów odbywa się bez naklejania na pudełka dodatkowej opaski podatkowej.

§ 7. Wytwórcy zapałek obowiązani są za cały zapas opasek podatkowych, zakupionych po dotychczas obowiązujących niższych cenach, przedłożyć wraz z konsygnacją właściwej kasie skarbowej do dodatkowego ostemplowania pieczątką urzędową i zapłacić różnicę między dotychczasową a obecną ceną sprzedażną, a kwit otrzymany dołączyć do rachunku opasek podatkowych.

Kasy skarbowe obowiązane są zapisać pobrany dodatkowy podatek w rejestrze dodatkowych opłat od zapałek, odnośną konsygnację dołączyć do rejestru i wydać pokwitowanie z odbioru wraz z przestemplowanemi opaskami podatkowemi.

Kasy skarbowe, którym powierzono sprzedaż opasek podatkowych, powinny wydawać takowe na przyszłość po nowych cenach.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem wejścia w życie powołanego na wstępie rozporządzenia Rady Ministrów.

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

(Dz. Ust. R. P. z d. 27 czerwca 1923 r., Nr. 63, poz. 483).

## 433.

### ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 15 czerwca 1923 r.

**w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14-go czerwca 1923 r. w przedmiocie podwyższenia akcyzy od wina musującego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.**

Na mocy § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 czerwca 1923 r. w przedmiocie podwyższenia akcyzy od wina musującego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 468) zarządza się, co następuje:

Dodatkowy podatek.

§ 1. 1) Wino musujące, znajdujące się w dniu wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 14 czerwca 1923 r. poza wytwórnią wina musującego lub składu celnego, podlega dodatkowemu opodatkowaniu w wymiarze podanym w ustępie 4.

2) Do win musujących, podlegających dodatkowemu podatkowi należą wszystkie wina, winą owocowe (wina z owoców i jagód), napoje zawierające wino owocowe o zawartości alkoholu ponad jeden procent objętości, z których przy otworzeniu flaszki uchodzi, burząc się, kwas węglowy.

3) Uwolnione od dodatkowego opodatkowania jest wino musujące znajdujące się w posiadaniu gospodarstw domowych, które wina musującego ani nie sprzedają, ani nie szynkują, jeśli łączny zapas w całych flaszkach lub na całe flaszki przerachowany wynosi nie więcej, jak 10 (dziesięć) sztuk, większe zapasy należy poddać w całości dodatkowemu opodatkowaniu.

4) Dodatkowy podatek wynosi: a) od flaszki wina musującego winogronowego o pojemności ponad 425 do 850 centymetrów kubicznych (cała flaszka) 20,000 mkp., jeśli jednak udowodniono, że wino musujące jest sporządzone z wina owocowego 15.000 marek polskich; b) od flaszki wina musującego winogronowego o pojemności 230 do 425 centymetrów kubicznych (pół flaszki) 10.000 mkp., a od takiej samej flaszki wina musującego owocowego 7.500 mkp.; c) od flaszki wina musującego winogronowego o pojemności do 230 centymetrów kubicznych (ćwierć flaszki) 5,000 mkp., a od takiej samej flaszki wina musującego owocowego 3.750 mkp.

Przy flaszkach, których pojemność jest większa jak 850 centymetrów kubicznych liczy się za każde dalsze chociażby tylko zaczęte 230 centymetrów kubicznych pojemności po jednej czwartej stopy podatkowej za całą flaszkę.

5) Wszystkie naczynia, zawierające wino musujące, są uważane za flaszki.

§ 2. Kto posiada w dniu wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 czerwca 1923 zapas wina musującego, podlegający dodatkowemu opodatkowaniu, jest obowiązany zgłosić w przeciągu 3 dni pisemnie w 3 egzemplarzach temu oddziałowi kontroli skarbowej względnie urzędowi skarbowemu, w którego okręgu znajduje się zapas podlegający zgłoszeniu; ilość i wielkość flaszek, gatunek wina musującego (wino musujące z winogron albo z owoców), tudzież miejscowość i ubikacje przechowania.

Gdyby wino musujące podlegające zgłoszeniu znajdowało się w transporcie, to obowiązek zgłoszenia i uiszczenia dodatkowego podatku ciąży na odbiorcy towaru, który ma wnieść zgłoszenia najpóźniej do 48 godzin po nadejściu przesyłki.

Urzędowe sprawdzenie.

§ 3. Organ skarbowy, do którego wniesiono zgłoszenia zapasów, obowiązany jest sprawdzić dokładność zgłoszenia ewentualnie zażądać potrzebnych uzupełnień, a następnie przystąpić bezzwłocznie do sprawdzenia zapasów.

Stwierdzony zapas wina musującego i kwotę dodatkowego podatku oraz kasę skarbową, do której podatek winien być wpłacony, należy uwidocznić na wszystkich 3 egzemplarzach. Jeden egzemplarz zgłoszenia zwraca ten organ zgłaszającemu zapas wina, drugi przesyła do kasy skarbowej celem poboru dodatkowego podatku, a trzeci po uwidocznieniu na nim numeru kwitu kasowego prześle do właściwej władzy skarbowej II instancji.

Zgłaszający obowiązany jest zapłacić przypadający dodatkowy podatek w kasie skarbowej w ciągu 3 dni, licząc od dnia doręczenia mu wymiaru.

Izby skarbowe mogą rozłożyć dodatkowy poda-

tek na 3 raty miesięcznie za opłatę 12% w stosunku rocznym.

Na znak dodatkowego opodatkowania umieszczą organa skarbowe na etykiecie flaszki z winem musującem adnotację i pieczęć urzędową.

§ 4. Wytwórcy wina musującego obowiązani są cały zapas opasek podatkowych, zakupionych po dotychczas obowiązujących niższych cenach przedłożyć wraz z konsygnacją w kasie skarbowej do dodatkowego ostemplowania i zapłacić różnicę między dotychczasową, a nową ceną sprzedaży, kwit zaś dołączyć do rachunku opasek podatkowych.

Kasy skarbowe obowiązane są pobrać dodatkowy podatek i zapisać w rejestrze dodatkowych opłat od wina musującego - odnośną konsygnację dołączyć do rejestru i wydać pokwitowanie wraz z przestemplowanemi opaskami podatkowemi.

Kasy skarbowe, którym powierzono sprzedaż opasek podatkowych, zobowiązane są dotychczasowy zapas opasek podatkowych przestemplować pieczęcią urzędową i wydawać je tylko po nowych cenach.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem wejścia w życie na wstępie powołanego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 czerwca 1923 roku.

Minister Skarbu:

(—) *W. Grabski.*

(Dz. Ust. R. P. Nr. 63 z dn. 27 czerwca, poz. 484).

---

## 434.

### ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 23 czerwca 1923 roku

**w sprawie wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 czerwca 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu spirytusu, piwa, cukru, zapałek i t. p. na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.**

Na mocy § 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 czerwca 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu spirytusu, piwa, cukru, zapałek i t. p. na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 469) zarządza się, co następuje:

§ 1. Podatek spożywczy (akcyza) od spirytusu, piwa, cukru, zapałek może być w wypadkach zasługujących na uwzględnienie zakredytowany za należytem i bezwzględnie pewnem zabezpieczeniem na warunkach ustalonych dla kredytowania podatku od spirytusu w § 4 rozporządzenia wykonawczego Ministra Skarbu z dnia 28 października 1921 r. w przedmiocie opodatkowania spirytusu i wyrobów wódczanych (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 705) zmienionem w § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 11 kwietnia 1922 (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 290) i § 1 i 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 24 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 559).

§ 2. Kredyt jest sześcio-tygodniowy i może być udzielany przez izby skarbowe za zabezpieczeniem przewidzianem w punktach A, B, C, D, § 4 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 października 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 705) najwyżej do wysokości 500 miljonów mkp. Poza temi wypadkami decyzję co do udzielenia kredytu zastrzega się Ministerstwu Skarbu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Minister Skarbu:

(—) *W. Grabski.*

(Dz. U. R. P. Nr. 66 z d. 6 lipca 1923 r., p. 516).

---

## 435.

### ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 lipca 1923 r.

**w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.**

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 248), której ważność przywrócono ustawą z dnia 16 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz 183), zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanowioną w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r. w przedmiocie zmian w opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 210) opłatę akcyzową od słodu przerobionego na piwo w b. dzielnicy rosyjskiej podwyższa się z kwoty 36,000 mk. do kwoty 72,000 mk. polskich od każdych 16,38 kg. (1 puda) wagi słodu, przeznaczonego do przeróbki na piwo.

Opłatę akcyzową, jaką uiszczać mają browary, przerabiające w ciągu roku nie więcej, niż dwa tysiące pudów słodu, podwyższa się z kwoty 30,000 mk. do kwoty 60,000 marek polskich od każdych 16,38 kg. (1 puda) wagi słodu.

Zapasy brzeczki piwnej oraz piwa, jakie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdować się będą u wytwórców piwa, podlegają dodatkowemu opodatkowaniu w wysokości różnicy między opłatą poprzednio uiszczoną, a opłatą przypadającą na podstawie postanowień niniejszego paragrafu.

§ 2. Ustanowioną w § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 210) opłatę akcyzową od piwa sprowadzonego do b. dzielnicy rosyjskiej z zagranicy podwyższa się z kwoty 60,000 do kwoty 120,000 marek polskich od każdych 100 litrów piwa.

§ 3. Ustanowioną w § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r. w przedmiocie zmian w opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 210) opłatę akcyzową od brzeczki piwnej, określoną od hektolitra tej brzeczki i od każdego stopnia ekstraktu zależnie od rozmiarów rocznej produkcji

browaru na obszarze b. dzielnicy austrjackiej podwyższa się, jak następuje:

a) dla browarów przerabiających do 10,000 hl. piwa do 6,900 marek polskich;

b) dla browarów przerabiających do 30,000 hl. piwa do 7,050 marek polskich;

c) dla browarów przerabiających do 50,000 hl. piwa do 7,200 marek polskich;

d) dla browarów przerabiających do 70,000 hl. piwa do 7,350 marek polskich;

e) dla browarów przerabiających ponad 70,000 hl. piwa do 7,500 marek polskich.

Zapasy brzeczki piwnej oraz piwa, jakie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdować się będą w browarach, podlegają dodatkowemu opodatkowaniu, a mianowicie pobraną będzie od zapasów brzeczki względnie piwa znajdującego się w browarach dodatkowa opłata w wysokości różnicy między opłatą uiszczoną już poprzednio, a przypadającą na podstawie postanowień niniejszego paragrafu.

§ 4. Postanowienie § 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 210), dotyczące zwrotu opłat pobranych od piwa, wywożonego za granicę, zmienia się o tyle, że:

1) wywożącym piwo zwraca się, bez względu na zawartość ekstraktu w pierwotnej brzeczce, z której to piwo wyrobiono, za każdy hektolitr piwa po 30,000 marek polskich;

2) wytwórcom piwa zwraca się za każdy stopień ekstraktu wywiezionego piwa po 6,200 marek polskich.

§ 5. Paragraf 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 210) w przedmiocie zmian w opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej otrzymuje brzmienie następujące:

Od piwa sprowadzanego za osobnem zezwoleniem Ministerstwa Skarbu do b. dzielnicy austrjackiej z zagranicy pobiera się oprócz opłaty celnej dodatkową opłatę akcyzową od każdego hektolitra piwa i od każdego stopnia ekstraktu pierwotnej brzeczki zarodowej po 7,500 marek polskich, najmniej jednak 120,000.

§ 6. Ustanowiony w § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 210) podatek od piwa na obszarze b. dzielnicy pruskiej i na obszarze Województwa Śląskiego, ustala się w sposób następujący:

Podatek od jednego hektolitra piwa słabego, sporządzonego z brzeczki podstawowej, zawierającej do 8% ekstraktu, wynosi przy produkcji rocznej od pierwotnych 10,000 hektolitr. po 54,000 mkp.
za dalsze 20,000 hektolitrów po . . . 57,000 „
powyżej 30,000 hektolitrów po . . . 60,000 „

Powyższy podatek oblicza się od piwa pełnego o zawartości powyżej 8 — 13% ekstraktu brzeczki podstawowej o 62,5% wyżej, czyli przy produkcji:

1) do 10,000 hl. piwa po . . . 87,750 mkp.
2) za dalsze 20,000 hl. piwa po . . 93,700 „
3) powyżej 30,000 hl. piwa po . . 97,500 „

za każdy hektolitr.

Od piwa mocnego o zawartości powyżej 13% ekstraktu brzeczki podstawowej dolicza się do stopy podatkowej unormowanej dla piwa pełnego za każde dalsze 4% ekstraktu brzeczki podstawowej połowę stopy ustanowionej dla piwa słabego.

§ 7. Ustanowiony w § 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 210) podatek od warek domowych podnosi się do kwoty 18,000 mk. od hektolitra.

§ 8. Piwo znajdujące się w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej w ilościach większych, jak 100 litrów w posiadaniu przedsiębiorców trudniących się sprzedażą piwa, zakładów i związków zajmujących się rozdziałem piwa dla swoich członków lub w transporcie podlega dodatkowemu opodatkowaniu. Wymienieni posiadacze obowiązani są zgłosić we właściwym urzędzie skarbowym taki zapas piwa w dniach trzech od wejścia w życie niniejszej ustawy. Piwo znajdujące się w transporcie ma zgłosić odbiorca w dniach trzech po odebraniu. Dodatkowy podatek wynosi 45,000 marek od hektolitra.

§ 9. Osoby winne zaniechania lub zaniedbania zgłoszenia przypisanego §§ 1, 3 i 8 niniejszego rozporządzenia lub zgłoszenia ilości piwa zmniejszonej więcej niż o 10% ilości stwierdzonej urzędownie, ulegną karze przewidzianej za defraudacje podatkowe, stosownie do przepisów skarbowo-karnych, obowiązujących w poszczególnych dzielnicach.

§ 10. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Prezes Rady Ministrów:
(—) *Witos.*

Minister Skarbu:
(—) *H. Linde.*

(Dz. U. R. P. Nr. 68 z dnia 12 lipca 1923 r., poz. 527).

## 436

## ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 lipca 1923 r.

**w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu kwasu octowego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.**

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 248) oraz ustawy z dnia 16 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 183) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanowioną w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r. w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania kwasu octowego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 223) stopę podatkową podnosi się z kwoty 3,000 do kwoty 6,000 mk. polskich od kilograma kwasu bezwodnego.

§ 2. Kwas octowy, jaki w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdzie się poza wytwórniami, podlega dodatkowemu opodatkowaniu według stopy przewidzianej w § 1 niniejszego rozporządzenia z zaliczeniem akcyzy wpierw uiszczonej (3,000 mk.), a więc dodatkowemu podatkowi w kwocie 3.000 mk. za 1 kg.

Od dodatkowego opodatkowania wolne są zapasy kwasu octowego poniżej 1 kg. mocy 80%.

§ 3. Kto w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia posiada zapas kwasu octowego, podlegający opodatkowaniu, jest obowiązany w przeciągu najbliższych trzech dni zgłosić najbliższemu organowi kontroli skarbowej ilość i moc kwasu, tudzież uiścić przypadającą od tego zapasu akcyzę w najbliższej kasie skarbowej bezpośrednio lub też przez Pocztową Kasę Oszczędnościową.

§ 4. Dodatkowa opłata może być przez właściwą Izbę Skarbową pokredytowaną nie dłużej niż na 2 miesiące; od kwoty pokredytowanej należy ściągnąć odsetki w stosunku 12% rocznie.

§ 5. Zaniechanie lub zaniedbanie przepisanego zgłoszenia zapasów kwasu octowego podpadają pod postanowienia karne §§ 115 i 130 ustawy niemieckiej o opodatkowaniu spirytusu z dnia 15 lipca 1909 r.

§ 6. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Prezes Rady Ministrów:
(—) *Witos.*

Minister Skarbu:
(—) *H. Linde.*

(Dz. U. R. P. Nr. 68 z dnia 12 lipca 1923 r., poz. 528)

---

## 437.

### ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 2 lipca 1923 roku

**w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu drożdży na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.**

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatku od spożycia, zużycia, względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 248), oraz ustawy z dnia 16 kwietnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 183), zarządza się, co następuje:

§ 1. Unormowaną w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 marca 1923 r. w przedmiocie ujednostajnienia opodatkowania drożdży prasowanych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 224) opłatę akcyzową od drożdży prasowanych produkcji krajowej podnosi się z kwoty 3.000 na 5.000 mk od 1 kg. wagi, a od drożdży prasowanych, sprowadzanych z zagranicy z kwoty 3.000 na 6.000 mk. od 1 kg. wagi.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Prezes Rady Ministrów:
(—) w z. *Głąbiński.*

Minister Sarbu:
(—) *H. Linde.*

(Dz. Ust. R. P. Nr. 69 z dn. 19.VII 1923 r., poz. 541).

---

## 438.

### ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 3 lipca 1923 r.

**w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu drożdży na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.**

Na mocy § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu drożdży na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 541) zarządza się, co następuje:

§ 1. Producenci drożdży prasowanych są obowiązani przeprowadzić w dniu wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 541) inwenturę opasek podatkowych, pozostałych na ten dzień, cały zapas opasek podatkowych zakupionych po dotychczasowych cenach przedłożyć wraz z konsygnacją właściwej Kasie skarbowej do dodatkowego ostemplowania pieczęcią urzędową i zapłacić różnicę między dotychczasową, a obecną ceną sprzedażną, otrzymany zaś kwit dołączyć do książki obrachunkowej.

Kasy skarbowe są obowiązane pobrać dodatkowy podatek, wpisać pobranie tegoż do rejestru dodatkowych opłat od drożdży, dołączyć konsygnacje do rejestru i wydać wpłacającemu pokwitowanie odbioru, tudzież przestemplowanie opaski.

Kasy skarbowe, którym poruczono sprzedaż opasek podatkowych, winny począwszy od dnia wejścia w życie na wstępie powołanego rozporządzenia Rady Ministrów wydawać opaski podatkowe wytwórcom drożdży na ich zamówienia po nowych cenach, a więc 100-gramowe po 500 mk., a 500-gramowe po 2.500 mk.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie równocześnie z dniem ogłoszenia wymienionego w § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1923 r.

Minister Skarbu:
(—) *H. Linde.*

(Dz. U. R. P. Nr. 69 z dnia 19 lipca 1923 r., poz. 542).

## 439.

### ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 3 lipca 1923 r.

**w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.**

Na mocy § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 68, poz. 527) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przedsiębiorstwa trudniące się sprzedażą piwa (hurtownicy i detaliczni sprzedawcy), tudzież zakłady i związki zajmujące się rozdziałem piwa dla swoich członków, wreszcie osoby, przechowujące piwo należące do powyższych przedsiębiorstw, zakładów względnie związków, obowiązane są zgłosić w ciągu 3 dni zapasy w ilości przekraczającej 100 litrów piwa, pozostające w ich posiadaniu w dniu wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 68, poz. 527) celem dodatkowego opodatkowania, podając przytem miejsce swego zamieszkania względnie miejsce przechowania piwa. Zapas piwa przekraczający 100 litrów ulega dodatkowemu opodatkowaniu w całości t. j. bez potrącenia rzeczonych ilości (100 litrów). Dodatkowy podatek wynosi 45.000 mk. od hektolitra piwa.

Jeżeli zapas piwa znajduje się w dniu wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1923 r. w transporcie, obowiązek zgłoszenia ciąży na odbiorcy, a bieg trzechdniowego terminu rozpoczyna się dlań w dniu następnym po dniu, w którym zapas piwa odebrano. Kontroli Skarbowej przysługuje prawo sprawdzenia na miejscu, czy zgłoszone zapasy piwa są zgodne z rzeczywistością.

§ 2. Ten sam obowiązek zgłoszenia ciąży również na przedsiębiorstwach browarów w b. zaborze rosyjskim i austrjackim co do zapasów piwa i brzeczki piwnej, które znajdywać się będą w ich wytwórniach i zakładach w dniu wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1923 r. Dodatkowa opłata dla browarów b. dzielnicy rosyjskiej i b. dzielnicy austrjackiej wynosi od tych zapasów różnicę między opłatą uiszczoną już poprzednio, a opłatą przypadającą na podstawie § 1 wzgl. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1923 r.

§ 3. Zgłoszenie wnosi się w trzech egzemplarzach, a to:

a) w b. dzielnicy rosyjskiej do właściwego Urzędu Akcyz i Monopolów względnie poza siedziba tych urzędów do właściwego inspektora kontroli skarbowej,

b) w b. dzielnicy austrjackiej do właściwego Oddziału kontroli skarbowej,

c) w b. dzielnicy pruskiej do właściwego urzędu skarbowego.

Jeden egzemplarz zgłoszenia zwraca się posiadaczowi zapasu piwa po zaopatrzeniu potwierdzeniem odbioru ze wskazaniem Kasy skarbowej, w której dodatkowy podatek ma być uiszczony, drugi egzemplarz przesyła się kasie skarbowej, a trzeci przedstawia się władzy skarbowej II instancji po uwidocznieniu na nim przypadającej dopłaty.

§ 4. Wpłacone kwoty zarachowują kasy skarbowe, jako dodatkowy podatek od piwa.

§ 5. Podatek od piwa może być przez Izbę Skarbową zakredytowany najwyżej na 3 miesiące z zastrzeżeniem opłacenia 12% odsetek w stosunku rocznym.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *H. Linde.*

(Dz. U. R. P. Nr. 69 z dnia 19 lipca 1923 r., poz. 543).

---

## 440.

### ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 3 lipca 1923 r.

**w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu kwasu octwowego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.**

Na mocy § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu kwasu octowego (Dz. U. R. P. Nr. 68, poz. 528) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zapasy kwasu octowego, znajdujące się w dniu wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 68, poz. 528) poza wytwórnią kwasu octowego lub składu celnego podlegają dodatkowemu opodatkowaniu w wysokości 3.000 mk. za 1 kg. kwasu bezwodnego. Od dodatkowego opodatkowania wolne są zapasy kwasu octowego poniżej 1 kg. mocy 80%.

Posiadacze podlegających dodatkowemu opodatkowaniu zapasów kwasu octowego winni zgłosić pisemnie w 3 egzemplarzach cały zapas kwasu octowego w b. zaborze rosyjskim właściwemu inspektorowi kontroli skarbowej, a w b. zaborze austrjackim i pruskim najbliższemu oddziałowi kontroli skarbowej, podając wagę i moc kwasu octowego, tudzież miejscowość i miejsce przechowania tegoż.

Odbiorcy posyłek kwasu octowego, wysłanych przed dniem wejścia w życie na wstępie powołanego rozporządzenia Rady Ministrów, a odebranych po tym dniu, obowiązani są zgłosić je powyżej wymienionym urzędom w przeciągu 3 dni po odbiorze.

§ 2. Przyjmujący zgłoszenie zbada ścisłość dat wniesionego zgłoszenia, potwierdzi na wszystkich egzemplarzach zgłoszenia dzień zgłoszenia, kwotę należnego dodatkowego podatku i kasę skarbową, w której należy uiścić ten podatek.

Jeden egzemplarz zgłoszenia zwróci ten organ zgłaszającemu, drugi prześle kasie skarbowej, a trzeci po wpisaniu doń daty uiszczenia podatku prześle w drodze służbowej Izbie Skarbowej.

§ 3. Zgłaszający winien uiścić przypadający dodatkowy podatek w ciągu dni trzech, licząc od dnia

doręczenia wymiaru. Niezapłacony w terminie dodatkowy podatek należy ściągnąć w drodze przymusowej w sposób, przepisany dla podatków bezpośrednich i to wraz z kosztami i odsetkami zwłoki obliczonemi po 1% miesięcznie od dnia płatności.

Kasy Skarbowe obowiązane są zapisać pobrany dodatkowy podatek w rejestrze dodatkowych opłat od kwasu octowego i wydać wpłacającemu pokwitowanie z odbioru.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie równocześnie z dniem ogłoszenia na wstępie powołanego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1923 r.

Minister Skarbu:
(—) *H. Linde.*

(Dz. U. R. P. Nr. 69 z dnia 19 lipca 1923 r., poz. 544).

---

## 441.

### ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 26 lipca 1923 r.

**w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu spirytusu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.**

Na mocy art. 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 248) i ustawy z dnia 16 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 183) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanowiony w § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 7 czerwca 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu spirytusu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 420) podatek spożywczy od jednego stopnia hektolitrowego alkoholu (jednego litra stustopniowego spirytusu) wyrobionego w gorzelniach rolniczych i w gorzelniach przerabiających owoce podnosi się z 20.000 na 35.000 mk. a w gorzelniach przemysłowych z 20.300 na 35.500 mk. Gorzelnie przemysłowe przerabiające wywary na sole potasowe opłacają akcyzę w wysokości 35.000 mk. za litr stustopniowego spirytusu.

§ 2. Zapasy spirytusu, jakie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdować się będą na składzie w fabrykach wódek i rozlewniach spirytusu, czy to w postaci czystej, czy w półfabrykatach lub gotowych wyrobach podlegają dodatkowemu opodatkowaniu, a mianowicie spirytus czysty po 15.000 mk. za litr stustopniowy, zaś gotowe wyroby wódczane po 6.000 mk. za litr objętości tych wyrobów.

§ 3. Dodatkowemu opodatkowaniu wedle norm określonych w § 2 podlegają również te zapasy wyrobów wódczanych, jakie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdować się będą we wszystkich przedsiębiorstwach sprzedaży takich wyrobów (hurtowniach, detalicznych sprzedażach, restauracjach i t. p.), dalej zapasy spirytusu i wódek u osób prywatnych, o ile wynoszą więcej niż 5 litrów stustopniowego spirytusu, wreszcie przesyłki spirytusu i wódek, które wedle dokumentów przewozowych wysłane zostały przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia i w tym dniu lub po tym terminie podjęte zostaną przez odbiorcę.

§ 4. Przedsiębiorstwa i sposoby wymienione w §§ 2 i 3 niniejszego rozporządzenia obowiązane są zgłosić w ciągu 3 dni po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia na piśmie lub protokularnie w 2 egzemplarzach, a to w b. zaborze rosyjskim właściwemu urzędowi akcyz i monopolów skarbowych, zaś poza siedzibą tych urzędów właściwemu inspektorowi kontroli skarbowej, a w b. zaborze austrjackim i pruskim w równorzędnych urzędach skarbowych, cały zapas spirytusu i wyrobów wódczanych, jaki znajdować się będzie u nich na składzie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Odbiorcy posyłek wysyłanych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, a odebranych po tym terminie są obowiązani zgłosić je w przeciągu 3 dni po odbiorze.

Zgłoszenie zapasów ma zawierać dane co do ilości spirytusu względnie wyrobów wódczanych, tudzież miejscowości i miejsca przechowania zapasów.

Przyjmujący zgłoszenie zbada ścisłość danych wniesionego oznajmienia oraz potwierdzi na obu egzemplarzach oznajmienia dzień zgłoszenia.

§ 5. Postanowienia § 13, 14 i 15 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 października 1921 r. w przedmiocie opodatkowania spirytusu i wyrobów wódcznych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 628) mają analogiczne zastosowanie co do dodatkowego opodatkowania zapasów spirytusu zarządzonego niniejszem rozporządzeniem.

§ 6. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Skarbu.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia na całym obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Prezes Rady Ministrów:
(—) *Witos.*

Minister Skarbu:
(—) *H. Linde.*

(Dz. Ust. R. P. Nr. 78 z d. 10.VIII 1923 r., poz. 612).

---

## 442.

### ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 31 lipca 1923 r.

**w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 lipca 1923 r. w przedmiocie opodatkowania spirytusu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.**

Na mocy § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 lipca 1923 r. w przedmiocie opodatkowania spirytusu na obszarze Rzeczypospolitej

Polskiej (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 612) zarządza się co następuje:

§ 1. Przedsiębiorcy fabryk wódek (likierni, rozlewni), tudzież hurtowi i detaliczni sprzedawcy wódek obowiązani są zamknąć z dniem wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 612) prowadzone w ich przedsiębiorstwach książki i rejestry przychodu i rozchodu spirytusu i wyrobów wódczanych i wyprowadzić pozostały na ten dzień zapas.

Przedsiębiorcy ci, jak również osoby prywatne posiadające na zapasie więcej, jak 5 litrów stustopniowego spirytusu, zawartego w spirytusie i wyrobach wódczanych, winny zgłosić piśmennie w 2 egzemplarzach w przeciągu 3 dni— w b. zaborze rosyjskim właściwemu urzędowi akcyz i monopolów, zaś poza siedzibą tego urzędu właściwemu inspektorowi kontroli skarbowej, a w b. zaborze austrjackim i pruskim równorzędnym urzędom skarbowym — cały zapas spirytusu i wyrobów wódczanych (likierów, wódek, rumu, koniaku i t. p.), jaki znajdować się będzie u nich w dniu wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 lipca 1923 r.

Odbiorcy posyłek spirytusu względnie wyrobów wódczanych, wysłanych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 lipca 1923 r., a odebranych po tym dniu obowiązani są zgłosić je powyżej wymienionym urzędom w przeciągu 3 dni po odbiorze.

Zgłoszenie zapasów ma zawierać dane co do ilości i stopniowości spirytusu, a co do wyrobów wódczanych ilość i pojemność naczyń zawierających te wyroby i ogólną ilość litrów bieżących, dalej miejscowość i miejsce przechowania zapasów.

§ 2. Przyjmujący zgłoszenia zbada ścisłość dat wniesionego oznajmienia, potwierdzi na obu egzemplarzach oznajmienia dzień złoszenia, umieści pod potwierdzeniem swój podpis i pieczęć urzędową, wciągnie zgłoszenie pod liczbą bieżącą do zapisku wniesionych oznajmień i zwróci jeden egzemplarz oznajmienia dla pokrycia zgłaszającemu.

§ 3. Na podstawie otrzymanego zgłoszenia nastąpi zbadanie zapasów przez organa skarbowe. Organ skarbowy wpisze wynik zbadania oraz wysokość dodatkowego podatku w równem brzmieniu w obu egzemplarzach oznajmienia, a to w egzemplarzu urzędowym i w egzemplarzu zgłaszającego. Organ ten pozostawił jeden egzemplarz oznajmienia posiadaczowi zapasów, który będzie obowiązany uiścić dodatkowy podatek w najbliższej kasie skarbowej do dni 8 i donieść o tem przyjmującemu zgłoszenie urzędowi skarbowemu, ten urząd przedłoży drugi egzemplarz oznajmienia po wpisaniu danych co do uiszczenia podatku przełożonej izbie skarbowej.

Na znak dodatkowego opodatkowania wyrobów wódczanych nalepi zgłaszający na każdej flaszce z wyrobami wódczanemi, niezależnie od opasek poprzednio nalepionych, jeszcze jedną typu ostatniego i to równolegle do etykiety.

Z dniem wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 lipca 1923 r. obowiązane są fabryki wódek (rozlewnie, likiernie) aż do wyczerpania zapasu opasek nakładać na flaszki z wyrobami wódczanemi po 2 takie opaski.

Po wypuszczeniu nowgo nakładu opasek o innej barwie nakładać się będzie na flaszki z wyrobami wódczanemi tylko po 1 opasce nowego typu.

§ 4. Izba skarbowa może na prośbę obowiązanych do uiszczenia dodatkowego podatku zezwolić na spłacenie dłużnej kwoty łącznie z pozostałością od poprzedniej podwyżki w trzech ratach miesięcznych z zastrzeżeniem opłacania 12% odsetek w stosunku rocznym.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje od dnia wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 lipca 1923 r.

Minister Skarbu:
(—) *H. Linde.*

(Dz. Ust. R. P. Nr. 78 z d. 10.VIII 1923 r., poz. 618).

---

## 443.

### OKÓLNIK L. 3715/W. B.

**Do Izby Skarbowej we Lwowie i Krakowie.**

Przy cenzurze rachunków, rejestrów i ksiąg z działu podatków spożywczych, dla uproszczeń przy sprawdzaniu, tudzież celem unormowania wysokości kwot, mających się kwestjonować, zarządza się aż do odwołania zaniechanie sprostowań rachunków poniżej 5.000 (pięć tysięcy) marek, z wyjątkiem wypadków, gdzie ze względów zasadniczych zachodzi potrzeba udzielenia pouczeń podwładnym urzędom, względnie konieczność pociągnięcia winnych uchybień do odpowiedzialności.

O powyższem poleca się niezwłocznie zawiadomić odnośny Wydział, któremu poruczono cenzurę wspomnianych dokumentów.

Warszawa, d. 18 lipca 1923 r

Za Ministra Skarbu:
(—) *Markowski*
Podsekretarz Stanu.

---

# Monopol tytoniowy.

## 444.

### ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

**z dnia 10 lipca 1923 r.**

**w przedmiocie podwyższenia opłaty, pobieranej od prywatnych fabrykantów wyrobów tytoniowych za stały dozór skarbowy i podwyższenia opłat kontrolnych od wyrobów tytoniowych, wywożonych za granicę, oraz w przedmiocie zwrotu kosztów nakładu opasek monopolowych.**

Na podstawie art. 62 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 roku (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409), zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanowioną w § 6 ust. 15 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 29 października 1922 r. (Dz U. R. P. Nr. 100, poz. 916), wysokość odszkodowania, płatnego przez prywatne fabryki wyrobów tytoniowych tytułem zwrotu kosztów kontrolnych, oznacza się od dnia 1 sierpnia 1923 r. począwszy na 3.000.000 mk.

Należytość powyższą obowiązane są fabryki prywatne wpłacać miesięcznie z góry do kas Skarbowych, a to bez względu na to, czy są już obecnie poddane stałemu dozorowi skarbowemu, czy też dozór tęn wykonywany jest chwilowo jeszcze przez organa skarbowe, dochodzące do fabryki.

§ 2. Opłata powyższa może być zniżona do 1.500.000 mk. w wyjątkowych wypadkach. O zniżkę tę mogą się ubiegać jedynie fabryki, czynne conajmniej od r. 1914, które narazie nie posiadają jeszcze stałego dozoru skarbowego i które ze względu na małą produkcję nie były w stanie uiszczać opłaty pełnej.

Podania w sprawie przyznania opłaty ulgowej winni fabrykanci kierować do odnośych Izb Skarbowych, które po rozpatrzeniu prześlą je Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego z odpowiednim wnioskiem do decyzji.

§ 3. Ustanowioną w § 11 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 29 października 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 100, poz. 916), opłatę kontrolną od wyrobów tytoniowych, wywożonych za granicę, ustala się od dnia 1 sierpnia 1923 r. począwszy, w następującej wysokości:

1) od papierosów 15 mk. za sztukę;
2) od tytoniu cienko kraj. 8.000 mk. za 1 kg.;
3) od tytoniu grubo kraj. (fajkowych) i machorki 4.000 mk. za 1 kg.;
4) od cygar i cygaretek 50 mk. za 1 sztukę;
5) od tabaki do zażywania 3.000 mk. za 1 kg.;
6) od tytoniu do żucia 8.000 mk. za 1 kg.

§ 4. Ustanowiony w § 3 ust. 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 225), zwrot kosztów nakładu opasek monopolowych podwyższa się do mk. 25 za sztukę

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *H. Linde.*

(Dz. Ust. R. P. z dn. 27 lipca 1923 r., Nr. 73, poz. 570).

---

## 445.

## ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 27 lipca 1923 roku

**o zmianie cennika detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych tak w państwowych jak i prywatnych fabryk.**

Na mocy art. 17 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) art. 17), oraz w związku z rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 27 czerwca 1923 r. w przedmiocie wykonania ustawy z dnia 14 maja 1923 r. o podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 67 poz. 522 § 52) zarządza się co następuje:

§ 1. Począwszy od dnia 1 sierpnia 1923 r., ustanawia się następujący cennik detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych, wyprodukowanych w fabrykach państwowych:

I. Cygara:

| | | |
|---|---|---|
| 1) Havana | Mk. 6,800 | za 1 sztukę |
| 2) Belweder | „ 5,600 | „ „ „ |
| 3) Wawel | „ 5,000 | „ „ „ |
| 4) Brytanika | „ 4,600 | „ „ „ |
| 5) Trabuco | „ 4,200 | „ „ „ |
| 6) Kuba | „ 3,700 | „ „ „ |
| 7) Portorico | „ 2,500 | „ „ „ |
| 8) Mieszane zagraniczne | „ 2,000 | „ „ „ |
| 9) Cigarillos | „ 1,600 | „ „ „ |
| 10) Virginia | „ 2,200 | „ „ „ |
| 11) Brazyl Virginia | „ 1,600 | „ „ „ |

II. Papierosy:

| | | |
|---|---|---|
| 1) Sfinks | Mk. 1000 | za 1 sztukę |
| 2) Dames | „ 900 | „ „ „ |
| 3) Kalif | „ 900 | „ „ „ |
| 4) Kedyw | „ 900 | „ „ „ |
| 5) Egipskie | „ 800 | „ „ „ |
| 6) Klub | „ 600 | „ „ „ |
| 7) Sejmowe | „ 600 | „ „ „ |
| 8) Prezydent | „ 550 | „ „ „ |
| 9) Damskie | „ 550 | „ „ „ |
| 10) Farys | „ 400 | „ „ „ |
| 11) Emir | „ 400 | „ „ „ |
| 12) Pogoń | „ 560 | „ „ „ |
| 13) Sport | „ 550 | „ „ „ |
| 14) Warszawskie | „ 550 | „ „ „ |
| 15) Syrena | „ 350 | „ „ „ |
| 16) Wisła | „ 350 | „ „ „ |
| 17) Wanda | „ 300 | „ „ „ |

III. Tytonie do papierosów:

| | | |
|---|---|---|
| 1) Kir | Mk. 1,100,000 | za 1 kilogr. |
| 2) Ksanti | „ 1,000,000 | „ „ „ |
| 3) Najprzedn. sułtański | „ 920,000 | „ „ „ |
| 4) „ macedoński | „ 800,000 | „ „ „ |
| 5) „ turecki | „ 720,000 | „ „ „ |
| 6) Przedni turecki | „ 520,000 | „ „ „ |
| 7) Średni turecki | „ 480,000 | „ „ „ |
| 8) Kresowy | „ 360,000 | „ „ „ |

IV. Tytonie do fajki:

| | | |
|---|---|---|
| 1) Przedni fajkowy | Mk. 200,000 | za 1 kilogr. |
| 2) Zwyczajny fajkowy | „ 160,000 | „ „ „ |

§ 2. Począwszy od dnia 1 sierpnia 1923 r., ustanawia się następujący cennik detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych produkowanych w prywatnych fabrykach tychże wyrobów:

I. Cygara:

| | | |
|---|---|---|
| 1) gatunek luksusowy A | Mk 8.000 | za 1 szt |
| 2) „ „ B | „ 6 000 | „ „ „ |
| 3) „ najprzedniejszy A | „ 5.500 | „ „ „ |
| 4) „ „ B | „ 4,500 | „ „ „ |
| 5) „ przedni A | „ 3.200 | „ „ „ |
| 6) „ „ B | „ 2 500 | „ „ „ |
| 7) „ średni A | „ 2.000 | „ „ „ |

II. Cygaretki:

| | | |
|---|---|---|
| 1) gatunek przedni | Mk. 1 500 | za 1 szt. |
| 2) „ średni | „ 1.000 | „ „ „ |

III. Papierosy:

| | | |
|---|---|---|
| 1) gatunek luksusowy A bez ustnika | Mk 1.000 | za 1 szt. |
| 2) „ „ A z ustnikiem | „ 900 | „ „ „ |
| 3) „ „ B bez ustnika | „ 900 | „ „ „ |
| 4) „ „ B z ustnikiem | „ 800 | „ „ „ |
| 5) „ najprzedniejszy A | „ 700 | „ „ „ |
| 6) „ „ B | „ 550 | „ „ „ |
| 7) „ przedni A | „ 500 | „ „ „ |
| 8) „ „ B | „ 400 | „ „ „ |
| 9) „ średni A | „ 350 | „ „ „ |

IV. Tytonie krajane:

| | | |
|---|---|---|
| 1) gatunek luksusowy | Mk. 850.000 | za 1 kg. |
| 2) „ najprzedniejszy | „ 650.000 | „ „ „ |
| 3) „ przedni | „ 550.000 | „ „ „ |
| 4) „ średni A (fajkowy) | „ 360.000 | „ „ „ |
| 5) „ „ B | „ 220.000 | „ „ „ |
| 6) „ „ C | „ 160.000 | „ „ „ |

V. Tytoń do żucia: Mk. 250.000 za 1 kilogram.

VI. Machorka: Mkp. 180.000 za 1 kilogram.

VII. Tabaka do zażywania:

| | | |
|---|---|---|
| 1) gatunek przedni | Mk. 100.000 | za 1 kg |
| 2) „ średni | „ 60.000 | „ „ „. |

§ 3. Zapasy wyrobów tytoniowych oklejonych opaskami monopolowemi, jakie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdować się będą na składzie w prywatnych fabrykach wyrobów tytoniowych, podlegają dodatkowemu opodatkowaniu w wysokości różnicy między dotychczasową, a nową ceną opasek monopolowych.

Takiemu samemu opodatkowaniu podlegają zapasy opasek monopolowych w fabrykach.

§ 4. Ustanowiony w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 20 października 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 92 poz. 865) rabat handlowy ustala się z dniem 1 sierpnia 1923 r. od wszystkich wyrobów na 18% ceny detalicznej sprzedaży dla hurtowników, zaś na 13% ceny detalicznej sprzedaży dla detalistów.

§ 5. Przedsiębiorcy prywatnych fabryk wyrobów tytoniowych mogą udzielać sprzedawcom wyższego rabatu wyłącznie jednak od cygar i cygaretek, odnośnie do innych rodzajów wyrobów pozostaję nadal w mocy postanowienie § 12 wyżej wskazanego rozporządzenia.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1923 roku.

Minister Skarbu:

(—) *H. Linde.*

(Dz. U. R. P. z d. 31 lipca 1923 r., Nr. 75, poz. 593).

---

## 446.

### ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

**z dnia 7 sierpnia 1923 r.**

**o zmianie cennika sprzedaży wyrobów tytoniowych tak państwowych, jak i prywatnych fabryk.**

Na mocy ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409 art. 17), zarządza się, co następuje:

§ 1. Począwszy od dnia 13 sierpnia 1923 r., ustanawia się następujący cennik detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych, wyprodukowanych w państwowych fabrykach:

I. Cygara:

| | | |
|---|---|---|
| 1) Havana | Mk. 10.000 | za 1 sztukę |
| 2) Belweder | „ 8.000 | „ „ „ |
| 3) Wawel | „ 7.000 | „ „ „ |
| 4) Brytanica | „ 6.500 | „ „ „ |
| 5) Trabuco | „ 6.000 | „ „ „ |
| 6) Kuba | „ 5.500 | „ „ „ |
| 7) Portorico | „ 3.500 | „ „ „ |
| 8) Mieszane zagraniczne | „ 3.200 | „ „ „ |
| 9) Brazyl Virginia | „ 2.000 | „ „ „ |

II. Papierosy:

| | | |
|---|---|---|
| 1) Sfinks | Mk. 1.400 | za 1 sztukę |
| 2) Dames | „ 1.300 | „ „ „ |
| 3) Kalif (Kedyw) | „ 1.200 | „ „ „ |
| 4) Egipskie | „ 1.000 | „ „ „ |
| 5) Klub | „ 800 | „ „ „ |
| 6) Sejmowe | „ 800 | „ „ „ |
| 7) Prezydent | „ 700 | „ „ „ |
| 8) Damskie | „ 700 | „ „ „ |
| 9) Farys | „ 600 | „ „ „ |
| 10) Pogoń | „ 700 | „ „ „ |
| 11) Sport | „ 700 | „ „ „ |
| 12) Warszawskie | „ 700 | „ „ „ |
| 13) Syrena | „ 500 | „ „ „ |
| 14) Wisła | „ 500 | „ „ „ |
| 15) Wanda | „ 400 | „ „ „ |

III. Tytonie do papierosów:

| | | |
|---|---|---|
| 1) Kir | Mk. 1.600.000 | za 1 kilogr. |
| 2) Ksanti | „ 1.450.000 | „ „ „ |
| 3) Najprzedn. sułtański | „ 1.350.000 | „ „ „ |
| 4) „ macedoński | „ 1.260.000 | „ „ „ |
| 5) „ turecki | „ 1.000.000 | „ „ „ |
| 6) Przedni turecki | „ 760.000 | „ „ „ |
| 7) Średni turecki | „ 700.000 | „ „ „ |
| 8) Kresowy | „ 500.000 | „ „ „ |

IV. Tytonie do fajki:

| | | |
|---|---|---|
| 1) Przedni fajkowy | Mk. 300.000 | za 1 kilogram |
| 2) Zwyczajny fajkowy | „ 220.000 | „ „ „ |

§ 2. Począwszy od dn. 13 sierpnia 1923 r., ustanawia się następujący cennik detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych, produkowanych w prywatnych fabrykach tychże wyrobów:

I. Cygara:

| | | |
|---|---|---|
| 1) gatunek luksusowy A | Mk. 12.000 | za 1 sztukę |
| 2) „ luksusowy B | „ 9.200 | „ „ „ |
| 3) „ najprzedniejszy A | „ 7.500 | „ „ „ |
| 4) „ „ B | „ 5.900 | „ „ „ |
| 5) „ przedni A | „ 4.300 | „ „ „ |
| 6) „ przedni B | „ 3.500 | „ „ „ |
| 7) „ średni A | „ 2.800 | „ „ „ |

II. Cygaretki:

| | | |
|---|---|---|
| 1) gatunek przedni | Mk. 2.000 | za 1 sztukę |
| 2) „ średni | „ 1.500 | „ „ „ |

III. Papierosy:

| | | |
|---|---|---|
| 1) gatunek luksusowy A bez ustnika | Mk. 1.600 | za 1 sztukę |
| 2) „ „ A z ustnikiem | „ 1.250 | „ „ „ |
| 3) „ luksusowy B bez ustnika | „ 1.300 | „ „ „ |
| 4) „ „ B z ustnikiem | „ 1.050 | „ „ „ |
| 5) „ najprzedniejszy A | „ 900 | „ „ „ |
| 6) „ „ B | „ 750 | „ „ „ |
| 7) „ przedni A | „ 650 | „ „ „ |
| 8) „ przedni B | „ 550 | „ „ „ |
| 9) „ średni A | „ 500 | „ „ „ |

IV. Tytonie krajane:

| | | |
|---|---|---|
| 1) gatunek luksusowy | Mk. 1.200.000 | za 1 kg. |
| 2) „ najprzedniejszy | „ 1.000.000 | „ „ „ |
| 3) „ przedni | „ 800.000 | „ „ „ |
| 4) „ średni A | „ 540.000 | „ „ „ |
| 5) „ średni B (fajkowy) | „ 320.000 | „ „ „ |
| 6) „ średni C (fajkowy) | „ 230.000 | „ „ „ |

V. Tytoń do żucia: mk. 320.000 za 1 kilogram.

VI. Machorka: mkp. 270.000 za 1 kilogram.

VII. Tabaka do zażywania:

| | | |
|---|---|---|
| 1) gatunek przedni | Mk. 130.000 za 1 kg |
| 2) „ średni | „ 80.000 „ „ „ |

§ 3. Zapasy wyrobów tytoniowych, oklejonych opaskami monopolowemi, jakie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdować się będą na składzie w prywatnych fabrykach wyrobów tytoniowych, tudzież w fabrycznych składach tychże fabryk, podlegają dodatkowemu opodatkowaniu w wysokości różnicy między dotychczasową a nową ceną opasek monopolowych.

Takiemu samemu opodatkowaniu podlegają zapasy opasek monopolowych w fabrykach.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 13 sierpnia 1923 roku.

Minister Skarbu:
(—) *H. Linde.*

(Dz. Ust. R. P. z d. 11 sierpnia 1923 r., Nr. 79, poz. 627).

---

## 447.

### SPROSTOWANIE

W Dz. U. R. P. Nr. 65 poz. 507 w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 30 maja 1923 r. w przedmiocie organizacji Państwowego Monopolu Tytoniowego w wykonaniu ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym na str. 741 należy skreślić tytuł umieszczony przed § 16: „III. Prawa i obowiązki robotników Monopolu Tytoniowego i zaopatrzenie tychże".

(Dz. Ust. R. P. Nr. 68 z 1923 r.).

---

# Przepisy celne.

## 448

### ROZPORZĄDZENIE
**Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu**

z dnia 26 czerwca 1923 r.

**w sprawie przedłużenia mocy obowiązującej rozporządzenia z dnia 27 marca 1923 r. o ulgach celnych.**

Na podstawie uchwały Sejmu Ustawodawczego z dnia 1 sierpnia 1919 r. i uchwały Rady Ministrów z dnia 26 maja 1919 r. zarządza się, co następuje:

§ 1. Moc obowiązującą rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 27 marca 1923 r. o ulgach celnych (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 230) przedłuża się aż do nowego zarządzenia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1923 r.

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *W. Kucharski.*

(Dz. U. R. P. z d. 1 lipca 1923 r. Nr. 64, poz. 502).

---

## 449.

### ROZPORZĄDZENIE
**Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu**

z dnia 28 czerwca 1923 r.

**o ulgach celnych.**

Na podstawie uchwały Sejmu Ustawodawczego z dnia 1 sierpnia 1919 r. i uchwały Rady Ministrów z dnia 26 maja 1919 r. zarządza się, co następuje:

§ 1. Uwalnia się od cła następujące towary:

| Pozycja taryfy celnej: | Nazwa towaru: |
|---|---|
| 37 p. 1-c | Śledzie i inne ryby morskie oprócz oddzielnie wymienionych, świeże (żywe i śnięte), również mrożone. |
| 39 p. 1 | Mleko świeże. |
| 68 p. 1 | Bursztyn (również topiony), nieobrobiony. |

§ 2. Następujące towary opłacają cło z dopłatą walutową, wynoszącą, jako mnożnik, 2% mnożnika normalnego:

| Pozycja taryfy celnej: | Nazwa towaru: |
|---|---|
| 3 p. 1, 2, 3, 4 i uwaga | Mąka (oprócz ziemniaczanej), kasza i słód. |
| 21 p. 1 | Tytoń w liściach i wiązkach z łodygami lub bez; łodygi tytoniowe, odpadki i miał. |
| 36 | Masło krowie i owcze. |
| 37 p. 1-b | Karpie świeże. |
| 37 p. 1-c | Ryby świeże oprócz morskich i oddzielnie wymienionych. |
| 41 p. 3 | Kości, poddane działaniu kwasu siarczanego; użyźniające komposty i pudrety. |
| 41 p. 4 | Kości palone, popiół i węgiel z kości. |
| 51 p. 2-b | Sadło odsączone, przetopione i przerobione, oraz łój kostny. |
| 58 p. 2, 3 | Drzewo cedrowe w balach, klocach i deseczkach, do wyrobu ołówków, na zasadzie pozwolenia Ministerstwa Skarbu. |
| 71 p. 2 | Grafit mielony. |
| 92 p. 2 | Antymon metaliczny. |
| 98 p. 3 | Siarczan amonu. |
| 108 p. 3-a | Kwas azotowy, nitroza. |
| 143 p. 2-a | Wiórki, opiłki i złomki z mosiądzu i innych stopów metalowych, oprócz oddzielnie wymienionych. |
| 167 C p. 3 | Maszyny i narzędzia rolnicze, następujące: maszyny żniwne, kosiarki, żniwiarki, wiązałki, aparaty do kosiarek. |
| p. 6 | Niewyrabiane w kraju części maszyn wyżej wymienionych, sprowadzane razem z maszynami lub oddzielnie, na zasadzie pozwolenia Ministerstwa Skarbu. |
| 174 p. 1-a | Wozy kolejowe (wagony) dla kolei |

Pozycja taryfy celnej: Nazwa towaru:

normalnych następujące: pomostowe, platformy i węglarki.

174 p. 1-b Cysterny kolejowe.

175 p. 2 Statki żelazne, parowe i nieparowe, rzeczne (do 600 ton pojemności).

175 p. 3 Statki drewniane.

176 p. 4-a, b Błonnik roślinny (celuloza) suchy i wilgotny.

177 p. 2-c, I i II; 177 p. 2-f, I Papier drukowy i ilustracyjny, bez ozdób i znaków wodnych, oraz papier farbowany białą farbą jedno i dwustronnie, wszystko dla instytucji społecznych lub rządowych o charakterze wydawniczo-naukowym, na zasadzie pozwolenia Ministerstwa Skarbu.

183 p. 6 Przędza bawełniana wszelka nitkowana z dwóch lub więcej nici pojedyńczych numerów (oprócz wymienionej w p. 5), do wyrobu sieci rybackich, na zasadzie pozwolenia Ministerstwa Skarbu.

184. Uwaga. Przędza wymieniona w tej pozycji (z materjałów włóknistych wymienionych w poz. 179 p. 2 i 3), nitkowana, nie na drewnianych szpulkach, do wyrobu sieci rybackich, na zasadzie pozwolenia Ministerstwa Skarbu.

186 p. 2-a, I p. 3-a, I Przędza z szerści wielbłądziej do Nr. 57, włącznie, pojedyńcza i nitkowana, niebarwiona.

190 p. 1 Szpagat i sznurki z juty, konopi, lnu, pakuł i innych włóknistych materjałów roślinnych, wymienionych w p. 3 poz. 179, do wyrobu sieci rybackich, na zasadzie pozwolenia Ministerstwa Skarbu.

Szpagat z konopi „Manilla“ i „Sisal“ do wiązałek, za pozwoleniami Ministerstwa Skarbu.

§ 3. Następujące towary opłacają cło z dopłatą walutową, wynoszącą, jako mnożnik, 10% mnożnika normalnego:

Pozycja taryfy celnej: Nazwa towaru:

13 Konserwy ze śledzi nie zawierające oliwy (Kipered Herings).

24 p. 4 Mleko zgęszczone, mączka mleczna z cukrem lub bez.

52 p. 2, 5 Woski roślinne: carnauba, japoński. Wosk bitumiczny z węgla.

55 Skóra do wyrobu zgrzebeł (grempli), rzemyczków i cholew do maszyn włókienniczych na zasadzie pozwolenia Ministerstwa Skarbu.

57 p. 4-a Bicze tkackie.

64 p. 3 Taśmy plecione ze słomy, wiórów drzewnych, łodyg chociażby z dodatkiem włosia, bawełny, lnu i konopi, niefarbowane i nieblichowane.

65 p. 3 Gips rodzimy (alabaster) w kawałkach, niepalony.

66 p. 6 i uwaga Płyty łupkowe piłowane, również szlifowane oprócz wyrobów z łupku oraz płyty łupkowe nieobrobione, łupane.

Pozycja taryfy celnej: Nazwa towaru:

71 p. 5-b Wyroby prasowane z węgla dla elektrotechniki, o wadze sztuki powyżej 3 kg.

72 p. 3-b Cegły i płyty z kwarcu i dynasu.

72 p. 3-c Cegły i płyty z magnezytu.

72 p. 3-d Retorty dla zakładów gazowych.

81 Antracen, naftalina, fenol (kwas karbolowy), benzol, surowe (nieoczyszczone).

91 p. 2 Siarka oczyszczona, kwiat siarczany.

105 p. 4 Dwuwęglan sodu.

105 p. 7-b Wodorosiarczek sodu.

108 p. 2 Siarczek węgla.

112 p. 1-e Benzol i naftalina oczyszczone; antrachinon.

112 p. 6, 9 Naftole i sulfopochodne, oprócz należących do poz. 135.

112 p. 7, 9 Nitro i amidopochodne szeregu aromatycznego i ich sole.

112 p. 9 Chlorbenzol, wodorosiarczek wapnia.

112 p. 9 Fluorek sodu; dekalina, tetralina (dekahydro i tetrahydronaftalina) z zapachem, przypominającym naftalinę.

112 p. 9 Azotany toru, ceru, berylu, aluminium i magnezu do wyrobu koszulek żarowych, na zasadzie pozwolenia Ministerstwa Skarbu.

112 p. 9 Toluol, ksylol, karbozol. Produkty destylacji smoły pogazowej surowe. Antracen, oczyszczony.

117 p. 1-a Olej bawełniany do wyrobu margaryny i innych tłuszczów jadalnych, na zasadzie pozwolenia Ministerstwa Skarbu.

117 p. 3 Olej słonecznikowy, kokosowy i palmowy, oleje roślinne, oddzielnie niewymienione, wszystko do wyrobu margaryny i innych tłuszczów jadalnych, na zasadzie pozwolenia Ministerstwa Skarbu.

140 p. 1, 3 Stal wiertnicza, stal koniczna, stal szybkotnąca, stal narzędziowa, wszystko na zasadzie pozwolenia Ministerstwa Skarbu.

140 p. 2 Szyny żłobkowane.

150 p. 2-a Walce z żelaza lanego utwardzane, nieobrobione.

152 p. 2 Rury proste, żelazne i stalowe, bez szwu, niełaczone, o średnicy zewnętrznej powyżej 100 mm., zaopatrzone na końcach w gwint nacięty na długości nie mniejszej, niż pół zewnętrznej średnicy rury.

153 i 154 Sprężyny do zegarów ściennych.

153 p. 1-b Żerdzie (sztangi) wiertnicze, grubości 22—30 mm. włącznie, żerdzie instrumentacyjne i ratunkowe, grubości 40—80 mm. włącznie.

153 p. 1-b Butle żelazne i stalowe.

153 p. 5-a Łańcuchy na potrzeby wiernictwa, na zasadzie pozwolenia Ministerstwa Skarbu.

156 p. 2-b I i II Tkaniny druciane z miedzi, bronzu fosforowego i innych stopów miedzi (sita).

161 p. 2 Narzędzia oddzielnie niewymienione z żelaza i stali zwyczajnej (świdry ciesielskie i t. p.), z wyjątkiem pił ręcznych

Pozycja taryfy celnej: Nazwa towaru:

do drzewa, kowadeł, żelazek krawieckich i domowych (do prasowania, glansowania i t. p.), młotów, toporów, siekier, babek do kos, strugów kolistych i prostych.

167 A p. 1-a p. 2 Niewyrabiane w kraju maszyny oddzielnie niewymienione i niewyrabiane w kraju aparaty, na zasadzie pozwolenia Ministerstwa Skarbu.

167A p. 1-b Paro i elektrowozy, wagony parowe, spalinowe i elektryczne; mechanizmy dźwigów (wind) elektrycznych osobowych (bez elektromotorów) i parowych.

167A p. 1-b Traktory, na zasadzie pozwolenia Ministerstwa Skarbu.

167A p. 1-c Maszyny parowe niewyrabiane w kraju, silniki spalinowe następujące: żeglugowe, samochodowe i lotnicze; silniki spalinowe sysemu Diesla, leżące i stojące, niewyrabiane w kraju; sprężarki (kompresory) i ekshaustory typów niewyrabianych w kraju. Wszystko na zasadzie pozwolenia Ministerstwa Skarbu.

167A p. 1-c Maszyny do wyrobu lodu, sikawki pożarowe motorowe i parowe.

167A p. 1-d Lokomobile parowe typów niewyrabianych w kraju, na zasadzie pozwolenia Ministerstwa Skarbu.

167A p. 1-e Turbiny parowe.

167A p. 1-f II Obrabiarki do drzewa, oddzielnie niewymienione, typów niewyrabianych w kraju, na zasadzie pozwolenia Ministerstwa Skarbu.

167A p. 1-g Obrabiarki do metalu, typów niewyrabianych w kraju, na zasadzie pozwolenia Ministerstwa Skarbu.

167A p. 1-h Maszyny włókiennicze typów niewyrabianych w kraju, na zasadzie pozwolenia Ministerstwa Skarbu.

167A p. 1-a p. 1-h, VI Maszyny papiernicze typów niewyrabianych w kraju, na zasadzie pozwolenia Ministerstwa Skarbu.

167A p. I i II Łożyska kulkowe, bez płyt podstawowych i bez konsol.

167A p. 4-a Niewyrabiane w kraju części maszyn i aparatów, sprowadzane oddzielnie lub razem z maszynami, na zasadzie pozwolenia Ministerstwa Skarbu.

167B p. 1 Maszyny elektryczne: prądnice i silniki, wagi powyżej 2.500 kg.; przetwornice wszelkie, transformatory.

167B p. 2 Akumulatory.

167C p. 2 Maszyny i narzędzia rolnicze następujące: siewniki łańcuchowe do nawozów sztucznych; śrutowniki kombinowane z gniotownikami;

p. 3 pługi parowe; bukowniki przewoźne do koniczyn i traw; siewniki kombinowane do równoczesnego wysiewu zboża i nawozów sztucznych; maszyny do czyszczenia nasion buraczanych i koniczyny na sitach lub płótnie; aparaty do ostrzenia noży do maszyn żniwnych;

p. 4 pługi motorowe, niewyrabiane w kraju na zasadzie pozwolenia Ministerstwa Skarbu; siewniki ręczne do warzyw; tryjery o bębnach z blachy frezowanej do czyszczenia nasion; opryskiwacze do dezynfekcji drzew i budynków; wirówki do mleka, pasteryzatory i t. p. maszyny mleczarskie oprócz masielnic i wygniatarek do masła; inkubatory i aparaty do hodowli ptactwa;

p. 6 niewyrabiane w kraju części maszyn wyżej wymienionych, sprowadzane razem z maszynami lub oddzielnie na zasadzie pozwolenia Ministerstwa Skarbu.

169 p. 3-e Liczniki energji elektrycznej.

171 p. 4-a Tarcze (cyferblaty) do zegarów ściennych, również posrebrzane, pozłacane lub oksydowane; soczewki do wahadeł do zegarów ściennych, łuski do wag do zegarów ściennych.

173 p. 8 Podwozia samochodów ciężarowych.

184 i uwaga Przędza z włókien ramji nienitkowana i nitkowana, do wyrobu koszulek żarowych, na zasadzie pozwolenia Ministerstwa Skarbu.

190 p. 2 Sieci rybackie wszelkie, nawet bawełniane.

205 p. 2-c Taśmy plecione z tagalu, niefarbowane i nieblichowane.

§ 4. Następujące towary opłacają cło z dopłatą walutową, wynoszącą, jako mnożnik, 20% mnożnika normalnego.

Pozycja taryfy celnej: Nazwa towaru:

5 p. 3 Warzywa i okopowe suszone, oprócz oddzielnie wymienionych.

5 p. 4 Korzenie cykorji suszone, niepalone i nieprzyrządzone.

34 p. 2 Mięso gotowane, suszone, wędzone i marynowane.

37 p. 3 Ryby solone, wędzone i suszone, oprócz oddzielnie wymienionych.

37 p. 4-b Śledzie wędzone.

41 p. 5 Superfosfaty mineralne.

51 p. 5 Margaryna jadalna i sztuczne masła jadalne.

57 p. 4-a Skórzane wyroby techniczne „frottoirs", na zasadzie pozwolenia Ministerstwa Skarbu.

64 p. 3 Taśmy plecione ze słomy, wiórów drzewnych i łodyg, chociażby z dodatkiem włosia, bawełny, lnu i konopi, blichowane, ale niebarwione.

66 p. 3-a Kamienie budowlane, oprócz oddzielnie wymienionych, nieobrobione lub zgruba obtłuczone w kształcie brył i płyt, bez obrobienia powierzchni (obciosania, opiłowania).

| Pozycja taryfy celnej: | Nazwa towaru: |
|---|---|
| 66 p. 3-b | Kamienie budowlane, oprócz oddzielnie wymienionych; kamienie, bryły i płyty, grubości powyżej 15 cm., opiłowane lub obciosane w całości lub tylko częściowo. |
| 66 p. 3-c | Kamienie budowlane, oprócz oddzielnie wymienionych: płyty do 15 cm. grubości włącznie, z powierzchniami opiłowanemi lub obciosanemi. |
| 77 p. 2 | Balony, rurki i bagietki szklane do wyrobu lampek elektrycznych. |
| 78 p. 2 | Szyby lustrzane nie obrobione po odlaniu, t. j. niematowane, nieszlifowane i niepolerowane. |
| 98 p. 2 | Azotan amonu. |
| 104 p. 1-b | Chlorek wapnia nieoczyszczony, wyłącznie do wyrobu chloroformu, na zasadzie pozwolenia Ministerstwa Skarbu. |
| 106 p. 1 | Octan wapnia surowy, wyłącznie do wyrobu acetonu i kwasu octowego, na zasadzie pozwolenia Ministerstwa Skarbu. |
| 107 p. 1-b | Chlorek wapnia oczyszczony (wapno bielące), wyłącznie do wyrobu chloroformu, na zasadzie pozwolenia Ministerstwa Skarbu. |
| 112 p. 1-e | Kwas karbolowy krystaliczny oraz płynny, bezbarwny. |
| 112 p. 9 | Leukonin, terrar, kryolit sztuczny, soda krzemowo - fluorowa (fluorokrzemian sodu), do wyrobu naczyń emaljowanych, na zasadzie pozwolenia Ministerstwa Skarbu. |
| 112 p. 9 | Chlorek siarki, na zasadzie pozwolenia Ministerstwa Skarbu. |
| 115 | Eter siarczany do wyrobu sztucznego jedwabiu oraz prochu bezdymnego, na zasadzie pozwolenia Ministerstwa Skarbu. |
| 124 p. 2-a | Ekstrakty garbnikowe suche. |
| 125 p. 1 | Ziemie farbiarskie: kasselska i weroneńska. |
| 129 p. 2 | Karmin koszenilowy. |
| 135 | Pigmenty i laki pigmentowe do wyrobu farb artystycznych, na zasadzie pozwolenia Ministerstwa Skarbu. |
| 140 p. 4 | Blacha żelazna i stalowa, grubości 0,28 mm. i mniej. |
| 149 p. 1-a I, II | Rury miedziane i ze stopów miedzi, wyłącznie bez szwu, gołe, niepolerowane. |
| 149 p. 2-b | Oprawki (czopy, cokle) mosiężne z łebkiem porcelanowym, szklanym lub witrytowym do wyrobu lampek elektrycznych. |
| 149 p. 2-b, 3 | Dzwony kościelne z miedzi i stopów miedzi. |
| 150 p. 1 | Elektrody magnetytowe, na zasadzie pozwolenia Ministerstwa Skarbu. |
| 161 p. 3-a, b, c | Narzędzia stalowe hartowane do obrabiania: świdry spiralne, gwintowniki, rozwiertniki, frezy, piłki okrągłe, narzynki do gwintownic ręcznych i maszyn gwinciarskich, noże do nożyc, sztance, stemple, kroidła; numerki i alfabety. |
| 162 p. 2, 3, 4, 5 | Przybory zecerskie i drukarskie, z wyjątkiem czcionek. |
| 167B p. 1 | Niewyrabiane w kraju prądnice i silniki elektryczne, wagi powyżej 300 kg. do 2500 kg. włącznie i części maszyn elektrycznych, wszystko na zasadzie pozwolenia Ministerstwa Skarbu. |
| 167C p. 2 | Maszyny i narzędzia rolnicze następujące: prasy do słomy i siana; zęby sprężynowe do kultywatorów; sieczkarnie tarczowe (nożowe) o szerokości gardła powyżej 310 mm. |
| p. 4 | Noże do sieczkarń, masielnice i wygniatarki do masła. |
| p. 6 | Zęby sprężynowe do bron i grabi; niewyrabiane w kraju części maszyn wyżej wymienionych, sprowadzane razem z maszynami lub oddzielnie, na zasadzie pozwolenia Ministerstwa Skarbu. |
| 169 p. 1-a | Wodo - paro - spirytuso i gazomierze. |
| 169 p. 3-a III | Aparaty i przyrządy elektryczne, objęte lit. a, o wadze sztuki powyżej 150 kg., niewyrabiane w kraju na zasadzie pozwolenia Ministerstwa Skarbu. |
| 173 p. 8, p. 2 | Samochody ciężarowe i wozy przyczepne do nich oraz części zapasowe, przywożone razem z samochodami. |
| 177 p. 2-b, 1, II | Papier drukowy biały niesatynowany i nieklejony, z zawartością nie mniej, niż 60% masy drzewnej, wagi nie mniej, niż 48 gr. w metrze kw.: 1) rotacyjny w rolach o średnicy nie mniej, niż 70 cm., 2) w arkuszach. |
| 177 p. 2-c, I | Papier drukowy nieklejony i słabo klejony, biały, bez ozdób i znaków wodnych, z zawartością masy drzewnej, wagi nie mniej, niż 48 gr. w metrze kwadratowym. Papier zeszytowy klejony, biały, bez ozdób i znaków wodnych, nie linjowany lub też zaopatrzony w jednostajną linjaturę zeszytową niebieską lub szarą, z zawartością masy drzewnej, wagi nie mniej, niż 65 gr. w metrze kw. Bibuła atramentowa do zeszytów biała lub kolorowa, z zawartością masy drzewnej. |
| 183 p. 4 | Przędza bawełniana pojedyńcza powyżej Nr. 80. |
| 185 p. 3-a | Czesanka z odpadków jedwabiu sztucznego (nienitkowana), niebarwiona. |
| 187 p. 2, 3<br>188 p. 2, 3 | Tkanina bawełniana cambric do wyrobu haftów, na zasadzie pozwolenia Ministerstwa Skarbu. |
| 194 | Linoleum, płótno żaglowe do wyrobu pasów transmisyjnych. |
| 198 | Wojłok prasowany i nasiąknięty klejem w taflach grubości 3—15 mm., do wyrobu przybitek myśliwskich, na zasadzie pozwolenia Ministerstwa Skarbu. Przybitki wojłokowe do nabojów myśliwskich. |

| Pozycja taryfy celnej: | Nazwa towaru: |
|---|---|
| 203 | Wełniane osnowy dla dywanów, drukowane, nawinięte na wały. |
| 205 p. 2-c | Taśmy plecione z targalu, blichowane, ale niebarwione. |
| 217 p. 1 | Proch czarny do wyrobu lontów, na zasadzie pozwolenia Ministerstwa Skarbu. |

§ 5. Następujące towary opłacają cło z dopłatą walutową, wynoszącą, jako mnożnik, 33⅓% mnożnika normalnego:

| Pozycja taryfy celnej: | Nazwa towaru: |
|---|---|
| 72 p. 3-a | Cegły i płyty z gliny szamotowej. |
| 72 p. 3-f | Cement szamotowy, zaprawa szamotowa. |
| 153 p. 1-b | Benzynowe lampki bezpieczeństwa górnicze. |
| 155 p. 2. | Drut miedziany i ze stopów miedzi. |
| 156 p. 3. | Kable elektryczne obłożone ołowiem. |
| 161 p. 2. | Młoty, siekiery, topory i babki do kos. |
| 169 p. 3-h | Elektryczne lampki górnicze. |
| 183 p. 6-c | Przędza bawełniana nitkowana (oprócz wymienionej w p. 5) powyżej Nr. 80. |
| 215 p. 2. | Płytki celuloidowe z tkaniną wewnątrz (do wyrobu bielizny). |

§ 6. Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu może z ważnych względów gospodarczych zniżać do wysokości, przewidzianej w § 3 niniejszego rozporządzenia, dopłatę walutową (agio) na instalacje fabryczne, jeżeli stanowią one używane urządzenia fabryk, nabywanych i przenoszonych jako całość lub jako kompletne oddziały do polskiego obszaru celnego.

§ 7. Przewidziane w §§ 2, 3 i 4 dla niektórych towarów ulgi, uwarunkowane pozwoleniem Ministerstwa Skarbu, mogą być udzielane na podstawie zaświadczeń Ministerstwa Przemysłu i Handlu. Warunki, potrzebne do uzyskania tych zaświadczeń, określa Minister Przemysłu i Handlu.

§ 8. Termin ważności pozwoleń Ministerstwa Skarbu, wydanych na zasadzie §§ 2, 3, 4 i 5 rozporządzenia z dnia 27 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 230) przedłuża się na miesiąc od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie siódmego dnia po ogłoszeniu i będzie obowiązywało do dnia 31-go października 1923 r. włącznie.

Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą: 1) rozporządzenie z dnia 27 marca 1923 r. o ulgach celnych (Dz. U. R. P. Nr. 35 poz. 230; 2) rozporządzenie z dnia 26 czerwca 1923 r. w sprawie przedłużenia mocy obowiązującej rozporządzenia z dnia 27 marca 1923 r. o ulgach celnych (Dz. U. R. P. Nr. 64 poz. 502).

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *W. Kucharski.*

(Dz. U. R. P. Nr. 66 z d. 6 lipca 1923 r., p. 517).

## 450.

### ROZPORZĄDZENIE

**Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu**

z dnia 26 lipca 1923 r.

**w przedmiocie mnożnika celnego normalnego i zniżonego.**

Na mocy art. 14 rozporządzenia z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 314) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wysokość dopłaty walutowej normalnej (mnożnika celnego normalnego), której podlegają towary wyszczególnione w § 1 rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 7 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 68, poz. 532), określa się do nowego zarządzenia na 2,399,900% agio czyli mnożnik 24,000.

§ 2. Towary nieobjęte wykazem, zawartym w § 1 rozporządzenia z dnia 7 lipca 1923 roku (Dz. U. R. P. Nr. 68, poz. 532), ani obowiązującem w danej chwili rozporządzeniem Ministrów Skarbu i Przemysłu i Handlu z dnia 28 czerwca 1923 r. o ulgach celnych (Dz. U. R. P. Nr. 66, poz. 517) opłacają cło z dopłatą walutową zniżoną, wynoszącą 75% normalnej, a zatem 1,799,900% czyli mnożnik 18,000.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie 4 dnia po ogłoszeniu.

Jednocześnie z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą §§ 2 i 3 rozporządzenia z dnia 7 lipca 1923 r. w przedmiocie mnożnika celnego normalnego i zniżonego (Dz. U. R. P. Nr. 68, poz. 532).

Minister Skarbu:
(—) *H. Linde.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *W. Kucharski.*

(Dz. U. R. P. Nr. 75 z d. 31 lipca 1923 r., p. 592).

## 451.

### ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 9 lipca 1923 r.

**w przedmiocie zmian rozporządzenia o odraczaniu wpłaty należności celnych przez Dyrekcję Polskich Kolei Państwowych.**

Na podstawie art. 21 rozporządzenia z dnia 11-go czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. Ust. R. P. Nr. 51, poz. 314) i w rozwinięciu przepisu § 4 rozporządzenia Ministra Kolei Żelaznych z dn. 26 stycznia 1920 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 12, poz. 67) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie z dnia 28 października 1920 r. o odraczaniu wpłaty należności celnych przez Dyrekcje Polskich Kolei Państwowych (Dz. Urz. M. Sk. Nr. 44/45 poz. 622 i „Monitor Polski Nr. 267

z 1920 r.), zmienione rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 13 września 1922 r. w przedmiocie zmian rozporządzenia o odraczaniu wpłaty należności celnych przez Dyrekcje Kolei Państwowych (Dz. Urz. M. Sk. Nr. 25, poz. 423) ulega zmianom następującym:

1) § 1. Ustęp pierwszy otrzymuje brzmienie następujące:

Dyrekcje Polskich Kolei Państwowych korzystają z prawa do odraczania wpłaty należności celnych na przeciąg czasu nie przewyższający dwóch miesięcy, o ile odprawy celnej towarów dokonały ajencje celne tych kolei, w wypadkach następujących:

2) § 6. otrzymuje brzmienie następujące:

Zobowiązania powinny być pokryte przez Dyrekcje Polskich Kolei Państwowych po upływie jednego miesiąca, przyczem miesiąca, w którym zobowiązanie wystawiono, nie bierze się w rachubę. Wpłata powinna nastąpić najdalej w ciągu pierwszych 5 dni każdego miesiąca.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *H. Linde.*

(„Monitor Polski" Nr. 185 z d. 17.VIII 1923 r.).

## 452.

### ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 18 lipca 1923 r.

**w przedmiocie zmian rozporządzenia o kredytowaniu należności celnych za towary, sprowadzane z zagranicy dla władz i instytucji państwowych.**

Na podstawie § 34 rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 13 grudnia 1920 r. o postępowaniu celnem (Dz. Ust. R. P. z 1921 r. Nr. 11, poz. 64) w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie z dn. 13 czerwca 1921 r. w sprawie kredytowania należności celnych za towary, sprowadzane z zagranicy dla władz i instytucji państwowych (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 25/26, poz. 303 oraz „Monitor Polski" Nr. 143, poz. 200) ulega zmianie następującej:

§ 1. otrzymuje brzmienie następujące:

Pokredytowane należności celne za towary sprowadzane z zagranicy dla władz i instytucji państwowych powinny być uregulowane drogą przerachowania odpowiednich sum z budżetów odnośnych władz i instytucji państwowych na rachunek Ministerstwa Skarbu w terminie dwumiesięcznym od dnia dokonania odprawy celnej towarów.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *H. Linde.*

(„Monitor Polski" Nr. 186 z d. 18.VIII 1923 r.).

## 453.

### OKÓLNIK L. DC 8772/III 23.

Do Dyrekcji Ceł w Warszawie, Wilnie, Poznaniu, Mysłowicach, Gdańsku, Lwowie, Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Departament Ceł stosownie do pisma Departamentu Akcyz i Monopolów L. 2424/W. B. wyjaśnia, że sole potasowe, kainit i t. d., to jest nawozy sztuczne, nie są objęte monopolem, że zatem na przywóz tego rodzaju soli z terytorjum W. M. Gdańska, względnie z zagranicy, nie jest wymagane zezwolenie Ministerstwa Skarbu.

Natomiast sól bydlęca i wogóle sól skażona jest objęta monopolem i na przywóz tejże wymagane jest zezwolenie Ministerstwa Skarbu.

Warszawa, dnia 26 lipca 1923 r.

Za Ministra Skarbu:
(—) *Kutschera.*
w z. Dyrektor Departamentu Ceł.

## 454.

### OKÓLNIK L. DC/10314/III/23/T. 56.

Do Dyrekcji Ceł w Warszawie, Wilnie, Poznaniu, Mysłowicach, Gdańsku, Lwowie, Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Departament Ceł zawiadamia, że nuty do pianin mechanicznych, składające się z walca drewnianego i odpowiednich tekturowych nut, podlegają opłacie cłem według poz. 172 p. 4 Taryfy celnej, jako części instrumentów muzycznych, oddzielnie niewymienione.

Warszawa, dnia 26 lipca 1923 r.

Za Ministra Skarbu:
(—) *Kutschera.*
w z. Dyrektor Departamentu Ceł.

## 455.

### OKÓLNIK L. DC/5800/II/23

z dnia 6 sierpnia 1923 r.

w sprawie manipulacji z zaświadczeniami walutowemi.
Do Dyrekcji Ceł we Lwowie, Mysłowicach, Poznaniu, Warszawie, Wilnie, Izby Skarbowej w Grudziądzu oraz wszystkich urzędów celnych i organów Kontroli skarbowych na polsko-gdańskiej granicy walutowej.

W miejsce instrukcji manipulacyjnej z dnia 27 czerwca 1923 r., ogłoszonej w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu Nr. 12, poz. 351, z 1923 r., wchodzi w życie nowa instrukcja, którą podaje się w załączeniu, z poleceniem ścisłego stosowania się do niej.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Kutschera*

w z. Dyrektor Departamentu Ceł.

### INSTRUKCJA

*do rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 27 lipca 1923 r. w przedmocie regulowania obrotu dewizami i walutami zagranicznemi oraz obrotu pieniężnego z zagranicą (Dz. U. R. P. № 74, poz. 582).*

1. Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa oraz banki dewizowe mają czuwać nad tem, aby powierzone do inkasa należności obejmowały również wszelkiego rodzaju zaliczki za wywożone lub mające być wywiezionemi towary.

2. Obowiązek inkasowania walut, osiąganych z eksportu, za pośrednictwem Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej, lub jednego z banków dewizowych, ciąży na wszystkich firmach, instytucjach i osobach, bez względu na ich miejsce zamieszkania w kraju lub za granicą.

3. Eksporter, chcąc przystąpić do wywozu towarów z Polski, obowiązany jest zaopatrzyć się w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej, lub dowolnie wybranym banku dewizowym w „zaświadczenie walutowe", wystawiane w dwóch egzemplarzach. Zaświadczenie takie, zaopatrzone podpisem firmowym, musi zawierać stwierdzenie, że eksporter upoważnił bank do zainkasowania waluty, należnej za wywożony towar, ilość i rodzaj wywożonego towaru, a w razie dokonanej sprzedaży również wysokość przypadających z tego tytułu należności w walucie, ustalonej umową eksportera z kupcem zagranicznym.

4. Każdy towar, wywożony z Polski, wolno przepuszczać przez granicę celną (w kierunku do Gdańska przez granicę walutową (polityczną)) jedynie po przedstawieniu zaświadczenia walutowego. Zaświadczenia walutowe wystawia Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa oraz banki dewizowe, spis których będzie podany do wiadomości urzędów celnych.

5. Zaświadczenia walutowe będą dołączane do przesyłki w 2 egzemplarzach. Na pierwszym egzemplarzu wydrukowana jest litera „A", na drugim litera „B".

6. Urzędy celne nie mają obowiązku wnikać w treść przedłożonego zaświadczenia. Urzędnik, odprawiający przesyłkę, wyciska na obu egzemplarzach pieczęć urzędową, notuje dzień i pozycję rejestru wywozu i umieszcza swój podpis. Egzemplarz oznaczony literą „A" dołącza urząd do unikatu deklaracji wywozowej, celem odesłania wraz z nią do dyrekcji ceł w terminie przeznaczonym do przedkładania rejestrów. Egzemplarz oznaczony literą „B" przesyła urząd bezzwłocznie pocztą pod adresem, umieszczonym już zgóry przez samą P. K. K. P. lub bank dewizowy na zaświadczeniu. W rejestrze wywozu notuje urząd dokładnie, komu zaświadczenie zostało przesłane.

Kontrola skarbowa na granicy walutowej (politycznej) polsko-gdańskiej postępuje w ten sam sposób z tą zmianą, że zamiast pozycji rejestru wywozu, którego nie prowadzi, wpisuje pozycje do specjalnego rejestru kontrolnego dla odebranych zaświadczeń walutowych i egzemplarz zaświadczenia „A" dołącza do tego rejestru, celem przedstawienia rejestru z zaświadczeniami z końcem każdego miesiąca izbie skarbowej w Grudziądzu.

7. Zaświadczenia walutowe obowiązują wszelkie towary niezależnie od tego, czy wywóz ich przez linję celną Rzeczypospolitej Polskiej jest zabroniony lub nie na podstawie ustawy z dnia 15 lipca 1920 r. o obrocie towarowym z zagranicą (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 527).

8. Przesyłki tranzytowe wolne są od zaświadczeń walutowych, choćby pochodziły z tranzytu łamanego. Przy przekazywaniu przesyłek zagranicznych do wywozu z magazynu celnego lub składu tranzytowego (tranzyt łamany) winien przekazujący urząd celny wyraźnie zaznaczyć zagraniczny charakter towaru.

9. Wolne od zaświadczeń walutowych są:

a) przesyłki wysyłane przez przedstawicielstwa państw obcych,

b) przesyłki urzędowe władz państwowych,

c) rzeczy podróżnych i rzeczy przesiedlenia,

d) przedmioty, służące do opakowania, i wozy meblowe,

e) wzory i próbki towarów,

f) przedmioty, wychodzące w małym ruchu granicznym,

g) towary zagraniczne, przeznaczone po ocleniu do powrotnego wywozu za granicę, lub towary wysyłane w obrocie uszlachetniającym.

10. Każdy eksporter winien obowiązkowo prowadzić osobną książkę walut obcych.

11. Z ogłoszeniem niniejszej instrukcji tracą moc instrukcje, ogłoszone w numerach 142 i 145 „Monitora Polskiego" z r. 1923.

(„Monitor Polski" Nr. 174 z 1923 r.).

## 456.

1.

### KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU

Na obszarze administracyjnym Wileńskiej Dyrekcji Ceł uruchomiona została z dniem 1-go czerwca r. b. w Łazowiczach powiatu Nieświeskiego ekspozytura urzędu celnego w Stołpcach.

Warszawa, dnia 31 lipca 1923 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Kutschera*

w z. Dyrektor Departamentu Ceł.

2.

### KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU

Na obszarze administracyjnym Warszawskiej Dyrekcji Ceł uruchomiona została z dniem 25 czerwca r. b. we wsi Siwkach, powiatu Rówieńskiego, ekspozytura Urzędu Celnego w Zdołbunowie.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Kutschera*

w z. Dyrektor Departamentu Ceł.

# Sprawy walutowe.

## 457.

### ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości

z dnia 23 czerwca 1923 r.

w przedmiocie regulowania obrotu dewizami i walutami zagranicznemi na obszarze górnośląskiej części Województwa Śląskiego.

W wykonaniu ustawy z dnia 2 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 154) zmienionej ustawą z dnia 23 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 459) i w myśl § 19 rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 11 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 150) zarządza się, co następuje:

§ 1. Waluty zagraniczne i dewizy wolno posiadać jedynie tym osobom fizycznym i prawnym, które nabyły je albo bezpośrednio z zagranicy w sposób legalny, albo w kraju od instytucji, upoważnionych przez Ministra Skarbu do tranzakcji obcemi walutami.

§ 2. Zakup w celu odsprzedaży walut zagranicznych i dewiz jako to: banknotów, czeków, przekazów, weksli, akredytyw i wszelkiego rodzaju pozostałości rachunkowych w walutach zagranicznych oraz sprzedaż tychże, dozwolona jest wyłącznie instytucjom finansowym, którym Minister Skarbu udzieli zezwolenia na dokonywanie tych tranzakcji. Instytucje te otrzymują nazwę banków dewizowych. Prawo sprzedaży walut i dewiz może być ograniczone do pewnych oddziałów banków dewizowych.

§ 3. Minister Skarbu w miarę potrzeby może udzielić innym instytucjom finansowym prawa zakupu walut zagranicznych i dewiz, lecz wyłącznie w celu odsprzedaży tychże bankom dewizowym. Instytucje takie otrzymują nazwę komisjonerów dewizowych.

§ 4. Bankom dewizowym wolno dokonywać sprzedaży walut zagranicznych i dewiz osobom fizycznym i prawnym wyłącznie dla celów następujących:

a) na pokrycie zobowiązań zagranicznych, wynikających z legalnego przywozu towarów; dowody, na podstawie których waluta zostanie sprzedaną, winny być w oryginale złożone bankowi; w razie potrzeby oryginalne dowody mogą być przez bank z powrotem wydane pod warunkiem zaopatrzenia oryginału adnotacją, wskazującą sumę sprzedanej waluty oraz pod warunkiem zachowania przez bank uwierzytelnionego odpisu tych dokumentów,

b) na zapłatę zaliczek za legalnie sprowadzone z zagranicy towary;

c) na pokrycie kosztów ekspedycji i transportu towarów, oraz cła uiszczanego urzędom celnym zagranicznym;

d) na spłatę długów zagranicznych, powstałych z przyczyn gospodarczo uzasadnionych, w szczególności długów wynikających z czynności handlowych,

e) na zapłatę premji asekuracyjnych zagranicznych, o ile wynikają one z legalnych umów asekuracyjnych i reasekuracyjnych;

f) na koszta podróży do równowartości 1.000 fr. szwajc. jednorazowo na osobę, za specjalną adnotacją na paszporcie zagranicznym, w razie wyjazdu na obszar W. M. Gdańska — nie wyżej równowartości 250 fr. szwajc. jednorazowo z adnotacją na dowodzie osobistym; w ostatnim wypadku ogólna suma walut kupionych w ciągu miesiąca nie może przenosić sumy 1.000 fr. szwajc.;

g) na koszta utrzymania zagranicą, o ile pobyt tam jest usprawiedliwiony, do równowartości 1.000 fr. szwajc. miesięcznie na rodzinę;

h) na utrzymanie zagranicą biur przedsiębiorstw krajowych, o ile nie mogą chwilowo utrzymać się z własnych funduszów;

i) na wszelkie inne cele gospodarcze uzasadnione. o ile suma nie przewyższa równowartości 1.000 fr. szwajc.

Dla sum wyższych wymagane jest uzyskanie uprzedniego zezwolenia Ministra Skarbu, względnie organów przezeń wyznaczonych.

Postanowienia powyższe nie dotyczą obrotu dewizami i walutami zagranicznemi między bankami dewizowemi.

Udzielanie kredytów zabezpieczonych walutami zagranicznemi jest niedozwolone. W wyjątkowych wypadkach może Minister Skarbu udzielać bankom dewizowym zezwolenia na takie operacje.

§ 5. Osobom fizycznym i prawnym nie posiadającym praw banków względnie komisjonerów dewizowych wolno nabywać w kraju potrzebne im sumy w walutach zagranicznych jedynie w bankach dewizowych. Pozbywać posiadane waluty zagraniczne i dewizy mogą te osoby w kraju tylko w bankach dewizowych lub u komisjonerów dewizowych.

Nabywca sum w walutach zagranicznych obowiązany jest na każde żądanie Ministra Skarbu, lub wyznaczonych do tego organów przedstawić dla kontroli wszystkie dowody, na zasadzie których sumy powyższe zostały przez niego w banku dewizowym uzyskane.

§ 6. Zawieranie umów obustronnie zobowiązujących (bilateralnych) w walucie zagranicznej między obywatelami polskimi, osiadłymi w kraju, jest zabronione.

Pod pojęcie obywatela polskiego należy podciągnąć w tym wypadku także osoby prawne oraz spółki, mające siedzibę w kraju.

§ 7. Wywóz za granicę walut zagranicznych i dewiz dozwolony jest bez uzyskania specjalnego zezwolenia do wysokości 1.000 fr. szwajc. lub równowartości w innych walutach. Dla wywozu sum do wysokości 3.000 fr. szwajc. lub równowartości w innych walutach, wymagane jest zezwolenie Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej lub jednego z jej oddziałów. Zezwolenia na wywóz sum wyższych udziela Minister Skarbu lub wyznaczone przez niego organy.

§ 8. Wywóz zagranicę marek polskich względnie niemieckich w gotowiźnie, w czekach i przekazach, oraz wszelkich pisemnych zobowiązań, opiewających na marki polskie lub niemieckie, dozwolony jest bez specjalnego zezwolenia do wysokości 1 miljona marek polskich względnie niemieckich.

Kwota ta może być podwyższana lub zniżana, w miarę wzrostu względnie obniżenia zarobków, rozporządzeniem Wojewody Śląskiego, ogłoszonem w „Gazecie Urzędowej Województwa Śląskiego".

Pozwoleń na wywóz kwot wyższych niż te, które są oznaczone w ustępie pierwszym, względnie zostaną ogłoszone w sposób przewidziany w ustępie drugim niniejszego artykułu, udziela Minister Skarbu względnie organy przez niego wyznaczone.

Do osób wyjeżdżających za granicę na podstawie paszportu stosują się co do wywozu marek niemieckich postanowienia analogiczne jak do wywozu walut zagranicznych (§ 7).

§ 9. Wywóz zagranicę papierów procentowych i dywidendowych oraz sprzedaż ich i zastaw osobom fizycznym i prawnym mającym miejsce zamieszkania względnie siedzibę zagranicą, wymaga zezwolenia Ministra Skarbu lub wyznaczonych przezeń organów. Zezwolenie takie może być udzielone również generalnie odnośnie do pewnego gatunku papierów, względnie pewnej instytucji.

§ 10. Sprzedaż zagranicę wypłat opiewających na marki polskie lub na marki niemieckie, a płatnych na obszarze górnośląskiej części Województwa Śląskiego dozwolona jest tylko bankom dewizowym, które obowiązane są o dokonaniu każdej tranzakcji zawiadomić Ministerstwo Skarbu względnie organy przezeń wyznaczone.

Postanowienia niniejszego paragrafu nie dotyczą dyskontowania zagranicą weksli, opiewających na marki polskie lub niemieckie.

§ 11. Dokonywanie wpłat w markach polskich na rachunki należących do osób fizycznych i prawnych, mających miejsce zamieszkania względnie siedzibę zagranicą z polecenia osób fizycznych i prawnych, mających miejsce zamieszkania względnie siedzibę w Polsce, jak również przelewów sum w markach polskich z rachunków krajowych na rachunki zagraniczne, może być uskuteczniane tylko w bankach dewizowych i winno być uzasadnione tranzakcjami z zagranicą, wyszczególnionemi w punktach a), b), c), d), e), g), h) art. 4.

To samo odnosi się do wpłat względnie przelewów rachunkowych w markach niemieckich na rachunki zagraniczne z polecenia i na rachunek osób osiadłych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem wpłat na rachunki osób osiadłych w Niemczech z polecenia i na rachunek osób fizycznych i prawnych mających miejsce zamieszkania względnie siedzibę na obszarze górnośląskiej części Województwa Śląskiego (§ 12).

§ 12. Wykonywanie zleceń osób fizycznych i prawnych, mających miejsce zamieszkania względnie siedzibę na górnośląskiej części Województwa Śląskiego, dotyczących wywozu, względnie przekazywania do Niemiec sum w markach niemieckich, dozwolone jest tylko bankom dewizowym. To samo dotyczy wpłat względnie przelewów rachunkowych w markach niemieckich na rachunki osób fizycznych i prawnych, mających miejsce zamieszkania względnie siedzibę w Niemczech z polecenia i na rachunek osób osiadłych na górnośląskiej części Województwa Śląskiego. W razie gdy przewożona, przekazywana, względnie wpłacana na rachunek suma przewyższa kwotę, przewidzianą w § 8, dający zlecenie winien złożyć w banku dewizowym oświadczenie według załączonego wzoru w dwóch, przy przesyłce lub przewozie marek niemieckich w trzech egzemplarzach (Załącznik 1). Banki winny we wszystkich wypadkach jeden egzemplarz tej deklaracji w ciągu tygodnia przesłać do Urzędu Skarbowego, właściwego dla danego oddziału bankowego, zaś drugi egzemplarz względnie jego odpis winny przechowywać w ciągu lat trzech. Przy przesyłce lub przewozie marek niemieckich trzeci egzemplarz deklaracji winien być dołączony do deklaracji składanej przy wystawianiu pozwolenia na wywóz (§ 13). O ile zlecenie nie jest wykonywane przez bank zlecenie przyjmujący, lecz jest przekazane innemu bankowi dewizowemu, deklaracja winna być wręczona bankowi zlecenie przyjmującemu, który postąpi w myśl poprzednich przepisów.

Przekazywanie sum w markach niemieckich do Niemiec w wykonaniu zleceń osób fizycznych lub prawnych, mających miejsce zamieszkania względnie siedzibę w innych częściach Państwa dozwolone jest bankom dewizowym tylko w warunkach przewidzianych w § 4 niniejszego rozporządzenia.

§ 13. Wywóz zagranicę marek niemieckich oraz czeków, weksli i walorów, opiewających na marki niemieckie, dokonywany przez banki dewizowe, mające siedzibę na górnośląskiej części Województwa Śląskiego do oddziałów względnie central tych banków położonych w Niemczech, dozwolony jest o ile suma wywożona przekracza jeden miljon marek niemieckich względnie kwotę ustaloną w myśl ust. 2 § 8 za uzyskaniem pozwolenia na wywóz wydanego przez jeden z Oddziałów Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej na obszarze górnośląskiej części Województwa Śląskiego. Pozwolenia takie wydawane będą zawsze, o ile przedstawiona będzie deklaracja banku według załączonego wzoru w dwóch egzemplarzach (Załącznik 2).

§ 14. Wszelkie wypłaty gotówkowe dysponowane z zagranicy mogą być dokonywane jedynie w markach polskich. Wypłaty w walutach obcych dopuszczalne są jedynie za zezwoleniem Ministra Skarbu względnie organów przezeń wyznaczonych.

Wypłaty dysponowane z Niemiec mogą być dokonywane także w markach niemieckich.

§ 15. Posiadanie rachunków w walutach obcych jest dozwolone jedynie w bankach dewizowych. Dokonywanie z tych rachunków wypłat w kraju może nastąpić tylko w markach polskich lub niemieckich po kursie dnia wypłaty.

Wypłaty z powyższych rachunków zagranicę mogą być dokonywane jedynie na warunkach przewidzianych w § 4 niniejszego rozporządzenia.

Postanowienia powyższe nie dotyczą rachunków w walutach zagranicznych, prowadzonych w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej.

§ 16. Banki dewizowe i komisjonerzy dewizowi winni w swej działalności ściśle stosować się do instrukcji, wydanych w ramach niniejszego rozporządzenia przez Ministra Skarbu, jak również prowadzić rejestry dokonanych tranzakcji walutami zagranicznemi i dewizami, tudzież obrotów na rachunkach zagranicznych wedle wzorów, ustalonych przez Ministra Skarbu. Instytucje te obowiązane są na każde żądanie Ministra Skarbu, względnie jego organów, dostarczać wszelkich danych i wyjaśnień, związanych z tranzakcjami walutowemi, jakoteż sprzedażą marek polskich zagranicę, oraz przekazywaniem względnie przewozem marek niemieckich zagranicę. Wszystkie instytucje finansowe podlegają w zakresie spraw objętych niniejszem rozporządzeniem nadzorowi, wykonywanemu przez organy, wyznaczone przez Ministra Skarbu.

§ 17. Bank dewizowy, względnie komisjoner dewizowy, może być decyzją Ministra Skarbu pozbawiony całkowicie lub częściowo prawa dokonywania tranzakcji walutami zagranicznemi i dewizami.

§ 18. Przepisy niniejszego rozporządzenia nie dotyczą wszelkich pieniędzy rosyjskich i ukraińskich oraz nie przewidują ograniczeń co do handlu zagranicznemi monetami kruszcowemi wewnątrz kraju.

Specjalne postanowienia odnoszące się do marek niemieckich, zawarte w §§ 8, 10, 11, 12, 13, 14 i 15 niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą z dniem 1 listopada 1923 r. Od dnia powyższego stosować się będą przy tranzakcjach, których przedmiotem jest marka niemiecka, postanowienia niniejszego rozporządzenia, dotyczące walut zagranicznych i dewiz.

§ 19. Przekroczenie powyższych przepisów (niezależnie od skutków wskazanych w § 17), pociąga kary przewidziane w ustawie z dnia 2 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 154), zmienionej ustawą z dnia 23 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62 poz. 459).

§ 20. Minister Skarbu może w uwzględnieniu specjalnych warunków udzielać zwolnień od ograniczeń przewidzianych w niniejszem rozporządzeniu. Również może Minister Skarbu przekazać wyznaczonym przez siebie władzom i organom udzielanie powyższych zwolnień w poszczególnych wypadkach.

§ 21. Szczegółowe postanowienia dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia zawierać będą przepisy wykonawcze, wydane przez Ministra Skarbu.

§ 22. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie na obszarze górnośląskiej części Województwa Śląskiego w 10 dni po ogłoszeniu w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, z wyjątkiem art. 16, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

Minister Skarbu:
(—) *W. Grabski.*

Minister Sprawiedliwości:
(—) *St. Nowodworski.*

**Załącznik 1 do rozp. Min. Skarbu w poroz. z Min. Sprawiedl. z dn. 23.VI 1923 r., poz. 485.**

Nr. porz. ....................

.............................. dnia .................... 192... r.

**Do**

..............................................................

**(Banku)**

**w** ..........................................................

**Na zasadzie § 12 rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości w przedmiocie regulowania obrotu dewizami i walutami zagranicznemi na obszarze górnośląskiej części Województwa Śląskiego (Dz. U. R. P. Nr. 63 poz. 485) podaję/my następujące dane co do udzielonego przez nas zlecenia i zaręczam/my, że dane powyższe są w zupełności zgodne z prawdą.**

..............................................................

**(Podpis, miejsce zamieszkania i adres).**

U w a g a: ***Oświadczenie bez podpisu jest nieważne.***

1) Przedmiot zlecenia (przesyłka, przekaz, zakredytowanie rachunku w markach niemieckich*):

2) Suma: ..........

3) Nazwisko i miejsce zamieszkania (siedziba) odbiorcy: ..........

4) Cel przesyłki (przekazu, zapisanie na dobro rachunku): ..........

*) W razie przesyłki marek niemieckich należy podać formę, w jakiej marki niemieckie mają być wywożone (gotówka, czek, przekaz i t. p.).

Załącznik 2 do rozp. Min. Skarbu w poroz. z Min. Sprawiedl. z dn. 23.VI 1923 r., poz. 485.

Nr. porz. ..........

Bank ..........

.......... dnia .......... 192.... r.

Do Oddziału Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej w ..........

Na zasadzie § 13 rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości w przedmiocie regulowania obrotu dewizami i walutami zagranicznemi na obszarze górnośląskiej części Województwa Śląskiego (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 485) prosimy o wydanie pozwolenia na wywóz sumy:

Mkp. ..........

w gotówce (czekach, przekazach, wekslach).

Powyższa suma wywożona jest na nasz własny rachunek — na rachunek klijenta naszego według załączonej deklaracji — do naszej Centrali (Oddziału) w ..........(Niemcy).

(Podpis banku).

Uwaga: *Słowa niepotrzebne należy wykreślić.*

Na wywóz powyższej sumy zezwala się .......... dnia .......... 192.... r.

(Podpis Oddziału P. K. K. P.).

Pozwolenie niniejsze nie może być cedowane i ważnem jest w przeciągu 14-tu dni od daty wystawienia. Urząd Celny zwróci niniejsze pozwolenie po odebraniu go od wywożącego temu Oddziałowi P. K. K. P., który je wystawił.

(Dz. U. R. P. Nr. 63 z d. 27.VI 1923 r., p. 485).

## 458.

### ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości

z dnia 28 czerwca 1923 r.

w przedmiocie utworzenia Komisji Dewizowej i ograniczenia praw banków dewizowych.

Na mocy artykułu 1 i 2 ustawy z dnia 2 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 154) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przy Ministerstwie Skarbu tworzy się Komisję Dewizową dla kontroli nadzoru nad całokształtem obrotu pieniężnego z krajami zagranicznemi.

W skład Komisji Dewizowej wchodzą: przedstawiciel Ministerstwa Skarbu, jako przewodniczący, dwaj przedstawiciele Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej, oraz trzej przedstawiciele banków dewizowych, powołani przez Ministra Skarbu.

Zakres działania Komisji Dewizowej określi instrukcja Ministra Skarbu.

§ 2. Prawa banków i komisjonerów dewizowych ogranicza się aż do odwołania w ten sposób, że uprawnienie, przysługujące im na mocy rozporządzeń Ministra Skarbu wraz z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 11 marca 1923 r., będą mogły być nadal wykonane, jedynie za uprzedniem zezwoleniem Komisji Dewizowej.

Bankom i komisjonerom dewizowym wolno jednakże bez zezwolenia Komisji Dewizowej nabywać w kraju waluty zagraniczne i dewizy oraz dokonywać wypłaty w markach polskich z rachunków zagranicznych.

§ 3. W miarę potrzeby będą tworzone Komisje Dewizowe w ważniejszych ośrodkach gospodarczych.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: (—) *W. Grabski.*

Minister Sprawiedliwości: (—) *St. Nowodworski.*

(Dz. U. R. P. z d. 1 lipca 1923 r. Nr. 64, poz. 504).

## 459.

### ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 28 czerwca 1923 r.

o przyznawaniu premji za wykrycie przekroczeń rozporządzeń, dotyczących obrotu walutami i dewizami.

Na mocy art. 3 i 9 ustawy z dnia 2 marca 1923 r. w przedmiocie udzielenia Ministrowi Skarbu upoważnienia do regulowania w drodze rozporządzeń obrotu pieniężnego z krajami zagranicznemi, oraz z obrotu obcemi walutami (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 154) zarządza się, co następuje:

§ 1. Osoby, które się przyczyniły do wykrycia przekroczeń rozporządzeń wydawanych na mocy

ustawy z dn. 2 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 154) lub do ujęcia sprawców będą otrzymywały ze Skarbu Państwa nagrody pieniężne według zasad, ustalonych w niniejszem rozporządzeniu bez względu na to, czy miały bezpośredni obowiązek zwalczania tych przekroczeń, czy też takiego obowiązku nie miały.

§ 2. Nagrody powyższe będą przyznawane przez Ministra Skarbu po zapadnięciu prawomocnego skazującego wyroku sądowego na wniosek specjalnej powołanej przezeń komisji.

§ 3. Wysokość nagrody określa się w zależności od stopnia zasługi danej osoby, oraz ważności wykrytego przekroczenia według następującej skali:

a) w razie przytrzymania zarówno sprawcy jak i przedmiotu przekroczenia — od 40—75% wartości przedmiotu przekroczenia i orzeczonej przez sąd grzywny;

b) w razie przytrzymania tylko samego przedmiotu przekroczenia 30—60% wartości przedmiotu przekroczenia;

c) w razie ujęcia samego tylko sprawcy od 30—60% orzeczonej przez sąd grzywny.

§ 4. Na poczet nagrody, należnej według § 3 niniejszego rozporządzenia, przed prawomocnem rozstrzygnięciem sprawy przez sąd, może Minister Skarbu zarządzić wypłacenie zaliczki nie przewyższającej 50% przypadającej nagrody według tymczasowego obliczenia.

W wypadkach szczególnej wagi Minister Skarbu ma prawo przyznawać zaliczki ponad przewidzianą w tym paragrafie wysokość.

§ 5. W razie wątpliwości i w kwestjach nieuregulowanych niniejszem rozporządzeniem, stosować należy odpowiednie postanowienia ustawy z dn. 26 września 1922 r. (Dz. U. R. Z. Nr. 104, poz. 950).

§ 6. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *H. Linde.*

(Dz. U. R. P. z d. 24 lipca 1923 r. Nr. 71, poz. 557).

## 460.

## ROZPORZĄDZENIE

**Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości**

z dnia 27 lipca 1923 r.

**w przedmiocie regulowania obrotu dewizami i walutami zagranicznemi, oraz obrotu pieniężnego z zagranicą.**

W wykonaniu ustawy z dnia 2 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 154), zmienionej ustawą z dn. 23-go czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 459) zarządza się, co następuje:

### I. Kupno i sprzedaż walut zagranicznych i dewiz.

§ 1. Zakup w celu odsprzedaży walut zagranicznych i dewiz, jako to: banknotów i innych papierowych znaków płatniczych, czeków, przekazów, weksli, akredytyw i wszelkiego rodzaju wypłat w walutach zagranicznych, oraz sprzedaż tychże wszelkim osobom fizycznym i prawnym (z zastrzeżeniem postanowień §§ 6—9 niniejszego rozporządzenia) dozwolona jest tylko Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej i bankom akcyjnym, działającym na mocy statutów zatwierdzonych przez Ministra Skarbu oraz tym innym instytucjom finansowym, względnie przedsiębiorstwom bankowym, którym Minister Skarbu udzieli zezwolenia na dokonywanie powyższych czynności.

Instytucje te otrzymują nazwę banków dewizowych.

Prawo sprzedaży walut zagranicznych i dewiz może być ograniczone do niektórych oddziałów banków dewizowych.

§ 2. Minister Skarbu może udzielić przedsiębiorstwom bankowym zezwolenia na zakupywanie walut zagranicznych i dewiz, z prawem odsprzedaży ich tylko Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej i bankom dewizowym.

Przedsiębiorstwa te otrzymują nazwę komisionerów dewizowych.

Korzystanie z praw banków dewizowych i komisjonerów dewizowych uzależnione jest od składania opłat ustanowionych przez Ministra Skarbu.

§ 3. Osobom fizycznym i prawnym, nie posiadającym praw banków i komisionerów dewizowych, wolno nabywać w kraju sumy w walutach zagranicznych tylko w bankach dewizowych (z zastrzeżeniem postanowień §§ 6—9 niniejszego rozporządzenia).

Pozbywać posiadane przez siebie dewizy i waluty zagraniczne mogą te osoby w kraju tylko Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej, bankom dewizowym, lub komisjonerom dewizowym.

§ 4. W wyjątkowych wypadkach może Minister Skarbu przyznawać prawo dokonywania ściśle określonych tranzakcji dewizami i walutami zagranicznemi przedsiębiorstwom handlowym i przemysłowym pod warunkiem poddania się przez nie kontroli komisarza dla spraw dewizowych (§ 45).

§ 5. Minister Skarbu, względnie komisarz dla spraw dewizowych może w poszczególnych wypadkach zezwalać instytucjom finansowym i przedsiębiorstwom bankowym, nie posiadającym praw banków dewizowych, na dokonywanie tranzakcji, zastrzeżonych wyłącznie bankom dewizowym.

§ 6. Bankom dewizowym wolno sprzedawać w kraju waluty zagraniczne i dewizy osobom fizycznym i prawnym, nie posiadającym praw banku dewizowego wyłącznie na cele następujące:

a) na pokrycie zobowiązań zagranicznych, wynikających z przywozu towarów z zagranicy,

b) na zapłatę zaliczek za sprowadzane z zagranicy towary,

c) na pokrycie kosztów ekspedycji i transportu towarów sprowadzanych z zagranicy, oraz cła uiszczanego w walutach zagranicznych,

d) na spłatę długów zagranicznych, powstałych z przyczyn gospodarczo uzasadnionych,

e) na zapłatę premji asekuracyjnych i reasekuracyjnych za granicą,

f) na koszta podróży do wysokości 1000 fr. szwajcarskich, względnie równowartości w innych walutach zagranicznych, jednorazowo na osobę, za adnotacją na paszporcie zagranicznym odpowiednio zawizowanym; w razie wyjazdu na obszar w. m. Gdańska — nie wyżej równowartości 250 fr. s. jednorazowo, z adnotacją na dowodzie osobistym; w ostatnim wypadku ogólna suma walut kupionych w ciągu miesiąca nie może przekraczać sumy względnie równowartości 1000 fr. s.

g) na koszta utrzymania za granicą, o ile pobyt tam jest usprawiedliwiony, do równowartości 1000 fr. s. miesięcznie na rodzinę,

h) na wszelkie inne cele gospodarczo uzasadnione, o ile suma nie przewyższa równowartości 250 fr. s.

Do sprzedaży walut zagranicznych i dewiz w wypadkach nie wymienionych wyżej wymagane jest zezwolenie Komisarza do spraw dewizowych.

§ 7. W wypadkach sprzedaży waluty zagranicznej na zapłatę zobowiązań zagranicznych, wynikłych z przywozu towarów z zagranicy (§ 6, lit. a), bank dewizowy obowiązany jest odebrać od klijenta fakturę, wystawioną przez zagranicznego sprzedawcę towaru oraz kwit urzędu celnego, stwierdzający dokonanie odprawy celnej. Jeżeli towar przywożony jest z obszaru W. M. Gdańska, winien być przedstawiony jako dowód wtórnik listu przewozowego, względnie inny dokument, stwierdzający przejście towaru z powyższego obszaru.

Wszystkie powyższe dowody muszą być bankowi przedstawione w oryginale. W razie potrzeby oryginalne dowody mogą być przez bank z powrotem wydane pod warunkiem zaopatrzenia wszystkich oryginałów w adnotacje, wskazujące sumę sprzedanej waluty, oraz pod warunkiem zachowania przez bank odpisów tych dokumentów (łącznie z poczynionemi na oryginałach adnotacjami), poświadczonych przez bank. Adnotacje na dokumentach i poświadczenia banku muszą nosić prawidłowy podpis firmowy banku.

W razie niemożności przedstawienia przez klijenta w danej chwili poza fakturą przewidzianych w ust. 1 niniejszego paragrafu dalszych dokumentów — bank może walutę sprzedać tylko za złożeniem przez klijenta piśmiennego zobowiązania, iż dowody te przedstawi bankowi najpóźniej do 6 tygodni. O ile w przeciągu tego czasu dowody nie będą przedstawione, wówczas bank obowiązany jest donieść o tem w przeciągu 1 tygodnia Komisarzowi dla spraw dewizowych.

§ 8. W razie sprzedaży walut zagranicznych i dewiz na zapłatę zaliczek za towary, które mają być sprowadzone z zagranicy, bank obowiązany jest odebrać od klijenta dowody, stwierdzające konieczność zapłacenia zaliczki (ofertę zagranicznego sprzedawcy towaru, fakturę t. zw. pro forma, korespondencje i t. p.). Ponadto obowiązany jest bank odebrać od klijenta piśmienne zobowiązanie przedstawienia najpóźniej do 6 miesięcy dowodów podanych w § 7 ust. 1, stwierdzających nadejście towarów do kraju (kwit celny, względnie wtórnik listu przewozowego).

Pozatem obowiązują w wypadku niniejszym wszystkie inne postanowienia § 7-go.

§ 9. Wskazane w § 7 ust. 2 postępowanie co do żądania dokumentów, udowadniających cel nabycia waluty przez klijenta, sporządzania odpisów i ich przechowywania w banku, należy stosować analogicznie również i w innych wypadkach sprzedaży waluty (§ 6 lit. c, d, e, h). Jako dowody służyć mogą np. udokumentowane rachunki ekspedytorów, wyroki sądowe, polisy asekuracyjne i t. p.

W razie sprzedaży walut na paszport, względnie dowód osobisty (§ 6 lit. f) obowiązany jest bank załączyć do dotyczącego dowodu kasowego wyciąg z paszportu, zawierający imię i nazwisko kupującego, miejsce jego zamieszkania, władzę, która paszport wystawiła oraz datę i numer paszportu. W razie sprzedaży walut na koszta utrzymania za granicą (§ 6 lit. g) należy do dotyczącego dowodu dołączyć poświadczenie polskiego konsulatu, stwierdzające fakt oraz czas trwania pobytu za granicą.

§ 10. Nabywca waluty, w razie niezużytkowania jej na cel pierwotnie wskazany, obowiązany jest zwrócić ją bankowi dewizowemu, w którym została nabyta, względnie Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej po kursie nabycia; jeśli jednak kurs nabycia wyższy jest od kursu dnia, w którym waluta została zwróconą — po kursie tegoż dnia.

§ 11. Nabywca sum w walutach zagranicznych obowiązany jest na każde żądanie Komisarza dla spraw dewizowych przedstawić do kontroli wszystkie dowody i dokumenty, na zasadzie których sumy powyższe zostały przez niego w Banku dewizowym nabyte.

### II. Zastaw walut zagranicznych i dewiz.

§ 12. Udzielanie kredytów we wszelkich formach, zabezpieczonych walutami zagranicznemi, jest niedozwolone bez zezwolenia Komisarza dla Spraw Dewizowych.

W razie gdy bank udzielający kredyty ma ustawowe prawo zastawu, lub zatrzymania (retencji) na sumach w walutach zagranicznych, jakie klijent w banku posiada, wówczas może tylko wtedy kredytu udzielić, jeśli wspomniane prawo zastawu lub zatrzymania (retencji) zostanie umownie wykluczone. O każdej takiej umowie musi być zawiadomiony Komisarz dla spraw dewizowych.

### III. Wywóz pieniędzy i walorów za granicę.

§ 13. Wywóz za granicę walut zagranicznych i dewiz dozwolony jest bez uzyskania specjalnego zezwolenia do wysokości 1.000 franków szwajcarskich lub równowartości w innych walutach.

Jeśli osoba wyjeżdżająca za granicę posiada w paszporcie wizę, uprawniającą ją do wielokrotnego przejścia granicy, wówczas nie może wywieźć w ciągu jednego miesiąca kalendarzowego więcej, niż 1.000 franków szwajcarskich, względnie równowartość w innych walutach zagranicznych.

Osoby wyjeżdżające na obszar W. M. Gdańska, o ile legitymują się zwyczajnym dowodem osobistym, mają prawo wywieźć bez zezwolenia sumę 250 franków szwajcarskich, lub równowartość w innych walutach zagranicznych.

Osoby przekraczające granicę na podstawie przepustek granicznych, kart cyrkulacyjnych i t. p. mają prawo do przeniesienia za granicę sumy w walucie zagranicznej, odpowiadającej wartości 100 franków szwajcarskich jednorazowo i 500 franków szwajcarskich miesięcznie.

Dla wywozu sum wyższych, niż wymienione w ustępach 1—4 niniejszego paragrafu, wymagane jest zezwolenie Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej lub jednego z jej oddziałów, o ile suma nie przekracza 5.000 franków szwajcarskich, względnie równowartości w innych walutach zagranicznych. Do wywozu sum wyższych wymagane jest zezwolenie Komisarza dla spraw dewizowych.

§ 14. Wywóz za granicę marek polskich w gotowiźnie, czekach i przekazach oraz wszelkich zobowiązań piśmiennych, opiewających na marki polskie, dozwolony jest bez specjalnego zezwolenia do wysokości 1.000.000 mkp. jednorazowo dla jednej osoby, z tem jednakże, że ogólna suma wywiezionych przez jedną osobę marek polskich nie może przekroczyć w ciągu miesiąca 5.000.000 mkp.

Pozwoleń na wywóz marek polskich do wysokości 25.000.000 mkp. udziela Polska Krajowa Kasa Po-

życzkowa i jej oddziały. Pozwoleń na wywóz sum wyższych udziela Komisarz dla spraw dewizowych: w wypadkach jednak, gdy chodzi o wywóz gotówki w markach polskich — tylko wtedy, jeśli konieczność wywozu oparta jest na ustawowych tytułach.

§ 15. Wywóz za granicę papierów procentowych i dywidendowych oraz sprzedaż ich i zastaw osobom fizycznym i prawnym, mającym miejsce zamieszkania, względnie siedzibę za granicą, wymaga zezwolenia Komisarza dewizowego. Zezwolenie takie może być udzielone przez Ministra Skarbu również generalnie, odnośnie do pewnego gatunku walorów, względnie pewnej instytucji.

### IV. Lokaty pieniężne za granicą.

§ 16. Dokonywanie za granicą lokat pieniężnych z kwot uzyskanych z operacji o charakterze gospodarczym, dokonanych całkowicie lub częściowo w kraju, jest zabronione bez zgody Komisarza dla spraw dewizowych, o ile terminy tych lokat przekraczają 30 dni; lokaty bezterminowe winny być likwidowane w terminie nieprzekraczającym 30 dni.

### V. Inkasowanie należności zagranicznych za wywożone towary.

§ 17. Inkasowanie całkowitych należności za wywożone z Polski w celu sprzedaży towary dozwolone jest tylko za pośrednictwem Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej lub banków dewizowych jako organów ją zastępujących (banki zastępcze). Obowiązkowi temu nie podlegają jedynie towary wychodzące z kraju w małym ruchu granicznym.

§ 18. Wywożący towar otrzymuje od Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej lub banku dewizowego po udzieleniu zlecenia zainkasowania należności odpowiednie „zaświadczenie walutowe“, które winno być przy przejściu towaru przez granicę przedstawione Urzędowi Celnemu, względnie przy przejściu przez granicę polsko-gdańską — organom kontroli skarbowej.

§ 19. Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa, względnie banki dewizowe, będą przyjmowały sumy w walutach zagranicznych, uzyskane z inkasa należności za wywiezione towary, na specjalne rachunki, prowadzone w tychże walutach. Dyspozycje temi sumami mogą być dokonywane na zasadach, wskazanych w § 25 niniejszego rozporządzenia. Powyższe nie dotyczy kwot w walutach zagranicznych, które mają być sprzedane Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej na zasadzie przepisów dla towarów zakazanych do wywozu, albo na zasadzie specjalnej umowy między eksporterami a instytucjami rządowemi.

§ 20. Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa i banki dewizowe mogą odmówić przyjęcia do inkasa kwoty w walucie, obrót którą za granicą jest ograniczony przepisami dewizowemi odnośnego kraju.

§ 21. Banki dewizowe mają obowiązek trzymać stale na własnym rachunku walutowym w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej nie mniej niż 60% każdorazowego zapasu walut obcych, posiadanych przez eksporterów na rachunkach walutowych w danym banku.

§ 22. Waluta eksportowa winna wpłynąć w terminie najwyżej trzymiesięcznym od daty wystawienia zaświadczenia walutowego, z wyjątkiem marek polskich i marek niemieckich, dla których termin wpłynięcia ustanawia się na sześć tygodni.

Za zgodą Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej mogą być powyższe terminy w poszczególnych wypadkach przedłużone.

§ 23. W razie zawarcia z Ministerstwem Skarbu lub Polską Krajową Kasą Pożyczkową przez eksporterów zbiorowych umów w przedmiocie sum wpływających z eksportu, Minister Skarbu może indywidualnie zmodyfikować odnośnie do wykonania tych umów przepisy niniejszego rozporządzenia.

### VI. Wypłaty z rachunków i z tytułu przekazów w walutach zagranicznych.

§ 24. Otwieranie rachunków w walutach zagranicznych dozwolone jest tylko Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej, na zasadach przez nią ustalonych, oraz bankom dewizowym na zasadach wymienionych w § 25.

§ 25. Dokonywanie wypłat w kraju z rachunków walutowych (§ 19 i 24), prowadzonych przez banki dewizowe, może następować tylko w markach polskich po kursie dnia wypłaty.

Wypłaty z powyższych rachunków za granicę w walucie zagranicznej mogą być dokonywane jedynie w wypadkach i na warunkach, przewidzianych w §§ 6—9 niniejszego rozporządzenia.

W wypadku gdy właścicielem rachunku w walucie zagranicznej jest osoba fizyczna lub prawna, mająca miejsce zamieszkania względnie siedzibę za granicą, może osoba ta dysponować sumami złożonemi na tym rachunku bez ograniczeń, o ile sumy te wpłynęły bezpośrednio z zagranicy.

§ 26. Przekazy wystawione z zagranicy na Polskę, opiewające na waluty zagraniczne, oraz zlecenia wypłat z rachunków walutowych (§ 25) na rzecz osoby fizycznej lub prawnej zamieszkałej lub posiadającej siedzibę w kraju mogą być wykonywane tylko w markach polskich po kursie dziennym.

Wypłacanie tego rodzaju przekazów w efektywnych zagranicznych pieniądzach dozwolone jest tylko za zgodą Ministra Skarbu.

### VII. Obrót markami polskiemi z zagranicą.

§ 27. Udzielanie kredytów w markach polskich we wszelkich formach osobom fizycznym lub prawnym, mającym siedzibę względnie miejsce zamieszkania za granicą, wymaga zezwolenia komisarza dewizowego. Za udzielanie tego rodzaju kredytu uważa się między innemi dokonywanie wypłat (gotówkowych i bezgotówkowych) w markach polskich na polecenie i rachunek wyżej wskazanych osób, bez posiadania przez nie pokrycia w markach polskich w chwili wystawiania zlecenia.

§ 28. Dysponowanie za granicą sumami w markach polskich, złożonemi na rachunkach w polskich instytucjach finansowych, zarówno w formie czeków jakoteż poleceń wypłat, jest dozwolone wyłącznie tylko na zasadach wskazanych w §§ 29 — 35.

Polskim instytucjom finansowym wzbronione jest dokonywanie wypłat, o ileby dotyczące zlecenia z zagranicy co do treści i formy były niezgodne z temi przepisami.

§ 29. Dyspozycje z zagranicy mogą być uskuteczniane bez żadnych ograniczeń jedynie sumami złożonemi na specjalne „rachunki zagraniczne“, przyczem dyspozycje te winny się odbywać wyłącznie za pomocą specjalnych czeków zaopatrzonych przez bank klauzulą: „do obrotu zagranicznego“, podpisaną firmowo przez bank.

Rachunki powyższe mogą być otwierane bez ograniczeń w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej pod warunkiem, iż dyspozycje nie będą dokonywane przez właściciela rachunku, dopóki pokrycie dyspozycji efektywnie na jego rachunek nie wpłynie.

Komisarze dla spraw dewizowych mogą wydawać pozwolenia na otwieranie rachunków zagranicznych również i w bankach dewizowych.

W wyjątkowych wypadkach mogą być wydawane zezwolenia na dysponowanie z rachunków zagranicznych także w inny sposób, niż w formie czeków.

§ 30. Instytucjom finansowym, które prowadzą rachunki zagraniczne, wolno przejmować wpłaty na te rachunki jedynie w wyniku następujących operacji:

a) kupna walut zagranicznych i dewiz i zapisania równowartości na rachunek zagraniczny sprzedającego,

b) przelewu z innego rachunku zagranicznego,

c) zapisania na rachunek sumy uzyskanej z przesłanego przez właściciela rachunku do zainkasowania czeku, wystawionego na jeden z rachunków zagranicznych,

d) złożenia na rachunek zagraniczny gotówki lub dokonania przelewu z rachunku krajowego (wewnętrznego), wszelako tylko w wypadkach, gdy zachodzi zobowiązanie dokonania zapłaty za granicą w myśl punktów a, b, c, d, e § 6, przyczem muszą być dopełnione analogicznie wszystkie warunki przewidziane w §§ 7 — 9.

§ 31. Sprzedaż za granicę wypłat na Polskę dozwolona jest tylko bankom dewizowym i tylko w formie sprzedaży czeków wystawianych na ciężar swego rachunku zagranicznego w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej (z wyjątkiem wypadków, przewidzianych w § 30 lit. a). Banki dewizowe, posiadające rachunki zagraniczne w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej, mogą wpłacać na te rachunki sumy w markach polskich bez ograniczeń.

§ 32. W razie stwierdzenia, że właściciel zagranicznego rachunku dysponował nim, nie posiadając w chwili wystawiania zlecenia (czeku) odpowiedniego pokrycia (§ 29 ustęp 2), winien jest bank zawiadomić o tem w ciągu trzech dni komisarza dla spraw dewizowych. W wypadku takim może komisarz dewizowy zarządzić, aby na przyszłość honorowane były tylko te dyspozycje z danego rachunku zagranicznego, które będą dokonywane dopiero po otrzymaniu przez właściciela rachunku awiza o wpłynięciu pokrycia. Niezastosowanie się właściciela zagranicznego rachunku do powyższego zarządzenia pociągnie za sobą zamknięcie (zlikwidowanie) tego rachunku. Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa wydaje powyższe zarządzenia samodzielnie, bez odwoływania się do komisarza dla spraw dewizowych.

§ 33. Banki dewizowe mogą prowadzić osobom fizycznym i prawnym, mającym miejsce zamieszkania, względnie siedzibę za granicą za zgodą komisarza dla spraw dewizowych, t. zw. „rachunki krajowe“.

Prowadzenie rachunków takich dla osób fizycznych i prawnych, mających miejsce zamieszkania, względnie siedzibę za granicą, przez inne przedsiębiorstwa bankowe nie jest dozwolone.

Wpłaty na powyższe rachunki dozwolone są bez żadnych ograniczeń.

Wypłaty z tych rachunków mogą być dokonywane tylko na podstawie bezpośredniego przekazu (bez prawa indosu i umownej cesji) na rzecz osoby fizycznej lub prawnej, posiadającej miejsce zamieszkania, względnie siedzibę w kraju. Odnośna dyspozycja musi zawierać podanie gospodarczej przyczyny lub celu wypłaty.

Zagraniczny właściciel rachunku krajowego może przekazywać znajdujące się na nim sumy na swój rachunek krajowy w innym banku.

§ 34. Narówni z osobami fizycznemi i prawnemi, mającemi miejsce zamieszkania, względnie siedzibę za granicą, traktować należy:

a) osoby zamieszkałe wprawdzie w kraju, lecz prowadzące zagranicą przedsiębiorstwo przemysłowe, handlowe, finansowe lub inne, względnie zajmujące się zagranicą tego rodzaju interesami, o ile w danym wypadku działają w związku z prowadzeniem tego przedsiębiorstwa lub tych interesów;

b) zarządy przedsiębiorstw, znajdujące się zagranicą, należących do osób fizycznych lub prawnych, mających miejsce zamieszkania, względnie siedzibę w kraju;

c) oddziały krajowych firm, znajdujących się zagranicą.

§ 35. Narówni z osobami, mającemi miejsce zamieszkania, względnie siedzibę w kraju, traktować należy:

a) oddziały krajowe przedsiębiorstw zagranicznych;

b) samodzielne zarządy zakładów przemysłowych, handlowych i t. p., położonych w kraju, chociaż zakłady te stanowią własność osób fizycznych lub prawnych, mających miejsce zamieszkania, względnie siedzibę za granicą.

## VIII. Przepisy specjalne, odnoszące się do górnośląskiej części województwa śląskiego.

§ 36. Do dnia 1 listopada 1923 r. obowiązują na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego wyszczególnione w §§ 37—44 zmiany i uzupełnienia przepisów niniejszego rozporządzenia.

§ 37. Przepisy niniejszego rozporządzenia, dotyczące walut zagranicznych, nie odnoszą się do marek niemieckich.

§ 38. Zamiast § 14 obowiązuje następujące postanowienie:

„Wywóz za granicę marek polskich, względnie niemieckich w gotowiźnie, czekach i przekazach, oraz wszelkich piśmiennych zobowiązań, opiewających na marki polskie lub niemieckie, dozwolony jest bez specjalnego zezwolenia do wysokości 1.000.000 mkp., względnie 2.000.000 marek niemieckich jednorazowo na osobę, z tem jednakże, że ogólna suma wywiezionych przez jedną osobę marek polskich, względnie niemieckich, nie może przekroczyć w ciągu miesiąca 5.000.000 mkp., względnie 10.000.000 mkn.

Kwota ta może być podwyższana lub zniżana w miarę wzrostu, względnie obniżenia zarobków rozporządzeniem Wojewody Śląskiego, ogłoszonem w Gazecie Urzędowej Województwa Śląskiego.

Pozwoleń na wywóz kwot wyższych, niż te, które są oznaczone w ustępie pierwszym, względnie zostaną ogłoszone w sposób przewidziany w ustępie drugim niniejszego artykułu, udziela Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa lub jej oddziały, o ile suma nie przewyższa 25.000.000 mkp., względnie 50.000.000 mkn. Do wywozu wyższych sum wymagane jest zezwolenie Komisarza dla spraw dewizowych.

Do osób wyjeżdżających za granicę na podstawie paszportu stosują się co do wywozu marek niemiec-

kich postanowienia analogiczne, jak do wywozu walut zagranicznych (§ 13)".

§ 39. Wykonywanie zleceń osób fizycznych i prawnych, mających miejsce zamieszkania, względnie siedzibę na górnośląskiej części województwa śląskiego, dotyczących wywozu, względnie przekazywania do Niemiec sum w markach niemieckich, dozwolone jest tylko bankom dewizowym. To samo dotyczy wpłat, względnie przelewów rachunkowych w markach niemieckich na rachunki osób fizycznych i prawnych, mających miejsce zamieszkania, względnie siedzibę w Niemczech z polecenia i na rachunek osób osiadłych na górnośląskiej części województwa śląskiego. W razie, gdy przewożona, przekazywana, względnie wpłacana na rachunek suma przewyższa kwotę, przewidzianą w § 38, dający zlecenia winien złożyć w banku dewizowym oświadczenie według załączonego wzoru: przy przekazywaniu, względnie wpłacaniu na rachunek w dwóch, przy przesyłce lub przewozie marek niemieckich w trzech egzemplarzach (załącznik 1). Banki winny we wszystkich wypadkach jeden egzemplarz tej deklaracji w ciągu tygodnia przesłać do urzędu skarbowego, właściwego dla danego oddziału bankowego, zaś drugi egzemplarz względnie jego odpis winny przechowywać w ciągu lat trzech. Przy przesyłce lub przewozie marek niemieckich trzeci egzemplarz deklaracji winien być dołączony do deklaracji składanej przy wystawieniu pozwolenia na wywóz (§ 40). O ile zlecenie nie jest wykonywane przez bank zlecenie przyjmujący, lecz jest przekazane innemu bankowi dewizowemu, deklaracja winna być wręczona bankowi zlecenie przyjmującemu, który postąpi w myśl poprzednich przepisów.

Przekazywania sum w markach niemieckich do Niemiec, względnie wpłaty na rachunki osób osiadłych w Niemczech, dokonywane w markach niemieckich w wykonaniu zleceń osób fizycznych lub prawnych, mających miejsce zamieszkania, względnie siedzibę w innych częściach państwa — dozwolone jest bankom dewizowym tylko w warunkach, przewidzianych w §§ 6—9 niniejszego rozporządzenia.

To samo dotyczy przekazywania sum w markach niemieckich za granicę poza Niemcami, względnie wpłat na rachunki osób osiadłych zagranicą poza Niemcami, bez względu na to, czy zleceniodawca ma miejsce zamieszkania na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego, czy w innej części państwa.

§ 40. Wywóz za granicę marek niemieckich oraz czeków, weksli i walorów opiewających na marki niemieckie, dokonywanych przez banki dewizowe, mające siedzibę na górnośląskiej części województwa śląskiego do oddziałów, względnie central tych banków, położonych w Niemczech, dozwolony jest — o ile suma wywożona przekracza 2.000.000 marek niemieckich, względnie kwotę, ustaloną w myśl ustępu trzeciego § 38 — za uzyskaniem pozwolenia na wywóz wydanego przez jeden z oddziałów Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego. Pozwolenia takie wydawane będą zawsze, o ile przedstawiona będzie deklaracja według załączonego wzoru w dwóch egzemplarzach (załącznik 2).

§ 41. Postanowienia § 27 nie uchybiają postanowieniom artykułu 311 § 5 polsko-niemieckiej konwencji górnośląskiej, zawartej w Genewie w dniu 15 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44, poz. 371).

§ 42. Sprzedaż zagranicę wypłat, opiewających na marki niemieckie, płatnych na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego, dozwolona jest tylko bankom dewizowym, które obowiązane są o dokonaniu każdej tranzakcji zawiadomić Komisarza dla spraw dewizowych.

§ 43. Zawieranie umów obustronnie zobowiązujących (bilateralnych) w walucie zagranicznej między obywatelami polskimi, osiadłymi w kraju, jest zabronione. Pod pojęcie obywatela polskiego należy podciągnąć w tym wypadku także osoby prawne oraz spółki, mające siedzibę w kraju.

§ 44. Ustęp pierwszy § 25 obowiązuje w brzmieniu następującem:

„Dokonywanie wypłat na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego z rachunków walutowych (§ 19 i 24) może następować tylko w markach polskich lub niemieckich po kursie dnia wypłaty".

### IX. Wykonanie rozporządzenia i kontrola nad wykonaniem.

§ 45. Dla kontroli nad wykonaniem postanowień niniejszego rozporządzenia mianowani zostają komisarze dla spraw dewizowych w następujących miejscowościach:

1) w Warszawie — dla województwa Warszawskiego, Lubelskiego, Białostockiego, Wołyńskiego i Poleskiego,

2) w Łodzi — dla województwa Łódzkiego,

3) w Sosnowcu — dla województwa Kieleckiego,

4) w Wilnie — dla ziemi Wileńskiej i woj. Nowogródzkiego,

5) w Poznaniu — dla województwa Poznańskiego z wyjątkiem miasta Bydgoszczy oraz powiatów Bydgoskiego i Inowrocławskiego,

6) w Bydgoszczy — dla województwa Pomorskiego oraz miasta Bydgoszczy i powiatów Bydgoskiego i Inowrocławskiego,

7) we Lwowie — dla województwa Lwowskiego, Tarnopolskiego i Stanisławowskiego,

8) w Krakowie — dla województwa Krakowskiego z wyjątkiem miasta Białej,

9) w Bielsku — dla Cieszyńskiej części województwa Śląskiego oraz miasta Białej,

10) w Katowicach — dla Górnośląskiej części województwa Śląskiego.

§ 46. Komisarze dla spraw dewizowych wykonują w zakresie spraw dotyczących obrotu walutami zagranicznemi i dewizami oraz obrotu pieniężnego z krajami zagranicznemi nadzór nad wszystkiemi instytucjami finansowemi i przedsiębiorstwami bankówemi, położonemi w ich okręgach. Nadzór ten poruczony im zostaje zarówno na podstawie art. 2 ustawy z dn. 2 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 154), jako też i art. 3 i 9 ustawy z dn. 23 marca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 175).

§ 47. W wykonaniu nadzoru wymienionego w § poprzednim, uprawnieni są komisarze dla spraw dewizowych w szczególności do przeprowadzenia rewizji instytucji i przedsiebiorstw poddanych nadzorowi, żądania od ich kierowników i personelu wszelkich wyjaśnień, oraz badania wszelkich aktów, ksiąg i korespondencji rewidowanego przedsiębiorstwa.

§ 48. Instytucje finansowe i przedsiębiorstwa bankowe obowiązane są ściśle stosować się do instrukcji wydawanych w ramach niniejszego rozporządzenia przez Ministra Skarbu lub komisarzy

dla spraw dewizowych, jak również prowadzić rejestry dokonanych tranzakcji walutami zagranicznemi i dewizowemi, tudzież obrotów na rachunkach zagranicznych, według wzorów ustalonych przez Ministra Skarbu. Instytucje te i przedsiębiorstwa obowiązane są na każde żądanie Ministra Skarbu, względnie komisarza dla spraw dewizowych, dostarczać wszelkich danych, wyjaśnień i wykazów, odnoszących się do tranzakcji walutowych oraz obrotu pieniężnego z zagranicą.

§ 49. Postanowienia §§ poprzednich (45 do 48) odnoszą się również do przedsiębiorstw nie będących bankami, o ile prowadzą one w ramach niniejszego rozporządzenia tranzakcje walutowe oraz tranzakcje, z których wynika obrót pieniężny z zagranicą.

§ 50. Celem ustalania ogólnych zasad, jakich się winny trzymać banki dewizowe przy wykonywaniu czynności, objętych niniejszem rozporządzeniem, w szczególności sprzedaży walut zagranicznych i dewiz oraz sprzedaży wypłat na Polskę za granicą, jakoteż celem opinjowania we wszelkich spornych sprawach, dotyczących wykonania niniejszego rozporządzenia, zostaje powołana do życia Komisja Dewizowa. Skład Komisji i jej regulamin określony będzie osobnem rozporządzeniem.

## X. Przepisy przejściowe.

§ 51. Osoby, względnie przedsiębiorstwa, które nie są bankami akcyjnemi, a które otrzymały na zasadzie rozporządzeń dewizowych, uchylonych przez niniejsze rozporządzenie, koncesje i pozwolenia ogólnej natury, winny koncesje te i pozwolenia przedstawić komisarzowi dla spraw dewizowych w ciągu 4 tygodni po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, celem potwierdzenia i uzgodnienia ich z obecnemi przepisami. Banki akcyjne, zamierzające pracować w myśl tych przepisów, winny również w powyższym terminie zgłosić się u Komisarza dla spraw dewizowych, celem potwierdzenia dekretu, względnie otrzymania nowego.

W razie nieprzedstawienia w przepisanym terminie tych koncesji i dekretów, tracą one moc obowiązującą.

§ 52. Prowadzone przez banki dewizowe do chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia rachunki w markach polskich, należące do osób fizycznych i prawnych, posiadających miejsce zamieszkania, względnie siedzibę za granicą, mogą być prowadzone na warunkach obowiązujących dotychczas:

1) o ile należą do osób zamieszkałych względnie posiadających siedzibę na obszarze W. M. Gdańska i Niemiec — przez jeden tydzień;

2) o ile należą do osób zamieszkałych, względnie posiadających siedzibę na obszarze Czechosłowacji, Austrji, Węgier, Rumunji i Łotwy — przez 2 tygodnie;

3) o ile należą do osób, zamieszkałych, względnie posiadających siedzibę w innych państwach europejskich — przez 4 tygodnie;

4) o ile należą do osób zamieszkałych, względnie posiadających siedzibę w państwach poza europejskich — przez 2 miesiące, licząc od chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 53. O ile w przeciągu wymienionych wyżej terminów bank nie uzyska pozwolenia na prowadzenie nadal dotyczącego rachunku zagranicznego, wówczas sumy złożone na tym rachunku mogą być przelane na rachunek zagraniczny lub krajowy danego klijenta w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej lub innym banku. Inne dyspozycje mogą być tylko wówczas wykonane, o ile dotyczą zlikwidowania tego rachunku.

§ 54. Aż do chwili mianowania komisarzy dla spraw dewizowych, funkcje ich spełniać będą dotychczasowi delegaci Ministerstwa Skarbu dla spraw dewizowych.

## XI. Postanowienia końcowe.

§ 55. Przepisy niniejszego rozporządzenia nie dotyczą pieniędzy rosyjskich oraz nie przewidują ograniczeń co do handlu zagranicznemi monetami kruszcowemi wewnątrz kraju.

§ 56. Bank dewizowy, względnie komisjoner dewizowy może być decyzją Ministra Skarbu pozbawiony całkowicie lub częściowo dokonywania tranzakcji walutami zagranicznemi i dewizami.

§ 57. Przekroczenie przepisów niniejszego rozporządzenia pociąga za sobą (niezależnie od skutków, wymienionych w § 56) kary przewidziane w ustawie z dnia 2 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 154), zmienionej ustawą z dn. 23 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 459).

§ 58. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Z dniem tym traci moc obowiązującą: rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 11 marca 1923 r., w przedmiocie regulowania obrotu dewizami i walutami zagranicznemi (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 156), rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Sprawiedliwości z dnia 21 czerwca 1923 r., o wprowadzeniu przymusu inkasowania należności zagranicznych za wywiezione towary za pośrednictwem Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 465), rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 23 czerwca 1923 r., w przedmiocie regulowania obrotu dewizami i walutami zagranicznemi na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 485) i rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dnia 28 czerwca 1923 r., w przedmiocie utworzenia Komisji Dewizowej i ograniczenia praw banków dewizowych (Dz. U. R. P. Nr. 64, poz. 504).

**Minister Skarbu:**
**(—) *H. Linde.***

Minister Sprawiedliwości:
(—) *St. Nowodworski.*

Załącznik 1 do rozp. Min. Skarbu
z dnia 27 lipca 1923 r. poz. 582

Nr. porz. . . . . . . .

. . . . . . . . dnia . . . . . . . 192 . . .

Do

. . . . . . . . . . . . . . . . . . . . . .
(Banku)

w . . . . . . . . .

Na zasadzie § 39 rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedli-

wości w przedmiocie regulowania obrotu dewizami i walutami zagranicznemi (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 582) podajemy/podaje następujące dane, co do udzielonego przez nas zlecenia i zaręczam/zaręczamy, że dane powyższe są w zupełności zgodne z prawdą.

.....................................................

(podpis, miejsce zamieszkania i adres)

Uwaga: Oświadczenie bez podpisu jest nieważne.

1) Przedmiot zlecenia (przesyłka, przekaz, zakredytowanie rachunku w markach niemieckich*)

.....................................................

.....................................................

2) Suma . . . . . . . . . . . . . . .

3) Nazwisko i miejsce zamieszkania (siedziba) odbiorcy . . . . . . . . . . . . . .

4) Cel przesyłki (przekazu, zapisania na dobro rachunku).

.....................................................

.....................................................

*) W razie przesyłki marek niemieckich należy podać formę, w jakiej marki niemieckie mają być wywożone (gotówka, czek, przekaz i t. p.)

Załącznik 2 do rozp. Min. Skarbu z dnia 27 lipca 1923 r. poz. 582.

Bank . . . . . .

L. porz. . . . . . .

. . . . . . . . dnia . . . . . . . 192 . . .

Do Oddziału Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej

w . . . . . . . . .

Na zasadzie § 40 rozporządzenia Ministra Skarbu, w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, w przedmiocie regulowania obrotu dewizami i walutami zagranicznemi (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 582) prosimy o wydanie pozwolenia na wywóz sumy:

Mkn. . . . . . . . w gotówce (czekach, przekazach, wekslach).

Powyższa suma wywożona jest na nasz własny rachunek — na rachunek klijenta naszego, według załączonej deklaracji — do naszej Centrali (Oddziału) w . . . . . . . . . . . (Niemcy).

(Podpis banku)

Uwaga: Słowa niepotrzebne należy wykreślić.

Na wywóz powyższej sumy zezwala się dnia . . . . . . . . 192 . . .

(Podpis oddziału P. K. K. P.)

Pozwolenie niniejsze nie może być cedowane i ważnem jest w przeciągu 14-tu dni od daty wystawienia. Urząd celny zwróci niniejsze pozwolenie po odebraniu go od wywożącego temu oddziałowi P. K. K. P., który je wystawił.

(Dz. Ust. R. P. z dn. 28 lipca 1923 r., Nr. 74, poz. 582).

---

## 461.

### OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 4 sierpnia 1923 r.

**w przedmiocie ustalenia ceny emisyjnej 6% złotych bonów skarbowych Serji I A, I B, I C i I D.**

Na podstawie ustawy z dnia 22 marca 1923 r. w przedmiocie wypuszczenia 6% złotych bonów skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 215), oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 30 kwietnia 1923 r. („Monitor Polski" Nr. 97), z dnia 15 maja 1923 r. („Monitor Polski" Nr. 106), z dnia 13 czerwca 1923 r. („Mon. Polski" Nr. 132), oraz z dnia 15 czerwca 1923 r. („Mon. Polski" Nr. 134) ustanawiam cenę emisyjną 6% złotych bonów skarbowych Serji IA, IB, IC i ID na mk. pol. 30.000.— za 1 złoty.

Ustalona niniejszem obwieszczeniem cena emisyjna obowiązuje z dniem 6 sierpnia 1923 r.

Minister Skarbu:
(—) *Linde.*

(„Monitor Polski" Nr. 176 z 1923 r.).

---

## 462.

### OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 9 sierpnia 1923 r.

**w przedmiocie ustalenia ceny emisyjnej 6% złotych bonów skarbowych Serji I A, I B, I C i I D.**

Na podstawie ustawy z dnia 22 marca 1923 r. w przedmiocie wypuszczenia 6% złotych bonów skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 215), oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 30 kwietnia 1923 r. („Monitor Polski" Nr. 97), z dnia 15 maja 1923 r., („Monitor Polski" Nr. 106), z dnia 13 czerwca 1923 r., („Monitor Polski Nr. 132), oraz z dnia 15 czerwca 1923 r. („Monitor Polski" Nr. 134), ustanawiam cenę emisyjną 6% złotych bonów skarbowych Serji I A, I B, I C i I D na mkp. 35.000 za 1 złoty.

Ustalona niniejszem obwieszczeniem cena emisyjna obowiązuje z dniem 10 sierpnia 1923 r.

Minister Skarbu:
(—) *Linde.*

(„Monitor Polski" Nr. 180 z 1923 r.).

---

## 463.

### OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dn. 14 sierpnia 1923 r.

**w przedmiocie ustalenia ceny emisyjnej 6% złotych bonów skarbowych serji I A, I B, I C i I D.**

Na podstawie ustawy z dnia 22 marca 1923 r. w przedmiocie wypuszczenia 6% złotych bonów skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 215) oraz rozp. Ministra Skarbu z dnia 30 kwietnia 1923 r. („Monitor Polski" Nr. 97), z dnia 15 maja r. b. („Monitor Pol-

ski" Nr. 106), z dnia 13 czerwca 1923 r. („Monitor Polski" Nr. 132), oraz z dnia 15 czerwca 1923 r. („Monitor Polski" Nr. 134) ustanawiam cenę emisyjną 6% złotych bonów skarbowych Serji I A, I B, I C i I D na mkp. 40.000 za 1 złoty.

Ustalona niniejszem obwieszczeniem cena emisyjna obowiązuje z dniem 16 sierpnia 1923 roku.

Minister Skarbu:

(—) *Linde.*

(„Monitor Polski" Nr. 184 z 1923 r.).

# Kontrola skarbowa.

## 464.

### KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU.

Ministerstwo Skarbu udzieliło pismem z dn. 25.VII 1923 r., l. 7581, firmie Polsko-Bałtyckie Towarzystwo Handlowo-Przemysłowe w Warszawie, Bednarska 2/4, zezwolenia na przewóz i czynności ekspedycyjne, dotyczące wyrobów spirytusowych, z warunkiem ścisłego przestrzegania przepisów rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 13.IV 22. o przewozie spirytusu i wyrobów spirytusowych (Dz. U. Rz. P. Nr. 33, p. 274).

# Ruch służbowy.

## 465.

Prezydent Rzeczypospolitej postanowieniem z dnia 26 lipca 1923 roku zwolnił Dyrektora Departamentu w Ministerstwie Skarbu, **Edmunda Statkiewicza,** ze służby państwowej.

(„Monitor Polski" Nr. 178 z 1923 r.).

# Sprawy spółdzielcze.

## 466.

### Komunikat w sprawie podwyższenia opłaty za ogłoszenia rejestrowe.

Administracja „Dz. Urzęd. Min. Skarbu" zawiadamia, że z powodu znacznego wzrostu kosztów druku, opłata za ogłoszenia rejestrowe, pobierana przez Sądy ryczałtowo, podwyższona będzie od 1 września 1923 r. następująco:

1) z 30.000 do 70.000 mk. za ogłoszenia zawierające:

a) pierwszy wpis,

b) założenie oddziału,

c) zmianę, więcej niż trzech artykułów statutu;

2) z 15.000 do 35.000 mk. za każde inne ogłoszenie rejestrowe.

# OGŁOSZENIA REJESTROWE SPÓŁDZIELNI.

## ZAREJESTROWANIE SPÓŁDZIELNI.

Przedmiotem przedsiębiorstwa Spółdzielni jest: Udzielanie członkom wszelkiego rodzaju pożyczek, przyjmowanie wkładów oszczędnościowych i lokata kapitałów, pośredniczenie przy zakupie lub sprzedaży wytworów rzemieślniczych, surowców, narzędzi i maszyn oraz artykułów spożywczych i załatwianie innych czynności wchodzących w zakres obrotów pieniężnych. Spółdzielnia może zawierać wszelkiego rodzaju umowy wchodzące w zakres bankowości również z osobami obcemi, przyczem osoby te mogą korzystać z kredytu tylko zabezpieczonego zastawem rzeczowym.

Wysokość udziału wynosi 2,000 marek. Wpłata udziału następuje albo jednorazowo przy przystąpieniu do spółdzielni, albo ratami w ciągu roku od zadeklarowania.

Członkami Zarządu są: Dawid Blum, Moszek Elson i Szymon Margulis i zastępcy Berek Rzepka, Szulim Rajczyk i Chaim Segał.

Czas trwania spółdzielni jest nieograniczony. Bilanse roczne i wszelkie ogłoszenia wymagane przez prawo winny być umieszczane w czasopiśmie „Nasz Kurjer" w Warszawie.

Rok sprawozdawczy liczy się od 1-go stycznia do 31 grudnia. Zarząd składa się z 3-ch członków i 3-ch zastępców. Za spółdzielnię Zarząd podpisuje w ten sposób, że do firmy podpisujący dołączają swoje podpisy. Na wszelkiego rodzaju zobowiązaniach zaciąganych w imieniu spółdzielni powinny być umieszczone podpisy przynajmniej dwóch członków Zarządu; to samo dotyczy wszelkich pokwitowań i listów wysyłanych w imieniu Spółdzielni. Oświadczenia woli w imieniu spółdzielni składają dwaj członkowie Zarządu. Oświadczenia skierowane do spółdzielni a złożone w lokalu spółdzielni ustnie albo na piśmie jednemu członkowi Zarządu mają skutek prawny względem spółdzielni. To samo dotyczy wszelkich doręczeń. Specjalnych ograniczeń i uprawnień Zarządu statut nie przewiduje. Rozwiązanie spółdzielni następuje z przyczyn wskazanych w art. 75 Ustawy o spółdzielniach, likwidacja zaś prowadzi się zgodnie z wymaganiam art. 76 — 84 Ustawy.

---

## OGŁOSZENIE.

Do rejestru Spółdzielni przy Sądzie Okręgowym jako rejestrowym w Mławie, w dniu 17 marca 1922 r. wpisano następującą firmę:

Kasa Spółdzielcza w Grudusku z odpowiedzialnością nieograniczoną. Sedzibą Spółdzielni jest wieś i gmina Grudusk, powiatu Ciechanowskiego. Członkowie odpowiadają za zobowiązania spółdzielni zadeklarowanemi udziałami i prócz tego całym swoim majątkiem. stosownie do przepisów Ustawy o spółdzielniach Spółdzielnia oddziałów nie posiada.

Przedmiotem przedsiębiorstwa jest: krzewienie oszczędności i przyjmowanie na oprocentowanie wkładów pieniężnych, udzielanie członkom pożyczek na potrzeby gospodarcze, załatwianie innych czynności, wchodzących w zakres obrotów pieniężnych. Wkłady oszczędnościowe na oprocentowanie przyjmuje spółdzielnia zarówno od członków jak i od nieczłonków. Pożyczki mogą być udzielane tylko członkom spółdzielni.

Wysokość udziału wynosi 1000 mk. Udział może być wpłacony bądź odrazu w deklarowanej wysokości, bądź ratami w ciągu roku w czterech równych ratach kwartalnych.

Członkami Zarządu są: Wincenty Szypulski, zamieszkały w Purzycach-Rozworach, gm. Grudusk, pow. Ciechanowskiego, Józef Dmochowski i Henryk Pogorzelski, obaj zamieszkali we wsi i gminie Grudusk, powiatu Ciechanowskiego.

Czas trwania spółdzielni jest nieograniczony. Wszelkie ogłoszenia Spółdzielni winny być zamieszczone w „Czasopiśmie Spółdzielni Rolniczych" w Warszawie. Rok obrachunkowy trwa od 1 stycznia do 31 grudnia. Zarząd składa się z 3-ch członków. Zarząd podpisuje spółdzielnię w ten sposób, że pod firmą spółdzielni podpisują conajmniej dwaj członkowie Zarządu.

## OGŁOSZENIE.

Dnia 17 marca 1922 r. do rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego, jako rejestrowego w Mławie, wpisano następującą firmę:

Stowarzyszenie Budowlane w Różanie. Spółdzielnia z ograniczoną odpowiedzialnością. Siedzibą spółdzielni jest m. Różan, powiatu Makowskiego. Członkowie Spółdzielni odpowiadają za jej zobowiązania każdy do wysokości pięciokrotnej sumy swoich udziałów. Odpowiedzialność ta rozciąga się również i na zobowiązania Spółdzielni przyjete przez nią przed wstąpieniem członka.

Przedmiotem przedsiębiorstwa spółdzielni jest: a) prowadzenie wytwórni materjałów budowlanych (cegły, dachówki, wapna i t. p.).

Osoby handlujące materjałami budowlanemi, nie mogą być członkami spółdzielni. Wysokość udziału wynosi mk. 3.000. Udziały mogą być wpłacone odrazu, bądź w ciągu 3-ch miesięcy ratami. Zarządzającym Spółdzielni jest Mieczysław Rybicki, zamieszkały w Różanie; czas trwania spółdzielni jest nieograniczony, ogłoszenia spółdzielni umieszczone będą w „Gazecie Porannej", Warszawa, Zgodna Nr. 5. Zarząd jest jednoosobowy. Zarządzający prowadzi wszystkie sprawy bieżące spółdzielni, rozporządza kapitałami takowej stosownie do uchwały Walnego Zgromadzenia i Rady Nadzorczej, reprezentuje spółdzielnię wobec wszelkich władz i osób bez osobnych pełnomocnictw. Za spółdzielnię Zarządzający podpisuje w ten sposób, że pod firmą spółdzielni umieszcza swój podpis. Rozwiązanie i likwidacja spółdzielni następuje w wypadkach określonych przez Ustawę o Spółdzielniach, w sposób wskazany w Ustawie.

---

## ZAREJESTROWANIE STOWARZYSZENIA SPÓŁDZIELCZEGO.

Do rejestru spółdzielni wpisano dnia 14 marca 1922 r. Numer spółdzielni 10.

Brzmienie firmy: „Szkolnica", Spółdzielnia Związkowego Nauczycielstwa w Rzeszowie, Stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną odpowiedzialnością.

Siedzibą Spółdzielni jest miasto Rzeszów.

Rodzaj i zakres odpowiedzialności: Członkowie Spółdzielni odpowiadają za jej zobowiązania oprócz udziałów jeszcze dalszą kwotą aż do dwukrotnej wysokości deklarowanych udziałów.

Przedmiot przedsiębiorstwa: a) wyrabianie i wydawnictwo, kupowanie, sprzedawanie, branie w komis i pośredniczenie w dostarczaniu członkom i niecziłonkom wszelkich druków oraz artykułów papierowych i rysunkowych, przyborów szkolnych, środków naukowych, przedmiotów artystycznych i dewocjonaljów;

Ograniczeń co do zawierania umów z nieczłonkami statut nie przewiduje.

Udziały członków: Udział wynosi 1.000 mkp. Wpłacać go można odrazu lub w czterech równych ratach miesięcznych bezpośrednio po sobie następujących.

Członkami Zarządu są: Łaszewski Ludwik i Poherski Wojciech, nauczyciele w Rzeszowie, a ich zastępcą Strompczyński Władysław, były nauczyciel a obecnie kupiec w Rzeszowie.

Czas trwania Spółdzielni jest nieograniczony.

Pismo przeznaczone dla ogłoszeń: „Ilustrowany Kurjer Codzienny"" w Krakowie.

Rok obrachunkowy równa się kalendarzowemu.

Firmę Spółdzielni podpisują pod wyciśniętą pieczęcią dwaj członkowie Zarządu, lub jeden członek i zastępca.

Postanowienia o zastępcach: Zastępca ma te same prawa co członek Zarządu a urzęduje w razie nieobecności jednego z członków Zarządu.

Przepisy o likwidacji: Co do likwidacji Spółdzielni, obowiązują przepisy ustawy z dnia 29 października 1920 r. Dz. U. Rz. P. Nr. 111.

Rzeszów, dnia 11 marca 1922 r.

Sąd Okręgowy, Oddział V.

## OGŁOSZENIE.

Do rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Piotrkowie pod Nr. porządkowym 19, a kolejnym 1, dnia 18 marca 1922 roku, wpisano: „Kasa Spółdzielcza w Milejowie, z odpowiedzialnością nieograniczoną". Członek odpowiada za zobowiązania spółdzielni zadeklarowanemi udziałami i prócz tego całym swoim majątkiem, stosownie do przepisów ustawy o spółdzielniach. Kasa ma na celu podniesienie dobrobytu swych członków, oraz współdziałanie w ich rozwoju kulturalnym i dla osiągnięcia tego celu spółdzielnia krzewi: oszczędność i przyjmuje na oprocentowanie wkłady pieniężne, udziela członkom pożyczek na potrzeby gospodarcze, załatwia inne czynności, wchodzące w zakres obrotów pieniężnych, popiera działalność innych spółdzielni i współdziała moralnie i materjalnie w pracy kulturalno-oświatowej z zrzeszeniami drobnych rolników. Udział pojedyńczego członka wynosi 100 mk. Udział może być wpłacony bądź odrazu w deklarowanej wysokości, bądź ratami w ciągu roku w czterech równych ratach kwartalnych. Zarząd kasy stanowią: Wiktor Skolski, Jan Szymański i Andrzej Jakubiak, zamieszkali w Milejowie, gminy Krzyżanów. a) czas trwania Spółdzielni — nieograniczony, b) organ do ogłoszeń „Czasopismo Spółdzielni Rolniczych" w Warszawie, c) rok obrachunkowy — kalendarzowy, d) członków zarządu trzech. Do powzięcia prawomocnych uchwał Zarządu potrzeba obecności na posiedzeniu i zgody conajmniej dwóch członków, w tem przewodniczącego lub jego zastępcy. Zarząd podpisuje za spółdzielnię w ten sposób, że pod firmą spółdzielni podpisują conajmniej dwaj członkowie Zarządu. e) ograniczeń zarządu pozaustawowych — niema, g) likwidacja — zgodnie z art. 76 — 84 ustawy o spółdzielniach z dnia 29 października 1920 roku.

Piotrków, dnia 20 marca 1922 roku.

Sekretarz Rejestrowy:
*Stodołkiewicz.*

---

## OGŁOSZENIE.

Do rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Piotrkowie, pod Nr. porządkowym 20, a kolejnym 1, dnia 18 marca 1922 roku, wpisano:

„Spółdzielnia Oszczędnościowo-Pożyczkowa Rzemieślników Żydowskich powiatu Piotrkowskiego„ z odpowiedzialnością ograniczoną w Piotrkowie". Odpowiedzialność członka za zobowiązania spółdzielni jest dziesięciokrotna w stosunku do każdego zgłoszonego udziału. Przedmiotem spółdzielni jest: prowadzenie czynności bankowych, oraz podnoszenie sprawności gospodarczej swego środowiska przez przyjmowanie wkładów i udzielanie pożyczek. Udział pojedynczego członka wynosi 3.000 marek. Wpłata udziału następuje albo jednorazowo przy przystąpieniu do spółdzielni, albo ratami w ciągu dwunastu miesięcy. Zarząd spółdzielni stanowią: Mojżesz Feinkind, Josek Kotkowski i Icek Rubinsztein, zamieszkali wszyscy w Piotrkowie. a) czas trwania spółdzielni — nieograniczony, b) organ do ogłoszeń „Dziennik Narodowy" w Piotrkowie, d) członków zarządu trzech. Za spółdzielnię Zarząd podpisuje w ten sposób, że do firmy podpisujący dołączają swoje podpisy. Na wszelkiego rodzaju zobowiązaniach zaciąganych w imieniu spółdzielni powinny być umieszczone podpisy przynajmniej dwóch członków Zarządu, to samo dotyczy wszelkich pokwitowań i listów wysyłanych w imieniu spółdzielni, e) ograniczeń zarządu pozaustawowych — niema, g) likwidacja — zgodnie z art. 76 — 84 ustawy o spółdzielniach z dnia 29 października 1920 roku.

Piotrków, dnia 20 marca 1922 roku.

Sekretarz Rejestrowy:
*Stodołkiewicz.*

---

## OGŁOSZENIE.

Do rejestru Spółdzielni Sądu Okręgowego w Piotrkowie, pod Nr. porządkowym 18, a kolejnym 1, dnia 10 marca 1922 roku, wpisano:

„Bank Spółdzielczy Rzemieślniczo-Kupiecki z odpowiedzialnością ograniczoną w Radomsku". Odpowiedzialność członka za zobowiązania spółdzielni dziesięciokrotna w stosunku do każdego zgłoszonego udziału. Bank ma na celu: podniesienie stanu gospodarczego i ekonomicznego swych członków t. j. udzielanie członkom wszelkiego rodzaju pożyczek, przyjmowanie wkładów oszczędnościowych, lokatą kapitałów i prowadzenie czynności przekazowych i inkasowych, pośredniczenie przy zakupie lub sprzedaży wytworów rzemieślniczych, surowców, narzędzi i maszyn, oraz artykułów spożywczych. Udział pojedyńczego członka wynosi 1.000 mk. Wpłata udziału następuje albo jednorazowo przy przystąpieniu do spółdzielni albo ratami w ciągu roku od zadeklarowania. Zarząd Banku stanowią: Ludwik Weinberg, Dawid Bugajski i Jakób Rozenbaum, zamieszkali w Radomsku. a) czas trwania Banku — nieograniczony, b) organ do ogłoszeń „Nasz Kurjer" w Warszawie, c) rok obrachunkowy — kalendarzowy, d) członków zarządu trzech. Oświadczenia woli w imieniu Banku składają dwaj członkowie Zarządu, g) likwidacja — zgodnie z art. 76 — 84 ustawy o spółdzielniach z dnia 29 października 1920 roku.

Piotrków, dnia 20 marca 1922 roku.

Sekretarz Rejestrowy:
*Stodołkiewicz.*

---

## OGŁOSZENIE.

„Nr. rej. 14. Spółdzielnia spożywców pracowników kolejowych w Łowiczu, powiatu Łowickiego, ziemi Warszawskiej, z ograniczoną odpowiedzialnością — oddziałów niema.

Przedmiot przedsiębiorstwa dostarczanie członkom artykułów codziennej potrzeby w dobrym gatunku, oraz zaspakajanie innych potrzeb materjalnych i duchowych. Udział wynosi mkp. 5,000 i musi być wpłacony w całości najpóźniej w ciągu sześciu miesięcy od daty przyjęcia członka; przy wstąpieniu członek wnosi gotówką odrazu nie mniej 25% swego udziału.

Zarząd stanowią: Narkiewicz Franciszek, Rychter Juljan i Ojrzanowski Józef.

Czas trwania spółdzielni nieograniczony.

Pismo przeznaczone do ogłoszeń: „Kolejarz-Spółdzielca".

Rok obrachunkowy — kalendarzowy.

Liczba członków Zarządu trzech i, oświadczenia woli w imieniu spółdzielni składają conajmniej 2-aj członkowie.

Zarząd nie może udzielać prokury.

W razie uchwalenia likwidacji, lub przymusowego przystąpienia do takowej, Walne Zgromadzenie wybiera 3-ch likwidatorów i określa sposób likwidacji".

Rejestracji dokonano 20 marca 1922 r.

---

## OGŁOSZENIE.

Wpisano do rejestru spółdzielni, dnia 16 marca 1922 r.:

1) Brzmienie firmy i siedziba Spółdzielni: „Spółdzielnia pastwiskowa w Ogrodzonej z ograniczoną odpowiedzialnością".

2) Przedmiot przedsiębiorstwa oraz ograniczenia co do zawierania interesów z nieczłonkami: Założenie wzorowego pastwiska, dla bydła będącego własnością członków spółdzielni i podniesienie hodowli.

3) Oznaczenie zakresu rodzaju odpowiedzialności: Członkowie odpowiadają za zobowiązania spółdzielni dziesięciokrotną poręką każdego udziału.

4) Wysokość udziału, wpłat na udział i czas ich dokonywania:

Każdy członek zobowiązany jest opłacić przynajmniej jeden udział w wysokości tysiąc marek a zarazem uprawniony jest natychmiast go do rąk Zarządu złożyć.

Udziały mogą być wpłacone zaraz albo ratami, jednakowoż najpóźniej do roku administracyjnego, w którym członek do spółdzielni przystąpił.

5) Liczba członków zarządu tudzież ograniczenia uprawnień zarządu i postanowienia o zastępcach. Zarząd składa się z trzech członków, których wybiera Walne zebranie na przeciąg lat trzech.

Zarząd zastępuje spółdzielnię sądownie i pozasądownie w zakresie przez ustawę o spółdzielniach.

6) Pismo przeznaczone do ogłoszeń Spółdzielni: „Rolnik Śląski".

7) Imiona i nazwiska członków pierwszego zarządu:
Przewodniczący: Jerzy Broda w Ogrodzonej.
Zastępca przewodniczącego: Paweł Niemiec w Lesznie.
Skarbnik: Hugon Klappholz w Ogrodzonej.

8) Podpis firmy: Uskutecznia się w ten sposób, że pod firmą p) spółdzielni przez kogokolwiek napisaną lub wydrukowaną, kładzie swój podpis przewodniczący Zarządu lub jego zastępca, a nadto jeden z członków Zarządu.

Sąd okręgowy jako handlowy w Cieszynie oddział IV. dnia 16 marca 1922 r.

---

OGŁOSZENIE.

W naszym rejestrze spółdzielczym zapisano dziś pod Nr. 31:

Spółka Pedagogiczna, spółka zapisana z ograniczoną poręką w Poznaniu, Filja Tuchola. Statut sporządzony został dnia 19 lutego 1919 r. Przedmiotem przedsiębiorstwa jest wydawnictwo książek i czasopism do użytku zakładów naukowych i oświatowych jak również obrót temi przez utrzymywanie Księgarni w Poznaniu. Odpowiedzialność za każdy udział wynosi 200 mk. Dopuszczalną najmniejsza ilość udziałów wynosi 500.

Członkami Zarządu spółki są: Zygmunt Pawłowski i Dr. Władysław Łabędziński obaj z Poznania. Ogłoszenia będą dokonywane w „Poznańskim Tygodniku nauczycielstwa Polskiego". Skoro ogłoszenia wyjdą od zarządu, nosić będą firmę spółki i przepisowo 2 podpisy członków Zarządu. Gdy zaś pochodzą od Rady Nadzorczej, noszą po oznaczeniu firmy spółki dodatek „Rada nadzorcza" — i podpis przewodniczącego lub jego zastępcy. Rok czynności zaczyna się dnia 1 kwietnia, a kończy się dnia 31 marca. Oświadczenie zarządu następuje za pośrednictwem obu członków zarządu w ten sposób, iż oni pod oznaczeniem firmy umieszczają swoje podpisy. Wgląd do listy członków jest dopuszczalny w godzinach urzędowych niżej podpisanego sądu.

Tuchola, dnia 24 sierpnia 1921 r.

**Sąd Powiatowy.**

---

OGŁOSZENIE.

W rejestrze spółdzielczym zapisano przy Danspfmolkerei, Pruszcz, Fryderyk Oswald wystąpił z Zarządu, na jego miejsce obrano rolnika Emila Kiefera z Pruszcza.

Swecie, dnia 9 marca 1922 r. Sąd Powiatowy.

---

OGŁOSZENIE.

W rejestrze spółdzielni tutejszego Sądu powiatowego, wpisano dzisiaj pod Nr. 34 odnośnie do spółdzielni: Spółdzielnia Ludowa w Kościanie, z ograniczoną odpowiedzialnością", że w miejsce Romana Grodeckiego, który ustąpił, wybrano członkiem zarządu Jana Nowaka w Kościanie.

Kościan, dnia 15 marca 1922 r. **Sąd Powiatowy.**

---

OGŁOSZENIE.

W rejestrze dla stowarzyszeń wpisano dnia 28 października 1921 r. przy Stowarzyszeniu „Gospodarsko spożywcza Spółka „Dniepr", kooperatywa z ograniczoną poręką w Wołczyszczowicach, że na podstawie statutu z dnia 5 czerwca 1921 r., każdy członek odpowiada nie tylko swoim udziałem, lecz oprócz tego dalszą kwotą do dwurazowej wysokości zgłoszonego udziału.

Cel Kooperatywy jest podnosić zarobek i gospodarstwo członków wspólnym prowadzeniem przedsiębiorstwa i podnosić kulturalny poziom swoich członków.

Działalność Kooperatywy ograniczona tylko do swoich członków z wykluczeniem wszelkich interesów na korzyść osób, które nie są członkami Kooperatywy.

Wysokość udziału wynosi 70 mk. wpłata na udział najmniej połowę udziału wpłaca członek przy przyjęciu go a resztę najdalej do końca roku administracyjnego, w którym zgłosił udział. Dodatkowo zgłoszone udziały wpłaca się najdalej do roku od daty podpisania zgłoszenia.

Członkami Zarządu są: Iwan Ciupak, zarządca Fied'ko Wasil Kasiar, Mihał Płachtina prowadzący księgi, zastępcami członków Zarządu są: Michał Horniak, Mikołaj Ciupak.

Gazeta przeznaczona do ogłaszania jest „Gospodarsko-Kooperatywna" gazeta.

Liczba członków Zarządu: 3 członków i 3 zastępców. Upoważnieni do zastępstwa są 2 członków uprawy. Firmę podpisują wspólnie 2 członków Zarządu pod firmą Kooperatywy.

Do zakresu działania Rady Nadzorczej należą ustanawiania wysokości procentów od udzielonego kredytu, jak również stopy procentowej od pieniędzy przyjętych do obrotu i postanawiać wydobywanie pożyczek dla Kooperatywy, postanawiać o nabyciu, sprzedaż i budowę nieruchomości oznaczać wysokość towarowych zwrotów (rabatów) i podstawy ich rozdziału.

Przemyśl, dnia 24 września 1921 r.

**Sąd Okręgowy, Oddział IV.**

---

LIKWIDACJA STOWARZYSZENIA.

W rejestrze stowarzyszeń wpisano dnia 14 lutego 1922 r. przy stowarzyszeniu: Towarzystwo zaliczkowe „Samopomoc" w Wielkich Oczach, stowarzyszenie rejestrowane z ograniczoną odpowiedzialnością.

Uchwałą Walnego zgromadzenia z dnia 2 stycznia 1922 r. rozwiązano stowarzyszenie i zarządzono likwidację.

Likwidatorami są: dotychczasowi dyrektorzy t. j.:
Jakób Ornstein,
Michał Bauer,
Chaim Waldman,
Józef Samuel Ornstein,

Firma likwidacyjna: Towarzystwo zaliczkowe „Samopomoc", w Wielkich Oczach, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką w likwidacji.

Podpis firmy: Dwaj likwidatorzy będą wspólnie podpisywać firmę likwidacyjną.

Równocześnie wzywa się wierzycieli do zgłoszenia swych roszczeń.

Przemyśl, dnia 11 lutego 1922 r.

**Sąd Okręgowy, Oddział IV.**

---

OGŁOSZENIE.

W rejestrze stowarzyszeń wpisano dnia 7 marca 1922 r. przy stowarzyszeniu:

Spółka gospodarcza nauczycieli ludowych dla powiatu Mościckiego, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną odpowiedzialnością następujące zmiany: że na walnem zgromadzeniu członków stowarzyszenia odbytem dnia 1 lutego 1922 r. wybrano Izydora Kabarowskiego nauczyciela w Mościskach, Władysław Koczuja, kierwnika szkoły w Trzcieńcu, Julję Jaworską nauczycielkę w Zakościacn, członkami dyrekcji w miejsce ustępujących Bronisława Majera, Władysława Münza i Józefa Rybaczewskiego.

Przemyśl, dnia 4 marca 192 r.

**Sąd Okręgowy, Oddział IV.**

---

OGŁOSZENIE.

Wpis do rejestru kooperatyw, dnia 18 października 1921 r.

1) Gospodarsko spożywcza Spółka „Chleborób", Kooperatywa z ograniczoną poręką w Sarnach, powiat Jaworów. Każdy członek odpowiada swoimi udziałami i dalszą kwotą do trzy razowej wysokości deklarowanych udziałów.

2) Cel Kooperatywy jest podnosić zarobek i gospodarstwo członków wspólnym prowadzeniem przedsiębiorstwa i podnosić kulturalny stan swoich członków. Działalność Kooperatywy ograniczona tylko do swoich członków z wykluczeniem wszelkich interesów na korzyść osób, które nie są członkami Kooperatywy.

Wysokość udziału 1000 mk. Najmniej połowę udziału wpłaca członek przy jego przyjęciu, a resztę najdalej do końca roku administracyjnego w jakim zgłosił udział.

Dodatkowo zgłoszone udziały wpłaca się najdalej do roku od daty podpisania zgłoszenia. Członkami Zarządu są: Wasyl Hridowyj, Piotr Sikanda i Iwan Leśko, a zastępcami Ołeksa Brodka i Mikołaj Procak. Czas trwania Kooperatiwi nieograniczony. Gazeta przeznaczona do ogłoszenia: „Ukraiński Wistnik".

Liczba członków Zarządu: Trzech członków Zarządu i trzech zastępców. Brzmienie firmy podpisują wspólnie dwaj członkowie Zarządu. Radzie Nadzorczej zastrzeżono a ustanawiać wysokość procentów od udzielonego kredytu, a także stopy procentowej do pieniędzy przyjętych do obrotu, oraz postanawiać o staraniu się o pożyczki dla kooperatyw, b) postanawiać o nabyciu, sprzedaży i budo-

wie nieruchomości, c) oznaczać wysokość towarowych zwrotów (rabatów) i podstawy ich rozdziału.

Przemyśl, dnia 15 października 1921 r.

**Sąd okręgowy jako handl. Oddział IV.**

---

OGŁOSZENIE.

W naszym rejestrze Spółdzielni została pod Nr. 11 wpisana: Kooperatywa Robotnicza i Urzędnicza w Czersku, Spółka zapisana z ograniczoną odpowiedzialnością. Przedmiot przedsięwzięcia jest podniesienie gospodarstwa członków przez zakupno na wspólny rachunek artykułów pierwszej potrzeby i sprzedaż ich na korzyść członków. Początkowa wpłata wynosi 1000 mk.; kwota ta jest natychmiast płatna, co do dalszych udziałów wpłata każdego czasu dopuszczalna.

Członkowie zarządu są: książkowy Alfred Wilhelm, stolarz Nikodem Wilczewski, i robotnik Jan Wróbel wszyscy z Czerska. Czas trwania Spółdzielni jest nieograniczony. Ogłoszenia umieszcza się pod firmą Spółdzielni w „Monitorze Polskim", i w „Dzienniku Chojnickim", Zarząd składa się najmniej z 1 osoby, a najwięcej z trzech. Zarząd podpisuje spółdzielnię w ten sposób, że do firmy spółdzielni dołącza swe podpisy pełny zarząd o ile chodzi o sprawy pieniężne, ogólne lub organizacyjne i w sprawach handlowych podpisuje Dyrektor zarządzający. Likwidację przeprowadza zarząd.

Czersk, dnia 2 marca 1922 r. **Sąd Powiatowy.**

---

OBWIESZCZENIE.

Do rejestru handlowego, Działu Spółdzielni, sądu okręgowego w Włocławku, w dniu 15 marca 1922 r. wpisano jak następuje pod Nr. Nr.:

3. „Kasa Spółdzielcza rzemieślników i drobnych kupców m. Włocławka, z odpowiedzialnością ograniczoną", z siedzibą we Włocławku, ul. Plac Dąbrowskiego Nr. 19. Za zobowiązania Spółdzielin odpowiadają członkowie sumą równającą się dziesięciokrotnej wysokości zedeklarowanych udziałów. Celem spółdzielni jest: 1) udzielanie członkom wszelkiego rodzaju pożyczek, 2) przyjmowanie wkładów oszczędnościowych i lokatą kapitałów, 3) pośrednictwem przy zakupie lub sprzedaży wytworów rzemieślniczych, surowców, narzędzi i maszyn oraz artykułów spożywczych, 4) załatwianiem innych czynności, wchodzących w zakres obrotów pieniężnych. Osoby obce korzystają z kredytu przy zabezpieczeniu rzeczowem. Udział wynosi marek tysiąc. Wpłata udziału następuje jednorazowo przy przystąpieniu do spółki. Członkami zarządu są: 1) Mordka Zausznica, 2) Abram Radziejewski i 3) Aron Gerszonowicz. — a, czas trwania spółdzielni jest nieograniczony, b) pismem, przeznaczonem do ogłoszeń jest „Nasz Kurjer" w Warszawie. c) rok obrachunkowy kalendarzowy, d) spódzielnia liczy trzech członków zarządu. Na aktach spółdzielni oraz na wszelkich zobowiązaniach i korespondencji wymagane są podpisy dwóch członków zarządu pod stemplem firmy, e) sprawy załatwiane na wspólnem posiedzeniu Rady nadzorczej i Zarządu są następujace: 1) decyzje w sprawie wykluczenia członków, 2) nabywanie i zbywanie nieruchomości, 3) określanie najwyższej sumy kredytu udzielanego poszczególnym uczestnikom w granicach określonych przez zgromadzenie walne, 4) składanie walnemu zgromadzeniu projektu zużytkowania funduszów specjalnych, które mogą powstawać przy podziale zysków, 5) zatwierzanie przepisów, dotyczących czynności rady, poszczególnych jej wydziałów oraz zarządu i całej biurowości spółdzielni, 6) przystąpienie do związku rewizyjnego i ośrodka (centrali) finansowego oraz występowania z takowych, 7) zakładanie oddziałów spółdzielni, 8) oznaczenie rodzaju towarów i rodzajów papierów procentowych, na które mogą być udzielane pożyczki i które można nabywać na rachunek spółdzielni, 9) ustanawianie stawek procentowych i prowizyjnych od czynności spółdzielni, 10) ustanawianie pełnomocników f,—g, rozwiązanie spółdzielni następuje z przyczyn, wskazanych w art. 75 Ustawy o Spółdzielniach..

4. „Bank Spółdzielczy w Włocławku, z odpowiedzialnością ograniczoną", z siedzibą w Włocławku, ul. Cyganka Nr. 32. Za zobowiązania banku odpowiadają członkowie sumą, równającą się pięciokrotnej wysokości zadeklarowanych udziałów. Celem banku jest: 1) krzewienie oszczędności i przyjmowanie na oprocentowanie wkładów pieniężnych, 2) udzielanie członkom pożyczek na potrzeby gospodarcze, 3) popieranie działalności innych spółdzielni, 4) moralne i materjalne spółdziałanie w pracy kulturalno oświatowej z zrzeszeniami drobnych rolników. Osoby obce korzystają z kredytu przy zabezpieczeniu rzeczowem. Udział wynosi marek tysiąc; płatny przy zapisaniu się do spółdzielni. Członkami zarządu są. 1) Helena Lniska, 2) Ludwik Borzęcki i 3) Maksymiljan Gwiazdecki a) czas trwania spółdzielni jest nieograniczony; b) pismem przeznaczonem do ogłoszeń jest „Słowo Kujawskie" w Włocławku; c) rok obrachunkowy — kalendarzowy; d) spółdzielnia liczy trzech członków zarządu. Na aktach spółdzielni i na wszelkich zobowiązaniach wymagane są podpisy dwuch członków zarządu pod stemplem firmy; e) zatwierdzenia Rady nadzorczej wymagają uchwały zarządu w sprawach dotyczących: 1) przyjmowania i wykluczania członków oraz przyjmowania zgłoszeń na nowe udziały, 2) nabywania i zbywania nieruchomości, 3) określania najwyższej sumy kredytu udzielanego poszczególnym uczestnikom w granicach, określonych przez zgromadzenie walne, 4) składania walnemu zgromadzeniu projektu zużytkowania funduszów specjalnych, które mogą powstać przy podziale zysków, 5) zatwierdzanie przepisów, dotyczących czynności zarządu i całej biurowości spółdzielni, 6) przystąpienie do związku rewizyjnego i ośrodka (centrali) finansowego, oraz występowania z takowych, 7) zakładania oddziałów spółdzielni, 8) oznaczanie rodzaju towarów i rodzaju papierów procentowych, na które mogą być udzielane pożyczki i które można nabywać na rachunek spółdzielni, 9) ustalanie stawek procentowych i prowizyjnych od czynności spółdzielni, 10) ustanawiania pełnomocników f,—g, rozwiązanie spółdzielni następuje z przyczyn, wskazanych w art. 75 Ustawy o Spółdzielniach.

Wpisano w rejestrze dla Spółdzielni pod Nr. 1, następujące:

„Hromadśka Kooperatywa" zarejestrowana spółdzielnia z ograniczoną odpowiedzialnością.

Przedmiotem przedsiębiorstwa tej spółdzielni jest:

1) Prowadzić handel przedmiotami pierwszego zapotrzebowania domowego i rolnego gospodarstwa i urządzać dla nich składy tylko dla swoich członków i na ich korzyść.

Jeden udział członka wynosi 100 mk., który ma być wpłacony gotówką przy podpisaniu deklaracji przystąpienia. Każdy członek spółdzielni może mieć więcej udziałów. Po wpłacie pierwszego udziału dalsze wpłacone być mają najdalej do 6 miesięcy od dnia podpisania co do nich deklaracji.

Członkami dyrekcji wybrano na walnem zgromadzeniu odbytem dnia 14 stycznia 1921 r.

1) Bandurka Dmytra, gospodarza w Tyszkowcach, przewodniczącym;

2) Peca Wasyla s. Dmytra, gospodarza w Tyszkowcach, kasjerem:

3) Petra Bernyka Prokopa, gospodarza w Tyszkowcach, buchalterem.

a) Czas trwania spółdzielni jest nieograniczony.

b) Ogłoszenia spółdzielni dokonywane będą na tablicy w lokalu spółdzielni, a nadto o walnem zgromadzeniu w jednem ukraińskim dzienniku we Lwowie.

c) Rokiem obrachunkowym jest rok kalendarzowy.

b) Dyrekcja spółdzielni składa się z trzech członktórzy firmę spółdzielni podpisywać będą w ten sposób, że do firmy spółdzielni dołączą swoje imiona i nazwiska.

e) Członkowie dyrekcji w swojej działalności są nieograniczeni.

f) Zastępców dyrekcji statut nie przewiduje.

g) Likwidacja przeprowadza się w sposób ustawą o spółdzielni unormowany.

Data wpisu 26 marca 1921 r.

Kołomyja, dnia 15 marca 1922 r. **Sąd Powiatowy.**

---

OGŁOSZENIE.

W rejestrze dla spółdzielni należy wpisać następujące:

Spółdzielnia „Dobrobut" z ograniczoną poręką w Kołomyi.

Przedmiotem przedsiębiorstwa tej spółdzielni jest podniesienie handlu, przemysłu i życia ekonomicznego na Pokuciu i Huculszczyźnie, a dla osiągnięcia tego celu będzie spółdzielnia:

a) prowadzić hurtowy i detaliczny handel wszelkiemi wyrobami i płodami gospodarstwa wiejskiego i wytworami fabrycznemi i t. d.

Statut nie ogranicza działalności spółdzielni tylko do swoich członków.

Jeden udział członka wynosi 500 mk.

Każdy członek spółdzielni może mieć nieograniczoną ilość udziałów. Zgłoszony udział można wypłacić naraz albo w dwóch ratach do pół roku po 250 mkp., przyczem pierwsza rata musi być wpłacona zaraz przy przyjęciu członka spółdzielni. Dalsze udziały muszą być w całości zapłacone przy zgłoszeniu oprócz udziałów, które powstają z niepobranej w czasie statutem zakreślonym dywidendy.

Członkami zarządu wybrano na walnem zgromadzeniu dnia 11 września 1921 r. odbytem:

1) Omelana Załuckiego, przewodniczącym.
2) Lwa Hawrylaka, buchalterem.
3) Omelana Karaszkiewicza, kasjerem

**Zastępcami członków Zarządu:**

1) Antoniego Czerniaka,
2) Michała Bojeruka — wszystkich z Kołomyi.

a) Czas trwania spółdzielni jest nieograniczony.

b) Roczne zamknięcie rachunków z bilansem będą ogłaszane wyłożaniem ich w lokalu spółdzielni przez dni 8. Ogłoszenie tego wyłożenia i wszelkie inne ogłoszenia w sprawach spółdzielni, będą umieszczone na przeznaczonym do tego miejscu w lokalu spółdzielni,

c) Rokiem obrachunkowym jest rok kalendarzowy.

d) Dyrekcja spółdzielni składa się z trzech członków i dwóch zastępców. którzy będą podpisywać firmę spółdzielni dołączą swoje imiona i nazwiska.

e) Członkami Dyrekcji w swej działalności nie są ograniczeni.

f) Zastępcy Dyrekcji, zastępują członków Zarządu na wypadek przeszkody którego z członków tegoż,

g) Likwidacja przeprowadza się w sposób ustawą o spółdzielniach oznaczony.

Data wpisu 1 października 1921 r.

Kołomyja, dnia 15 marca 1922 r. **Sąd Okręgowy.**

---

## OGŁOSZENIE.

Wpisano w rejestrze dla spółdzielni następujące:

„Selańska kooperatywa" zarejestrowana spółdzielnia z ograniczoną odpowiedzialnością w Głuszkowie.

Przedmiotem przedsiębiorstwa tej spółdzielni jest:

1) Prowadzić handel przedmiotami pierwszego zapotrzebowania gospodarstwa domowego i rolnego i urządzeń dla nich składy, tylka dla swych człosków i na ich rzecz.

Jeden udział członka wynosi 50 mk., który ma być wpłacony gotówką przy podpisaniu deklaracji przystąpienia. Każdy członek spółdzielni może mieć więcej udziałów. Po wpłaceniu pierwszego udziału dalsze mają być wpłacone najdalej do 6 miesięcy od dnia podpisania deklaracji co do nich.

Członkami dyrekcji wybrano na walnem zgromadzeniu odbytme dnia 14 marca 1921 r.:

1) Petra Regusza, gospodarza w Głuszkowie, przewodniczącym,

2) Iemena Żabacza, gospodarza w Głuszkowie, kasjerem.

3) Wasyla Hultaja, gospodarza w Głuszkowie, buchalterem.

a) Czas trwania spółdzielni jest nieograniczony.

b) Ogłoszenia spółdzielni dokonywane będą na tablicy w lokalu spółdzielni, a oprócz tego, o walnem zgromadzeniu w jednym ukraińskim dzieniku we Lwowie.

c) Rokiem obrachunkowym, jest rok kalendarzowy.

d) Dyrekcja spółdzielni składa się z trzech członków, którzy firmę spółdzielni będą podpisywać w ten sposób, że do firmy spółdzielni dołożą swoje imiona i nazwiska.

e) Członkowie dyrekcji w swej działalności są nieograniczeni.

g) Likwidacja przeprowadza się w sposób w ustawie o spółdzielni unormowany.

Data wpisu 11 kwietnia 1921 r.

Kołomyja, dnia 15 marca 1922 r. **Sąd Okręgowy.**

---

## OGŁOSZENIE.

Wpisano do rejestru spółdzielni jak następuje:

Hospodarsko-torhowelna spiłka „Woskresenje", zarejestrowana spółdzielnia z nieograniczoną odpowiedzialnością w Padwysokiej powiat Śniatyń.

Celem spółdzielni jest podniesienie zarobku i gospodarstwa członków przez prowadzenie spólnego przedsiębiorstwa, a do przeprowadzenia tego celu będzie spółdzielnia.

a) kupować, dzierżawić i wynajmować grunta i budynki celem prowadzenia spólnego gospodarstwa, spólnemi siłami członków swych i tylko na ich rzecz.

Działalność spółdzielni ogranicza się tylko do swych członków z wyłączeniem wszelkich interesów na rzecz osób, które nie są członkami spółdzielni (§ 45 ust. 25/10 1896 i art. 7 rozp. Min. Skarbu z 18/5 1897 Z. 124 dz. p. p.).

Jeden udział wynosi 200 mk. Udział ma być wpłacony gotówką przy podpisaniu deklaracji przystąpienia.

Każdy członek spółdzielni może mieć więcej udziałów. Po zapłaceniu pierwszego udziału dalsze mają być wpłacone najdalej do 6 miesięcy od dnia podpisania co do ich deklaracji.

Członkami dyrekcji wybrano na walnem zgromadzeniu odbytem dnia 20 marca 1921 r.

1) Wasyla Diduszko, gospodarza z Podwysokiej, przewodniczącym,

2) Wasyla Gardałka Teodora, gospodarza z Podwysokiej, kasjerem,

3) Wasyla Gardałka Iwana, gospodarza w Podwysokiej buchalterem.

a) Czas trwania spółdzielni jest nieograniczony.

b) Ogłoszenia spółdzielni dokonywane będą na tablicy w lokalu spółdzielni, a oprócz tego. o walnem zgromadzeniu w jednym ukraińskim dzieniku we Lwowie.

c) Rokiem obrachunkowym, jest rok kalendarzowy.

d) Dyrekcja spółdzielni składa się z trzech członków, którzy firmę spółdzielni będą podpisywać w ten sposób, że do firmy spółdzielni dołożą swoje imiona i nazwiska.

e) Członkowie dyrekcji w swej działalności są nieograniczeni.

f) Zastępców dyrekcji statut nie przewiduje.

g) Likwidacja przeprowadza się w sposób w ustawie o spółdzielni unormowany.

Data wpisu 18 kwietnia 1921 r.

Kołomyja, dnia 15 marca 1922 r. Sąd Okręgowy.

---

## OGŁOSZENIE.

Wpisano w rejestrze dla spółdzielni następujące:

„Seleńska koperatywa" zarejestrowana spółdzielnia z ograniczoną odpowiedzialnością w Repużyńcach.

Przedmiotem przedsiębiorstwa tej spółdzielni jest:

Prowadzić handel przedmiotami pierwszego zapotrzebowania domowego i rolnego gospodarstwa i urządzać dla nich składy tylko dla swych członków i na ich rzecz.

Jeden udział członka wynosi 100 mk., który ma być wpłacony gotówką przy podpisaniu deklaracji przystąpienia.

Każdy członek spółdzielni może mieć więcej udziałów. Po wpłaceniu pierwszego udziału — dalsze mają być wpłacone najdalej do 6 miesięcy od dnia podpisania deklaracji co do nich.

Członkami dyrekcji wybrano na walnem zgromadzeniu odbytem dnia 14 marca 1921 r.:

1) Jurka Darmohraja, gospodarza w Rapużyńcach, przewodniczącym,

2) Petra Bojkowa, gospodarza w Rapużyńcach, kasjerem,

3) Osypa Petryckiego, kierownika szkoły w Repużyńcach, buchalterem.

a) Czas trwania spółdzielni jest nieograniczony.

b) Ogłoszenia spółdzielni dokonywane będą na tablicy w lokalu spółdzielni, a oprócz tego, o walnem zgromadzeniu w jednym ukraińskim dzieniku we Lwowie.

c) Rokiem obrachunkowym, jest rok kalendarzowy.

d) Dyrekcja spółdzielni składa się z trzech członków, którzy firmę spółdzielni będą podpisywać w ten sposób, firmy spółdzielni dołożą swoje imiona i nazwiska.

e) Członkowie dyrekcji w swej działalności są nieograniczeni.

f) Zastępców dyrekcji statut nie przewiduje.

g) Likwidacja przeprowadza się w sposób w ustawie o spółdzielni unormowany.

Data wpisu dnia 11 kwietnia 1921 r.

Kołomyja, dnia 15 marca 1922 r. Sąd Okręgowy.

## OGŁOSZENIE.

Wpisano w rejestrze dla spółdzielni następujące:

„Selańska Kooperatywa" zarejestrowana spółdzielnia z nieograniczoną odpowiedzialnośqcią w Targowicy polnej.

Przedmiotem przedsiębiorstwa tej spółdzielni jest:

Prowadzić handel przedmiotami pierwszego zapotrzebowania gospodarstwa domowego i rolnego i urządzać dla nich składy tylko dla swych członków i na ich rzecz.

Jeden udział członka wynosi 100 mk., który ma być wpłacony gotówką przy podpisaniu deklaracji przystąpienia.

Każdy członek spółdzielni może mieć więcej udziałów.

Po wpłaceniu pierwszego udziału dalsze wpłacone być muszą najdalej do 6 miesięcy od dnia podpisania co do nich deklaracji.

Członkami dyrekcji wybrano na walnem zgromadzeniu dnia 29 marca 1921 r. odbytem:

1) Wasyla Żypczuka, gospodarza w Targowicy polnej, przewodniczącym,

2) Dmytra Żypczuka, gospodarza w Targowicy polnej, kasjerem,

3) Fedora Iwasiuka, gospodarza w Targowicy polnej, buchalterem.

a) Czas trwania spółdzielni jest nieograniczony.

b) Ogłoszenia spółdzielni dokonywane będą na tablicy w lokalu spółdzielni, a oprócz tego, o walnem zgromadzeniu w jednym ukraińskim dzienniku we Lwowie.

c) Rokiem obrachunkowym, jest rok kalendarzowy.

d) Dyrekcja spółdzielni składa się z trzech członków, którzy firmę spółdzielni będą podpisywać w ten sposób, że do firmy spółdzielni dołożą swoje imiona i nazwiska.

e) Członkowie dyrekcji w swej działalności są nieograniczeni.

f) Zastępców dyrekcji statut nie przewiduje.

g) Likwidacja przeprowadza się w sposób w ustawie o spółdzielni unormowany.

Data wpisu 18 kwietnia 1921 r.

Kołomyja, dnia 15 marca 1922 r. Sąd Okręgowy.

## OGŁOSZENIE.

Wpisano w rejestrze dla spółdzielni następujące:

„Selańska Kooperatywa", zarejestrowana spółdzielnia z nieograniczona odpowiedzialnością w Strzelcu.

Przedmiotem przedsiębiorstwa tej spółdzielni jest:

Prowadzić handel przedmiotami pierwszego zapotrzebowania gospodarstwa domowego i rolnego i urządzać dla nich składy, tylko dla swych członków i na ich korzyść.

Jeden udział członka wynosi 50 mk., który ma być wpłacony gotówką przy podpisaniu deklaracji przystąpienia.

Każdy członek spółdzielni może mieć więcej udziałów.

Po wpłaceniu pierwszego udziału dalsze wpłacone być muszą najdalej do 6 miesięcy od dnia podpisania co do nich deklaracji.

Członkami dyrekcji wybrano na walnem zgromadzeniu dnia 27 marca 1921 r. odbytem:

1) Wasyla Skakuna, gospodarza w Strzelcu, przewodniczącym,

2) Nykołaja Maliczuka, gospodarza w Strzelcu, kasjerem,

3) Wasyla Gregolińskiego, gospodarza w Strzelcu, buchalterem.

a) Czas trwania spółdzielni jest nieograniczony.

b) Ogłoszenia spółdzielni dokonywane będą na tablicy w lokalu spółdzielni, a oprócz tego, o walnem zgromadzeniu w jednym ukraińskim dzienniku we Lwowie.

c) Rokiem obrachunkowym, jest rok kalendarzowy.

d) Dyrekcja spółdzielni składa się z trzech członków, którzy firmę spółdzielni będą podpisywać w ten sposób, że do firmy spółdzielni dołożą swoje imiona i nazwiska.

e) Członkowie dyrekcji w swej działalności są nieograniczeni.

f) Zastępców dyrekcji statut nie przewiduje.

Likwidacja przeprowadza się w sposób ustawą o spółdzielni unormowany.

Data wpisu 18 kwietnia 1921 r.

Kołomyja, dnia 15 marca 1922 r. Sąd Okręgowy.

## OBWIESZCZENIE.

Wpisano w rejestrze dla spółdzielni następujące:

„Selańska Kooperatywa", zarejestrowana spółdzielnia z nieograniczoną odpowiedzialnością w Korniowie.

Przedmiotem przedsiębiorstwa tej spółdzielni jest:

Prowadzić handel przedmiotami pierwszego zapotrzebowania gospodarstwa domowego i rolnego i urządzać dla nich składy, tylko dla swych członków i na ich korzyść.

Jeden udział członka wynosi 50 mk., który ma być wpłacony gotówką przy podpisaniu deklaracji przystąpienia.

Każdy członek spółdzielni może mieć więcej udziałów.

Po wpłaceniu pierwszego udziału dalsze wpłacone być muszą najdalej do 6 miesięcy od dnia podpisania co do nich deklaracji.

Członkami Dyrekcji wybrano na walnem zgromadzeniu dnia 3 kwietnia 1921 r. odbytem:

1) Wasyla Łaszczaka Fedora, gospodarza w Korniowie, przewodniczącym,

2) Włodzimierza Kubijewycza, gospodarza w Korniowie, kasjerem,

3) Iwana Romaniw, gospodarza w Korniowie, buchalterem.

a) Czas trwania spółdzielni jest nieograniczony.

b) Ogłoszenia spółdzielni dokonywane będą na tablicy w lokalu spółdzielni, a oprócz tego, o walnem zgromadzeniu w jednym ukraińskim dzienniku we Lwowie.

c) Rokiem obrachunkowym, jest rok kalendarzowy.

d) Dyrekcja spółdzielni składa się z trzech członków, którzy firmę spółdzielni będą podpisywać w ten sposób, że do firmy spółdzielni dołożą swoje imiona i nazwiska.

e) Członkowie dyrekcji w swej działalności są nieograniczeni.

f) Zastępców dyrekcji statut nie przewiduje.

g) Likwidacja przeprowadza się w sposób w ustawie o spółdzielni unormowany.

Data wpisu 18 kwietnia 1921 r.

Kołomyja, dnia 15 marca 1922 r. Sąd Okręgowy.

## OGŁOSZENIE.

Wpisano w rejestrze dla spółdzielni następujące:

„Selańska Kooperatywa", zarejestrowana spółdzielnia z ograniczoną poreką w Chmielowej.

Przedmiotem przedsiębiorstwa tej spółdzielni jest:

Prowadzić handel przedmiotami pierwszego zapotrzebowania gospodarstwa domowego i rolnego i urządzać dla nich składy, tylko dla swych członków i na ich korzyść.

Jeden udział członka wynosi 100 mk., który ma być wpłacony gotówka przy podpisaniu deklaracji przystąpienia

Każdy członek spółdzielni może mieć więcej udziałów.

Po wpłaceniu pierwszego udziału dalsze wpłacone być muszą najdalej do 6 miesięcy od dnia podpisania co do nich deklaracji.

Członkami Dyrekcji wybrano na walnem zgromadzeniu odbytem w dniu 5 czerwca 1921 r.:

1) Mykitę Dowymuka, gospodarza w Chmielowej, przewodniczącym,

2) Onufrego Charuha, gospodarza w Chmielowej, kasjerem,

3) Prona Ławrowa, gospodarza w Chmielowej, buchalterem.

a) Czas trwania spółdzielni jest nieograniczony.

b) Ogłoszenia spółdzielni dokonywane będą na tablicy w lokalu spółdzielni, a oprócz tego, o walnem zgromadzeniu w jednym ukraińskim dzienniku we Lwowie.

c) Rokiem obrachunkowym, jest rok kalendarzowy.

d) Dyrekcja spółdzielni składa się z trzech członków, którzy firmę spółdzielni będą podpisywać w ten sposób, że do firmy spółdzielni dołożą swoje imiona i nazwiska.

e) Członkowie dyrekcji w swej działalności są nieograniczeni.

f) Zastępców dyrekcji statut nie przewiduje.

g) Likwidacja przeprowadza się w sposób w ustawie o spółdzielni unormowany.

Data wpisu 29 sierpnia 1921 r.

Kołomyja, dnia 15 marca 1922 r. Sąd Okręgowy.

## OGŁOSZENIE.

Wpisano w rejestrze dla spółdzielni następujące:

Hospodarsko Spożywcza spiłka „Pracia" zarejestrowana spółdzielnia z ograniczoną odpowiedizalnością w Rungórach.

Przedmiotem przedsiębiorstwa tej spółdzielni jest:

Prowadzić dla swoch członków handel środkami spożywczemi, artykułami pierwszego zapotrzebowania, niealkoholicznemi napojami, przedmiotami dla gospodarstwa domowego i rolnego, dla rzemiosła i przemysłu, produktami gospodarczemi, jak zboże, bydło, mleko, skóry, urządzać magazyny tych towarów.

Działalność spółdzielni ogranicza się tyko swych członków z wyłączeniem wszekich interesów na korzyść osób, które nie są członkami spółdzielni:

Jeden udział członka wynosi 500 mk.

Najmniej połowę udziału wpłaca członek przy przyjęciu go, zaś resztę najdalej do końca roku obrotowego, w którym zgłosił udział.

Każdy członek spółdzielni może mieć więcej udziałów.

Liczba udziałów nieograniczona. Dodatkowo deklarowane udziały wpłaca się najdalej do roku od daty podpisania deklaracji. Nie wolno przyjmować deklaracji nowego udziału od członka, który nie wpłacił w pełni poprzedniego udziału.

Członkami Dyrekcji wybrano na walnem zgromadzeniu dnia 20 czerwca 1921 r. odbytem:

1) Iwana Iwasinka, w Rungórach, przewodniczącym,
2) Nykołę Stefaka, w Rungórach, kasjerem,
3) Romana Michniaka, w Rungórach, buchalterem.
1) Wasyla Żenyna, w Rungórach, zastępcą członka Dyrekcji,
2) Wasyla Mychasinka, w Rungórach, zastępcą członka Dyrekcji.

a) Czas trwania spółdzielni jest nieograniczony.

b) Ogłoszenia spółdzielni umieszczane będą na przeznaczonej do tego tablicy w lokalu spółdzielni i w każdoczesnym orbanie towarzystwa „Krajewyj sojuz rewizyjnyj", gospodarsko-kooperatywnym czasopiśmie we Lwowie.

c) Rokiem obrachunkowym, jest rok kalendarzowy.

d) Dyrekcja spółdzielni składa się z trzech członków i dwóch zastępców członków Dyrekcji. Zarząd podpisuje spółdzielnię w ten sposób, że przy firmie spółdzielni podpisują się 2 członkowie zarządu i to jest warunkiem ważności zobowiązań spółdzielni.

e) Członkowie dyrekcji w swej działalności są nieograniczeni.

f) Zastępcy Dyrekcji wchodza na wypadek przeszkody w urzędowaniu jednego z dyrektorów w nieograniczone prawa członków dyrekcji.

g) Na wypadek likwidacji lub konkursu spółdzielni poweźmie walne zgromadzenie zasady o likwidacji zgodnie z przepisami ustawy o spółdzielni.

Data wpisu 29 sierpnia 1921 r.

Kołomyja, dnia 15 marca 1922 r. Sąd Okręgowy.

## OGŁOSZENIE

Wpisano do rejestru dla spółdzielni:

Spółdzielnia przemysłowo-handlowa zarejestrowana z ograniczoną odpowiedzialnością w Peczeniżynie.

Przedmiotem przedsiębiorstwa jest nabywanie i sprzedaż wszelkich artykułów codziennego zapotrzebowania, zaopatrzenie członków w towary, stanowiące przedmiot ich przedsiębiorstwa.

Działalność spółdzielni nie jest ograniczoną tylko do interesów z członkami.

Udział członka wynosi 5.000 mkp., płatny w gotówce w całości przy przystąpieniu. Członek może mieć więcej udziałów. Wpłata dalszych udziałów następuje równocześnie z deklaracją. Członkowie odpowiadają za zobowiązania spółdzielni udziałami i dalszą kwotą, dochodzącą do dwukrotnej wysokości udziałów.

Zarząd jest dwuosobowy i składa się z pp. Dawida Dangera i Franciszka Miczki, jako dyrektorów, zastępców nie ma.

Czas trwania spółdzielni jest nieograniczony.

Rok kalendarzowy jest rokem obrachunkowym.

Ogłoszenia i zawiadomienia w sprawach spółdzielni w jednej z gazet Kołomyjskich.

Zarząd składa się z dwóch dyrektorów, którzy firmę spółdzielni podpisywać będą w ten sposób, że do firmy spółdzielni dołączą swoje imiona i nazwiska.

Zarząd nie jest w swych uprawnieniach ograniczony.

Likwidację przeprowadza zarząd łącznie z radą nadzerczą po myśli przepisów ustawowych.

Data wpisu 7 maja 1921 r.

Kołomyja, dnia 7 maja 1921 r. Sąd Okręgowy.

## OGŁOSZENIE.

W naszym rejestrze spółdzielni wpisano przy spółdzielni „Genossenschaft für den Einkauf von Fischereibedarfsgegenstände" „Westpreussen" in Konitz e. G. m. B. H., że upoważnienie likwidatorów Dr. Artura Selige z Gdańska i Gustawa Rosenowa z Złotowa po ukończeniu likwidacji wygasło.

Chojnice, dnia 18 lutego 1922 r.

Sąd Powiatowy.

## OGŁOSZENIE.

W naszym rejestrze spółdzielczym wpisano przy Bankverein Chojnice sp. z. z. n. o., że Bruno Frobenius z zarządu wystąpił dnia 31 stycznia 1920 r., i że do zastępstwa w miejsce członka zarządu Otto Grabich, który dnia 31 stycznia 1922 r. z zarządu wystąpił, upoważniono Else Krause w Chojnicach na czas od 1 lutego, aż do 30 czerwca 1922 r. włącznie.

Chojnice, dnia 15 marca 1922 r.

Sąd Powiatowy.

## OGŁOSZENIE.

W rejestrze spółdzielczym zapisano przy Deutsche Brennereigenosenschaft, spółka zapisana z ograniczoną odpowiedzialnością w Pruszczu: „Na miejsce Fryderyka Stollera wybrano do zarządu rolnika Emila Riedera z Pruszcza".

## OGŁOSZENIE.

W rejestrze spółdzielczym zapisano przy Grucznoer Spar et Darlehnskasseverein:

„W miejsce Ludwika Kutschera, wybrano do zarządu Hansa Pauly z Gruczna".

Świecie, dnia 10 marca 1922 r.

Sąd Powiatowy.

## STAN RACHUNKÓW POLSKIEJ KRAJOWEJ KASY POŻYCZKOWEJ

### na dzień 10 czerwca 1923 roku.

| A K T Y W A. | M a r e k | p o l. | Zmiany od ostatniego wykazu. |
|---|---|---|---|
| 1. Zapas kruszcu według parytetu: a) złoto | 42.906.033,26 | | |
| b) Srebro *) | 42.128.843,64 | | |
| c) Bilon zagraniczny*) | 1.268.709,09 | 86.303.585,99 | — 1.245.752,11 |
| 2. Waluty zagraniczne wart. w mk. złot. | 4.657.967,38 | | ***) |
| Różnica kurs. walut | 37.413.149.134,91 | 37.417.807.102,29 | + 15.620.950.060,62 |
| 3. Rachunki zagr. „Nostro" wart. w mk. złot. | 15.213.000,36 | | |
| Różnica kursowa na r-kach zagr. „Nostro" | 38.801.990.369,28 | 38.817.203.369,64 | — 5.083.497.446,30 |
| 4. Portfel wekslowy **) | | 524.201.977.918,— | + 74.761.298.058,50 |
| 5. Pożyczki term., tow., Otw. Kr. i ulgowe**) | | 238.634.044.560,18 | + 21.471.697.532,20 |
| 6. Dług Skarbu Państwa | | 2„582.500.000.000,— | + 205.500.000.000,— |
| 7. Pocztowa Kasa Oszczędności | | 555.250.178,53 | — 1,666.514.357,08 |
| 8. Papiery własne | | 30.501.042.684,15 | — 92.468,380,— |
| 9. Inne Aktywa | | 218.365.350.236,76 | — 44.586.262.915,92 |
| Razem | | 3„671.078.979635,54 | |

| P A S Y W A. | M a r e k | p o l. | Zmiany od ostatniego wykazu. |
|---|---|---|---|
| 1. Fundusz rezerwowy | | 50.347.758.373,94 | — bez zmiany |
| 2. Obieg banknotów | | 2„817.859.476.004,50 | + 84.065.363.129,— |
| 3. Rachunki żyrowe i natychmiast płatne zobowiązania: | | | |
| a) Centralna Kasa Państwowa i inne Kasy Państwowe i Wojskowe | 71.400.494.505,88 | | |
| b) Pocztowa Kasa Oszczędności | 10.855.137.100,79 | | |
| c) Inne rachunki | 399.426.141.133,85 | 481.681.772.740,52 | + 95.656.952.152,11 |
| 4. Inne Pasywa | | 321.189.972.516,58 | + 86.201.641.518,80 |
| Razem | | 3„671.078.979.635,54 | |

Na poczet pożyczek, przejętych 11 listopada 1918 r., wpłynęło Mk. 141.119.621.31.

Naczelny Dyrektor: (—) *Rybiński.* m. p. Vice-Dyrektor Centralnej Księgowości: (—) *Gawroński.* m. p.

Stopa procentowa 12% od dyskonta weksli. 7% od lombardu 4% Pożyczki Premjowej.
„ „ 12% od lombardu papierów wartościowych. 7% od „ 6% Bonów Złotych, kupionych za waluty obce.
„ „ 9% od „ 8% Pożyczki Złotej; 5½% od „ 5% Pożyczki Odrodzenia.

*) Wartość srebra i bilonu w/g giełdy londyńskiej w mk. złotych 19.153.542,38 mniej w stosunku do ostatniego wykazu o 1,374 478,69.

**) W tem złotych polskich 15.936.739,95

***) Różnica powstała z powodu zamiany Mn 2,216,000 w ½ markówkach srebrnych wagi 10,980,732.6 gram. czystego srebra na 341,992 gram. czystego złota.

## STAN RACHUNKÓW POLSKIEJ KRAJOWEJ KASY POŻYCZKOWEJ.

### na dzień 20 czerwca 1923 roku.

| A K T Y W A: | M a r e k | p o l. | Zmiany od ostatniego wykazu. |
|---|---|---|---|
| 1. Zapas kruszcu: według parytetu a) Złoto | 43.849.052,66 | | |
| b) Srebro *) | 39.795.226,27 | | |
| c) Bilon zagraniczny*) | 1.268.709,09 | 84.912.988,12 | — 1,390.597,97 |
| 2. Waluty zagraniczne wart. w mk. złot. | 5.417.466,98 | | ***) |
| Różnica kursowa walut | 62.452.987 249,49 | 62.458.404.716,47 | + 25.040.597.614,18 |
| 3. Rachunki Zagraniczne „Nostro" wart. w mk. złot. | 20.125.457,20 | | |
| Różnica kursowa na rachunkach zagr. „Nostro" | 102.411.064.184,41 | 102.431.189.641,61 | + 63.613.986.271,97 |
| 4. Portfel wekslowy **) | | 586.443.555.138,44 | + 62,241.577.220,44 |
| 5. Pożyczki: terminowe, towarowe, Otw. Kred. i ulgowe **) | | 266.871.250.013,— | + 28.237.205.452,82 |
| 6. Dług Skarbu Państwa | | 2„670.500.000.000,— | + 88.000.000.000,— |
| 7. Pocztowa Kasa Oszczędności | | 1.958.274.085,97 | + 1.403.023.907.44 |
| 8. Papiery własne | | 25.618.125.944,15 | — 4.882.916.740,— |
| 9. Inne aktywa | | 249.226.692.654,32 | + 30.861.342.417.56 |
| Razem | | 3„965.592.405.181,98 | |

| P A S Y W A: | M a r e k | p o l. | Zmiany od ostatniego wykazu. |
|---|---|---|---|
| 1. Fundusz rezerwowy | | 50.347.758.373,94 | bez zmiany |
| 2. Obieg banknotów | | 2„914.707.215.983,50 | + 96.847.739.979,— |
| 3. Rachunki żyrowe i natychmiast płatne zobowiązania: | | | |
| a) Centralna Kasa Państwowa i inne Kasy Państwowe i wojskowe | 105.914.900.453,51 | | |
| b) Pocztowa Kasa Oszczędności | 36.886.125.483.57 | | |
| c) Inne rachunki | 505.392.834.477,91 | 648 193.860.414,99 | + 166.512.087.674,47 |
| 4. Inne pasywa | | 352.343.570.409,55 | + 31.153.597.892,97 |
| Razem | | 3„965.592.405.181,98 | |

Na poczet pożyczek, przejętych 11 listopada 1918 r., wpłynęło Mk. 141.119.621,31.

Naczelny Dyrektor: (—) *Rybiński.* m. p. Vice-Dyrektor Centralnej Księgowości: (—) *Gawroński.* m. p.

Stopa procentowa 12% od dyskonta weksli. 7% od lombardu 4% Pożyczki Premjowej
„ „ 12% „ lombardu papierów wartościowych. 7% „ 6% Bonów Złotych, kupionych za waluty obce.
„ „ 9% „ „ 8% Pożyczki Złotej. 5½% „ 5% Pożyczki Odrodzenia.

*) Wartość srebra i bilonu w/g giełdy londyńskiej w. mk. złotych 18.524.560,61 mniej w stosunku do ostatniego wykazu o 628,981.77.

**) W tem złotych polskich: 17,372,696.—.

***) Różnica powstała z powodu zamiany Mn 2,329,000 w 1 markówkach srebrnych wagi kg. 11,519'267 czystego srebra na kg. 347'989 czystego złota.

# STAN RACHUNKÓW POLSKIEJ KRAJOWEJ KASY POŻYCZKOWEJ

## dnia 30 czerwca 1923 roku.

| A K T Y W A: | M a r e k | p o l. | | Zmiany od ostatniego wykazu. |
|---|---|---|---|---|
| 1. Zapas kruszcu: według parytetu a) Złoto | 43.877.394,45 | | | |
| b) Srebro *) | 39.812.835,70 | | | |
| c) Bilon zagraniczny *). | 1.269.065,41 | 84.959.295,56 | + | 46.307,54 |
| 2. Waluty zagraniczne wart. w mk. złotych | 5.865.280,10 | | | |
| Różnica kurs. walut | 67.538 289.998,88 | 67 544.155.278,98 | + | 5.085.750.562,51 |
| 3. Rachunki Zagr. „Nostro" wart. w mk. złotych | 26.654.887,70 | | | |
| Różnica kursowa na r-kach zagr. „Nostro" | 276.479.633.639,41 | 276.506.288.527,11 | + | 174,075.098.885,50 |
| 4. Portfel wekslowy | | 627.399.466.532,44 | + | 40.955.911.394,— |
| 5. Pożyczki: term., tow., Otw. Kr. i ulgowe | | 310.862.703.733,— | + | 43.991.453.720,— |
| 6. Dług Skarbu Państwa | | 2,,996.500.000.000,— | + | 326.000.000.000,— |
| 7. Pocztowa Kasa Oszczędności | | 1.765.167.480,17 | — | 193.106.605,80 |
| 8. Papiery własne | | 32.563.919.189,15 | + | 6,945.793.245.— |
| 9. Inne Aktywa | | 289.567.931.392,77 | + | 40 341 238 738,45 |
| Razem Mk. | | 4,,602.794.591.429,18 | | |
| **P A S Y W A:** | | | | |
| 1. Fundusz rezerwowy | | 50.347.758.373,94 | | bez zmiany |
| 2. Obieg banknotów | | 3,,566.649.071.959,50 | + | 651.941.855.976,— |
| 3. Rachunki żyrowe i natychmiast płatne zobowiązania: | | | | |
| a) Centralna Kasa Państwowa i inne Kasy Państwowe i Wojskowe | 104.130.342.444,55 | | | |
| b) Pocztowa Kasa Oszczędności | 4.441.275.177,01 | | | |
| c) Inne rachunki | 504.686.702.909,30 | 613.258.320.530,86 | — | 34.935.539.884,13 |
| 4. Inne Pasywa | | 372.539.440.564,88 | + | 20.195.870.155,33 |
| Razem Mk. | | 4,,602.794.591.429,18 | | |

Na poczet pożyczek przejętych 11 listopada 1918 r. wpłynęło Mk. 141.119.621,31.

p. o. Naczelnego Dyrektora: (—) *Rybiński.* Za Dyrektora Centralnej Księgowości: (—) m. p. *Orzechowski.*

Stopa procentowa 12% od dyskonta weksli, a od lombardu pożyczek premiowych 7%.
„ „ 12% „ lombardu papierów wartościowych.
„ „ 9% „ „ 8% Pożycki Złotej.

*) Wartość srebra i bilonu w/g giełdy londyńskiej w mk złotych 18,039,437.19 mniej w stosunku do ostatniego wykazu o 485,123.42.

**) W tem złotych polskich 21,234,613.—.

# STAN RACHUNKÓW BANKU PRZEMYSŁOWCÓW POLSKICH

## na dzień 28 lutego 1923 roku (brutto).

STAN CZYNNY.

| | | Mk. | i fen. |
|---|---|---|---|
| Kasa: | | | |
| a) gotowizna | 488155217.56 | | |
| b) 5% bil. skarb. | 5700000.— | 493855217 | 56 |
| Pozostałość w Polskiej Kraj. Kasie Pożyczkowej | | 65904702 | 60 |
| Pozostałość w Pocztowej Kasie Oszczędności | | 2231189 | 90 |
| Pieniądze zagraniczne | | — | — |
| Przekazy i weksle zagraniczne | | — | — |
| Papiery procentowe własne: | | | |
| a) papiery państwowe | 8650000.— | | |
| b) papiery hypot. i komun. | — | | |
| c) akcje | 5947395.— | 14597395 | — |
| Papiery procent. kapitału zapasowego. | | 9800000 | — |
| Weksle zdyskontowane | | 2172283212 | 45 |
| Rachunki otwartego kredytu: | | | |
| a) zabezpiecz. pap. publ. | 454534723.— | | |
| b) zabezpiecz. wekslami | 674298145.04 | | |
| c) zabezpiecz. innemi wartośc. | 298002917.— | 1426835785 | 04 |
| Pożyczki terminowe: | | | |
| a) zabezp. pap. publiczn. | 666610.39 | | |
| b) zabezp. innemi wartościami | 20396170.49 | 21062780 | 88 |
| R-ki korespondentów (loro): | | | |
| a) korespondenci krajowi | 230247922.96 | | |
| b) korespond. zagraniczni | — | 230247922 | 96 |
| Pozatem poręczenia 648535250.— | | | |
| R-ki nasze u korespond. (nostro): | | | |
| a) w bankach krajowych | 38063558.77 | | |
| b) w bankach zagraniczn. | 21668299.73 | 59731858 | 50 |
| Nieruchomości | | 14296302 | — |
| Koszty handlowe 1923 r. | | 145005280 | 12 |
| Inkaso weksli | | 298495454 | 80 |
| Rachunki z Oddziałami | | 164365240 | — |
| Różna rachunki | | 137236180 | 30 |
| Koszty handlowe 1922 r. | | 253597402 | 93 |
| | | 5509545925 | 04 |

STAN BIERNY.

| | | Mk. | i fen. |
|---|---|---|---|
| Kapitał zakładowy | | 200000000 | — |
| Kapitał zapasowy ustawowy | | 42939454 | 52 |
| Inne rezerwy | | 670700 | — |
| Wkłady: | | | |
| a) terminowe | 82995631.19 | | |
| b) rachunki czekowe | 1335731418.91 | 1418727050 | 10 |
| Redyskonto weksli*) | | 1686424755 | 39 |
| Rachunki korespondentów (loro): | | | |
| a) korespondenci krajowi | 479269118.51 | | |
| b) korespond. zagraniczni | 1773500.— | 481042618 | 51 |
| Pozatem poręczenia 648535250.— | | | |
| R-ki nasze u korespond. (nostro): | | | |
| a) w bankach krajowych | 210931945.47 | | |
| b) w bankach zagraniczn. | 313485526 77 | 524417472 | 24 |
| Procenty i prowizje 1923 r. | | 183123528 | 23 |
| Różni za inkaso | | 283690894 | 55 |
| Rachunki z Oddziałami | | 140820456 | — |
| Różne rachunki | | 161269404 | 15 |
| Procenty i prowizje 1922 r. | | 384929105 | 75 |
| Dywidenda za 1921 rok | | 1490484 | 90 |
| | | 5509545925 | 04 |

*) W tym 467500000.— mk. — weksle z tytułu kredytów specjalnych w P. K. K. P. zaopatrzone w żyro Banku.

# BANK HANDLOWY W WARSZAWIE

**Instytucja Centralna — Warszawa Traugutta 7/9.**
**5 Oddziałów miejskich w Warszawie — Oddział w Gdańsku.**
**36 Oddziałów prowincjonalnych w Polsce.**

## Stan rachunków w dniu 30 listopada 1922 roku.

| STAN CZYNNY. | | |
|---|---|---|
| Gotowizna w kasie | Mk. | 2674052661.31 |
| Polska Kraj. Kasa Poż. i Poczt. Kasa Oszczędności | „ | 2929195286.09 |
| Waluta i dewizy obce | „ | 1264423099.97 |
| Skup weksli | „ | 19027252422.43 |
| Papiery procentowe własne: | | |
| państwowe polskie | „ | 56303609.22 |
| pozostałe papiery | „ | 89145066.89 |
| Papiery procentowe funduszu rezerwowego | „ | 77304723.— |
| Wylos. papiery proc. i kupony | „ | 4473715.— |
| Pożyczki na zastaw pap. publicznych | „ | 1085429391.36 |
| Korespondenci—dłużnicy | „ | 25741026679.26 |
| Pozatem poręczenia Mk. 4585804645.17 | | |
| Rachunek z Oddziałami Banku | „ | 7132055423.99 |
| Weksle do inkasa | „ | 7010895443.75 |
| Inkaso u Korespondentów | „ | 7000634244.50 |
| Nieruchomości | „ | 142454911.19 |
| Wydatki bieżące | „ | 3552431161.77 |
| Rachunki przechodnie | „ | 1090072866.49 |
| | Mk. | 78877150706.22 |

| STAN BIERNY. | | |
|---|---|---|
| Kapitał zakładowy | Mk. | 162000000.— |
| Fundusz rezerwowy | „ | 81000000.— |
| Rezerwa specjalna | „ | 73369200.— |
| Wkłady: | | |
| a) rachunki czekowe | „ | 6530279845.60 |
| b) lokacje | „ | 780156451.96 |
| Korespondenci—wierzyciele | „ | 35135355244.09 |
| Pozatem poręczenia Mk. 4585804645.17 | | |
| Weksle redyskontowane*) | „ | 9222269008.24 |
| Rachunek z Oddziałami Banku | „ | 7337589518.91 |
| Różni za inkaso | „ | 14126750925.85 |
| Dywidendy niepodniesione | „ | 23132853.11 |
| Procenty i prowizje | „ | 3948456403.69 |
| Rachunki przechodnie | „ | 1456191254.77 |
| | Mk. | 78877150706.22 |

*) W tem 2182 miljony marek — weksle z tytułu kredytów specjalnych w P. K. K. P., zaopatrzonych w żyro Banku.

# POLSKI BANK KOMUNALNY, Spółka Akcyjna.

**Stan rachunków na dzień 1-go lutego 1923 r.**

| STAN CZYNNY. | | Mk. i fen. |
|---|---|---|
| Gotowizna w kasie | 48,880,585.10 | |
| Pozostałość w P. K. K. P. | 40,575,372 54 | |
| Pozostałość w. P. K. O. | 42,873,775.21 | |
| 5% obligi państwowe | 10,000,000 — | 142,329,732 85 |
| Pieniądze zagraniczne | 4,601,000.— | |
| Przekazy i weksle zagran. | 3,673,270.— | 8,274,270.— |
| Papiery procentowe własne | | 17,151,744.23 |
| Weksle zdyskontowane | | 52,000,000.— |
| Pożyczki terminowe | 3,940,700,000.— | |
| Pożyczki długoterm. w oblig. | 365,070,273.77 | |
| Raty bieżące | 5,227,599.— | 4,310,997,872.77 |
| a) r-ki otwartego kredytu | 13,654,810.— | |
| Udzielone gwarancje | 1,775,852,803.24 | 1,789,507,613.24 |
| b) r-ki lorowe osób i firm handl.-przem. i innych | | 9,049,050.43 |
| Nostro-banki krajowe | | 706,610,127.— |
| Nieruchomości | 58,369,700.— | |
| Amortyzacja | 2,069,685.— | 56,300,015.— |
| Koszty handlowe | | 26,706,144.95 |
| Inkaso weksli | | 500,000.— |
| Rachunki przechodnie | | 37,865,558.33 |
| Rachunki różne | | 211,593,320.10 |
| | | 7.368,885,448.90 |

| STAN BIERNY. | | Mk. i fen. |
|---|---|---|
| Kapitał zakładowy | | 50,000,000.— |
| Kapitał zapasowy ustawowy | | 644,634.10 |
| Inne rezerwy | | 1,146,085.13 |
| Obligacje w obiegu | | 370,112,000.— |
| Wkłady: | | |
| a) terminowe | 4,474,500,000.— | |
| b) r-ki czekowe | 415,204,068 92 | |
| c) salda kredytowe r-ków otwart. kred. i lorowych osób i inst. hand. przem. i innych | 699,818.55 | |
| d) inne koresp. zagran. | 5,708,556.— | 4,896,112,443.47 |
| Redyskonto weksli | | 19,000,000.— |
| Loro-banki krajowe | | 6,166,518.74 |
| Wierzyciele z tytułu gwarancji | | 1,775,852,803.24 |
| Procenty i prowizje | 106,686,107.34 | |
| Fund. na opł. kup. od oblig. | 14,804,462 96 | 121,490,570.30 |
| Różni za inkaso | | 500,000.— |
| Rachunki przechodnie | | 30,035,561.50 |
| Różne | | 97,824,832.42 |
| | | 7,368,885,448.90 |

**Bilans Stowarz. Spoż. „BACZNOŚĆ" w Fajsławicach.** Stan czynny: gotówka w kasie 387,494.70, towary 3,542,388.09, ruchomości 116,331.58, różni 14,226.46, r-k przechodni 83,056.—. Ogółem 4,143,496.83. Stan bierny: udziały 241,600.—, fundusz społeczny 221,322.82, fundusz specjalny 12,768.—, różni 929,228.66, nadwyżka 2,738,577.35. Ogółem 4,143,496.83.

**Bilans na 31 grudnia 1922 r. Domu Handlowo-Komisowo-Ekspedycyjnego JANOWSKI i S-ka dawn. „G. Iwanoff", Sp. z ogr. odp.** Stan czynny: gotówka w kasie 870,498.—, pozostałość w P. K. O. 1,371,005.19, należność na r-kach korespondentów 1,339,933.—, należność w zaliczeniach 82,550.—, papiery procentowe własne 203,858.—. Stan bierny: kapitał wkładowy 300,000.—, kapitał rezerwowy 100,000.—, pozostałość na r-kach korespond. 2,173,245.—, banki 278,421.—, straty i zyski 1,016,178.19.

**Rachunek strat i zysków:** wydatki 8,544,271.52, wpływy 9,560,449.71, czysty zysk 1,016,178.19.

**Bilans na 1/I 1923 r. Pracowni Wyrobów Szklanych J. NOWOTNY i S. BURCHARDT. Sp. z ogr. odp. w Warszawie.** Stan czynny: kasa 586,149.41, banki 3,206,421.34, weksle 3,194,125.—, papiery % 1,100.—, dłużnicy 11,038,905.—, zapasy 9,612,786.50, maszyny i narzędzia 460,246.—, towary 1,970,010.—, nieruchom. 14,185,532.—, ruchom. 230,401.—, suma 44,485,676 25. Stan bierny: kapitał zakładowy 2,930,000.—, kapitał amortyzacyjny 346,344.50, wierzyciele 6,194,868.80, sumy przech. 558,490.—. Zysk 34,455,972.95. Suma 44,485,676.25.

**Rachunek strat i zysków.** Winien: materjały i sur. 55,098,042.40, koszty handlowe 3,293,838.73, koszty fabr. 10,163,390.45, pensje zarządu 9,722,413.42, amortyzacje 266,065.70, zysk 34,455,972.95. Suma 112,999,723.65. Ma: zysk b-tto na produkcji 112,999,723.65. Suma 112,999,723.65.

# BANK DYSKONTOWY WARSZAWSKI

## Instytucja centralna — ulica Fredry 8, dom własny.

ODDZIAŁ MIEJSKI — Nalewki 26. ODDZIAŁ CENTRALNY -- Senatorska 22, d. wł.
ODDZIAŁ we LWOWIE — ul. 3 Maja 14. ODDZIAŁ w DROHOBYCZU. Ekspozytura w Borysławiu.

**Stan rachunków w dniu 30 listopada 1922 r.**

| STAN CZYNNY. | Marki | i fen |
|---|---|---|
| Gotowizna w kasie | 647,640,085 | 77 |
| Pozostałość w P. K. K. P. | 1,100,642,486 | 56 |
| Pozostałość w P. K. O. | 152,452,567 | 04 |
| Skup weksli | 1,711,960,753 | 42 |
| Weksle i frachty do inkasa | 842,493,528 | 52 |
| Pożyczki na zastaw pap. publ. | 80,525,813 | 83 |
| Papiery publiczne własne | 505,785,477 | 45 |
| Weksle i monety zagraniczne | 62,083,247 | 35 |
| Korespondenci: | | |
| a) Loro | 11,057,244,474 | 59 |
| b) Nostro | 758,037,920 | 04 |
| c) Weksle u korespondentów | 540,292,900 | 94 |
| Wydatki bieżące | 585,395,236 | 66 |
| Nieruchomości | 1,960,000 | — |
| Rachunki z oddziałami | 1,209,260,532 | 44 |
| Różne rachunki | 563,318,713 | 80 |
| | 19,829,094,738 | 42 |

| STAN BIERNY. | Marki | i fen. |
|---|---|---|
| Kapitał zakładowy | 216,000,000 | — |
| Kapitał zapasowy | 108,000,000 | — |
| Inne rezerwy | 400,000,000 | — |
| Pozostałość zysków | 13,471,285 | 93 |
| Wkłady i rachunki przekazowe | 646,991,895 | 60 |
| Korespondenci: | | |
| a) Loro | 12,841,391,821 | 70 |
| b) Nostro | 2,431,675 | — |
| „) Weksle do zainkasowania | 1,382,786,429 | 46 |
| Procenty i komisowe | 970,184,927 | 79 |
| Rachunki z Oddziałami | 1,612,177,091 | 03 |
| Różne rachunki | 1,635.658,611 | 91 |
| | 19,829,093,738 | 42 |

# Bilans Banku Zjednoczonych Ziem Polskich

**na dzień 31 grudnia 1922 r.**

| STAN CZYNNY. | | Marki i fenigi. |
|---|---|---|
| Gotowizna w kasie | | 1,461,523,584.47 |
| Pozostałość w P. K. K. P. | | 257,974,207.32 |
| Pozostałość w P. K. O. | | 79,055,860.71 |
| Pieniądze zagraniczne | | 7,486,440.65 |
| Papiery procentowe własne: | | |
| a) papiery państwowe | 129,694,896.27 | |
| b) papiery hipot. i komun. | 49,784,273.92 | |
| c) akcje | 184,022,170.55 | 363,501,340.74 |
| Weksle zdyskontowane | | 2,267,244,325.82 |
| Różni za poręczenia | | 177,226,312.— |
| Rachunki otwartego kredytu: | | |
| a) zabezpieczone papier. publiczn. | 985,091,355.91 | |
| b) zabezpieczone weksl. | 693,231,912.67 | |
| c) zabezpieczone innemi wartościami | 232,069,289.— | 1,910,392,557.58 |
| Pożyczki terminowe: | | |
| a) zabezpieczone papier. publiczn. | 1.037,143.10 | |
| b) zabezpieczone innemi wartościami | — | 1.037,143.10 |
| Rachunki korespondentów (Loro) | | 585,974,618.75 |
| Rachunki nasze u korespondentów (Nostro) | | 1.391,577,398.85 |
| Nieruchomości | | 41,039,748.53 |
| Ruchomości | | 29,391,424.— |
| Koszty handlowe | | 829,796,380.74 |
| Inkaso weksli | | 915,043,974.— |
| Rachunki z oddziałami | | 752,251,599.58 |
| Różne rachunki | | 541,590,103.66 |
| Ogółem | | 11,612,107,020.50 |

| STAN BIERNY. | | Marki i fenigi. |
|---|---|---|
| Kapitał zakładowy | | 200,000,000.— |
| Kapitał zapasowy ustawowy | | 33,507,844.68 |
| Kapitał zasobowy specjalny | | 2,393,675.26 |
| Fundusz stypendjalny | | 1,821,000.— |
| Wkłady: | | |
| a) terminowe | 415,298,993.32 | |
| b) rachunki czekowe | 3,940,218,042.40 | 4,355,517,035.72 |
| Redyskonto weksli | | 951,569,768.95 |
| Zobowiązania pożyczające | | 177,226,312.— |
| Rachunki korespondentów (Loro) | | 2.211.338,64818 |
| Rachunki nasze u korespondentów (Nostro) | | 392,441,699.47 |
| Procenty i prowizje | | 889,845,333.36 |
| Różni za inkaso | | 1,046,615,081.12 |
| Rachunki z oddziałami | | 770,505,981.27 |
| Różne rachunki | | 579,324,640.49 |
| Ogółem | | 11.612.107.020.50 |

**Towarzystwo Akcyjne K. Plowkiewicz i S-ka w Warszawie. Bilans na 31 grudnia 1921 r.**

Stan czynny: Nieruchomość 141,155.38, Urządzenia fabryczne 120,764.92, Zapasy towarów 3,518,963.50, Dłużnicy 6,274,092.90, Gotówka w kasie Towarzystwa i w bankach 1,507,845.66, Pożyczka Państwowa 126.400.—. Razem 11,689,222.36. Stan bierny: Kapitał zakładowy 648,000.—, Kapitał zasobowy 125,045.59, Kapitał amortyzacyjny 249,112,35, Wierzyciele 7,815,368.15, Sumy przechodnie 6,000.—, Pozostałość zysku z r. 1920 5,437.71, Zysk do podziału 2,8040,258.56. Razem 11,689,222,36. **Rachunek strat i zysków:** Asekuracja 69,939,20, Pensje Zarządu i Komisji Rewiz. i urzędników 1,719,500.—, opał i światło 1,231,665.—, Kasa chorych 59,239.40, Utrzymanie posesji 702,776.—, Podatki 24,583 24, Koszta handlowe 146,198.70, Zapomogi 40,000.—, procenty 302,838.30, Reperacje 335,384.55, Cele społeczne 2,000.—, Zysk 2,840,258.56. Razem 7,474,382.95. Fabrykacja 7,474,382.95. **Podział zysku:** Zysk za rok 1921 wynosi 2,840,258.56, pozostałość z r. 1920 5,437.71. Razem 2,845,696.27 odlicza się: 10% na kapitał zasobowy 284,026.76, 5% na amortyzacje nieruchomości 7,057.80, tantjema dla Zarządu, Komisji rewizyjnej, Dyrektora Zarządzającego i gratyfikacje dla urzędników 941,188.—, podatek przemysłowy od zysku 849,960.—. Razem 2,082,232.56, pozostaje 763,463.71, przeznaczono: 25% dywidendy za rok 1921 162,000.—, 75% superdywidendy za r. 1921 324,000.—, na cele społeczne 250,000.—. Razem 736,000.— pozostałe Mk. 27,463.71 przenieść na rok następny.

# BILANS BANKU ZWIĄZKÓW ZIEMIAN, Sp. Akc.

**na dzień 31-go grudnia 1922 roku.**

Instytucja Centralna — Warszawa, Kopernika 30.

Oddziały — Białystok, Bielsk Podlaski, Ciechanów, Częstochowa, Jędrzejów, Konin, Kutno, Lipno, Lublin, Łęczyca, Mława, Opatów, Płock, Piotrków, Radom, Radomsko, Równe, Włoszczowa, Wysokie-Mazowieckie, Zamość.

Ajentury — Busk, Ciechanowiec, Hajnówka, Przasnysz, Sierpc.

STAN CZYNNY.

| | | |
|---|---|---|
| Gotowizna w kasie | Mk. | 1,104,488,780.71 |
| Pozostałość w P. K. K. P. | „ | 401,239,866.53 |
| „ w P. K. O. | „ | 39,979,328.51 |
| 5% bilety skarbowe | „ | 201,539,341.— |
| Waluty | „ | 31,491,311.— |
| Papiery procentowe własne | „ | 364,734,542.— |
| Kupony i listy wylosowane | „ | 12,008.— |
| Udziały w przeds. przem. | „ | 110,135,873.— |
| Weksle zdyskontowane | „ | 2,187,432,502.— |
| Weksle specjalne | „ | 836,690,525.— |
| Weksle protestowane | „ | 100,000.— |
| Rachunki otw. kredytu | „ | 328,232,705.— |
| „ bieżące | „ | 2,224,202,529.— |
| Zastawy terminowe | „ | 19,770,094.— |
| Rachunki korespondentów „Loro" | „ | 282,571,607.— |
| „ „ „Nostro" | „ | 410,718,404.— |
| Nieruchomość | „ | 2,530,000.— |
| Ruchomości biurowe | „ | 46,280,444.— |
| Inkaso weksli | „ | 1,054,630,732.— |
| Inkaso u różnych | „ | 561,936,904.— |
| Rachunki Centrali z Oddziałami | „ | 1,496,655,234.— |
| „ Oddziałów z Oddziałami | „ | 51,700,594.— |
| Wydział Towarowy | „ | 683,035,667.— |
| Sumy przechodnie | „ | 916,823,244.29 |
| Rachunki gwarancyjne | „ | 1,013,938,889.— |
| | Mk. | 14,370,871,125.04 |
| Depozyty | „ | 1,222,084,428.— |

STAN BIERNY.

| | | |
|---|---|---|
| Kapitał zakładowy | Mk. | 300,000.000.— |
| „ zapasowy | „ | 78,225,665.94 |
| „ rezerwowy | „ | 11,542,765.— |
| Lokaty | „ | 654,031,478.— |
| Rachunki czekowe | „ | 3,572,103,315.— |
| „ otwartego kredytu | „ | 21,401,310.— |
| „ bieżące | „ | 258,554,384.— |
| Redyskonto | „ | 1,054,868,339.— |
| „ kredytu specjalnego | „ | 836,690,525.— |
| Rachunki korespondentów „Loro" | „ | 1,037,585,445.— |
| „ „ „Nostro" | „ | 524,737,495.— |
| Kasa Przezorności i Pomocy | „ | 4,229,514.— |
| Przekazy | „ | 169,736,805.— |
| Różni za inkaso | „ | 1,660.840,910.— |
| Należności skarbowe | „ | 13,615,425.10 |
| Opłaty stemplowe | „ | 491,285.— |
| Procenty dotyczące 1923 r. | „ | 8,713,485.— |
| Dywidenda 1920 r. | „ | 124,940.— |
| „ 1921 r. | „ | 4,826,597.50 |
| Rachunki Oddziałów z Centralą | „ | 1,496,655,234.— |
| Rachunki Oddziałów z Oddziałami | „ | 38,473,728.— |
| Wydział towarowy | „ | 147,983,036.— |
| Sumy przechodnie | „ | 1,020,726,227.93 |
| Wierzyciele z tytułu gwarancji | „ | 1,013,938,889.— |
| Straty i zyski | „ | 440,774,326.57 |
| | Mk. | 14,370,871,125.04 |
| Różni za depozyty | „ | 1,222,084,428.— |

## Rachunek strat i zysków za rok 1922.

WINIEN.

| | | |
|---|---|---|
| Koszty organizacji Centrali | Mk. | 752,455.— |
| „ „ Oddziałów | „ | 29,866,140.— |
| 10% amortyzacji ruchomości centrali | „ | 1,748,940.— |
| Strata Oddziałów | „ | 13,249,530.— |
| Koszty handlowe Centrali | „ | 486,460,819.22 |
| Czysty zysk | „ | 440,774,326.57 |
| | Mk. | 972,852,210 79 |

MA.

| | | |
|---|---|---|
| Procenty i prowizje | „ | 332,489,144.04 |
| Różnice kursowe | „ | 15,647 623.— |
| Zysk na papierach procent. i akcjach | „ | 269,561,163.75 |
| „ Oddziałów | „ | 355,154,280.— |
| | Mk. | 972,852,210.79 |
| Czysty zysk | „ | 440,774,326.57 |

# Bilans Spółdzielczego Banku Handlowego, Spółka z ogr. odp. w Kielcach

**w dniu 31 grudnia 1922 roku.**

| | | |
|---|---|---|
| Gotówka | Mk | 4,851,543.— |
| Papiery %% | „ | 281.— |
| Skup weksli: | | |
| I w portfelu | „ | 35,983,850.— |
| II w redyskoncie | „ | 12,137,500.— |
| R-k przekaz. w P. K. K. P. | „ | 126,138.— |
| Koresp. Nostro | „ | 361,774.— |
| Ruchomości | „ | 1,147,500.— |
| | Mk. | 54,636,405.— |

| | | |
|---|---|---|
| Kapitał udziałowy | Mk. | 9,625,000.— |
| R-ki bieżące | „ | 28,160,854.— |
| Sumy przechodnie | „ | 2,000,000.— |
| Różni za inkaso | „ | 1,948,535.— |
| Weksle zredyskontowane | „ | 12,137,500.— |
| Odsetki pobrane za rok nast. | „ | 428,000.— |
| Pod. i opł. skarb | „ | 24,073.— |
| Zysk czysty | „ | 312,443.— |
| | Mk. | 54,636,405.— |

## Rachunek strat i zysków za rok 1922.

| | | |
|---|---|---|
| Procenty od redyskonta | Mk. | 422,556.— |
| Procenty od rach. bieżąc. | „ | 255,445.— |
| Koszty handlowe | „ | 5,157,080.— |
| Koszty organizacyjne | „ | 800,000.— |
| Amortyzacja ruchomości | „ | 127,500.— |
| Czysty zysk | „ | 312,443.— |
| | Mk. | 7,075,024.— |

| | | |
|---|---|---|
| Procenty pobrane | Mk. | 2,122,634.— |
| Prowizje pobrane | „ | 4,950,290.— |
| Zysk na pap. wart. | „ | 2,100.— |
| | Mk. | 7,075,024.— |

**Podział zysków:** Cały zysk w wysokości Mk. 312,443.— został przekazany do kapitału zapasowego.

Sprawozdanie niniejsze zostało zatwierdzone przez Ogólne Zebranie w dniu 4 lutego 1923 r.

Członkowie Zarządu: A. J. Moszkowicz i Ch. Frydman.

Buchalter: K. Kluska.

# BANK TOWAROWY S. A.

**Stan Rachunków na dzień 28 lutego 1923 roku.**

STAN CZYNNY.

| | |
|---|---|
| Gotowizna w kasie | 360,149,378.— |
| Pozostałość w P. K. K. P., P. K. O. i 5% bil sk. | 311,001,225.— |
| Waluta zagraniczne | 140,856,381.— |
| Papiery publiczne własne | 77,260,195.— |
| Weksle zdyskontowane | 545,682,234.— |
| Otwarty kredyty | 594,323,992.— |
| Korespondenci Loro | 2,140,364.— |
| „ Nostro | 549,509,101.— |
| Koszty Handlowe | 137,915,238.— |
| Inkaso weksli | 168,707,400.— |
| Rachunki z Oddziałami | 196,880,399.— |
| Sumy przechodnie i rachunki różne | 127,582,594.— |
| | 3,212,008,501.— |

STAN BIERNY.

| | |
|---|---|
| Kapitał zakładowy | 100,000,000.— |
| „ zasobowy | 2,650,000.— |
| Wkłady i r-ki bieżące | 1,131,261,038.— |
| Redyskonto weksli | 64,200,000.— |
| Korespondenci Loro | 81,697,958.— |
| „ Nostro | 758,292,017.— |
| Procenty i prowizje | 239,967,057.— |
| Różni za inkaso | 168,707,400.— |
| Rachunki z Oddziałami | 161,422,001.— |
| Sumy przechodnie r-ki różne | 503,811,030.— |
| | 3,212,008,501.— |

# Stan Rachunków Banku dla Handlu Zagranicznego w Warszawie

**na dzień 1 lutego 1923 r. (Brutto).**

STAN CZYNNY.

| | | Marki i fen. |
|---|---|---|
| Gotowizna w Kasie | 351,121,588.— | |
| Pozostałość w P. K. K. P. | 19,585,697.42 | |
| „ w P. K. O. | 68,011.04 | |
| 5% obligi państwowe | —.— | 370,775,296.46 |
| Pieniądze zagraniczne | 13,117,899.— | |
| Przekazy i weksle zagran. | —.— | 13,117,899.— |
| Papiery procentowe własne: | | |
| a) papiery %% państwowe | 7,136,204.50 | |
| b) „ %% kom. i hip. | 61,062,128.60 | |
| c) akcje i udziały w przed. | 209,741,284.60 | 277,939,617.70 |
| Weksle zdyskontowane | | 523,339,255.— |
| Pożyczki terminowe | | —.— |
| a) r-ki otwartego kredytu w tem udzielone gwar. | 171,889,462.— | |
| b) r-ki lorowe osób i firm handl.-przem. i innych | 236,735.— | 172,126,197.— |
| Korespondenci: | | |
| Loro—banki krajowe | 2,094,051.25 | |
| „ „ zagraniczne | 8,194,000.— | 10,288,051.25 |
| Nostro—banki krajowe | 11,010,486.05 | |
| „ „ zagraniczne | 1,761,243,903.50 | 1,772,254,389.55 |
| Nieruchomości | | —.— |
| Koszty handlowe 1922 r. | 184,638,419.21 | |
| „ „ 1923 r. | 28,970,173.— | 213,608,592.21 |
| Weksle protestowane i należności wątpliwe | | 130,000.— |
| Inkaso weksli | | 44,780,690.— |
| Rachunki z Oddziałami (Loro) | | 120,000.— |
| „ Oddziałów z Centralą (Nostro) | | 29,791,974.— |
| „ przechodnie | | 63,474,821.05 |
| „ różne | | 62,654,474.— |
| | | 3,554,401,257.22 |

STAN BIERNY.

| | | Marki i fen. |
|---|---|---|
| Kapitał zakładowy | 250,000,000.— | |
| „ zapasowy ustawowy | 90,682,427.— | |
| Inne rezerwy | 17,952,018.17 | 358,634,445.17 |
| Wkłady: | | |
| a) terminowe | —.— | |
| b) rachunki czekowe | 118,975,600.85 | |
| c) salda kredytowe r-ków otwartego kredytu i lorowych osób i instytucji handl.-przem. i innych | 2,520,941.— | |
| d) inne | —.— | 121,496,541.85 |
| Redyskonto weksli | 165,352,000.— | |
| Zastaw walorów własnych | 2,348,100.— | |
| Pod zastaw walorów klijen. | —.— | 167,700,100.— |
| Korespondenci: | | |
| Loro—banki krajowe | 39,799,123.— | |
| „ „ zagraniczne | 219,952,882.15 | 259,752,005.15 |
| Nostro banki krajowe | 14,254,218.— | |
| „ „ zagraniczne | 1,526,586,269.50 | 1,540,840,487.50 |
| Wierzyciele z tytułu gwarancji | | 53,100,000.— |
| Procenty, prowizje i różnice kursowe 1922 r. | 236,770,168.62 | |
| Procenty, prowizje i różnice kursowe 1923 r. | 82,610,806.— | 319,380,974.62 |
| Różni za inkaso | | 55,455,811.— |
| Rachunki z Oddziałami (Loro) | | —.— |
| „ Oddziałów z Centralą (Nostro) | | 8,400.— |
| „ przechodnie | | 497,785,620.93 |
| Różne | | 180,246,871.— |
| | | 3,554,401,257.12 |

# Bilans Współdzielczej Wytwórni Obuwia p. f. „SZEWC POLSKI", Leszno № 9.

**na dzień 31 grudnia 1922 roku.**

STAN CZYNNY.

| | |
|---|---|
| Kasa | 75,416.— |
| Banki | 1,170.— |
| Papiery publ. i kupony | 44,300.— |
| Obuwie i cholewki | 3,753,450.— |
| Urządzenia i kopyta | 60,956.65 |
| Dłużnicy | 24,946.— |
| | 3,960,238.65 |
| R/k depoz. z B/Przem. Pol. | 44,000.— |
| | 4,004,238.65 |

STAN BIERNY.

| | |
|---|---|
| Kapitał udziałowy | 2,273,350.— |
| Dywidenda | 408,528.67 |
| Fundusz Rady Nadzorczej | 20,000.— |
| Czysty zysk | 1,258,359.98 |
| | 3,960,238.65 |
| Depoz. własne | 44,000.— |
| | 4,004,238.65 |

**Straty i zyski.**

WINIEN.

| | |
|---|---|
| Koszty handlowe | 3,732,903.20 |
| Czysty zysk | 1,258,359.98 |
| | 4,991,263.18 |

MA.

| | |
|---|---|
| Produkcja (zysk na sprzedaży) | 2,214,557.— |
| Procenty od obrotu komisowego | 2,776,625.— |
| Kasa (superata) | 81,18 |
| | 4,991,263.18 |

# BILANS WARSZAWSKIEJ SPÓŁKI AKCYJNEJ BUDOWY PAROWOZÓW

## w dniu 30 czerwca 1921 r.

STAN CZYNNY.

| | | Mk. i fen. |
|---|---|---|
| Gotówka | | 173,211.79 |
| Obce waluty | | 38.96 |
| Rachunki bieżące w bankach | | 13,421,217.45 |
| 5% pol. pożyczka państw. długoterm. | | 16,000,000.— |
| Udziały | | 180,000.— |
| Nieruchomości: | | |
| budynki i grunta zakup. | 20,522,808.— | |
| nowe budowy | 159,522,430.09 | 180,045,238.09 |
| Urządzenia fabryczne | 4,601,565.48 | |
| Maszyny rob. i narzędzia | 97,122,358.28 | |
| Wartość materj. w mag. | 37,673,960.81 | |
| według inwentarzy razem | | 139,397,894.57 |
| Zaliczki | | 5,618,210.34 |
| Dłużnicy — według wykazu | | 209,681,929.57 |
| Pozycje przechodnie | | 1,440,114.05 |
| Roboty wykonane na rok 1921/22 | | 27,050,670.34 |
| Efekta depozytów obcych | | 94,800.— |
| Depozyt gwarancyjny | | 112,000,000.— |
| | | 705,103,325.16 |

STAN BIERNY.

| | Mk. i fen. |
|---|---|
| Kapitał akcyjny | 50,000,000.— |
| Fundusz rezerwowy — z agia | 25,211,300.— |
| Dług hipoteczny | 40,000,000.— |
| Akcepty własne | 1,000,000.— |
| Długi bankowe — kredyt otwarty | 415,380,630.— |
| Wierzyciele — według wykazu | 20,400,845.58 |
| Pozycje przechodnie | 10,862,384.— |
| Rezerwa na koszta druku akcji | 785,571.50 |
| Kasa chorych | 2,018,084.70 |
| Kasa przezorności | 909,526.40 |
| Robocizna niewypłacona | 22,469.— |
| Podatki ściągnięte od personelu | 373,541.— |
| Depozyty obce | 194,800.— |
| Depozyt gwarancyjny | 112,000,000.— |
| Zysk na rok 1920/21 do rozdziału | 25,914,172.98 |
| | 705,103,325.16 |

## Rachunek strat i zysków

za rok administracyjny 1920/21 r. od 8 czerwca 1920 r. do 30 czerwca 1921 r.

STRATY.

| | Mk. i fen. |
|---|---|
| Ruch fabryczny | 3,783,619.85 |
| Koszty założenia spółki akcyjnej | 5,600,000 — |
| Ogólne koszta fabrykacji | 2,806,485.95 |
| Ubezpieczenia | 6,410,628.08 |
| Konserwacja ruchomości | 1,324,028.73 |
| Utrzymanie nieruchomości | 37,012.60 |
| Procenty i prowizje bankowe | 25,010,490.91 |
| Podatki i opłaty | 32,628.52 |
| Koszty administracyjne | 25,454,924.78 |
| Koszty handlowe | 6,399,853.17 |
| Zysk za rok 1920/21 | 25,914,172.98 |
| | 102,773,845.57 |

ZYSKI.

| | |
|---|---|
| Dochód z domów | 21,121.04 |
| Fabrykacja | 100,420,729.54 |
| Procenty od opłat na akcje | 2,331,994.99 |
| | 102,773,845.57 |

## Bilans w dniu 30 czerwca 1922 r.

ROZCHÓD.

| | Mk. i fen. |
|---|---|
| Nieruchomości i budynki | 721,907,786.53 |
| Urządzenia fabryczne i ruchomości | 785,378,610.02 |
| Magazyn | 193,858,413.38 |
| Roboty rozpoczęte | 29,229,014.57 |
| Kasa | 11,723,807.93 |
| Waluty obce | 139,974.75 |
| Banki | 21,113,250.96 |
| Papiery wartościowe | 130,852.50 |
| Różni dłużnicy | 745,020,511.78 |
| Kaucje | 1,495,000.— |
| Udziały | 150,000.— |
| Zaliczki na płace robotników | 11,264,136.22 |
| Gwarancje przyjęte (od banków) | 1,299,411,520.— |
| Należności od Ministerstwa Kolei Żelazn. | 528,328,467.36 |
| Różne należności przechodnie do rozliczenia | 24,711,096.80 |
| Rysunki nowych parowozów | 10,623,112.— |
| | 4,384,485,554.80 |

PRZYCHÓD.

| | Mk. i fen. |
|---|---|
| Kapitał zakładowy | 150,000,000.— |
| Kapitał zapasowy | 129,971,963.30 |
| Kapitał amortyzacyjny | 15,280,085.68 |
| Fundusz zapomogowy | 26,925.— |
| Kasa przezorności urzędników | 12,371,334.22 |
| Kasa chorych | 23,658,119.25 |
| Podatek dochodowy | 847,129.30 |
| Długi hipoteczne | 38,000,000.— |
| Weksle własne | 1,261,074,450.— |
| Zaliczki Ministerstwa Kolei Żelaznych | 26,400,000.— |
| Różni wierzyciele | 645,796,462.87 |
| Banki | 444,849,569.— |
| Wpłaty robotników na aprowizację | 4,569,933.67 |
| Gwarancje udzielone | 1,299,411,520.— |
| Depozyty | 204,800 — |
| Dywidenda niepodniesiona | 1,132,020.— |
| Należności przechodnie do zapłaty w 1922/23 | 171.678,758.40 |
| Zysk do podziału | 159,212,484.11 |
| | 4,384,485,554.80 |

## Rachunek strat i zysków za 1921/22 r.

| | |
|---|---|
| Straty na kursie walut obcych | 2,565,231.60 |
| Zysk do podziału | 159,212,484.11 |
| | 161,777,715.71 |

| | |
|---|---|
| Pozostałość zysku z roku 1920/21 | 738,403.— |
| Zysk brutto na fabrykacji | 161,039,312.71 |
| | 161,777,715.71 |

# BILANS TOWARZYSTWA KREDYTOWEGO m. ŁODZI

## za rok finansowy 1920/21.

WINIEN.

| AKTYWA. | | Rb. i kop. |
|---|---|---|
| Kasa | | 1,231,110.81½ |
| Rachunki przekazowe i wnioski: w Bankach | | 5,772,467.17½ |
| Papiery procentowe: | | |
| a) nabyte z funduszu kapitału zasobowego | 2,788,613.05 | |
| b) nabyte z funduszów ruchomych | 3,656,473.38½ | 6,445,036.43½ |
| Pożyczki udzielone na nieruchomości: | | |
| a) należące do sto arz. | 73,489,247.— | |
| Terminowe umorzenie pożyczek | 334.62 | |
| Przedterm. umorzenie pożyczek | 59,106.94½ | 73,548,688 55½ |
| Raty: | | |
| a) zaległe | | 3,706,194.71½ |
| Korespondenci na oplatę kuponów i listów zastawnych wylosowanych | | 42,075.02 |
| Kupony zdyskontowane | | 60,990 62½ |
| Własność Towarzystwa: | | |
| a) nieruchoma | 250,325.04 | |
| b) ruchoma | 35,053.07 | 285,378.11 |
| Zaliczenia i wydatki zwrotne | | 974,763.93 |
| Wydatki poczynione w zastępstwie stowarz. | | 317,386.93 |
| Podatek skarbowy od kuponów | | 390,446.56 |
| Kupony od listów zastawnych wylosowanych | | 15,694.62½ |
| Razem | | 92,790,283.50½ |

MA.

| PASYWA. | | Rb. i kop. |
|---|---|---|
| Kapitał zasobowy | | 1,644,858.15½ |
| Fundusze specjalne: | | |
| a) na umorz. wart. ruchomości | | 24,199.84 |
| Listy zastawne w obiegu: | | |
| a) 5% | 59,749,100.— | |
| b) 4½% | 13,798,450.— | 73,547,550.— |
| Listy zastawne wylosowane w obiegu | 6,905,850.— | |
| Należność za kupony | 6,401,492 50 | |
| Fundusz na zapłatę kuponów | 1,980,977.83½ | |
| Fundusz umorzenia: | | |
| a) term nowego | 334.62 | |
| b) przedterm. (gotowizną) | 59,106.94½ | 15,347,761.90 |
| Raty przedterminowe | | 299,584.87½ |
| Fundusze przechodnie | | 942,667.13 |
| Podatek skarbowy od kuponów | | 76,272.98½ |
| Pożyczka pod zastaw papierów % kapitału zasobowego | | 833,732.26 |
| Kasa Przezorności i Pomocy | | 63,600.— |
| Fundusz na wykreślenie pożyczek z hypoteki | | 10,056.36 |
| Razem | | 92,790,283 50½ |

### W kasie Towarzystwa znajdują się:

| | |
|---|---|
| Listy zastawne i kupony m. Łodzi na przechowaniu | 734,640.75 |
| Nowe arkusze kuponowe | 26,085,604.— |
| Listy zastawne przygotowane na pożyczki | 46,196,500.— |
| Listy zastawne umorzone | 4,930,000.— |
| Kupony umorzone | 3,251,341.25 |
| Kaucje | 1,000.— |
| Papiery procentowe i kupony własne | 3,749,492 31 |
| Duplikaty listów zastawnych i kuponów | 316,975.— |
| Ogółem | 85,265,553.31 |

Za Prezesa: Dyrektor: Jul. Lange.

Członkowie Dyrekcji: Stefan Łęczycki.
J. Pogonowski.
L. Lubotynowicz.

Zastępcy: Z. Jezierski.
Aleksander Milker.
Mieczysław Prusak.

Dyrektor Biura: Leon Gajewicz.

Buchalter: Wacław Stępowski.

# Dom Handlowo-Komisowy „ZAKRES", Spółka z ogr. odp.

## Bilans zamknięcia 31 grudnia 1922 r.

| | | | |
|---|---|---|---|
| Kasa | 274,303.— | A. Pluciński w/m | 99,350.— |
| A. Wiśniewski m/w | 110,000.— | Wejnberg — Międzyrzec | 25,000.— |
| Wigdorczyk — Wilno | 135,050.— | A. Ptakowski w/m | 2,681,011.— |
| Urządzenie i utensylje | 66,500.— | S. Rozenszajn w/m | 1,266,545.— |
| M. Niemczyk | 1,680,203.— | | |
| Spółka Wileńska | 1,805,850.— | | |
| Mk. | 4,071,906.— | Mk. | 4,071,906.— |

## Rachunek strat i zysków.

| | | | |
|---|---|---|---|
| Do b-ci Klejn strata | 90,000.— | U kasy p. Ptakowskiego | 5,000.— |
| „ kasy brak do kasy | 70,000.— | U soli | 1,577,755.— |
| „ kosztów handlowych | 5,131,312.— | U pomarańczy i owoców | 11,679,273.— |
| „ pensji | 5,458,130.— | U zboża | 13,300.— |
| „ prowizji | 503,835.— | U komisu i ekspedycji | 16,050,860.— |
| „ kosztów pomarańczy i owoców | 8,091,201.— | | |
| „ bonifikacji | 174,915.— | | |
| „ O. Kanczuch wypłacono | 589,500.— | | |
| „ H. Szwarc wypłacono | 583,811.— | | |
| „ A. Ptakowski 50% zysku | 4,316,742.— | | |
| „ S. Rozenszajn 30% zysku | 2,590,045.— | | |
| „ M. Niemczyk 20% zysku | 1,726,697.— | | |
| Mk. | 29,326,188.— | Mk. | 29,326,188.— |

# Bilans Spółki Akcyjnej Przemysłu Leśnego w Lublinie za rok 1921—22.

STAN BIERNY.

| | Marki i fenigi | | |
|---|---|---|---|
| 1. Majątek Spółki. | | | |
| a) Nieruchomy w Orłowie . . . | 210,260.— | | |
| „ „ Swierżach . . . | 141,000.— | | |
| „ „ Swierżach ziemia nierozp. . | 772,820.— | | |
| „ „ Lubitowie . . . | 1,686,214.— | 2,810,294.— | |
| b) Ruchomy w Lublinie . . . . | 317,505.— | | |
| „ „ Orłowie . . . . | 327,020.— | | |
| „ „ Swierżach . . . | 135,680.— | | |
| „ „ Lubitowie . . . | 242,159.— | 1,022,364.— | |
| c) Inwentarz żywy w Orłowie . . . | 12,470 — | | |
| „ „ „ Lubitowie . . . | 114,770.— | 127,240.— | 3,959,898.— |
| 2. Do dyspozycji i zrealizowania. | | | |
| a) Gotowizna w bankach . . . . | 12,002,900.— | | |
| Dłużnicy . . . . . . | 5,818,789.80 | | |
| Sumy przechodnie . . . . | 12,780,958.16 | 30,602,647.96 | |
| b) Zapazy drzewa w Orłowie podług remanentu . . . . . . | 4,353,556.— | | |
| Zapasy drzewa w Litynie . . . | 38,298,963.— | 42,652,519.— | 73,255,166.— |
| 3. Zabezpieczenie i kaucje. | | | |
| a) Kaucja w Kol. Państw. Krasnystaw. . . | | 60,000.— | |
| „ „ Min. Kol. Pańs. w Warsz. . | | | |
| 5% Dług. Poż. Pań. 1920 r. . | 1,460,000.— | | |
| 5% Bilety Skarbowe . . | 340,000.— | 1,800000.— | 1,860,000,— |
| b) Akcje Członków Zarządu . . . | | | 77,000.— |
| | | | 79,152,064.96 |

STAN CZYNNY.

| | Marki i fenigi | |
|---|---|---|
| 1. Niepodlegający wypłacie. | | |
| Kapitał zakładowy . . . . . | 27,300,000.— | |
| „ zapasowy . . . . . | 12,907,044.44 | |
| „ rezerwowy . . . . . | 79,295.72 | |
| „ amortyzacyjny . . . . | 142,045.53 | 40,428,385.69 |
| 2. Do zapłacenia. | | |
| Długi hipoteczne . . . . . | 221,891.— | |
| Niepodniesiona dywidenda . . . | 59,100 — | |
| Wierzyciele . . . . . | 4,729,170.— | |
| Sumy przechodnie . . . . . | 5,428,149.— | 10,438,310.— |
| 3. Koszty III emisji (Pozostałość). | | 569,125.— |
| 4. Zabezpieczenie i kaucje. | | |
| Kaucja Członków Zarządu . . . | | 77,000.— |
| 5. Straty i zyski. | | 27,639,244.27 |
| Czysty zysk za r. 1921/22 . . . | | |
| | | 79,152,064.96 |

## Rachunek strat i zysków za rok 1921/22.

WINIEN.

| | Marki i fenigi | |
|---|---|---|
| Straty na dłużnikach . . . : . . | 3,625.— | |
| Koszty handl. i admin. w Lublinie . . . . | 8,521,400.75 | |
| „ „ „ „ Lubitowie . . . . | 14,987,968.— | |
| „ „ „ „ Orłowie . . . . | 5,543,233.64 | |
| „ „ „ „ Świerżach . . . . | 1,902,180.26 | |
| Koszty parcelacyjne w Swierżach . . . . | 1,328,349 50 | |
| Procenty . . . . . . . . | 103,326.78 | 32,390,083.93 |
| Czysty zysk za r. 1921—1922 . . . . . | | 27,639,244.27 |
| | | 60,029,328.20 |

MA.

| | Marki i fenigi | |
|---|---|---|
| Otrzymano zysku brutto z eksploatacji Orłowa . . | 45.729,953.20 | |
| „ „ „ „ Świerża . . | 1,153,566.— | |
| Otrzymano zysku brutto z parcelacji Świerża . . | 13,145,809.— | 60,029,328.20 |
| | | 60,029,328.20 |

# Dom Handlowy „BRACIA WĘGLIŃSCY", Spółka z ogr. odp. Warszawa, Al. Jerozolimskie № 18.

## Rachunek strat i zysków w dniu 31 grudnia 1920 r.

| | | | |
|---|---|---|---|
| Koszty handlowe | Mk, 356,530.88 | Zysk brutto na sprzedaży | Mk. 426,285.48 |
| Kapitał zapasowy | „ 8,450.60 | Zysk na opakowaniach | „ 3,133.65 |
| Fundusz na opłatę podatków | „ 34,946.45 | Prowizja od ub. transportów | „ 6,677.50 |
| Udziałowcy à conto zysków | „ 40,000.— | Prowizja komisowa | „ 3,831.30 |
| | Mk. 439,927.93 | | Mk. 439,927.93 |

## Bilans w dniu 31 grudnia 1920 r.

| STAN CZYNNY. | | STAN BIERNY. | |
|---|---|---|---|
| Gotowizna w kasie | Mk. 232,929.— | Udziały | Mk. 150,000.— |
| Towary | „ 300,398.30 | Kapitał zapasowy | „ 8,450.60 |
| Papiery procentowe | „ 1,000.— | Fundusz na podatki | „ 34,946.45 |
| Waluty obce | „ 1,588.— | Wierzyciele | „ 364,469.40 |
| Kaucje | „ 1,500.— | | |
| Ruchomości | „ 20,451.15 | | |
| | Mk. 557,866.45 | | Mk. 557,866.45 |

## Rachunek strat i zysków w dniu 31 grudnia 1921 r.

| | | | |
|---|---|---|---|
| Koszty handlowe | Mk. 1,745,569.15 | Zysk brutto na sprzedaży | Mk. 2,021,854.90 |
| Zniszczona waluta | „ 3,588.— | | |
| Kapitał zapasowy | „ 26,698.— | Prowizja komisowa | „ 250.— |
| Fyndusz na opłatę podatków | „ 45,765.— | | |
| Fundusz amortyzacyjny | „ 5,840.40 | | |
| Zysk czysty | „ 194,644.35 | | |
| | Mk. 2,022,104.90 | | Mk. 2,022,104.90 |

## Bilans w dniu 31 grudnia 1921 r.

| STAN CZYNNY. | | STAN BIERNY. | |
|---|---|---|---|
| Gotowizna w kasie | Mk. 390,589.87 | Udziały | Mk. 150,000.— |
| Gotowizna w bankach | „ 79,997.10 | Kapitał zapasowy | „ 35,148.60 |
| Towary konsygnacyjne | „ 596,485.— | Fundusz amortyzacyjny | „ 5,840.40 |
| Dłużnicy | „ 506,769.68 | Fundusz na opłatę podatków | „ 80,711.45 |
| Kaucje | „ 3,000.— | Wierzyciele | „ 1,170,900.50 |
| Papiery procentowe | „ 1,000.— | Zysk czysty | „ 194,644.35 |
| Udziały | „ 1,000.— | | |
| Ruchomości | „ 58,403.65 | | |
| | Mk. 1,637,245.30 | | Mk. 1,637,245.30 |

# DOM HANDLOWY „BRACIA WĘGLIŃSCY" — ODDZIAŁ W BIAŁEJ PODLASKIEJ.

## Rachunek strat i zysków w dniu 31 grudnia 1921 r.

| | | | |
|---|---|---|---|
| Koszty handlowe | Mk. 809,527.45 | Zysk brutto na sprzedaży | Mk. 1,750,014.85 |
| Urządzenia | „ 14,271.— | | |
| Ofiary | „ 11,600.— | | |
| Utensylja | „ 2,599.35 | | |
| Prowizje | „ 3,143.65 | | |
| Strata (zniszczony fałszywy banknot P. K. K. P. | „ 1,000.— | | |
| Fundusz na opłatę podatków | „ 100,000.— | | |
| Fundusz amortyzacyjny | „ 16,870.35 | | |
| Sumy przechodnie | „ 370,000.— | | |
| Zysk czysty | „ 421,003.05 | | |
| | Mk. 1,750,014.85 | | Mk. 1,750,014.85 |

## Bilans w dniu 31 grudnia 1921 r.

| STAN CZYNNY. | | STAN BIERNY. | |
|---|---|---|---|
| Gotowizna w kasie | Mk. 55,219.65 | Centrala D. H. Br. Węglińscy | Mk. 601,549.08 |
| Dłużnicy | „ 80,000.— | Kooperatywa F. P. P. Kobryń | „ 142,147.37 |
| Towary | „ 1,364,517.20 | Sumy przechodnie | „ 370,000.— |
| Ruchomości | „ 151,833.— | Fundusz na opłatę podatków | „ 100,000.— |
| | | Fundusz amortyzacyjny | „ 16,870.35 |
| | | Zysk czysty | „ 421,003.05 |
| | Mk. 1,651,569.85 | | Mk. 1,651,569.85 |

## Bilans „RESTAURACJI STAROPOLSKIEJ" Sp. z ogr. odp. w Warszawie na dz. 1 Stycznia 1921 r.

| STAN CZYNNY. | | STAN BIERNY. | |
|---|---|---|---|
| Kasa | Mk. 27,811.— | Udziały | Mk. 220,000.— |
| Towary | „ 105,713.— | Wierzyciele | „ 44,000.— |
| Wartość Spółki | „ 200,000.— | Zyski i Straty | „ 196,106.— |
| Pożyczka Państwowa | „ 23,580.— | | |
| Kaucja | „ 160.— | | |
| Dłużnicy | „ 60,000.— | | |
| Utensylja | „ 42,842.— | | |
| | Mk. 460,106.— | | Mk. 460,106.— |

### Rachunek Zysków i Strat za 1920 rok.

| STRATY. | | ZYSKI. | |
|---|---|---|---|
| Koszty Handlowe: wydatkowane | Mk 1,016,196.25 | Towary: zysk na towarach | Mk. 1,285,852.25 |
| Udziały: dopłata do udziałów występującym udziałowcom | „ 55,750.— | | |
| Wierzyciele: przenosi się zysk | „ 17,800.— | | |
| Bilans Zamknięcia: przenosi się zysk | „ 196,106.— | | |
| | Mk. 1,285,852.25 | | Mk. 1,285,852.25 |

## Bilans na dzień 1 Stycznia 1922 r.

| STAN CZYNNY. | | STAN BIERNY. | |
|---|---|---|---|
| Kasa | Mk. 103,700.— | Udziały | Mk. 220,000.— |
| Towary | „ 429,575.— | Zyski i Straty | „ 1,130,805.— |
| Wartość Spółki | „ 200,000.— | | |
| Utensylja | „ 83,790.— | | |
| Pożyczka Państwowa | „ 15,000.— | | |
| Wspólnicy Firmy | „ 518,740.— | | |
| | Mk. 1,350,805.— | | Mk. 1,350,805.— |

### Rachunek Zysków i Strat za 1921 rok.

| STRATY. | | ZYSKI. | |
|---|---|---|---|
| Udziały: przenosi się zysk z 1920 r. | Mk. 196,106.— | Zysk z 1920 r. | Mk. 196,106.— |
| Utensylja: przenosi się za zniszczone szkła i t.p. | „ 103,672.— | Towary: zysk na towarach | „ 4,748,307.— |
| Koszty Handlowe: wydatkowane | „ 2,596,089.— | | |
| Utrzymanie Personelu: wydatkowane | „ 917,741.— | | |
| Bilans Zamknięcia: przenosi się zysk na 1922 r. | „ 1,130,805.— | | |
| | Mk. 4,944,413.— | | Mk. 4,944,413.— |

## WYDAWNICTWO POLSKIE, Lwów—Zyblikiewicza 15, Poznań—Zwierzynlecka 6.

### Zamknięcie rachunkowe za rok 1921.

| STAN CZYNNY. | | STAN BIERNY. | |
|---|---|---|---|
| Gotówka | Mk. 509542.66 | Udziały | Mk. 700000.00 |
| Dłużnicy | „ 10742071.54 | Fundusz rezerwowy | „ 1517163.88 |
| Ruchomości | „ 4.00 | „ strat wojennych | „ 70000.00 |
| Zapasy | „ 16528752.38 | Depozyty | „ 205030.00 |
| Lokaty | „ 50618.00 | Majątek początkowy oddz. w Pozn. | „ 497269.25 |
| Wkłady w rozpoczęte wydawn. | „ 1405012.92 | Wierzyciele | „ 16188089.16 |
| | | Nieustalone pretensje z r. 1919 i 1920 | „ 351100.00 |
| | | Nierozdzielone zyski z r. 1920 | „ 125385.00 |
| | | Niesprzedane nakłady poznańskie we Lwowie | „ 350000.00 |
| | | Trzynasta i czternasta płaca pracown. | „ 4395000.00 |
| | | Rezerwa podatkowa | „ 1500000.00 |
| | | Zysk | „ 3336964.21 |
| Razem | Mk. 29236001.50 | Razem | Mk. 29236001.50 |

### Rachunek Strat i Zysków.

| STRATY. | | ZYSKI. | |
|---|---|---|---|
| Administracja z płac. 13-tą i 14-tą | Mk. 8761002.98 | Z obrotu handlowego | Mk. 13538967.56 |
| Odpisy | „ 161719.90 | Na walutach | „ 9000.00 |
| Odsetki | „ 110085.36 | Nadwyżka w składzie papieru | „ 321804.89 |
| Rezerwa podatkowa | „ 1500000.00 | | |
| Zysk | „ 3336964.21 | | |
| Razem | Mk. 13869772.45 | Razem | Mk. 13869772.45 |

## „A-B-C" Towarzystwo Samochodowe, Sp. z ogr. odp., Warszawa, Świętokrzyska 27.

### Rachunek strat i zysków z dniem 31 grudnia 1920 r.

| STRATY. | |
|---|---|
| Samochód Metallurgique | 668.— |
| „ Laurin | 2,603.90 |
| Oswietlenie Olso | 333.— |
| Nafta | 50.— |
| Benzyna | 24,993.45 |
| Koszty handlowe | 538,621.05 |
| Płace | 269,194 — |
| Dr Hammerschlag | 30,000.— |
| Inż. Patzau | 30,000.— |
| Delegacja austrjacka | 5,000 — |
| Czysty zysk | 691,281.75 |
| | 1 592,745.15 |

| ZYSKI. | |
|---|---|
| Gumy Reithoffer | 815,914 10 |
| Inż. Sondhoff | 14,980.— |
| Samochód Graef & Stift | 99,952.— |
| „ Puch | 153,065 70 |
| „ Humber | 18,257.— |
| Ciężarowy Fross-Büssing II | 130,848 35 |
| „ „ „ I | 95,861.60 |
| „ Fiat | 50,004.35 |
| Materjały | 42 814.— |
| Opony i kiszki austrjackie | 103,604.— |
| „ „ angielskie | 15,775.80 |
| Smary | 1,603.25 |
| Oliwa | 65.— |
| | 1,592,745.15 |

### Bilans z dniem 31 grudnia 1920 r.

| AKTYWA. | |
|---|---|
| Kasa | 199,073.80 |
| Bank Ziemiański | 10,000.— |
| Bank Handlowy | 3,929.— |
| P. K. O. | 100.— |
| Towarzystwo „Etna" | 205,240.30 |
| Brode w Gdańsku | 104.65 |
| Inwentarz | 2,745,368.02 |
| Dłużnicy | 18,840 10 |
| Samochód cięż. „Praga" | 2,052.— |
| „ „ „Nesselsdorfer" | 90,052.— |
| „ „ „Tripolis Fiat" | 27,752.— |
| Samochód osob. „Adler" | 52,911.— |
| „ „ „Studebaker" | 70,938.60 |
| Gutman & Posłuszny | 1,722.20 |
| Fapag | 2,551.— |
| Warsztaty | 412,412.45 |
| | 3,843,047.12 |

| PASYWA. | |
|---|---|
| Auto-Betriebs-Comp., Wiedeń | 2,993,365.37 |
| Adam Gutman | 8,000.— |
| Inż. Erwin Klein | 400.— |
| R-k udziału Dr. Hammerschlag | 20,000.— |
| „ „ inż. C. Karrer | 35,000.— |
| „ „ „ Patzau | 35,000.— |
| „ „ „ A. Sondhoff | 60,000.— |
| Czysty zysk | 691,281.75 |
| | 3,843,047 12 |

### Rachunek strat i zysków z dniem 31 grudnia 1921 r.

| STRATY. | |
|---|---|
| Konto dubioso (Lucius) | 15,000.— |
| Warsztaty | 163,478 51 |
| Targ poznański | 38,706.68 |
| Koszty handlowe | 2,327,165.36 |
| Targi Wschodnie | 43,310.— |
| Płace | 2,301,679.45 |
| Czysty zysk | 1,728,409.45 |
| | 6,617,749 45 |

| ZYSKI. | |
|---|---|
| Obrotowe towary | 818,979.60 |
| 3 ciężarowe Düssingi | 2,645,534.60 |
| Komisowe towary | 366,210.— |
| Samochód cięż. „Praga" | 270,997 28 |
| „ „ „Nesselsdorfer" | 277,086.45 |
| „ „ „Tripolis-Fiat | 573,396.— |
| Samochód osobowy „Adler" I | 199,284.12 |
| Gumy Bergougnam | 257,793.95 |
| Pług motorowy | 153,079.40 |
| „ „ krakowski | 22,793.— |
| 2 ciężarowe „Büssingi" | 912,014.— |
| Samochód cięż. „Pax" | 130,591 05 |
| | 6,617,749 45 |

### Bilans z dniem 31 grudnia 1921 r.

| AKTYWA. | |
|---|---|
| Kasa | 10.503 69 |
| Waluty | 14,558.— |
| Nieruchomości | 1,405,445 — |
| Towary | 11,940,679.83 |
| Inwentarz | 1,018,366.86 |
| Kaucje | 19,840.10 |
| Dłużnicy | 856,365.57 |
| Pozycje tranzytoryczne | 221,200.— |
| | 15,496,959.05 |

| PASYWA. | |
|---|---|
| Udziały | 150,000.— |
| Wierzyciele | 13,618,549.60 |
| Czysty zysk | 1,728,409.45 |
| | 15,496,959.05 |

## Stowarzyszenie Spożywcze Robotników Chrześcijańskich „JEDNOŚĆ" w Nowym Dworze.

### Rachunek strat i zysków za 1922 rok.

| | | |
|---|---|---|
| Koszty handlowe | Mk. | 1,406,699.50 |
| Amortyzacja ruchomości | „ | 3,768 40 |
| Czysta nadwyżka | „ | 1,171,592.75 |
| | Mk. | 2,582,060 65 |

| | | |
|---|---|---|
| Pozostałość czystej nadwyżki r. z. | Mk. | 2,575,355.65 |
| % od udziału i zwroty od zakupów w Związku za 1921 r. | „ | 6,705.— |
| | Mk. | 2,582,060.65 |

# Bilans Towarzystwa Zakładów Metalowych „B. HANTKE" w Warszawie, Sp. Akc.

## na 30-VI 1922 rok.

| AKTYWA. | | |
|---|---|---|
| Nieruchomości i ruchomości | Mk. | 394,868,866.06 |
| Gospodarstwo rolne | „ | 27,329,298.17 |
| Fabryka teksów (Żytnia Nr. 20) | „ | 14,772,616.55 |
| Zapasy | „ | 683,150,112.44 |
| Kapitały | „ | 216,724,189 08 |
| Depozyty | „ | 322,020,531.16 |
| Dłużnicy | „ | 603,603,393.36 |
| Sumy przechodnie | „ | 47,094,074.23 |
| | Mk. | 2,309,563,081.05 |

| PASYWA. | | | |
|---|---|---|---|
| Kapitał zakładowy | | Mk. | 200,000,000.— |
| „ umorzenia | | „ | 33,259,590.11 |
| „ zapasowy | | „ | 8,305,229.29 |
| Rezerwa specjalna | | „ | 264,265,526 84 |
| Depozyty | | „ | 322,020,531.26 |
| Wierzyciele | | „ | 1,282,318,539.40 |
| Dywidenda | | „ | 1,080,216.— |
| Smuy przechodnie | | „ | 5,725,249.79 |
| Zyski: pozostałość zysków na 1/VII-21 rok | 4,314,884 08 | | |
| Zysk za 1921/22 r. operacyjny | 188,273,314.47 | „ | 192,588,198.55 |
| | | Mk. | 2.309.563 081 05 |

## Sprawozdanie Towarzystwa Zakładów Metalowych „B. HANTKE" w Warszawie, Sp. Akc. za rok operacyjny 1921 22.

| | | |
|---|---|---|
| **PRZYCHÓD.** | | |
| Otrzymano za wyroby gotowe, sprzedane w r. 1921/22 | | Mk. 3,222,772,518 20 |
| Pozostałość wyrobów gotowych w dniu 30/VI 1922 r. | | „ 491,979,314.43 |
| | | Mk. 3,714,751,832 63 |
| **ROZCHÓD.** | | |
| Pozostałość wyrobów gotowych w dniu 30/VI 1921 r. | Mk. 205,626,107.11 | |
| Wartość wyprodukowanych wyrobów gotowych w r. 1921/22 | „ 3,230,291,871.38 | Mk. 3,435,917,978 49 |
| Zysk brutto na sprzedaży wyrobów gotowych za rok 1921/22 | | „ 278,833,854.14 |
| Dochodzi: zysk z Fabryki Teksów i inne | Mk. 969,622.50 | |
| niepodniesiona dywidenda za 1911/12 r. | „ 216.— | 969,838.50 |
| | | Mk. 279,803,692.64 |
| **Odchodzą wydatki Zarządu:** | | |
| Pensje i dodatkowe wynagrodzenie | Mk. 30,452,539.60 | |
| Podatki i ubezpieczenia | „ 21,532,233 73 | |
| Stemple | „ 3,461,168.97 | |
| Porto i depesze | „ 1,019,226 37 | |
| Podróże | „ 2,283,855.11 | |
| Komorne, opał i światło | „ 664,200.48 | |
| Materjały pismienne i druki | „ 1,616,985.65 | |
| Wpisy szkolne | „ 931,800.— | |
| Ofiary i składki | „ 2,425,979.— | |
| Zapomogi | „ 308,698.56 | |
| Kasa Chorych | „ 339,018.60 | |
| Prowizje bankowe i różne wydatki | „ 3,146,478.97 | |
| Procenty | „ 23,348,193.13 | „ 91,530,378.17 |
| Zysk netto z produkcji za rok 1921/22 | | Mk. 188,273,314 47 |
| Walne Zgromadzenie Akcjonarjuszów w dniu 14 grudnia 1922 r. uchwaliło: | | |
| a) odpisać z powyższej sumy zysku: | | |
| na umorzenie budynków, maszyn i innego majątku fabrycznego | Mk. 43,572,323.— | |
| na gratyfikację i wsparcie dla pracowników | „ 12,000,000 — | „ 55,572,323.— |
| | | Mk. 132,700,991.47 |
| na podatek procentowy od dochodu | Mk. 16,387,624.— | |
| na kapitał zapasowy | „ 10,000,000.— | |
| na tantjemy dla Członków Zarządu i wynagrodzenie dla Członków Komisji Rewizyjnej | „ 10,000,000 — | „ 36,387,624.— |
| b) Pozostałość w kwocie | | Mk. 96,313,367.47 |

przenieść na następny rok operacyjny.

c) dywidendy na rok 1921/22 nie wydzielać i ogłosić o nieważności odnośnych kuponów dywidendowych.

# Bilans i Rachunek Strat i Zysków za rok 1921 Spółki Bruttowej „KROŚCIENKO", Sp. z ogr. poręką.

| STAN CZYNNY. | | |
|---|---|---|
| Udziały brutto | Mk. | 21,000.— |
| Dłużnicy | „ | 413,536.66 |
| | Mk. | 434,536.66 |

| STAN BIERNY. | | |
|---|---|---|
| Kapitał zakładowy | Mk. | 21,000.— |
| Zysk 1920 r. | „ | 93,188.38 |
| Zysk | „ | 320,348.28 |
| | Mk. | 434,536.66 |

| STRATY. | | |
|---|---|---|
| Podatki | Mk. | 11,880.58 |
| Koszta administracyjne | „ | 64,980.— |
| Zysk | „ | 320,348.28 |
| | Mk. | 397,208.85 |

| ZYSKI. | | |
|---|---|---|
| Dochody z udziałów brutto (z gazów i ropy bruttowej) | Mk. | 397,208.85 |
| | Mk. | 397,208.85 |

## RACHUNEK BILANSU
# Związku Kredytowego w Jarosławiu z dniem 31 grudnia 1921 r.

| | | | |
|---|---|---|---|
| Gotówka w dniu 31/XII 1921 | 1,070,030.41 | Rachunek udziałów | 86,393.— |
| Saldo pożyczek | 3,248,500.— | Wkładki oszczędnościowe | 2,899 48 |
| „ P. K. O. w obrocie | 2,168 88 | „ I. C. A. | 4,025,692 30 |
| „ P. K. O. uwięzione | 1,374.70 | Fundusz administracyjny | 100,000.— |
| „ filji banku związku — Lwów | 98.70 | „ zapasowy | 47,570.— |
| „ kasy oszczędn. m. Jarosławia | 29 98 | Czysty zysk | 81,222.89 |
| „ ruchomości | 21,575.— | | |
| | 4,343,777.67 | | 4,343,777 67 |

## Rachunek strat i zysków.

| | | | |
|---|---|---|---|
| Wydatki | 130,942.80 | Rachunek odsetek | 63,045.69 |
| Czysty zysk | 81,222 89 | Fundusz administracyjny | 149,120.— |
| | 212,165 69 | | 212,165.69 |

# Spółka dla obrotu artykułami technicznemi, Spółka z ogr. odp. we Lwowie.
## Rachunek strat i zysków per 31 grudnia 1921 r.

| | | | |
|---|---|---|---|
| R-k poborów | Mk. 935,350.— | R-k strat i zysków (w/g osobnego zest.) | Mk. 4,974,389.29 |
| „ najmu | „ 60,800.— | | |
| „ urządzeń | „ 19,991.— | | |
| „ kosztów | „ 2,366,248.31 | | |
| „ prowizji | „ 74,224 62 | | |
| Czysty zysk | „ 1,517,775.36 | | |
| | Mk. 4,974,389.29 | | Mk. 4,974,389.29 |

## Rozdział zysku za 1921 rok.

| | | | |
|---|---|---|---|
| Czysty zysk | Mk. 1,517,775.36 | Za podatek | Mk. 233,000.— |
| | | „ 5% funduszu rezer. | „ 75,000.— |
| | | „ spec. funduszu | „ 5,000.— |
| | | „ tantjeme zawiad. | „ 600,000.— |
| | | „ „ członkom R. N. | „ 300,000.— |
| | | „ r-k dywidendy 10% | „ 130,000.— |
| | | „ rok 1922 | „ 129,775.36 |
| | Mk. 1,517,775.36 | | Mk. 1,517,775 36 |

# POLSKIE TOWARZYSTWO DLA HANDLU I PRZEMYSŁU.
## Rachunek bilansu za rok 1921.

| STAN CZYNNY. | | | STAN BIERNY. | |
|---|---|---|---|---|
| Rachunek: | | | Rachunek: | |
| Kiosk na pl. Trynitarsk | | Mk. 319,505.— | Kapitał zakł. — udziały | Mk. 4,851,200.— |
| Materjały na budowę w Ottynji | | „ 956,912.— | Udziały S-ki „Praca" | „ 1,489,290 — |
| Wartość gruntu i materjałów S-ki „Praca" w Ottynji | | „ 1,534,700.— | Pol. Bank kraj. c-to towarz. | „ 3,352,400.— |
| Ruchomości | | „ 45,524 — | „ „ „ „ piwa | „ 10,750.— |
| Kasy | | „ 499,064.54 | „ „ „ „ separato | „ 14 400.— |
| P. K. K. P. | | „ 10,000 35 | Tow. handl.-przem. „Polon" | „ 32,331.— |
| Karty widokowe | | „ 6,450.— | Browar w Cieszynie | „ 4,185 40 |
| Nieruchomości | | „ 618,350.— | Fundusz rez. za rok 1919/20 | „ 29,341.36 |
| Składnica towarowa | | „ 7,135,995 — | „ „ „ 1921 | „ 220,274.60 |
| Pożyczka odrodzenia | | „ 10,000.— | Fundusz rez. na zaległe podatki za 1919—21 i daninę | „ 800,000.— |
| Tonasz | 250,000.— | | Strat i zysków (czysty zysk) | „ 1,986,000.— |
| Lokacje — Targi wsch. | 10,000.— | „ 260,000 — | | |
| Dłużnicy | | „ 1,393,671.47 | | |
| | | Mk. 12,790,172 36 | | Mk. 12,790,172.36 |

## Rachunek strat i zysków za rok 1921 r.

| | | | |
|---|---|---|---|
| Rachunek: | | Rachunek: | |
| Administracja | Mk. 388,283.18 | Różne | Mk. 5,657.— |
| Tantjemy | „ 945.000.— | Nieruchomości | „ 190 646 03 |
| Subwencje i dary | „ 29,000.— | Składnica towarowa | „ 3,970,077 28 |
| Fundusz rez. za rok 1921 | „ 220,274 60 | Dostaw | „ 110,590 37 |
| Fundusz rez. na zal. podatki za 1919/21 i na daninę | „ 800,000.— | Piwo | „ 91,587.10 |
| Zysk | „ 1,986,000.— | | |
| | Mk. 4,368,557.78 | | Mk. 4,368 557 78 |

## Warszawska Fabryka Pasów Wielbłądzich i Skórzanych BAUER, SZWEDE i SKRZĘDZIEWSKI, Spółka z ogr. odp.

### Bilans na dzień 1 stycznia 1923 r.

| STAN CZYNNY. | | STAN BIERNY. | |
|---|---|---|---|
| Gotowizna | 1,876,791.— | Kapitał zakładowy | 5,000,000.— |
| Dłużnicy | 6,687,160.80 | „ rezerwowy | 1,348,273.— |
| Pasy skórzane i woki surowcowe | 13,021,315.— | Wierzyciele | 17,892,572.— |
| Wełna wielbądzia i pół. wyrób. | 9,387,082.50 | Akcepty | 4,500,000.— |
| Banki | 51,463.50 | Rezerwa na podatki | 1,500,000.— |
| Nieruchomość | 7,127,499.95 | Dywidenda do wypłaty | 8,880,000.— |
| Maszyny, narzędzia i inwentarz | 4,205,605.— | Zysk przeniesiony na 1923 r. | 4,465.75 |
| Sumy przechodnie | 351,000.— | Sumy przechodnie | 3,582,607.— |
| | Mk. 42,707,917.75 | | Mk. 42,707,917.75 |

### Rachunek strat i zysków.

| | | |
|---|---|---|
| ZYSKI. | | |
| Zysk ze sprzedaży pas. skórz. | 17,564,408.60 | |
| „ „ „ trok. surow. | 527,032.— | 18,091,440.60 |
| STRATY. | | |
| Procenty | 1,158,984.65 | |
| Organizacja | 525,098.20 | |
| Utrzymanie posesji | 286,239.— | |
| Kosztów handlowych | 1,797,293.— | |
| Straty w ciągu 1922 r. | 27,000.— | 3,794,614.85 |
| Zysk do podziału | | Mk. 14,296,825.75 |

### Podział zysków.

| | | |
|---|---|---|
| Zysk do podziału | | 14,296,825.75 |
| Na kapitał rezerwowy | 1,348,273.— | |
| „ dywidendę | 8,880,000.— | |
| „ gratyfikacje dla personelu | 1,750,000.— | |
| „ rezerwę na opłacenie podatków | 1,500,000.— | |
| „ amortyzacje maszyn, narzędzi, utensylji i budynk. | 814,087.— | 14,292,360.— |
| Przeniesiono na rok 1923 | | Mk. 4,465.75 |

## „ZGODA" TOWARZYSTWO SPÓŁDZIELCZE W SIERPCU.

### Rachunek strat i zysków za 1921 rok.

| | | | |
|---|---|---|---|
| Koszta handlowe | 576,350.57 | Zysk brutto | 1,769,883.— |
| Strata 1919 i 1920 r. | 120,665.52 | | |
| Zysk netto 1921 r. | 1,072,866.— | | |
| | Mk. 1,769,883.— | | Mk. 1,769,883.— |

### Bilans za 1921 rok.

| AKTYWA. | | PASYWA. | |
|---|---|---|---|
| Kasa | 303,107.27 | Udziały | 251,351.27 |
| Ruchomości | 402.50 | Kapitał społeczny | 33,056.47 |
| Towary | 3,199,438.03 | Różni | 2,228,870.97 |
| Różni | 532.93 | R-ki inne | 420.— |
| Nieruchomości | 83,084.89 | Zysk netto 1921 r. | 1,072,866.91 |
| | Mk. 3,586,565.62 | | Mk. 3,586,565.62 |

## KASA OSZCZĘDNOŚCI MIASTA JAROSŁAWA

### Bilans funduszu obrotowego za rok 1921.

| STAN CZYNNY. | Marki i fen. | | STAN BIERNY. | Marki i fen. | |
|---|---|---|---|---|---|
| Gotówka z dnia 31 grudnia 1920 r. | | 19,266.52 | Wkładki | 16,737,772.33 | |
| Pożyczki hipoteczne | 1,295,876.— | | Weksle w reeskoncie | 980,000.— | |
| Zaliczki na zastaw pap. wartośc. | 285.64 | | Pożyczki na własne weksle | 2,000,000.— | |
| Weksle eskontowane | 12,985,855.20 | | Inkaso obce | 593,165.— | |
| „ zaskarżone | 218.81 | | Rachunek bieżący fund. rezerw. | 28.04 | |
| „ reskontowane | 980,000.— | | „ „ „ emer. | 7,845.05 | |
| Chwilowa lokacja gotówki | 4,109.— | | „ osób różnych | 48,486.02 | |
| Efekta funduszu obrotowego | 3,631,749.20 | | Rachunek możliwych strat z weksli i kosztów prawnych | 630.— | |
| Rachunek czekowy P. K. O. | 269.02 | | Procenta na rok 1922 pobrane | 530,635.90 | 20,898,562.34 |
| Konto żyrowe P. K. K. P. | 5,000.— | | Zysk z obrotu fund. za r. 1921 | | 585,880.06 |
| Zastępstwo pol. Banku kraj. | 1,298,362.03 | | | | |
| Rachunek kosztów prawnych | 939.66 | | | | |
| „ zaliczek zwrotnych | 1,084,411.54 | | | | |
| „ sprzętów i rekwizytów | 2,936.14 | | | | |
| Procenta zaległe z roku 1921 | 175,163.64 | 21,465,175.88 | | | |
| | | 21,484,442.40 | | | 21,484,442.40 |

Jarosław, dnia 31 grudnia 1921 r.

Dyrektor kierujący: Juliusz Strisower. Dyrekcja: Dr. Arnold Friedwald i Dr. Maksymilian Segal. Komisja Rewizyjna: Ignacy Rychlik, Jan Pretorius i Piotr Malinowski. Przewodniczący wydziału: Ignacy Rychlik. Rachmistrz: Bolesław Wodziński i Antoni Gosławski.

## WARSZAWSKI BANK ZJEDNOCZONY Sp. Akc.

**Centrala— Warszawa, Marszałkowska 139.**

Oddziały: „Oddział Miejski—Plac Bankowy", ul. Żabia 9. „Oddział Miejski — Nalewki", ul. Nalewki 33. „Oddział Miejski — Bracka", ul. Bracka 6 (w organizacji). „Oddział w Łodzi", Łódź, ul. Piotrkowska 77. „Oddział w Gdańsku", Gdańsk, ul. Hundegasse 27/28.

### Bilans na d. 1 grudnia 1922 r.

STAN CZYNNY.

| | |
|---|---|
| Kasa | 328,616,228.— |
| P. K. K. P. i P. K. O. | 1,300,827,060.17 |
| Waluty obce | 848,873,177.46 |
| Papiery procentowe własne | 76,255,138.— |
| Udziały konsorcjalne | 46,330,433.— |
| Weksle zdyskontowane | 1,404,493,540.50 |
| Rachunki otwartego kredytu | 168,795,408.50 |
| Korespondenci-dłużnicy | 7,473,315,662.28 |
| (Dłużnicy za gwarancje) | 498,942,000.— |
| R-ki Centrali z Oddziałami | 503,879,776.80 |
| Inkaso | 925.254,114.72 |
| Ruchomości | 39,295,191.50 |
| Nieruchomości | 125,000,000.— |
| Koszty handlowe | 253,166,886.31 |
| Różne rachunki | 508,495,832.82 |
| | 14,002,598,450.06 |

STAN BIERNY.

| | |
|---|---|
| Kapitał zakładowy | 200,000,000.— |
| „ zapasowy ustawowy | 7,258,600.— |
| Inne rezerwy | 2,000,000.— |
| R-ki bieżące i wkłady | 2,330,199,715.30 |
| Kasa przezorności pracowników W. B. Z. | 2,065,294.— |
| Redyskonto | 244,647,392.— |
| Korespondenci-wierzyciele | 9,379,302,630.07 |
| (Gwarancje 397,117,000.—) | |
| R-ki Oddziałów z Centralą | 238,290,027,30 |
| Różni za inkaso | 968,007,488.62 |
| Dyspozycje i przekazy na Bank | 40,275,832,78 |
| Procenty i prowizje | 493,088,892.07 |
| Pozostałość zysku r. 1921 | 1,242,504.— |
| Dywidenda niepodniesiona | 18,000 — |
| Różne rachunki | 96,202,073.92 |
| | 14,002,598,450 06 |

---

## SPÓŁKA HANDLOWA ROLNIKÓW I HODOWCÓW w Gródku Jagiellońskim.

### Bilans za rok 1921.

| Rachunek. | Winien. | Ma. |
|---|---|---|
| Kasa | 1.082,462.76 | |
| Towary | 1,260,925.— | |
| Dłużnicy | 1.066.873.71 | |
| Wierzycieli | | 2,806,020.59 |
| Udziały | | 40.961 24 |
| Lokacje | 23,679.26 | |
| Fundusz rezerwowy | | 118,992.50 |
| Ruchomości | 11.423.50 | |
| Rezerwa na kupno ruchomości | | 48,553.19 |
| Rezerwa strat | | 56.893.70 |
| Rezerwa podatkowa | | 90.705 96 |
| Wątpliwe wierzyteln. | | 77,288.67 |
| Zysk z r. 1921 | | 205.948.38 |
| Razem | 3.445,364.23 | 3,445,364.23 |

### Rachunek Strat i Zysków za rok 1921.

| | Straty. | Zyski. |
|---|---|---|
| Z R-ku Towary | | 1,153,221.38 |
| Z R-ku Administracja | 901,660.— | |
| Z R-ku Komisjonerstwo | 3.933.— | |
| Z R-ku Odsetek | 41,680.— | |
| Zysk za rok 1921 | 205,948.38 | |
| Razem | 1,153.221.38 | 1.153,221.38 |

## Fabryka Waty Hygroskopijnej „ALBA" S. A.

### Bilans za rok operacyjny 1922.

| | Stan czynny. | Stan bierny. |
|---|---|---|
| Kasa Zarządu | 6,220,815.03 | |
| Kasa fabryczna | 190.060 — | |
| Kapitał Akcyjny | | 1,200.000.— |
| Kapitał Zapasowy | | 905,178.76 |
| Kapitał Amortyzacyjny | | 546,302.46 |
| Dłużnicy | 75,746,073.41 | |
| Wierzyciele | | |
| Bank Zachodni w/m | | 10,937,000.— |
| Różni | | 34,035,736.20 |
| Weksle | 900,000.— | |
| Akcepty | | 64.922,000.— |
| Sumy przechodnie | | 27,628,282.40 |
| Budowle | 9,849,624.50 | |
| Surowce i towary | 68,000,000.— | |
| Ruchomości | 17,111,923.84 | |
| Papiery wartościowe | 45,000.— | |
| Podatki (patent wyk. na r. 1923) | 56.250.— | |
| Niewypłacona dywidenda | | 57,500.— |
| Depozyta | 60,000.— | |
| Depozyta | | 60,000.— |
| zysk z roku 1921 | | 800,000 — |
| zysk za rok 1922 | | 37,087,746 96 |
| Mkp. | 178,179,746 78 | 178,179,746 78 |

### Rachunek Zysków Strat

| | Winien | Ma |
|---|---|---|
| Kaszta handlowe | 95,551,384.15 | |
| Koncesja na prawo prowadz. fabryki | 2,239,000.— | |
| Zysk z roku 1921 | 800,000.— | |
| „ za rok 1922 | 37,087,746 96 | |
| Pozostałość zysków z r. 1921 | | 800,000.— |
| Przepisany zysk z produkcji | | 134,878,131.11 |
| Mkp. | 135,678,131.11 | 135,678,131.11 |

### PROJEKTOWANY PODZIAŁ ZYSKOW

| | | |
|---|---|---|
| Zysk podług bilansu z roku 1921 | | 800,000.— |
| za rok 1922 | | 37,087,745.96 |
| | | 37,887,746.96 |
| 15% na kapitał zapasowy | 5,683,160.— | |
| 10% na amortyzację ruchomości | 1,132,820 — | |
| 10% na amortyzację urządz. kant. | 540,375.— | |
| 10% na amortyzację inst. elektr. | 38,000 — | |
| Amortyzacja budowli do ukończenia dzierżawy Mk. 9,849,624.50 przez 13,5 lat | 729,602.— | 8,123,957.— |
| pozostaje | | 29,763,788.96 |
| 10% dla Zarządu | | 2,976,378.— |
| pozostaje | | 26,787,410.96 |
| Rezerwa na podatki | | 12,992,605.96 |
| pozostaje | | 13,794,805.— |
| Na dywidendę | | 12,000,000.— |
| Pozostaje na rok następny 1923 | Mkp. | 1,794,605.- |

Warszawa, d. 29 marca 1923 r.

Członkowie Zarządu (podpisali)

R. Rafałowicz, B. Soborski, M. Esterson, M. Floksztrumpf, M. Bemski.

Buchalter: (podpisała) T. Szallowa

Komisja Rewizyjna (podpisali)

K. Temler, A. Koziński, J. Lichtenfeld.

---

### OGŁOSZENIE.

Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów Państwowych w Łucku niniejszem ogłasza, że wystawione przez Centralę Spirytusową T-wa Akc. „POZNAŃ" w Równem świadectwo przewozowe Nr. 6676/1916 z dn. 2/III 1923 r. na transport wódek dla hurtowego składu wódek w Krzemieńcu tejże firmy zostało zagubione na kolei w czasie transportu trunków z Równa do Krzemieńca, wobec czego dokument powyższy uważać należy za nieważny.

# Towarzystwo Akcyjne Kopalń Węgla „FLORA” w Dąbrowie Górniczej

## Bilans na dzień 31-go grudnia 1920 r.

| | | |
|---|---|---|
| Wartość kopalni | | 2,182,761 67 |
| Budynki | | 989.980 87 |
| Grunty | | 27,677.98 |
| Maszyny i urządzenia mechaniczne | | 1,959,811.77 |
| Inwentarz | | 993,422 68 |
| Kasa i Banki | | 8,617,111 38 |
| Papiery procentowe | | 1,002 868 87 |
| Zaliczenia kolejowe | | 123,090.30 |
| Magazyn | | 9,569,114.41 |
| Zapas węgla | | 406,259.62 |
| Dłużnicy | | 5,917.746.95 |
| Wydatki na r-nek kop. „Jan” | | 646,082.15 |
| Nowe budynki i instalacje | | 697,483.72 |
| Rekwizycje wojenne | | 23,473.95 |
| Składający kaucję | | 887,930 43 |
| Sumy przechodnie | | 507,202.88 |
| Zyski i straty: | | |
| Straty za rok 1915 | 347,279 64 | |
| „ „ „ 1916 | 666,434 97 | |
| „ „ „ 1917 | 1,315,937.23 | |
| „ „ „ 1918 | 4,016,841 57 | |
| „ „ „ 1919 | 2,709,823.13 | |
| Nieuwzględnione za czas wojny %% | 177,852.27 | 9,234,168.81 |
| | | Mk. 43,786,188 44 |

| | | |
|---|---|---|
| Kapitał Akcyjny | | 4,536,000.— |
| „ Amortyzacyjny | | 2,255,284.86 |
| „ Zapasowy | | 449,905.95 |
| Francuskie T-wo Bankowe | 6,232,605.97 | |
| Bank Handlowy w Warszawie Oddz. w Sosnowcu | 1,270,449.99 | |
| Austr. Länderbank Oddz. w Peryżu | 639.84 | |
| Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa w Warszawie | 1,584,943 45 | 9,088,639 25 |
| Kredytorzy | | 5,590,611.80 |
| Fundusz Ubezpieczeniowy | | 2,091,036.60 |
| Rezerwa na nowe instalacje | | 540,000.— |
| Kaucje otrzymane | | 1,034,037.95 |
| Sumy przechodnie | | 12,824,276.53 |
| Zyski i straty: | | |
| Pozostałość z r. 1913 | 139,510.68 | |
| Zysk za r. 1914 | 246,277 61 | |
| Bonifikacja za r. 1918 przyznana przez władze Austrjackie | 545,355.60 | 931,143 89 |
| Zysk za rok 1920 | | 4,445,251.61 |
| | | Mk. 43,786,188.44 |

## Rachunek Strat i Zysków za rok 1920.

4

| | |
|---|---|
| Utrzymanie administracji | 4,366,760.78 |
| Utrzymanie Zarządu w Warszawie | 329,387 82 |
| Ekspertyzy studja i koszty podróży | 1,623,696 60 |
| Podatki | 10,486,144.93 |
| Bieg kopalni | 81,254,975.22 |
| Prowizje bankowe | 15,517 85 |
| Procenty | 279,108 77 |
| Różnica kursu | 3,631,777.19 |
| Amortyzacja | 1,711,576 98 |
| Zysk za rok 1920 | 4,445,251.61 |
| | Mk. 108,144,197 75 |

| | |
|---|---|
| Sprzedaż węgla | 107,755,418.41 |
| Różne dochody | 388,779.3 |
| | Mk. 108,144,197.75 |

# SPÓŁKA AKCYJNA DRZEWNEGO PRZEMYSŁU I HANDLU

## Bilans na dzień 30 czerwca 1922 r.

| STAN CZYNNY. | |
|---|---|
| Gotowizna | 13,313,347 19 |
| Papiery wartościowe | 34,001,985 35 |
| Nieruchomości | 52,833,729 12 |
| Lasy | 18,258,450 10 |
| Ruchomości | 50,748,053.55 |
| Inwentarz żywy | 8,148,780 80 |
| Materjały drzewne | 227,270,929 40 |
| „ techniczne i aprowizacyjne | 26,787,664 58 |
| Dłużnicy | 49,465,757.33 |
| Sumy przechodnie | 237 526 — |
| | 481,066,223 42 |

| STAN BIERNY. | |
|---|---|
| Kapitał zakładowy | 120,000,000.— |
| „ zapasowy | 10,652,848.14 |
| Specjalny kapitał zapasowy | 25,800,000.— |
| Kapitał amortyzacyjny | 14 533,198.31 |
| Wierzyciele | 171,216,376 87 |
| Sumy przechodnie | 1,071,046.— |
| Zysk | 137,792,754.10 |
| | 481,066,223 42 |

## Rachunek Strat i Zysków.

| | |
|---|---|
| Koszty handlowe | 78,095,649 78 |
| Procenta i prowizje | 18,333,425 97 |
| Zysk do podziału | 137,792,754 10 |
| | 234,221,829.85 |

| | |
|---|---|
| Zysk brutto za 1921/22 r. | 234,221,829.85 |
| | 234,221,829.85 |

## Podział Zysku.

| | |
|---|---|
| Kapitał zapasowy | 6,889,638 — |
| Kapitał amortyzacyjny | 10,756,969.— |
| Podatki | 30,000 000.— |
| Wynagrodzenie Członków Zarządu | 13,779 275.— |
| „ Komisji Rewizyjnej | 500,000.— |
| Gratyfikacja dla urzędników | 13,000.000.— |
| Zrzesz nie Właścicieli Lasów | 1,200,000.— |
| Dywidenda dla Akcjonarjuszów | 60,000,000 — |
| Na cele społeczne i filantropijne | 1,666,872.10 |
| | 137,792,754.10 |

| | |
|---|---|
| Zysk do podziału | 137,792,754.10 |
| | 137,792,754 10 |

# Spółka Handlowa „LITUANIA", Wilno, Wielka № 73.

WINIEN. **Rachunek strat i zysków od 1/XI—1921 r. do 1/I—1923 r.** MA.

| WINIEN | | | MA | |
|---|---|---|---|---|
| Strata z powodu zniszczenia inwent. ruch. | 21,010.— | | Zysk od sprzedaży Tow. Bław. — komis | 3,500.— |
| Amortyzacja ruchomości 10% od sumy 5,499,320 — | 549,932.— | | „ „ „ „ Apt.-Perfumer. | 12,919,111.— |
| Koszty handlowe od 1/XI 1921 r. do 1/I 1923 r. | 19,324,749.— | | „ „ „ „ Bławat.-Galanter. | 39,473,137.— |
| Pensja pracowników od 1/XI-21 r. do 1/I-23 r. | 17,662,670.— | | „ „ wędlarni | 6,801,350 — |
| Drobny remont masarni i sklepów | 643,905.30 | | „ „ sprzedaży towarów kolonjalnych | 8,739,711.10 |
| Strata na sprzedaży wędlin | 4,622,724.— | | „ „ „ wódek | 1,042,728.47 |
| Odliczenie 10% od zysku dla prac. | 2,714,954.— | | | |
| Sumy stornowe | 2,984,700 — | 48,529,644.30 | Sumy stornowe | 2,984,700.— |
| Czysty zysk | | 23,434,593.27 | | |
| | | 71,964,237 57 | | 71,964,237.57 |

Wilno, dnia 5 kwietnia 1923 r.

# Łódzka Hurtownia dla Handlu Wyrobami Włókienniczemi, Sp. Akcyjna w Łodzi.

STAN CZYNNY. **Bilans po dzień 31 grudnia 1921 r.** STAN BIERNY.

| STAN CZYNNY | | STAN BIERNY | |
|---|---|---|---|
| Kasa | Mk. 2,920,401.40 | Kapitał zakładowy | Mk. 12,000,000.— |
| Towary | „ 22,569,659.— | Sumy przechodnie | „ 1,010,495.— |
| Urządzenie składu i biura | „ 610,620.— | Wierzyciele | „ 11,697,475 23 |
| Weksle oddane do inkasa | „ 3,703,400.— | Zysk | „ 16,712,587.82 |
| Weksle w portfelu | „ 3,222,696.— | | |
| Papiery wartościowe | „ 1,920,000.— | | |
| Dłużnicy | „ 6,473,781 65 | | |
| | Mk. 41,420,558.05 | | Mk. 41,420,558.05 |

| | |
|---|---|
| Ogólny przychód | Mk. 28,668,475.49 |
| Ogólny rozchód | „ 11,955,887 67 |
| Czysty zysk za 1921 r. | Mk 16,712,587.82 |

**Podział zysku.**

| | |
|---|---|
| Na dywidendę | Mk. 9,000,000.— |
| „ kapitał zapasowy | „ 1,200,000.— |
| „ amortyzację urządzenia składu i biura | „ 610,620.— |
| „ wynagrodzenie dla zarządu i komisji rewizyjnej | „ 1,525,000.— |
| „ cele dobroczynne | „ 500,000.— |
| „ opłacenie podatków i daniny | „ 3,876,967.82 |
| | Mk. 16,712,587.82 |

# BILANS SPÓŁDZIELCZEGO STOWARZYSZENIA SPOŻYWCÓW W KOMARÓWCE ZA ROK 1922.

| AKTYWA. | | PASYWA. | |
|---|---|---|---|
| Gotówka w kasie | Mk. 436,792.— | Dług w kasie Pożyczkowej | Mk. 500,000.— |
| Towar w/g spisu | „ 2,476,667.— | Wierzyciele | „ 1,698,250.— |
| Udział w kasie Pożyczkowej | „ 25,000.— | % wierzycielom | „ 254,750.— |
| Udział w Związku | „ 29,719 — | % od udziałów człon. | „ 7,056.— |
| | | Zwroty od zakup. czł. | „ 47,326.— |
| | | Kapitał udziałowy | „ 141,200.— |
| | | Kapitał społeczny | „ 157,830.— |
| | | Czysty zysk | „ 161,766.— |
| | Mk 2,968,178.— | | Mk. 2,968,178.— |

**Rachunek strat i zysków.**

| | | | |
|---|---|---|---|
| Koszty handlowe | Mk. 980,848.— | Zysk brutto z towar. | Mk. 2,353,161.— |
| Pensje personelu | „ 841.415.— | | |
| Zwroty od zakup. członk. | „ 47,326.— | | |
| % wierzycielom | „ 254,750.— | | |
| Komorne | „ 60,000.— | | |
| Czysty zysk | „ 161,766 — | | |
| % od udziałów czł. | „ 7,056.— | | |
| | Mk. 2,353,161.— | | Mk. 2,353,161.— |

## Bilans Mechanicznej Fabryki Obuwia „DOLBUT", Spółka z ogr. odp.

na dzień 31 grudnia 1921 r.

| STAN CZYNNY. | | STAN BIERNY. | |
|---|---|---|---|
| Kasa | 540,867.70 | Wierzyciele | 6,189,194.19 |
| Banki | 104,701.— | Akcepty | 9,723,678.— |
| Nieruchomość | 4,030,000.— | Kapitał udziałowy | 1,790,000.— |
| Maszyny i urządzenie | 1,515,759.90 | Kapitał rezerwowy | 5,100.— |
| Kopyta | 212,467.50 | Fundusz specjalny | 81,051.05 |
| Materjały techniczne | 573,259.— | Sumy przechodnie | 227,208.75 |
| Materjały surowe | 3,917,325.— | Zysk netto | 11,824,283.81 |
| Obuwie gotowe | 7,708,995.— | | |
| Półfabrykaty | 4,537,351.— | | |
| Pudełka | 60,900.— | | |
| Dłużnicy | 5,102,940.70 | | |
| Sumy przechodnie | 113,847.— | | |
| Budowa fabryki | 1,422,102.— | | |
| | Mk. 29,840,515.80 | | Mk. 29,840,515.80 |

### Rachunek zysków i strat.

| | | | |
|---|---|---|---|
| Koszty handlowe | 6,782,174.80 | Zysk brutto na produkcji | 20,195,603.86 |
| Amortyzacja | 304,302.25 | | |
| Strata na kupnie nieruchomości | 981,363.— | | |
| Pudełka | 302,920.— | | |
| Zysk netto | 11,824,283.81 | | |
| | Mk. 20,195,603.86 | | Mk. 20,195,603.86 |

## ZWIĄZEK STOWARZYSZEŃ SPOŻYWCZYCH W PIŃSKU.

### Bilans zamknięcia rachunków na dzień 1 stycznia 1923 r.

| STAN CZYNNY. | | | STAN BIERNY. | |
|---|---|---|---|---|
| R-k kasy: | | | R-k kapitału udziałowego: | |
| pozostałość w gotówce | | 871,542.89 | pozostałość | 71,032.70 |
| „ towarów: | | | „ kapitału zakładowego: | |
| pozostałość tow. na skł. Nr. 1 | 160,972.50 | | pozostałość | 16,701.52 |
| „ „ „ „ Nr. 2 | 2,950,624.24 | 3,111,596.74 | „ kapitału zasobowego: | |
| „ dłużników i wierzycieli: | | | pozostałość | 76,306.49 |
| pozostałość długu za różnymi osobami | | 1,131,307.14 | „ sum przechodnich: | |
| „ zakupujących towary: | | | pozostałość | 1,961.80 |
| pozostałość długu za zabierającemi towar | | 5,026.07 | „ dłużników i wierzycieli: | |
| „ majętności: | | | pozostałość długu różnym | 4,986,912.80 |
| pozostałość | | 126,937.— | „ zakupujących towary: | |
| „ kapitałów: | | | pozostałość długu zakupującym | 113,288.79 |
| pozost. akcyj w ukrainskim b-ku | 5,801.75 | | „ strat i zysków: | |
| „ różnych niekurs. pieniędzy | 2,820.90 | 8,622.65 | czysty zysk | 51,528.39 |
| „ udziałów: | | | | |
| Pozostałość udziałów: | | | | |
| w Białoruskim T-wie | 4,000.— | | | |
| w Dnieprowskim T-wie | 500.— | | | |
| w Stolińskiej elektrowni | 5,000.— | 9,500.— | | |
| R-k awansów: | | | | |
| pozostałość awansów | | 53,200.— | | |
| | | Mk. 5,317,732.49 | | Mk. 5,317,732.49 |

## „UNIA STRAŻACKA", Sp. z ogr. poręką we Lwowie, Piekarska 26.

### Bilans na 31-XII 1921 roku.

| PRZEDMIOT RACHUNKU | Obroty | | Salda | |
|---|---|---|---|---|
| | Winien | Ma | Winien | Ma |
| Udziały | | 21,000.— | | 21,000.— |
| Kasa | 7,788,893.04 | 6,227,842.37 | 1,561,050.67 | |
| Towary | 4,830,862.37 | 6,929,509.40 | | 2,098,647.03 |
| Dłużnicy i wierzyciele | 12,270,802.16 | 13,015,057.78 | | 744,255.62 |
| Koszta administrac. | 1,041,993.07 | 120.95 | 1,041,872.12 | |
| Prowizja | 317,022.— | | 317,022.— | |
| Ruchomości | 1.— | | 1.— | |
| Odsetki | | 416.— | | 416.— |
| Fundusz zapomogowy dla Związku Straż. | | 6,000.— | | 6,000.— |
| Straty i zyski | 6,000.— | 55,627.— | | 49,627.14 |
| Suma | 26,255,573.64 | 26,255,573.64 | 2,919,945.79 | 2,919,945.79 |

Powyższy bilins został na posiedzeniu Spółki w dniu 10 kwietnia 1922 r. zatwierdzony.

## Bilans s. z o. o. „POLRUT" za okres operacyjny od 1 kwietnia do 31 grudnia 1921 r.

| AKTYWA. | | Mk. i fen. | PASSYWA | Mk. i fen. |
|---|---|---|---|---|
| Gotowizna w kasie | | 2,273,714.— | Wierzyciele (r—ki osobiste) | 2,043,708.50 |
| Towar | | 56,250.— | Kapitał zakładowy | 1,712,000.— |
| Dłużnicy a) A. Collaro | Mk. 3,424,022.05 | | R—k w Polskim Banku Przemysłowym | 8,867,163.75 |
| b) Spółka roln. w Ostrogu | „ 51,580.— | 3,475,602.05 | | |
| Agentura w Równym | | 424,723.70 | | |
| Ruchomości | | 326,305.— | | |
| R—k w Banku Handlowym w Warszawie | | 5,000.— | | |
| R—k zysków i strat (strata) | | 6,061,277.50 | | |
| | | 12,622,872.25 | | 12,622,872.25 |

### Rachunek Strat i Zysków.

| STRATA. | Mk. i fen. | ZYSK. | Mk. i fen. |
|---|---|---|---|
| Koszty handlowe | 5,874,627.50 | R—k %%-ów i prowizji | 98,451.12 |
| Strata na papierach publicz. | 19,087.— | Zysk na walutach obcych | 1,012,766.— |
| „ „ towarach | 1,278,780.12 | Strata | 6,061,277.50 |
| | 7,172,494.62 | | 7,172,494.50 |

Strata . . . . . . . . 6,061,277.50

## Bilans za okres likwidacyjny od 1 stycznia do 30 sierpnia 1922 r.

| AKTYWA. | Mk. i fen. | PASYWA. | Mk. i fen. |
|---|---|---|---|
| Gotowizna w kasie | 43,160.— | Kapitał zakładowy | 1,662,000.— |
| Dłużnicy: a) A Collaro | 8,201,675.05 | Wierzyciele | 3,655,726.50 |
| b) Agentura w Równym | 424,723.70 | Zysk | 5,932,049.80 |
| c) Spółka roln. w Ostrogu | 51,580.— | | |
| R—k „Polrut i Collaro" w Polsk. Banku Przemysłowym | 482,972.80 | | |
| R—k „Polrut" w Polsk. Banku Przemysłowym | 69,000.75 | | |
| „ „ w Banku Handlowym w Warsz. | 25,000.— | | |
| Gwarancja „Polrut i Collaro" w Polsk. Banku Przemysł. | 1,951,664.— | | |
| | 11,249,776.30 | | 11,249,776.30 |

### Rachunek Strat i Zysków.

| STRATA. | Mk. i fen. | ZYSK. | Mk. i fen. |
|---|---|---|---|
| Koszty handlowe | 8,181,547.50 | Zysk na likwidacji ruchomości | 168,695.— |
| R—k prowizji i %%-ów | 2,044,563.85 | „ „ walutach obcych | 468,904.— |
| Strata na papierach publicznych | 19,087.— | „ „ towarze | 15,539,649.15 |
| Zysk | 5,932,049.80 | | |
| | 16,177,248.15 | | 16,177,248.15 |

Zysk . . . . . . . . 5,932,049.80

## Bilans Sp. z ogr. odp. Dom Handl. „GALANT" w Warszawie, Nalewki 39,

### na dzień 31-go grudnia 1921 r.

| STAN CZYNNY. | Mk. i fen. | STAN BIERNY. | Mk. i fen. |
|---|---|---|---|
| Gotówka w Kasie | 27,870.50 | Wierzyciele | 6,521,582.10 |
| Towary | 9,986,150.— | Kapitał zakład. | 4,154,367.50 |
| Ruchomości | 41,000.— | | |
| Dłużnicy | 209,805.50 | | |
| Długi wątpliwe | 7,858.60 | | |
| Zaliczenia Pocztowe | 389,265.— | | |
| Pożyczka odrodz. | 12,000.— | | |
| Kaucja Telef. Międzym. | 2,000.— | | |
| | 10,675,949.60 | | 10,675,949.60 |

### Rachunek Zysków i Strat.

| WYDATKI. | Mk. i fen. | DOCHODY. | Mk. i fen. |
|---|---|---|---|
| Strata na dłużnikach | 1,250.— | Zysk brutto na towarach | 3,064,452.85 |
| Prowizje | 234,892.— | Bonifikacje | 33,615.15 |
| Ofiary | 5,000.— | | |
| Dywidenda | 1,540,000.— | | |
| Koszta Handlowe | 366,585 | | |
| Pensje Pracowników | 336,250.— | | |
| Podatki i Opłaty Skarb. | 87,100.— | | |
| Czysty zysk | 526,991.— | | |
| | 3,098,068.— | | 3,098,068.— |

## Towarzystwo „FILHARMONJA WARSZAWSKA", Spółka Akcyjna.

Bilans na dzień 30 września 1921 roku.

**AKTYWA.**

| | | |
|---|---|---|
| Kasa | | 18,553.30 |
| Nieruchomość: | | |
| a) place | 420,261.83 | |
| b) budynki | 1,434,507.66 | 1,854,769.49 |
| Ruchomości: | | |
| a) meble i sprzęty | 52,324.60 | |
| b) instrumenty | 25,920.— | |
| c) biblioteka | 34,020.15 | 112,264.75 |
| Dłużnicy: | | |
| wykaz a) | 272,137.17 | |
| wykaz b) | 634,616 22 | 906,753 39 |
| Straty wojenne | | 76,202.10 |
| Papiery procentowe | | 137,081.— |
| Straty lat ubiegłych | 237,641.13 | |
| Straty z r. sprawozdawczego | 26,226.20 | 263,867.33 |
| | | Mk. 3,369,471.36 |

**PASYWA.**

| | | |
|---|---|---|
| Kapitał akcyjny | | 1,944,000.— |
| „ zapasowy | | 114,546.— |
| Różne rezerwy | | 306,162.83 |
| Rezerwa za straty wojenne | | 76,202 10 |
| Wierzyciele hypoteczni: | | |
| a) Tow. Kred m. Warszawy | 262.655.66 | |
| b) M. hr. Zamoyski | 108,000.— | 370,655.66 |
| | | 557,094.77 |
| | | Mk. 3,369,471.36 |

### Rachunek strat i zysków.

**WYDATKI.**

| | | |
|---|---|---|
| Oświetlenie i ogrzewanie | | 487,412.05 |
| Pensje | | 164,250.— |
| Remont kabiny kinemat. | | 151,072.— |
| Konserwacja gmachu | | 113,560.55 |
| Popieranie muzyki | | 5,760.— |
| Podatki | | 41,129.— |
| Asekuracja | | 23,681.46 |
| Procenta zapłacone | | 2,649.12 |
| Spisuje się: | | |
| dług Suchowieckiego | 4,815.85 | |
| r-k blankietów wekslowych | 52,95 | 4,868.80 |
| R-k wierzycieli niehypotecznych | | 7,290 — |
| | | Mk. 1,001,672 98 |

**WPŁYWY.**

| | | |
|---|---|---|
| Wynajem lokali i wielkiej sali | | 892,034 60 |
| Różne wpływy | | 558,018.66 |
| Dochody nieprzewidziane | | 22,100.12 |
| Kupony | | 3,250.— |
| Spisuje się: | | |
| Romankiewicz | 21,60 | |
| Rostek | 21 60 | 43.20 |
| | | 975,446 78 |
| Strata za 1920/21 r. | | 26,226.20 |
| | | Mk. 1,001,672 98 |

## Bilans Towarzystwa Aprowizacji Miast Polski i Ziem Wschodnich w Warszawie, Spółka z ogr. odp.

za czas od 1/I 1920 r. do 31/XII 1920 r.

**AKTYWA.**

| | | |
|---|---|---|
| Kasa gotowizną | 2,766,265.92 | |
| Banki | 1,669,670.35 | 4,435,936.27 |
| Waluty obce | | 9,095,156.45 |
| Towary | | 92,539,119.15 |
| Odbiorcy | | 8,229,322 87 |
| Ruchomości | | 75,480 50 |
| Sumy przechodnie | | 1,255,750.— |
| | | Mk 115,630,765 24 |

**PASYWA.**

| | |
|---|---|
| Udziały | 3,525,000.— |
| Banki | 39,575,603.— |
| Wierzyciele Oddz. Gdańsk. w walucie obcej | 45,515,230.— |
| Dostawcy | 6,192,264.37 |
| Kaucje | 900.— |
| Sumy przechodnie | 17,846,086.— |
| Straty i zyski (zysk osiągnięty za 1920 r.) | 2,975,681 87 |
| | Mk. 115,630,765.24 |

### Rachunek strat i zysków.

**WINIEN.**

| | | |
|---|---|---|
| Koszty adm.-handlowe Centrali | 2.318,404 14 | |
| Koszty adm.-handl. Oddziałów | 677,886.57 | 2,996,290.71 |
| Prowizje i procenty | | 4,806,990.27 |
| Dłużnicy wątpliwi | | 110,471 15 |
| Czysty zysk osiągnięty za 1920 r. | | 2,975,681.87 |
| | | Mk. 10,889,434.— |

**MA.**

| | |
|---|---|
| Ze sprzedaży towarów osiągnięto zysków | 10,889,434.— |
| | Mk. 10,889,434.— |

## Bilans Likwidacyjny firmy „H. SZTAJNIC i S-ka", Spółka z o gran. odpow. w Częstochowie

za okres operacyjny od dnia 1 maja do 15 grudnia 1922 r.

**STAN CZYNNY.**

| | |
|---|---|
| R-k kasy — pozostałość | 6,568,643.— |
| R-ki bieżące udziałowców — pozostałości na kontach | 3,000,000.— |
| | Mk. 9,568,643.— |

**STAN BIERNY.**

| | |
|---|---|
| R-k kapit. zakł. udziałowców — udziały | 5,000,000.— |
| Nadwyżka stanu czynnego | 4,568,643.— |
| | Mk. 9,568,643.— |

### Rachunek strat i zysków.

**WINIEN.**

| | | |
|---|---|---|
| R-k kosztów organizacji i koszta | 250.000.— | |
| „ kosztów handlowych i koszta | 505,572.— | |
| „ marek stemplowych i koszta | 120,000.— | |
| „ procentów i koszta | 140,971.— | 1,016,543.— |
| Zysk netto | | 4,568,643.— |
| | | Mk. 5,585,186.— |

**MA.**

| | |
|---|---|
| Zysk brutto na towarach | 5,585,186.— |
| | Mk 5,585,186.— |

## Tkalnia Mechaniczna „KROSNO” w Krośnie, Stow. z ogr. poręką.

**Rachunek Bilansu za rok 1921.**

| STAN CZYNNY. | | STAN BIERNY. | |
|---|---|---|---|
| Gotówka | 490,268.03 | Udziały członków | 73,206.— |
| Dłużnicy | 96,795 21 | Fundusz rezerwowy | 21,518 95 |
| Lokacje | 55,337.46 | Depozyty | 12,246.23 |
| Zapasy płótna | 266,710.— | Pożyczka inwestycyjna | 31,500.— |
| „ przędzy | 762,651.20 | Pożyczka kraj. funduszu przemysłowego | 49,000.— |
| „ węgla | 4,200.— | Wierzyciele | 1,217,039 11 |
| Materjały surowe (przędziwo, kładki etc.) | 3,470.52 | Czysty zysk | 371,397 95 |
| Maszyny i nieruchomości | 96,475.82 | | |
| | 1,775,908 24 | | 1,775,908 24 |

**Rachunek strat i zysków za rok 1921.**

| STRATY. | | ZYSKI. | |
|---|---|---|---|
| Wydatki gospodarcze | 1,329,087.93 | Zysk brutto ze sprzedaży | 1,770,614.45 |
| Prowizje i odsetki | 27,016.66 | | |
| Wydatki handlowe | 43,111.91 | | |
| Czysty zysk | 371,397 95 | | |
| | 1,770,614 45 | | 1,770,614.45 |

Dyrekcja: J. Bergman m. p., Dr. F. Czajkowski m. p. i W. Jabłoński m. p. Komisja kontrolująca: J. Mrówka m. p., K. Brzostowicz m. p. i W. Suryn m. p.

## Wyciąg i sprawozdanie Sp. Akc. Cukrowni i Rafinerji „ZBIERSK” za rok 1921-22 na dzień 30-VI 1922 r.

**Rachunek strat i zysków.**

| WINIEN. | | MA. | |
|---|---|---|---|
| Osiągnięto zysku brutto: | | Różne umorzenia: procenty, koszty organizacji, zapłacona danina | Mk. 18,167,811.40 |
| Z cukrowni | Mk. 690.178,085.26 | Przewyżka dochodów kampanji 1921/22 r. | „ 836,886,380.34 |
| Z dominium „Zbiersk i Petryki” | „ 103,204,868.70 | | |
| Z lasów i tartaku | „ 60,980,890.28 | | |
| Z dzierżaw | „ 560,685.— | | |
| Od udziału w T wie „Motycz” | „ 15,600.— | | |
| Dywidenda od akcyj Banku Zjednoczonych Ziem Polskich | „ 114,062 50 | | |
| | Mk. 855,054,191.74 | | Mk. 855,054,191.74 |

**Bilans na dzień 30 czerwca 1922 r.**

| STAN CZYNNY. | | STAN BIERNY. | |
|---|---|---|---|
| Majątek nieruchomy | Mk. 634,209,164.27 | Kapitał zakładowy | Mk. 1,286,250,000.— |
| Remanenty: cukru, melasu, materjałów, cegielni i inwentarza | „ 286,433,144.09 | „ zapasowy | „ 26,994,695.63 |
| Kasa | „ 7,257,282.20 | „ amortyzacyjny | „ 4,113,690 77 |
| Ruchomości | „ 16,496,355.51 | Wierzyciele | „ 1,119,575,127.28 |
| Depozyty | „ 237,600.— | Zysk brutto | „ 836,886,380.34 |
| Dobra ziemskie | „ 1,208,187,905.92 | | |
| Dłużnicy | „ 1,120,998,442 03 | | |
| | Mk 3,273,819,894 02 | | Mk. 3,273,819,894.02 |

Bilans i sprawozdanie zostały zatwierdzone przez Ogólne Zebranie Akcjonarjuszów w dniu 18 grudnia 1922 r.

Osiągnięty zysk w sumie Mk. 836,886,380 34 rozdzielony został w następujący sposób:

| | |
|---|---|
| Na amortyzację budynków | Mk. 61,267,076.— |
| Wynagrodzenie procentowe dla Zarządu | „ 56,158,745.22 |
| Kapitał zapasowy | „ 71,946,055.90 |
| Zarezerwowano na: | |
| podatek przemysłowy | „ 92,283,836.96 |
| podatek od kapitału | „ 5,950,000.— |
| podatek dochodowy za 1921/22 | „ 153,935,061 |
| Pozostaje do dyspozycji P.p. Akcjonarjuszów | „ 395,345,605 |
| | Mk 836.886,380.34 |

## Bilans Miechowskiego Spółdzielczego Stowarzyszenia „ZGODA” w Miechowie.

| STAN CZYNNY. | | STAN BIERNY. | |
|---|---|---|---|
| Gotowizna w kasie | Mk. 436,603.— | Udziały | Mk. 222,116.— |
| Ruchomości | „ 56,538.— | Kapitał zapasowy | „ 90,856.— |
| Remanent towarów | „ 4,971,246.— | „ rezerwowy | „ 419,384.— |
| Różni | „ 24,148 — | Różni | „ 838,044.— |
| | | Czysty zysk | „ 3,918,135.— |
| | Mk. 5,488,535.— | | Mk. 5,488,535 — |

# Bilans Spółki Akcyjnej Browaru w Częstochowie (dawniej K. Szwede)

na dz. 1-go października 1922 r.

| STAN CZYNNY. | Mk i fen. | STAN BIERNY. | | Mk. i fen. |
|---|---|---|---|---|
| Gotówka i banki | 3,648,510.94 | Kapitał zakładowy | | 18,000,000.— |
| Budynki i place fabryczne | 8,202,090.92 | „ zapasowy | 271,825.06 | |
| Maszyny i urządzenia | 9,248,726.— | „ amortyzacyjny | 1,655,092.35 | |
| Lodownie zamiejscowe | 119,570.80 | „ asekuracyjny | 2,000,000.— | 3,926,917.41 |
| Papiery procentowe własne | 2,084,950.98 | Tow. Kred. Miejskie | | 67,330.14 |
| Dłużnicy | 15,861,247.41 | Wierzyciele | | 14,571,268.23 |
| Magazyn | 28,952,503.60 | Akcepty | | 75,000,000.— |
| Zapasy słodu, piwa i wód owocowych | 43,984,250.— | Depozyty obce | | 75,000.— |
| Inwentarz żywy | 2,874,760 99 | Zysk | | 9,772,504.98 |
| „ martwy | 6,361,409.12 | | | |
| Depozyty | 75,000.— | | | |
| | 121,413,020.76 | | | 121,413,020.76 |

## Rachunek Strat i Zysków za 1921/22 rok operacyjny.

| WINIEN. | Mk. i fen. | MA. | | Mk. i fen. |
|---|---|---|---|---|
| Rezerwowano na kapitał asekuracyjny | 2,000,000.— | Pozostałość zysku z 1920/21 r. | | 574,706.78 |
| Opłacono w 1921/22 r. procentów | 24,897,452.25 | Zysk brutto na fabryk. piwa | 20,450,782.76 | |
| Zysk Brutto | 9,772,504.98 | „ „ „ „ wód owocowych | 3,164,461.74 | |
| | | Zysk brutto na fabryk. słodu | 12,480,005.95 | 36,095,250.45 |
| | 36,669,957.23 | | | 36,669,957.23 |

# Apteka A. OSSOWSKIEGO i S. KOŁAKOWSKIEGO Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Warszawa, Wolska 10.

## BILANS Zamknięcia. Rok 1921.

| | | | |
|---|---|---|---|
| Gotowizna w kasie | 4,392 07 | Kapitał Zakładowy | 4,000,000.— |
| Remanent towarów | 645,000.— | Rach. Właściciela | 57,211.65 |
| Dłużnicy | 675,241.60 | Czysty zysk | 778,445.02 |
| Ruchomości | 3,511,023.— | | |
| | 4,835,656 67 | | 4,835,656 67 |

## Rachunek Strat i Zysków.

| | | | |
|---|---|---|---|
| Amortyzacja ruchomości | 184,790.— | Zysk na towarze | 2,767,328.65 |
| Koszta handlowe | 1,804,093.63 | | |
| Czysty zysk | 778,445.02 | | |
| | 2,767,328.65 | | 2,767,328.65 |

## BILANS Zamknięcia. Rok 1922.

| | | | |
|---|---|---|---|
| Gotowizna w kasie | 1,876,004 87 | Kapitał Zakładowy | 4,000,000.— |
| Rachunek Właściciel | 2,429,600.— | Czysty zysk 1921 r. | 778,445.02 |
| Ruchomości | 3,910,000.— | „ „ 1922 r. | 7,632,159 85 |
| Remanent towarów | 2,650,000.— | | |
| Papiery procentowe | 1,545,000.— | | |
| | 12,410,604.87 | | 12,410,604.87 |

## Rachunek Strat i Zysków.

| | | | |
|---|---|---|---|
| Koszta handlowe | 3,105,818.80 | Przeniesione z roku 1921 (czysty zysk) | 778,445 02 |
| Pensje personelu | 12,347,263.10 | Zysk na towarze | 24,123,012.25 |
| Wypłacone procenty | 77,965.— | | |
| Podatki | 754,025.— | | |
| Amortyzacja ruchomości | 205,780 50 | | |
| Czysty zysk | 8,410,604.87 | | |
| | 24,901,457.27 | | 24,901,457.27 |

# TADEUSZ WINICKI i S-ka, sp. z ogr. odp. w Warszawie

## Bilans zamknięcia na dz. 30 czerwca 1922 r.

| Aktywa. | | Pasywa. | |
|---|---|---|---|
| Nieruchomość | 893,770.— | Wierzyciele | 61,241,054.42 |
| Filja Bydgoszcz | 5,580,584.69 | Należności wątpliwe | 338,368.05 |
| Urządzenie | 4,241,551.38 | Kapitał zakładowy | 100,000.— |
| Zapasy | 31,749.062.71 | | |
| Dłużnicy | 18,763,096.21 | | |
| Kasa | 451,357.48 | | |
| | 61,679,422.47 | | 61,679,422.47 |

## Rachunek Zysków i Strat.

| Straty. | | Zyski. | |
|---|---|---|---|
| Koszty ogólne | 16,432,232.10 | Zysk brutto na sprzedaży | 21,722,924.07 |
| Różnica kursu | 3,625,376.— | | |
| Urządzenie: 10% za zużycie | 471,283 48 | | |
| Czysty zysk | 1,194,032.49 | | |
| | 21,722,924.07 | | 21,722,924.07 |

## Bilans Labura T. z o. p. Biuro Rolniczej Książkowości Poznań, ul. Przecznica 7.

w dniu 30 czerwca 1921 r.

| STAN CZYNNY. | Mk. i fen. | STAN BIERNY. | | Mk. i fen. |
|---|---|---|---|---|
| Konto kasy | 79,622.88 | Kapitał towarzystwa | | 21,000.— |
| „ inwentarza | 108,600.— | Pogeka, Berlin | 46,079.05 Mk. × 25 | 1,151,976.25 |
| „ ksiąg i formularzy | 286,572.90 | D. L. G., Berlin | 10,488.45 „ × 25 | 262,211.25 |
| Rachunek bieżący | 1,370,358.33 | Pos.—Land.—Gen.—Bank | | 1,582,717.76 |
| Konto Lagerhaus | 500,012.50 | Niepewne wierzytelności | | 50,000.— |
| „ firmy | 120,000.— | | | |
| Nie płacony kapitał towarzystwa | 15,750.— | | | |
| Strata | 586,988.65 | | | |
| | 3,067,905.26 | | | 3,067,902.26 |

### Rachunek Strat i Zysków w dniu 30 czerwca 1921 r.

| STRATY. | Mk. i fen. | ZYSKI. | Mk. i fen. |
|---|---|---|---|
| 1) Konto pensji | 1,118,880.04 | 1) Konto opłat | 1,505,229.54 |
| 2) „ kosztów | 994,757.85 | 2) „ podróży | 21,409.70 |
| | | 3) Straty | 586,988.65 |
| | 2,113,637.89 | | 2,113,637.89 |

## Bilans na 1 Września 1922 r. Tow. Akc. Przetworów Kartoflanych „Nowy Dwór" P. Górski i E. Morawski.

WINIEN. MA.

| STAN CZYNNY. | | | STAN BIERNY. | | |
|---|---|---|---|---|---|
| 1. Grunty i Place | 14,000,000.— | | 1. Kapitał Zakładowy | | 29,808,000. |
| 2. Budowle i Maszyny | 20,000,000.— | | 2. Kapitał Zapasowy | | 1,489,393.09 |
| 3. R-k Urządzeń wewnętrzn. | 21,410,325.13 | | 3. Kapitał Amortyzacyjny | | 3,824,733.80 |
| 4. Narzędzia warsztatowe | 25,000.— | | 4. Specjalna Rezerwa z przewalutowania | | 25,639,735.— |
| 5. Ruchomości | 1.— | | 5. Wierzyciele podług zestawienia | | 2,414,459.91 |
| 6. Inwentarz żywy i martwy | 100.— | | 6. Zysk netto: | | |
| 7. Produkty i Materjały | 7,791,973.77 | | 1) 50% dywidendy | 14,904,000.— | |
| 8. Kasa, weksle, zalicz. i papiery procentowe | 6,095,740.56 | | 2) rezerwa na podatki | 9,000,000.— | |
| 9. Odbudowa z roku 1920/1 | 26,642.— | | 3) przeniesienie z 1922/3 | 1.239,770.13 | 25,143,770.13 |
| 10. Dłużnicy | 18,970,309.47 | 88,320,091.93 | | | |
| | | 88,320,091.93 | | | 88.320.091.93 |

### Rachunek Zysków i Strat.

| Winien. | | | Ma. | |
|---|---|---|---|---|
| 1. Administracja | | 6,157,000.— | 1. Zysk brutto na fabrykacji | 37,261,759.27 |
| 2. Assekuracja | | 1,069,730.— | 2. Zysk z innych źródeł | 532,318.08 |
| 3. Podatki | | 931,911.33 | | |
| 4. Laboratorjum | | 11,500.— | | |
| 5. Frachty | | 25.— | | |
| 6. Koszty handlowe | | 1,125,392.51 | | |
| 7. Dłużnicy niepewni, odpis | | 31,392.06 | | |
| 8. Fundusz Zapomogowy dla robotników | | 1,000,000.— | | |
| 9. Wynagrodzenie Zarządu | | 1,000,000.— | | |
| 10. 5% na kapitał Zapasowy | | 1,323,356.32 | | |
| 11. Zysk: | | | | |
| a) 50% dywidendy | 14,904,000.— | | | |
| b) rezerwa na podat. | 9,000,000.— | | | |
| c) przeniesienie z 1922/3. | 1,239,770.13 | 25,143,770.13 | | |
| | | 37,794,077.35 | | 37,794,077.35 |

## Spółka Akcyjna pod firmą Towarzystwo Akcyjne Cukrowni i Rafinerji „MILEJÓW"

Bilans za 1921/22 rok.

| STAN CZYNNY. | | STAN BIERNY. | |
|---|---|---|---|
| Grunty, budowle, maszyny, urządzenia, nowe inwestycje | 92,365,181.26 | Kapitał akcyjny | 36,000,000.— |
| Materjały, ruchomości i inwentarz | 37,005,855.97 | Kapitał amortyzacyjny | 22,371,652.51 |
| Produkty | 29,774,920.— | Kapitał zasobowy | 803,126.47 |
| Cukier | 189,578,000.— | Wierzyciele | 421,916,317.15 |
| Kasa fabryczna | 4,309,419.95 | Zysk 1921/22 r. | 132,410,588.44 |
| Dłużnicy | 248,104,704.40 | | |
| Sumy przechodnie | 12,363,602.99 | | |
| | 613,501,684.57 | | 613,501,684.57 |

### Rachunek Strat i Zysków.

| | | | |
|---|---|---|---|
| Strata na zgubionych towarach | 19,294.70 | Odzyskano od plantatorów z poprzednio umorzonych należności | 2,160.— |
| „ „ padłym koniu | 1,036.80 | Zysk na sprzedaży skrzynek, wapna i innych | 154,813.57 |
| Na fundusz im. S. p. ks. J. Radziszewskiego, Rektora Uniwersytetu lubelskiego | 100,000.— | Zysk na sprzed. koniach | 495,569.94 |
| Zapomoga bezzwrotna na wystawę rolniczą w Lublinie | 300,000.— | Zysk przy realizacji udziału Lubelsk. T-wa Wz. Kred. na akcje Banku Zw. Spółek Zarobk. w Poznaniu | 78,400.— |
| Amortyzacja | 19,807,365.48 | Procenty | 15,345.60 |
| Zysk 1921/22 | 132,410,588.44 | Cukry i produkty | 151,891,996.31 |
| | 152,638,285.42 | | 152,638,285.42 |

## Pierwsza Galicyjska Krajowa Fabryka Kwasu Węglowego Spółka z o. o. we Lwowie ul. Św. Marcina 61.

### Bilans za rok 1921.

| STAN CZYNNY. | | STAN BIERNY. | |
|---|---|---|---|
| Kasa | 39,666.43 | Kapitał udziałowy | 180,500.— |
| Realność | 41,457.— | Dłużnicy | 92,771.16 |
| Grunta | 30,984.39 | Kaucje | 2,078,535.45 |
| Maszyny | 48,372.— | Czysty zysk | 350,194.65 |
| Cylindry | 30,189.— | | |
| Urządzenia stajenne | 1.— | | |
| „ biurowe | 1.— | | |
| P. K. O. Warszawa | 101.19 | | |
| Bank Krajowy | 491,15 | | |
| Union Bank | 444,000.— | | |
| Bank przemysł. | 800.— | | |
| Lokacja | 403,614.35 | | |
| Zaliczki kolejowe | 452,581.53 | | |
| Wierzyciele | 1,209,742.22 | | |
| Razem | 2,702,001 26 | | 2,702,001.26 |

### Rachunek strat i zysku za r. 1921.

| DOCHODY. | | WYDATKI. | |
|---|---|---|---|
| Brutto zysk z produktu | 4,421,017.77 | Płace urzędników | 479.048.— |
| Najem cylindrów | 123,098.45 | Koszta handlowe | 3,261,377 78 |
| Odsetki | 34,549.24 | Dobry remont cylindr. | 435,799.— |
| | | Podatki | 41.335.91 |
| | | Amortyzacja realności 5% | 2,181.69 |
| | | „ maszyn 10% | 5,374 36 |
| | | „ cylindrów 10% | 3,354.07 |
| | | Czysty zysk | 350.194.65 |
| | 4,578,665.46 | | 4,578,665 46 |

## „STAL i ŻELAZO“ S-ka z o. o. Lwów, Sienkiewicza 9.

### Konto Zysków i Strat.

| WINIEN. | | MA | |
|---|---|---|---|
| Za Konto kosztów adm. (porto, światło, służba, opał etc.) | 232,443.45 | Za Konto towarów zysk brutto | 2,452,298.76 |
| „ Konto płac (urzędnikom) | 104,000.— | „ „ odsetek „ „ | 1,250.99 |
| „ Konto podróży (do i z Wiednia, do Polski i w Kraju) | 680,147.61 | | |
| „ Zysk netto | 1,436,958.69 | | |
| | 2,453,549.75 | | 2,453,549.75 |

### Konto Bilansu.

| | | | |
|---|---|---|---|
| Za Konto towarów | 117,015.75 | Za Konto Kapitału | 357,000.— |
| „ 13 Dłużników | 3,978,402.05 | „ 9 Wierzycieli | 3,738,417.80 |
| | 4,095,417 80 | | 4,095,417.80 |

Powyższy bilans został zatwierdzony na posiedzeniu Spółki odbytem w dniu 10 listopada 1922.

## Zamknięcie rachunków „Gródka“ Akc. Spółki terenowo-budowlanej w Krakowie,

### z dniem 31/XII 1922.

| STAN CZYNNY. | | | STAN BIERNY | | |
|---|---|---|---|---|---|
| Realność | | 3,100,000.— | Kapitał akcyjny 60,000.— szt. akcji I, II, III-em Mp. 1000.— | | 60,000,000.— |
| Dłużnicy według spisu | | 67,241,855.66 | Rezerwa z nadpłaty kap. ak. II i III | | 25,784,257.— |
| Efekta zapas według spisu | | 485,637.— | Wierzyciele | | |
| Budowa robocizna i materjały | | 296,063,930.60 | a) Polski Bank Przemysł. | 293,003,000.— | |
| Koszty handlowe | | | b) różni według spisu | 8,878,072.53 | 301,881,072,53 |
| a) honor., odsetki, wydatki | 16,447,197.20 | | | | |
| b) podatki i należyt. prawne | 4,272,709.07 | | | | |
| c) Rada nadzorcza, marki, obecności | 54,000.— | 20,773,906 27 | | | |
| | | 387,665,329.53 | | | 387,665,329.53 |

Kraków, dnia 24 stycznia 123

Zarząd: Winiasz mp., Dr. Lisocki mp. Komisja rewizyjna: K. Zakrzewski mp. Al Spławski mp

Spółka jest dopiero w stadjum czynności przygotowawczych, wobec czego dla braku jakichkolwiek dochodów nie wypłacono żadnej dywidendy i nie przedstawiono rachunku zysków i strat.

## Bilans w dmiu 31 grudnia 1920 roku Towarzystwa Starachowickich Zakładów Górniczych, Spółka Akc.

STAN CZYNNY.

| | | |
|---|---|---|
| Majątek nieruchomy: lasy, grunta, nadania kopalniane, drogi, budowle i machiny | | 77,684,041.35 |
| Nowe roboty: | | |
| na hucie i kopalniach | 14,567,915.04 | |
| na lasach | 3,279,831,36 | 17,847,746.40 |
| Budowa fabryki amunicji. | | |
| Koszt budowy | | 67,789,631.33 |
| Ruchomości: inwentarz w zakładach, lasach i b. rady | | 4,338,065.27 |
| Remamenty produktów, półpr. i mater.: | | |
| na hucie: żelazo handl. | 28,220,844.60 | |
| półpr. i mater. pom. | 61,958,484.28 | |
| Razem | 90,179,328.88 | |
| W lasach: mater. drzew. | 6,926,220.45 | 97,105,549.33 |
| Depozyty: pozostałość na rachunkach | | 1,599,363.24 |
| Gotowizna: pozostałość w kasach i bankach | | 10,107,303.72 |
| Papiery procentowe: Pożyczka Państwowa długoterminowa | | 10,125,000.— |
| Dłużnicy: banki | 11,569,559.63 | |
| Zaliczki dostawcom | 12,436,347 68 | |
| Odbiorcy i różni dłużn. | 14,630,580.53 | 38.636,487.84 |
| Zaliczenia: zaliczenia na zakupy żywnośc. | | 5,223,816.85 |
| | | 330,462,005.33 |

STAN BIERNY.

| | | |
|---|---|---|
| Kapitał zakładowy: 150,000 szt. akcji po Mk. 500 — | | 75,000,000.— |
| Kapitał zapasowy: pozostałość | | 4,446,247.46 |
| Rezerwa specjalna inwestycyjna | | 74,747,420.— |
| Kapitał umorzenia: pozostałość | | 4,860,296.85 |
| Depozyty: pozostałość | | 1,599,363.24 |
| Wierzyciele: | | |
| akcepty | 36,052,400.— | |
| banki | 57,899,045.34 | |
| dostawcy i zadatki odbiorców | 37,120,080.33 | |
| dywidenda niewypłacona | 1,568,010.96 | |
| kasa przezorności i pomocy | 498,193.39 | |
| kaucje | 216,000.— | |
| różni | 8,174,791.59 | 141,528,519.61 |
| Rachunki przechodnie: | | |
| Pozostałość na rachunkach | | 6,840,225.61 |
| Zysk: | | |
| Pozostałość z lat poprzednich | | —.— |
| Zysk w roku 1919/20 | | 21,439,932.56 |
| | | 330,462,005.33 |

### Rachunek strat i zysków za okres 1919/20 roku.

WINIEN.

| | |
|---|---|
| Wydatki admin. rady zarz. w Warsz. | 6,296,431.65 |
| Koszty og. Zarządu w Starachowicach | 9,285,086.32 |
| „ ogólne zakładów | 8,597,389 94 |
| „ „ lasów | 8,498,165.42 |
| Podatki i ubezpieczenia | 2,011,406.64 |
| Procenty | 2,023,844 81 |
| | 36,712,324.78 |
| Czysty zysk | 21,439,932.56 |
| | 58,152,257 34 |

MA.

| | |
|---|---|
| Dochód ogólny z zakładów | 39,614,387.88 |
| „ „ z lasów | 18,537,869.46 |
| | 58,152,257.34 |

### Podział zysku.

| | | |
|---|---|---|
| Zysk za rok 1919/20 | | 21,439,932.56 |
| Podatek zasadniczy od kapitału akcyjnego | 429,046.— | |
| Potrącenia stosownie § 56 statutu | 6,040,629.88 | |
| Podatek od zysku 21% | 3,143,753.90 | |
| Dywidenda 15% | 11,250,000.— | |
| Cele filantropijne | 500,000.— | |
| Przeniesienie na rok 1921 | 76,502.78 | |
| | 21,439,932,56 | 21,439,932.56 |

## Bilans „Księgarni Nauczycielskiej w Białymstoku", Sp. z ogr. odp.

za okres dwumiesięczny od dnia 1/IX 1921 r. do dnia 31/VIII 1922 r.

STAN CZYNNY.

| | | Mk. i fen. |
|---|---|---|
| Gotówka w kasie | | 684,214.28 |
| Papiery wartościowe: | | |
| a) akcje „Naszej Księgarni w Warszawie | 31,600.— | |
| b) akcje „Książnicy Polskiej" w Warszawie | 5,000.— | 36,600.— |
| Na rachunku bieżącym: | | |
| a) w Banku Piotrogrodzko-Ryskim vel Polskim Akcyjnym Banku Komercyjnym w/m | 48,558.— | |
| b) w Oddziale miejscowym B-ku Przemysłowego Warszawsk. | 14,193.— | 62,751.— |
| Rachunek przychodni: | | |
| za wypłacone à conto komornego za nowy lokal (od 1/IX 1922) | 1,033,330.— | 1,033,330.— |
| Dłużnicy | | 2,882,559.83 |
| Remanent towaru | | 28,791,647.64 |
| Ruchomości | | 222,626.— |
| | | 33,713,728.75 |

STAN BIERNY.

| | | Mk. i fen. |
|---|---|---|
| Kapitał udziałowy | | 5,000,000.— |
| Wierzyciele: | | |
| a) rachunek zwiększenia kapitału udziałowego | 2,875,000.— | |
| b) udział Pracowników Księgarni | 25,000.— | |
| c) „Nasz Sklep" w Warszawie | 10,103,103.50 | |
| d) inni | 7,728,125.25 | 20,731,228.75 |
| Dług bankowy: | | |
| Pożyczka w Banku Związku Ziemian w/m | 500,000.— | |
| Rachunek Przechodni: | | |
| niewypłacone pobory Zarządu Księgarni | 532,500.— | 532,500.— |
| Czysty zysk | | 6,950,000.— |
| | | 33,713,728.75 |

# Dom Handlowy JÓZEF ZEYDLER i S-ka w Lublinie.

## Rachunek bilansu zamknięcia 1919 r.

| | | | |
|---|---|---|---|
| Do r-ku kasy | 57,372.94 | U r-ku kapitału zakładowego | 1,840,000.— |
| „ „ nieruchomości | 276,566.40 | „ „ b-ku Handl. w Warsz. od. w Lublinie | 18,509.51 |
| „ „ bocznicy kolejowej | 54,119.92 | „ „ akceptów gwaranc. | 100,000.— |
| „ „ wart. firmy | 190,000.— | „ „ banku Ziemi Polskiej | 188,180.— |
| „ „ towarów | 532,846.84 | „ „ sum przechodnich | 52,414.90 |
| „ „ udz. w obc. przeds. | 456,375.— | „ „ sum hypotecznych | 80,000.— |
| „ „ papierów procentowych | 100,000.— | „ „ b-ku Handl. w Łodzi | 168,729.— |
| „ „ b-ku Ziem. Pol. c-to Sep. | 100,000.— | „ „ b ku Kredytowego w Warszawie | 215,254.30 |
| „ „ ruchomości | 38,460.12 | „ „ różnych | 403,921.63 |
| „ „ oddz. Łódź | 155,483.67 | „ „ strat i zysków | 118,631.36 |
| „ „ „ Końskie | 1,595 19 | | |
| „ „ „ Puławy | 86,273.62 | | |
| „ „ „ Opoczno | 99,770.88 | | |
| „ „ organizacji | 37,172.25 | | |
| „ „ koszt. zał. sp. z ogr. por. | 11,519.56 | | |
| „ „ banku kraj. | 85.— | | |
| „ „ długów wątpliwych | 13.— | | |
| „ „ sum przechodnich | 31,767.68 | | |
| „ „ budowy składu | 366,334.37 | | |
| „ „ weksli | 1,250.— | | |
| „ „ kasy poczt. oszcz. | 100.— | | |
| „ „ różnych | 588,534.25 | | |
| | 3,185,640.70 | | 3,185,640.70 |

## Rachunek strat i zysków 1919 r.

| | | | Kr. i h. |
|---|---|---|---|
| Do r-ku długów wątpliwych: | | | |
| przenosi się rezerwę Jagniątkowskich | | 1.— | |
| przenosi się rezerwę Wintera | | 1.— | |
| Do r-ku sum przechodnich: | | | |
| storno pozycji dzf. 189 | | 2,821.20 | |
| Do r-ku długów wątpliwych: | | | |
| spisano: straż ochotn. w Kurowie | 79.— | | |
| spisano: Sypniewska | 99.— | 178.— | |
| Do r-ku procent. i prowizji: | | | |
| spisuje się procenta z 1919 r. | | 23,037.67 | 26,038.87 |
| Do r-ku różnicy kursu: | | | |
| spisuje się na straty | | | 55,629.06 |
| Do r-ku bilansu zamknięcia: | | | |
| zysk netto | | | 118,631.36 |
| | | | 200,299 29 |

| | | Kr. i h. |
|---|---|---|
| U r-ku sum przechodnich: | | |
| Jagniątkowscy za wpł. saldo | 2,821.20 | 2,821.20 |
| U r-ku komisowych operacji: | | |
| przenosi się różn. r-ku, jako zysk | 3,261.35 | |
| U r-ku sprzedaży: | | |
| zysk brutto za 1919 r. | 194,216.84 | 197,478.09 |
| | | 200,299 29 |

# TOWARZYSTWO AKCYJNE „BERGSZLOS" W RÓWNEM.

## Bilans na 1 stycznia 1922 r.

| STAN CZYNNY. | Mk. i fen. | STAN BIERNY. | |
|---|---|---|---|
| Kasa - saldo | 2,948,045.— | Kapitał zakładowy | 648,000.— |
| Banki | 35,700.— | „ amortyzacyjny | 205,217.— |
| Pozostałość produktów | 4,158,262 60 | | |
| Rozwoziciele | 480,960.80 | Zastawy | 911,360.— |
| Dłużnicy | 1,069,653.— | | |
| Ruchomość | 1,873,897.— | Kredytorowie | 3,116,742.— |
| Nieruchomość | 367,200.— | | |
| Waluty obce | 133,265.— | Sumy przejściowe | 2,813,109.80 |
| Akcyza — saldo | 329,720.— | | |
| Straty lat poprzednich | 208,795.— | Zysk | 3,958,187.60 |
| Weksle | 5,064.— | | |
| Składy i sklepy | 37,690.— | | |
| Prowizja dla personelu | 4,364.— | | |
| | 11,652,616.40 | | 11,652,616.40 |

## Rachunek strat i zysków.

| WINIEN. | | MA. | |
|---|---|---|---|
| Produkta | 16,168,474.— | Piwo | 27,186,310.93 |
| Wydatki handlowe | 37,658,555.63 | Ostatek piwa i odpadki | 1,340,172.— |
| Przewóz | 1,080,173.— | Spirytus | 29,511,544.30 |
| Amortyzacja | 205,217 — | Ostatek spirytusu | 803,630.— |
| Zysk | 3,958,187.60 | Odpadki spirytusowe | 228,950.— |
| | 59,070,607.23 | | 59,070,607.23 |

# SPÓŁKA AKCYJNA FANTO

## BILANS od dnia 1 maja 1920 r. do dn. 30 kwietnia 1921 r.

| STAN CZYNNY. | | STAN BIERNY. | |
|---|---|---|---|
| Zakłady fabryczne Ustrzyki . . Mk. | 2,337,792.50 | Kapitał akcyjny . . . . Mk. | 4,200,000.— |
| Kasa i papiery wart. . . . „ | 13,147,597.55 | Fundusz rezerwowy . . . „ | 300,000.— |
| Inwentarz . . . . . „ | 7,497,332.30 | Rezerwa na wiercenia . . . „ | 1,000,000.— |
| Udziały . . . . . „ | 77,000.— | Wierzyciele . . . . . „ | 554,065,592.06 |
| Zapasy . . . . . „ | 120,730,289 43 | Zysk . . . . . . „ | 17,009,235.55 |
| Dłużnicy . . . . . „ | 432,784,815.83 | | |
| Mk. | 576,574,827.61 | Mk. | 576,574,827.61 |

## Rachunek Strat i Zysków od dn. 1-go maja 1920 r. do dn. 30-go kwietnia 1921 r.

| WINIEN. | | MA. | |
|---|---|---|---|
| Koszta ruchu i zarządu . . . Mk. | 518,006,727.28 | Przeniesienie zysku . . . Mk. | 109,131.89 |
| Odsetki . . . . . „ | 7,240,447.15 | Dochód z zakładów przemysłowych „ | 545,078,397.85 |
| Podatki . . . . . „ | 2,931,119.76 | | |
| Zysk . . . . . . „ | 17,009,235.55 | | |
| Mk. | 545,187,529.74 | Mk. | 545,187,529.74 |

### ROZDZIAŁ ZYSKU.

| | | |
|---|---|---|
| Zysk za 1920/21 . . . . . . . | Mk. 16,900,103.66 | |
| Przeniesienie z 1/5 1920 . . . . . | „ 109,131.89 | Mk. 17,009,235.55 |
| Rezerwa na wiercenia . . . . . . . . . | | „ 5,000,000.— |
| | | Mk. 12,009,235 55 |
| Fundusz rezerwowy . . . . . . . . . | | „ 1,700,000.— |
| | | Mk. 10,309,235.55 |
| Rezerwa podatkowa . . . . . . . . . | | „ 7,000,000.— |
| | | Mk. 3,309,235.55 |
| Fundusz „Dawid Fanto" . . . . . . . . . | | „ 500,000.— |
| | | Mk. 2,809,235.55 |
| 5% dywidenda z Mk. 4,200,000.— . . . . . . | | „ 210,000.— |
| | | Mk. 2,599,235.55 |
| 10% tantjema Rady zawiadowczej . . . . z | Mk. 2,599,235.55 | |
| Potrącając przeniesienie . . . . . | „ „ 109,131.89 | |
| | Mk. 2,490,103.66 | „ 249,010.36 |
| | | Mk. 2,350,225.19 |
| 45% super-dywidendy . . . . . . . . . . | | „ 1,890,000.— |
| | Przeniesienie | Mk. 460,225.19 |

# Bilans Spółki Akcyjnej Fabryki Perfum i Mydeł „WARSZAWSKIE LABORATORJUM CHEMICZNE"

## w dniu 31 Grudnia 1922 roku.

| STAN CZYNNY. | Marki i fen. | STAN BIERNY. | Marki i fen. |
|---|---|---|---|
| Gotowizna i należności w bankach . . | 22,251,569.19 | Kapitał akcyjny . . . . . . . | 125,000,000.— |
| Papiery publiczne . . . . . . | 13,870,000.— | Kapitał zapasowy . . . . . . . | 4,306,212.08 |
| Dłużnicy . . . . . . . . . | 83,871,305.96 | Rezerwa walutowa . . . . . . | 100,000,000.— |
| Towary . . . . . . . . . | 67,324,317.24 | Wierzyciele . . . . . . . . | 84,104,155.05 |
| Nieruchomości, maszyny i urządzenia . | 216,784,630.54 | Fundusze umorzenia i ubezpiecz. robotników | 11,648,418.25 |
| Depozyty . . . . . . . . | 240,000.— | Rezerwa na należności podatkowe . . | 28,558,129 07 |
| Sumy przechodnie . . . . . . | 749,250.— | Depozyty . . . . . . . . . | 240,000.— |
| | | Pozostałości zysków 1921 r. . . . . | 136,714.56 |
| | | Zysk za rok sprawozdawczy . . . . | 51,097,443.92 |
| | 405,091,072.93 | | 405,091,072 93 |

### Rachunek Strat i Zysków.

| STRATY. | Marki i fen. | ZYSKI. | Marki i fen. |
|---|---|---|---|
| Pensje i płaca robotników . . . . | 94,550,425.75 | Zysk brutto . . . . . . . | 220,830,217.65 |
| Utrzymanie fabryki i sklepów, koszty handlowe, dyskonto, procenty i reklamy . . | 27,254,500.40 | | |
| Podatki . . . . . . . . . | 7,556,566.— | | |
| Odpisano na amortyzacje, kapitał zapasowy i podatki . . . . . . . | 40,371,281.58 | | |
| Zysk za rok sprawozdawczy . . . . | 51,097,443.92 | | |
| | 220,830,217.65 | | 220,830,217.65 |

### PODZIAŁ ZYSKÓW.

| | WINIEN. | MA. |
|---|---|---|
| Zysk netto . . . . . . . . . . | | Mk. 51,097,443.92 |
| Pozostałość zysku roku 1921-go . . . . . . | | „ 136,714.56 |
| Na dywidendę 40% . . . . . . . | Mk. 50,000,000.— | |
| Na cele dobroczynne . . . . . . . | „ 1,000,000.— | |
| Przeniesiono do zysków roku 1923-go . . . . | „ 234,158.48 | |
| | Mk. 51,234,158.48 | Mk. 51,234,158.48 |

# Tow. Handlowo-Przemysłowe JÓZEF ZEYDLER i S-ka, Sp. z ogr. odp. w Lublinie.

## Rachunek bilansu zamknięcia 1920 r.

| | |
|---|---|
| Do r-ku kasy | 130,438.09 |
| „ „ kacy oddz. w Łodzi | 177,834.50 |
| „ „ oddziału w Gdańsku | 15,264.38 |
| „ „ kasy Poczt.-Oszczędn. | 475.08 |
| „ „ papierów procentowuch | 1,085,000.— |
| „ „ nieruch. Lublin-Bronowice I | 195,596.48 |
| „ „ „ „ „ II | 365,628.— |
| „ „ „ Łódź, Piotrkowska 17 | 1,196,458.97 |
| „ „ „ „ Kilińskiego 79 | 2,456,961.76 |
| „ „ mag, lub w bu owie (budowa składu) | 625,256.01 |
| „ „ bocznicy kolejowej | 44,506.34 |
| „ „ ruchomości — centrali | 416,572.— |
| „ „ „ oddz. w Łodzi | 322,819.— |
| „ „ inwentarza | 935,040.30 |
| „ „ b-ku Handl. w Warsz. oddz.—Lublin | 228,912.— |
| „ „ „ Ziemi Polskiej oddz.—Puławy | 56,083.14 |
| „ „ różnych centrali | 672,823.56 |
| „ „ „ oddz. w Łodzi | 215,494.31 |
| „ „ towarów centrali | 3,036,641.35 |
| „ „ „ oddz. w Puławach | 6,520.— |
| „ „ „ „ w Łodzi | 2,148,103.60 |
| „ „ „ „ w Opocznie | 922,926.— |
| „ „ gwarancji i zabezp. weksl. | 1,070,000.— |
| „ „ udziałów w obc. przeds. | 405,885.50 |
| „ „ sum przechodnich centrali | 59.50 |
| „ „ „ „ o/w Łodzi | 18,300.— |
| „ „ „ „ o/w Opocznie | 5,430.— |
| „ „ długów wątpl. centrali | 14.— |
| „ „ „ „ o/w Łodzi | 3.— |
| „ „ kaucji oddz. w Łodzi | 500.— |
| | 16,754,546.87 |

| | |
|---|---|
| U r-ku kzpitału zakładowego | 2,415,000.— |
| „ „ wpłat na poczet kap. zakł. | 2,513,000.— |
| „ „ banku Handl. w Łodzi, od. Lublin | 677,470.— |
| „ „ banku Kredytowego w Warszawie | 150,675.— |
| „ „ b-ku Kredytow. w Warszawie r-k spec. | 716,871.90 |
| „ „ banku Ziemi Polskiej w m | 1,620,347.60 |
| „ „ „ „ „ od. Opoczno | 499,939.— |
| „ „ sum hyp. nier. Lublin—Bronowice I | 69,120.— |
| „ „ „ „ „ „ „ II | 176,000.— |
| „ „ „ „ „ Łódź, Piotrkowska 17 | 353,594.45 |
| „ „ „ „ „ „ Kilińskiego 79 | 71,299.45 |
| „ „ różnych centrali | 1,043,905.59 |
| „ „ „ oddz. w Łodzi | 3,614,380.85 |
| „ „ akceptów gwarancyjnych | 1,070,000.— |
| „ „ sum przechodnich centrali | 272,484.71 |
| „ „ pap. proc. w zastawie | 778,050.— |
| „ „ prowizji oddz. w Opocznie | 102,126.42 |
| „ „ strat i zysków 1920 r. | 610,328.90 |
| | 16,754,546.87 |

## Rachunek strat i zysków 1920 r.

| | | |
|---|---|---|
| Do r-ku różnicy kursu | 31,345.81 | |
| „ „ prowizji i procentów | 376,298.51 | |
| „ „ długów wątpl. centrali | 12,448.86 | |
| „ „ kosztów handlowych | 952,732.75 | |
| „ „ świadczeń wojen. centr. | 192,501.10 | |
| „ „ dług. wątpl. od. Łódź | 465,206.60 | |
| „ „ świad. wojen. od. Łódź | 648,968.89 | 2,679,502.52 |
| „ „ bilansu zamknięcia: | | |
| Czysty zysk osiągnięty na centrali i oddziałach w 1920 r. | | 610,328.90 |
| | | 3,289,831.42 |

| | |
|---|---|
| U rach. sprzedaży przenosi się osiągnięty w 1920 r. zysk brutto | 3,289,831.42 |
| | 3,289,831.42 |

# TOWARZYSTWO PRZEMYSŁOWO-LEŚNE, SPÓŁKA AKCYJNA.

## Bilans za 1921—22 r. t. j. od 1 października 1921 r. do 30 września 1922 r.

| STAN CZYNNY. | Mk. i fen. |
|---|---|
| Gotówizna | 18,319,635.19 |
| Zakłady, kudynki i droga żelazna | 140,441,298.99 |
| Inwentarze i magazyny | 14,239,650.20 |
| Materjały drzewne i lasy | 345,838,407.42 |
| Dłużnicy | 228,564,973.01 |
| Papiery procentowe | 62,728.— |
| Depozyty | 129,600.— |
| | 747,696,292.81 |

| STAN BIERNY. | Mk. i fen. |
|---|---|
| Kapitał akcyjny | 150,000,000.— |
| Kapitał zapasowy | 1,159,846.18 |
| Kapitał amortyzacyjny | 21,150,157.68 |
| Kapitał specjalnej rezerwy walutowej | 171,582,092.50 |
| Wierzyciele | 101,436,111.11 |
| Depozyty | 129,600.— |
| Zysk | 302,238,485.34 |
| | 747,696,292.81 |

## Rachunek zysków i strat za 1921—22 r.

| WINIEN. | |
|---|---|
| Koszta administracyjne | 122,187,775.16 |
| Droga żelazna | 32,474,876.— |
| Procenty | 925,770.40 |
| Różne straty | 1,957,271.99 |
| Zysk za 1921/22 r. | 302,238,485.34 |
| | 459,784,178.89 |

| MA. | |
|---|---|
| Zysk na manipulacjach leśnych | 100,038,031.52 |
| Zysk na operacjach zakładów | 336,694,198.18 |
| Różne zyski | 23,051,949.19 |
| | 459,784,178.89 |

Ogólne zgromadzenie akcjonarjuszów postanowiło wypłacić dywidendę za 1921/22 r. w sumie Mk. 150,000,000.—

## Bilans Towarzystwa Przemysłowo-Górniczego „PRASZKA-PILAWA" Spółka Akcyjna w Praszce-Strojcu pow. Wieluńskiego, na dzień 30-go Czerwca 1922 roku.

| AKTYWA. | | | PASYWA. | | |
|---|---|---|---|---|---|
| Gotowizna i Banki | Mk | 4,815,213.48 | Kapitał zakładowy | Mk. | 140,000,000.— |
| Papiery procentowe | „ | 7,048,000.— | „ amortyzacyjny | „ | 6,025,775.— |
| Nieruchomości | „ | 86,511,114.61 | T-wo Kredytowe Ziemskie | „ | 1,136,506.— |
| Ruchomości | „ | 47,545,709.63 | Wierzyciele | „ | 121,827,291.20 |
| Zapasy różnych materjałów w magazynach | „ | 51,744,301.69 | Sumy przechodnie | „ | 104,760.— |
| Produkty rolne | „ | 2,417,150. | Zysk za rok 1921/22 | „ | 21,961,985.51 |
| Zapasy rudy, cegły i to fu | „ | 43,988,244.26 | | | |
| Instalacje w budowie | „ | 40,953,316.95 | | | |
| Dłużnicy | „ | 5,689,370.09 | | | |
| Sumy przechodnie | „ | 343,897.— | | | |
| | Mk. | 291,056,317.71 | | Mk. | 291,056,317.71 |

### Rachunek Strat i Zysków na dzień 30-go Czerwca 1922 roku.

| WINIEN. | | | MA. | | |
|---|---|---|---|---|---|
| Koszty kopalni | Mk. | 12,364,543.11 | Dochód ogólny: | | |
| „ gospodarstwa rolno-leśnego | „ | 24,993,243.34 | z produkcji i sprzedaży rudy surowej | Mk. | 22,818,089.81 |
| Prowizje i procenty bankowe | „ | 5,296,964.— | z gospodarstwa rolno-leśnego | „ | 47,667,556.58 |
| Amortyzacja nieruchomości i ruchomości | „ | 6,025,775.— | ze sprzedaży cegły palonej | „ | 156,864.57 |
| Zysk za 1921/22 rok | „ | 21,961,985.51 | | | |
| | Mk. | 70,642,510.96 | | Mk. | 70,642,510.96 |

### PODZIAŁ ZYSKÓW.

| | | |
|---|---|---|
| Zysk za 1921/22 r. wynoszący | | Mk. 21,961,985.51 |
| użyto na następujące cele: | | |
| Na kapitał zapasowy | Mk. 1,098,100.— | |
| „ wynagrodzenie Zarządu | „ 2,034,298.— | |
| „ rezerwę na podatki | „ 3,500,000.— | |
| „ cele dobroczynne | „ 329,587.51 | „ 6,961,985.51 |
| | | Mk. 15,000,000.— |

Resztę zysków w sumie Mk. 15,000,000.— przenosi się na następny rok operacyjny, wobec czego dywidenda nie będzie wydana. Bilans z rachunkiem Strat i Zysków został zatwierdzony przez Walne Zgromadzenie Akcjonarjuszów, odbyte w Warszawie w dniu 20-m Grudnia 1922 r., które uchwaliło powyższy podział zysków.

## Bilans zamknięcia Sp. Akc. p. f. „RAWSKI SYNDYKAT ROLNICZY" w Rawie Mazowieckiej w dniu 31/XII 1922 r.

| STAN CZYNNY. | Marki i fen. | STAN BIERNY. | Marki i fen. |
|---|---|---|---|
| 1. Kasa | 1,535,416.— | 1. Kapitał akcyjny | 12,000,000.— |
| 2. Bank Kredytowy w Warszawie, Oddz. w Rawie Mazow. | 289,053.— | 2. Amortyzacje nieruchomości i ruchomości | 2,119,220.28 |
| 3. Kaucje | 180,000.— | 3. Bank Tow. Spółdz. | 2,378,000.— |
| 4. Papiery procent. i akcje | 1,421,000.— | 4. Różni dostawcy | 16,841,391.— |
| 5. Towary | 40,682,532.— | 5. Różni odbiorcy | 5,002,187.95 |
| 6. Różni odbiorcy | 1[illegible],655,403.96 | 6. Weksle własne | 31,319,775.— |
| 7. Różni dostawcy | 3,840,000 | 7. Kasa Przezorności Pracowników | 1,347,556.48 |
| 8. Należności przedwojenne | 8,939.42 | 8. Rezerwa na należności przedwojenne | 8,939.42 |
| 9. Stajnia i wozownia | 1,222,3[illegible]7.80 | 9. Straty i zyski | 11,849,207.66 |
| 10. Nieruchomość w Rawie | 1,483,613.— | | |
| 11. Urządzenia i materjały warsztatowe | 10,595,632.20 | | |
| 12. Ruchomości | 367,773.52 | | |
| 13. Worki | 288,952.— | | |
| 14. Instalacja światła elektr. | 2,240.40 | | |
| 15. Sumy przechodnie | 1,292,124.49 | | |
| | 82,866,077.79 | | 82,866,077.79 |

### Rachunek Strat i Zysków za czas od dn. 15/IX 1921 r. do dn. 31/XII 1922 r.

| STRATY. | Marki i fen. | ZYSKI. | Marki i fen |
|---|---|---|---|
| 1. Danina Państwowa | 1,276,524.95 | 1. Zysk brutto na towarach przy sprzedaży na sumę Mk. 240,923,565.09 i z handlu zamiennego na sumę Mk. 73,854,880.— | 58,767,407.16 |
| 2. Koszta Handlowe | 35,299,271.44 | 2. Zysk brutto na warsztacie | 596,651.96 |
| 3. Utrzymanie budynków | 1,173,353.— | 3. Odpisano z rezerwy na należności przedwojenne | 7,753.83 |
| 4. Amortyzacja nieruchomości i ruchomości | 1,654,111.— | 4. Za wynajęcie sali | 32,500.— |
| 5. Dzierżawa magazynów | 233,1[illegible]2.— | 5. Różne drobne | 157,780.— |
| 6. Worki | 288,953.— | | |
| 7. Procenta i prowizje | 6,738,952.90 | | |
| 8. Druk akcji | 1,021,000.— | | |
| 9. Różne drobne | 27,607.— | | |
| 10. Czysty zysk | 11,849,207.66 | | |
| | 59,562,092.95 | | 59,562,092.95 |

Bilans i Rachunek Strat i Zysków zostały zatwierdzone przez Ogólne Zebranie w dniu 17 kwietnia r. b., przyczem uchwalono następujący podział czystego zysku: na kapitał zapasowy Mk. 592,460.66; na dywidendę 50% od akcji t. j. Mk. 6,000,000.—; zarezerwować na podatki Mk. 2,000,000.—; wynagrodzenie Zarządowi za posiedzenia Mk. 950,000.—; na subsydja resztę t. j. Mk. 2,306,747.—.

# BILANS BANKU MIĘDZYNARODOWEGO W WARSZAWIE

## no dzień 31 grudnia 1922 roku.

STAN CZYNNY.

| | | |
|---|---|---|
| Gotowizna w kasie | | 195,014,486.— |
| Pozostałość w P. K. K. P. | | 579,785,625.90 |
| Pozostałość w P. K. O. | | 10,153,719.64 |
| Pieniądze zagraniczne | | 327,086,089.— |
| Przekazy i weksle zagraniczne | | 29,691,920.— |
| Papiery procentowe własne: | | |
| a) papiery państwowe | 434,431,357.39 | |
| b) hipoteczne i komunalne | 3,369,250.— | |
| c) akcje | 73,407,200.— | 511,207,807.39 |
| Weksle zdyskontowane | | 476,358,430.— |
| Rachunki otwartego kredytu: | | |
| a) zabezp. papierami publ. | —.— | |
| b) wekslami | 7,289,000.— | |
| c) innemi wartościami | 12,422,100.— | 19,711,100.— |
| Rachunek korespondentów „Loro": | | |
| a) korespondenci krajowi | 1,217,277,510.— | |
| b) korespond. zagraniczni | 33,932,000.— | 1,251,209,510.— |
| Rachunki nasze u korespond. „Nostro": | | |
| a) w bankach krajowych | 360,277,150.— | |
| c) w bankach zagraniczn. | 2,608,381,454.— | 2,968,658,604.— |
| Rachunek oddziału | | 166,825,000.— |
| Weksle do inkasa | | 256,168,109.53 |
| Różni za nasze inkaso | | 119,685,125.— |
| Nieruchomości | | 335,885,302.— |
| Udziały konsorcjalne | | 36,644,000.— |
| Różne rachunki | | 241,028,419.— |
| Różni za gwarancje | 1,128,500,000.— | |
| | | 7,525,113,247.46 |

STAN BIERNY.

| | | |
|---|---|---|
| Kapitał zakładowy | | 100,000,000.— |
| Kapitał zapasowy ustawowy | | 47,341,730.— |
| Kapitał zapasowy specjalny | | 9,811,818.50 |
| Wkłady: | | |
| a) terminowe | 1,448,801,778.— | |
| b) rachunki czekowe | 231,145,900.— | 1,679,947,678.— |
| Redyskonto weksli | | 210,989,000.— |
| Rachunki korespondentów „Loro": | | |
| a) korespondenci krajowi | 338,464,472.— | |
| b) korespond. zagraniczni | 721,385,448.— | 1,059,849,920.— |
| Rachunki nasze u korespond. „Nostro": | | |
| a) w bankach krajowych | 1,970,000.— | |
| b) w bankach zagran. | 142,101,638.— | 144,071,638.— |
| Różni za swoje inkaso | | 375,853,234.53 |
| Różne rachunki | | 3,317,248,228.43 |
| Czysty zysk | | 580,000,000.— |
| Gwarancje | 1,128,500,000.— | |
| | | 7,525,113,247.46 |

## Rachunek Strat i Zysków za rok operacyjny 1922.

| | |
|---|---|
| Prowizja i procenty wypłacone, koszty handlowe, odpisy, rezerwa specjalna i na opłacenie podatku | 2,853,873,600.07 |
| Czysty zysk | 580,000,000.— |
| | 3,433,873,600.07 |

| | |
|---|---|
| Przeniesienia z zysków za rok 1921 | 50,732.— |
| Prowizje i procenty pobrane | 3,433,822,868.07 |
| | 3,433,873,600.07 |

# „Światło" Przemysł Chemiczny, Spółka z ogran. odpow. w Bielsku

## Bilans z dnia 31 grudnia 1921 roku.

| | |
|---|---|
| Gotowizna | 39,376.77 |
| P. K. O. | 131,816.22 |
| Banki | 261,560.64 |
| Surowiec | 4,729,395.— |
| Półfabrykaty | 1,398,379.— |
| Międzyprodukty | 282650.— |
| Surowiec dla baterji | 22,540.— |
| „ „ kartonarni | 1,097,340.— |
| Gotowe kartony | 162,500.— |
| Materjał do opakowania | 187.975.— |
| Artykuły handlowe | 426.566.— |
| Materjał opałowy | 112,500.— |
| Siatki obcego wyrobu | 52,750.— |
| „ własnego „ | 5,690,720.— |
| Maszyny | 1,810,869.58 |
| Narzędzia | 22,804.35 |
| Inwentarz na rok 1922 | 298,452.40 |
| Asekuracja i reklama | 156,445.— |
| | 16,884,639.96 |

| | |
|---|---|
| Kapitał zakładowy | 1.750,000.— |
| Pożyczki | 4,571,500.— |
| Odsetki | 164,978.88 |
| Banki | 6,756,380.32 |
| Saldo konti | 3,231,094.05 |
| Rezerwa podatkowa urzędn. | 3,591.58 |
| „ „ robotników | 35.357.53 |
| Zysk | 371,737.— |
| | 16,884,639.96 |

## Rachunek zysków i strat.

| | | |
|---|---|---|
| Strata z r. 1920 | | 715,058.34 |
| Amortyz. maszyn i aparatów | 201,207.73 | |
| „ narzędzi | 4,024.29 | |
| „ inwentarza | 52.668.08 | 257,900.10 |
| Różnice kursowe | | 40,021.74 |
| Strata przy przedsięb. handlowym | | 4,583,219.76 |
| Zysk netto | | 371,737.80 |
| | | 5.968,437.65 |

| | |
|---|---|
| Zysk przy siatkach brutto | 5 968,437.65 |
| | 5,968,437.65 |

# Fabryka Tytuniowa „UNION" Kołodziejski i Filipowski Sp. Akc. w Warszawie.

**Bilans na dzień 30 czerwca 1921 roku.**

| STAN CZYNNY | Mkp. fen. | STAN BIERNY | Mkp. fen. |
|---|---|---|---|
| Kasa | 1,482,111.10 | Kapitał | 5,000,000.— |
| Sklep: | | Wpłaty na akcje II emisji | 10,000,000.— |
| Towary | 2,969,245.— | Wierzyciele | 21,757,975.51 |
| Urządzenie | 114,496.— | Kasa Przezorności Pracowników | 36,345.— |
| Fabryka Tytuniowa: | | Akcepty | 117,237.80 |
| Materjały | 9,038,168.— | Kapitał Amortyzacyjny | 1,771,934.— |
| Ruchomości | 17,289,316.— | Straty i Zyski | 7,277,647.89 |
| Nieruchomość | 1,547,177.— | | |
| Forszusy | 229,122.— | | |
| Fabryka Gilz: | | | |
| Materjały | 515,192.— | | |
| Ruchomości | 315,492.— | | |
| Banki | 6,905,256.60 | | |
| Dłużnicy | 3,474,844.50 | | |
| Papiery Publiczne | 2,080,720.— | | |
| | 45,961,140.20 | | 45,961,140.20 |

**Straty i Zyski.**

| | Mkp. fen. | | Mkp. fen. |
|---|---|---|---|
| Sklep: | | Sklep: | |
| Koszty handlowe | 1,335,183.75 | Zysk na sprzedaży | 1,883,584.21 |
| Fabryka Tytuniowa: | | Fabryka Tytuniowa: | |
| Koszty ogólne | 3,627.119,99 | Zysk na fabrykacji | 13,609,399.88 |
| Fabryka Gilz: | | Fabryka Gilz: | |
| Koszty ogólne | 95,708.24 | Zysk na fabrykacji | 937,986.79 |
| Procenty i Prowizje | 1,955,267.01 | | |
| Rachunek Zarządu | 368,110.— | | |
| Amortyzacja | 1,771,934.— | | |
| Czysty Zysk | 7,277,647.89 | | |
| | 16,430,970.88 | | 16,430,970.88 |

Komisja Rewizyjna: Włodzimierz Asłanowicz, Janina Szwanke, Kazimierz Antecki, Eugenjusz Białkiewicz, Emilja Kołodziejska.

Zarząd: Dr. Jan Kołodziejski, Emil Szczyrba, Lucjan Bogusławski, Adolf Szwanke, Jan Cholewiński

Księgowy: Adolf Szwanke

# Sprawozdanie Hurtowni Związku Kupców w Rzeszowie spółka zarejestrowana z ogran. poręką.

**Rachunek bilansu od dnia 1/7 1921 do 30/6 1922.**

| STAN CZYNNY | | STAN BIERNY | |
|---|---|---|---|
| Rach. Kasy gotówka | 55,716.— | Rach. udziałów członk. | 1,170,000.— |
| „ towar z Inwentarza | 2,550,032.24 | „ bieżący (pożyczek) | 1,177,805.54 |
| „ dłużników za towary | 671,808.— | „ Banku przemysł. | 650,033.— |
| „ Zaliczek na tow. Wierzyc. | 1,883,052.26 | „ długów tow. kredyt | 1,888,697.82 |
| „ Nieruchomości Dom | 144,858.— | „ funduszu rezerw. strat | 188.550.30 |
| „ Ruchomości | 5,115.70 | „ Czystych zysków | 235.495,54 |
| | 5,310,582 20 | | 5,310,582.20 |

**Rachunek zysków i strat**

| | | | |
|---|---|---|---|
| Rach. zysków brutto | 1,246,271.54 | Rach. administr. jak i t. p. | |
| | | „ pensja personal | 684,179.— |
| | | „ kasy chor. i ubezpiecz. | 7,484.50 |
| | | „ podat. danin, patentu | 226,162 90 |
| | | „ czynszu, portorja, depesz | 92,949.60 |
| | | „ czystych zysków | 235,495.54 |
| | 1,246,271 54 | | 1,246,271 54 |

# TEXTIL-UNION sp. z ogr. odp. Łódź, Piotrkowska 66.

**Bilans z dnia 31 Grudnia 1921 r.**

| STAN CZYNNY | | STAN BIERNY | |
|---|---|---|---|
| Utensylja | 179.500.— | Kapitał zakładowy | 500,000.— |
| Kasa | 3,102,814.— | Wierzyciele | 4,386.650.— |
| Dłużnicy | 805,000.— | | |
| R-k Kapitału Strata | 799,336.— | | |
| | 4,886,650.— | | 4,886,650.— |

**Rachunek Zysków Strat.**

| WINIEN. | | MA. | |
|---|---|---|---|
| Do R-ku Kosztów Handlowych | 419,725. | U R-ku Przędzy bawełnianej | 421,055.— |
| „ „ Administracji | 595,000.- | „ „ Jedwabiu sztucznego | 113,350.— |
| „ „ Towarów | 319,016.- | „ „ Kapitału Strata | 799,336.— |
| | 1,333,741.— | | 1,333,741.— |

# BANKVEREIN SĘPÓLNO, sp. z n. o., Sępólno (Pomorze).

## Bilans z dnia 31-go grudnia 1921 roku.

| AKTYWA. | | | PASYWA. | |
|---|---|---|---|---|
| 1. Rachunek Kasy | | 3,877,127.57 | 1. Udziały | 645,588.38 |
| „ Kuponowy | | 25,566.20 | 2. Prawne wypłaty | 43,672.77 |
| „ Różnych | | 7.920.— | 3. Specjalne wypłaty | 44,550.— |
| 2. Na dobro: | | | 4. Wypłaty obrotowe | 62,568.30 |
| a) na koncie pocztowem. | 730,427.78 | | 5. Depozyta | 13,981,530.74 |
| b) „ „ żyrowem | 183,310.91 | 913,738.69 | 6. Wpłaty czekowe | 13,290,101.08 |
| 3. Papiery wartościowe | | 121,09[illegible].— | 7. Pretensje z rachunku bieżącego | 6,756,462.27 |
| 4. Depozyta w Bankach | | 10,415,365.50 | 8. Rachunek różnych | 665,893.— |
| 5. Pretensje z rachunków bieżących | | 19.154,522.23 | 9. Podatek z kapitału dochodowego | 74,042.12 |
| 6. Zaliczki na weksle | | 1,581,300.— | 10. Naprzód pobrane procenta | 38,931.— |
| 7. Procenta z efektów jeszcze do otrzymania | | 1,728.80 | 11. Koszta administracyjne do wypłacenia | 100,000.— |
| 8. Konto inwentarza | | 1.— | 12. Zyski per Saldo | 401,382.33 |
| 9. Udziały w innych Towarzystwach | | 5,000.— | | |
| | | 36,103,721.99 | | 36,103,721.99 |

Zobowiązania żyrowe: żadne.

## Rachunek zysków i strat dnia 31-go grudnia 1921 roku.

| WYDATKI. | | DOCHODY. | |
|---|---|---|---|
| Procenta | 401,752.40 | Procenta i prowizje | 1,513,090.55 |
| Koszta handlowe | 963,881.51 | Konto różnych | 227,291.01 |
| Odpis na inwentarz biurowy | 3,200.— | Konto kuponów | 23,627.95 |
| Czysty zysk | 401,382.33 | Pozostało z r. 1921 | 6,206.73 |
| | 1,770,216.24 | | 1,770,216.24 |

Na walnem zebraniu w dniu 27/3 1922 uchwalono podział czystego zysku z sumy 401,382.33 Mk. następująco przeprowadzić: członkom na dywidendę 12% od Mk. 273,829.12 — Mk. 25,738.58, dopisano do prawnych zobowiązań Mk. 60,000.—, do specjalnych zobowiązań Mk. 75,000.—, do obrotowych zobowiązań Mk. 110,000.—, na daninę państwową Mk. 108.867.—, pozostałość w 1922 r. Mk. 21,776.75.

ZARZĄD: podp. *Belau, Abel, Stockmann.*

## Bilans zamknięcia CENTRALI HANDLOWEJ SEJMIKU SKIERNIEWICKIEGO w Skierniewicach za 1922 rok.

| STAN CZYNNY. | | STAN BIERNY. | |
|---|---|---|---|
| Gotowizna w kasie | 1,666,405.17 | Wierzyciele | 10,000,000.— |
| Remanent towarów po cenie zakupu | 26,001,007.05 | Kasa Sejmiku Skierniewickiego | 4,700,164.14 |
| Ruchomości | 180,126.30 | Kapitał Zakładowy | 4,500,000.— |
| Dłużnicy | 8,447,342.34 | R-k Przechodni | 4,844,791.— |
| R-k Czekowy | 9,085.40 | Czysta nadwyżka | 13,287,043.12 |
| R-k Przechodni | 1,027,942.— | | |
| | 37,331,998.26 | | 37,331,998.26 |

### Rachunek Strat i Zysków.

| | | | |
|---|---|---|---|
| Koszty handlowe | 19,446,556.80 | Nadwyżka brutto na towarach | 35,638,809.69 |
| Amortyzacja ruchomości | 20,014.05 | Inne dochody | 18,752.50 |
| Prowizja i %% | 2,900,746.22 | | |
| Inne wydatki | 3,200.— | | |
| Czysta nadwyżka | 13,287,043.12 | | |
| Ogółem | 35,657,562.19 | Ogółem | 35,657,562.19 |

## BILANS WARSZAWSKIEJ AGENCJI WYDAWNICZEJ „W. A. W."

**za czas od 1-go lipca 1921 r. do 31-go grudnia 1922 r.**

| STAN CZYNNY. | | STAN BIERNY. | |
|---|---|---|---|
| Banki | 302,766.32 | Wierzyciele | 10,032,344.86 |
| Dłużnicy | 6,398,895.— | Sumy do obliczenia | 29,237.— |
| Kaucje | 15,300.— | Kapitał | 4,500,000.— |
| Wydawnictwo pozost. egz. | 4,000,000.— | | |
| Sumy do obliczenia | 882,658.55 | | |
| Ruchomości | 1,108,646.— | | |
| Strata | 1,855,315.99 | | |
| | 14,561,581.86 | | 14,561,581.86 |

### Rachunek Strat i Zysków.

| | | | |
|---|---|---|---|
| Koszty Handlowe | 21,277,770.24 | Zysk na papierze | 2,260,067.— |
| Podatki i Ubezpieczenia | 1,149,332.60 | Wydawnictwa | 18,311,719.85 |
| | | Strata | 1,855,315.99 |
| | 22,427,102.84 | | 22,427,102.84 |

## Bilans Spółki Budowlanej i Handlowej z ogr. odpow. w Krośnie za czas od 1/VII 1920 do 30/VI 1921.

| | | | |
|---|---|---|---|
| Zapas towarów | 929,785.32 | Kapitał zakładowy | 1,050,000.— |
| Zapas beczek | 19,500.— | Kapitał rezerwowy | 138,046.34 |
| Kasa | 456,259.04 | Wierzyciele | 1,248,172.40 |
| Efekta | 100,000.— | Czysty zysk | 1,155,097.87 |
| Ruchomości | 2,553.30 | | |
| Nieruchomości | 10,192.— | | |
| Dłużnicy | 2,073,026.95 | | |
| | Mkp. 3,591,316.61 | | Mkp. 3,591,316.61 |

### Rachunek Zysków i Strat.

| | | | |
|---|---|---|---|
| Koszta administracji | 1,682,776.19 | Zysk z towarów | 2,683,496.39 |
| Procenta | 19,331.47 | Zysk z beczek | 6,001.26 |
| Podatki | 2,427.60 | Różne | 170,135.48 |
| Czysty zysk | 1,155,097.87 | | |
| | Mkp. 2,859,633.13 | | Mkp. 2,859,633.13 |

## za czas od 1/VII 1921 r. do 30/VI 1922 r.

| | | | |
|---|---|---|---|
| Zapas towarów | 4,445,033.16 | Kapitał zakładowy | 1,050,000.— |
| Zapas beczek | 5,750.— | Kapitał rezerwowy | 838,144.21 |
| Kasa | 1,033,306.90 | Wierzyciele | 17,157,748.69 |
| Efekta | 100,000.— | Czysty zysk | 4,507,707.25 |
| Dłużnicy | 17,956,764.79 | | |
| Ruchomości | 2,553.30 | | |
| Nieruchomości | 10,192.— | | |
| | Mkp. 23,553,600.15 | | Mkp. 23,553,600.15 |

### Rachunek Zysków i Strat.

| | | | |
|---|---|---|---|
| Koszta administracyjne | 4,884,107.88 | Zysk z towarów | 9,328,485.13 |
| Czysty zysk | 4,507,707.25 | Zysk z beczek | 63,330.— |
| | Mkp. 9,391,815.13 | | Mkp. 9,391,815.13 |

## Warszawska Spółka Leśna Przemysłowo-Handlowa, Sp. z ogr. odp.

### Bilans na dzień 1 października 1922 r.

| STAN CZYNNY. | Mk. i fen. | STAN BIERNY. | | Mk. i fen. |
|---|---|---|---|---|
| Gotowizna | 6,237,090.— | Kapitał zakładowy | | 5,000,000.— |
| Banki | 1,010,850.— | Kaucje | | 13,000,000.— |
| Ruchomości | 178,290.— | Akcepty | 78,000,000.— | |
| Kaucje | 600,000.— | „ gwarancyjne | 4,643,000.— | 82,643,000.— |
| Weksle | 3,000,000.— | Wierzyciele | 135,878,591.65 | |
| Materjały drzewne | 171,587,577.— | „ gwarancje | 100,000,000.— | 235,878,591.65 |
| „ technicz., maszyny i aprowizacja | 23,006,803.— | Zysk | | 28,548,104.95 |
| Inwestycje: budynki, kolejki | 8,540,045.— | | | |
| Dłużnicy | 46,266,041.60 | | | |
| „ banki r-k gwarancyjny | 104,643,000.— | | | |
| | 365,069,696.60 | | | 365,069,696.60 |

### Rachunek Strat i Zysków.

| WINIEN. | | M A. | |
|---|---|---|---|
| Koszta organizacyjne | 8,330,470.— | Zysk brutto | 91,398,472.60 |
| Wydatki administracyjne | 23,420,433.65 | | |
| Procenty, dyskonto i prowizja | 31,099,464.— | | |
| Zysk | 28,548,104.95 | | |
| | 91,398,472.60 | | 91,398,472.60 |

## ZAKŁADY CHEMICZNE „PRUSZKÓW" S. A.

### Bilans w dziu 31 grudnia 1922 r.

| AKTYWA. | | PASYWA. | |
|---|---|---|---|
| Kasa | 762,925.— | Kapitał akcyjny | 50,000,000.— |
| Dłużnicy | 5,343,302.— | Akcepty | 87,812,500.— |
| Nieruchomość i urządzenia fabryczne | 94,234,157.15 | Wierzyciele | 125,792,912.— |
| Towary | 158,546,603.— | Niezapłacone podatki | 100,000.— |
| Sumy przechodnie | 48,750.— | | |
| Strata r. 1922 | 4,769,974.85 | | |
| | 263,705,412.— | | 263,705,412.— |

### Rachunek Strat i Zysków.

| WINIEN. | | M A. | |
|---|---|---|---|
| Koszty ogólne | 38.612,662.85 | Zysk brutto | 33,842,688.— |
| | | Strata r. 1922 | 4,769,974.85 |
| | 38.612,662.85 | | 38,612,662.85 |

## Akcyjne Towarzystwo Przemysłowe JULJUSZA HEINZEL w ŁODZI.

Wyciąg ze sprawozdania za 23-ci rok operacyjny (od 1 lipca 1921 do 30 czerwca 1922 roku).

| | | |
|---|---|---|
| Przychód ogólny | Mk. | 514,939,291.80 |
| Rozchód „ | „ | 498.728,550.46 |
| Zysk za rok 1921/22 | „ | 16,210,741 34 |

### Rachunek zysków i strat.

| | | |
|---|---|---|
| Saldo strat z roku 1920/21 | Mk. | 878,945,50 |
| Strata na rach. żywnościowym | „ | 186,748.— |
| „ z domu Piotrkowska 44 | „ | 4,023.59 |
| Spisano na straty w sprzedaży | „ | 11.526.06 |
| Różnica kursu | „ | 8,295,009.25 |
| Amortyzacja budynków | „ | 224,080.68 |
| „ maszyn | „ | 562,390.01 |
| Saldo | „ | 15,331,795,84 |
| | Mk. | 23,494.518.93 |
| Wpływ za wyksięg. sumy | Mk. | 18,446.34 |
| „ „ komorne i dzierżawę | „ | 12,431,744 — |
| zysk na rach. towarów | „ | 7,871,898.85 |
| „ „ „ fabrykacji | „ | 5,172,429.74 |
| | Mk. | 25,494,518.93 |
| Saldo | Mk. | 15,331,795.84 |

### Bilans na 30 czerwca 1922 r.

STAN CZYNNY.

| | | |
|---|---|---|
| Nieruchomości | Mk. | 5,021,613.58 |
| Maszyny, urządzenia etc. | „ | 10,644,275.71 |
| Zaprzęg | „ | 496,252.— |
| Ruchomości | „ | 107,272.51 |
| Obligacje własne | „ | 1,310,040.— |
| Weksle | „ | 13,582,245.91 |
| Papiery wartościowe | „ | 1,333,283.80 |
| Gotówka | „ | 3,538,567.48 |
| Przędza | „ | 61,573.863.— |
| Towary | „ | 42,280.119 — |
| Materjały | „ | 31,118,959.— |
| Naprzód opłacone polisy ubezp. | „ | 2.591,012.— |
| Dłużnicy | „ | 95,576,179.17 |
| Sumy przechodnie | „ | 169,224,35 |
| | Mk. | 269,342,907.51 |

STAN BIERNY.

| | | |
|---|---|---|
| Kapitał akcyjny | Mk. | 6,480,000.— |
| „ amortyzacyjny | „ | 6,390,881.87 |
| „ rezerwowy | „ | 975,778.81 |
| „ obligacyjny | „ | 3,916,620.— |
| Kasa przezorności urzędników | „ | 84,441.39 |
| Wierzyciele | „ | 225,213,875.99 |
| Akcepty | „ | 6,026.553 72 |
| Sumy przechodnie | „ | 4:922,959,89 |

### Rachunek zysków i strat.

| | | | |
|---|---|---|---|
| Zysk za rok 1921/22 | Mk. 16,210,741.34 | | |
| Saldo strat z roku 1920/21 | 878,945.50 | „ | 15,331,795.84 |
| | | Mk. | 269,342,907.51 |

## POLSKI BANK REASEKURACYJNY „LECHJA",

ma zaszczyt zawiadomić, że w dniu 3-im września r. b., o godzinie 5-ej po południu odbędzie się w lokalu „Lechji", Miodowa 2, Walne Zgromadzenie Akcjonarjuszów.

Przedmiotem obrad będzie:

1) Wybór przewodniczącego.
2) Rozpatrzenie Sprawozdania za rok operacyjny 1922 i podział zysków.
3) Uchwalenie budżetu na rok 1923.
4) Powiększenie kapitału akcyjnego.
5) Wybór Członków Rady Zarządzającej i Komisji Rewizyjnej.
6) Upoważnienie Rady Zarządzającej do kupna nieruchomości.

Wrazie niedojścia do skutku Zgromadzenia następne odbędzie się w dniu 24-ym września r. b. o godzinie 5-ej po południu w tymże lokalu.

### OGŁOSZENIE.

Ogólne Zebranie przedstawicieli Pińskiego Związku Stow. Spoż. w Pińsku z odpowiedzialnością udziałami w dniu 30 maja 1923 r., protokół Nr. 14, postanowiło: związek rzeczony rozwiązać. Likwidacja rozpocznie się z dniem 1 lipca 1923 r. Na likwidatorów, w myśl art. 78 ustawy o spółdzielniach z dn. 29/I 1923 r., wybrano: kierownika tegoż Związku B. Piotrowskiego i zastępcę go A. Mackiewicza, jakoteż Prezesa Komisji Rewizyjnej J. Gejchrocha. Dłużników i wierzycieli wzywa się do uregulowania swoich rachunków.

Zarząd.

Walne Zebranie członków **„Spółdzielni Wytwórczej Stolarzy w Pińsku z odp. udz."**, uchwaliło w dniu 26 lipca 1923 r. rozwiązać Spółdzielnię i wybrało do Komisji Likwidacyjnej, następujących członków:

1) Abrama Mulara zamieszk. w Pińsku przy ul. Dominikańskiej Nr. 81, 2) Isera Knubowca zamieszk. w Pińsku przy zauł. Hończarskim II d. Nr. 26, 3) Hirsza Bryfmana zamieszk. w Pińsku przy zaul. Hończarskim II d. Nr. 2, którzy będą prowadzić likwidację.

Dzień likwidacji został naznaczonym na 1 września r. b. i przeto wzywa się wszystkich wierzycieli do odbioru należnych im sum w/g rachunków.

### OGŁOSZENIE.

Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów Państwowych w Pińsku ogłasza że wydana na imię Hirsza Wolfzona książka przychodu i rozchodu wyrobów wódczanych w dniu 29 lipca 1923 r. została zagubioną, wobec czego pomienioną książkę uważać należy za nieważną.

Na zasadzie uchwały ogolnego zebrania członków Stow. zbożowego w Paprotni, w dniu 10 grudnia 1922 r., na którym postanowiono, z likwidować interesy Stow. Wzywamy wszystkich wierzycieli do zgłaszania swych pretensji.

Tłoczono w Drukarni Państwowej, Miodowa № 22, № 21959, 9-VIII 1923.